

உ
கடவுள் தனை.

அசுத்தியமுனிவருளிச்செய்த
சகலகலைஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகவல்க்குரணம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

திருவொற்றியூர்

பரசுராமமுதலியார்-குமாரர்

கன்னியப்பமுதலியார்

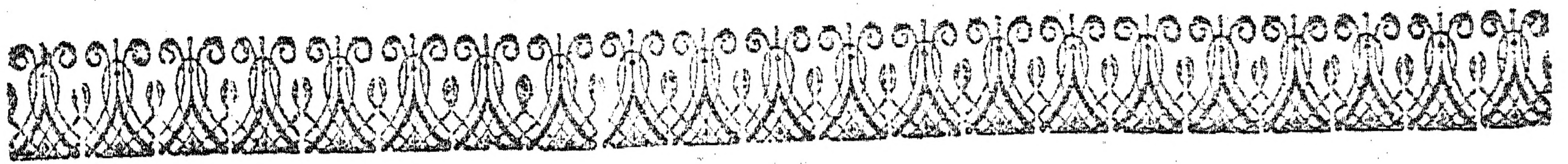
அண்டு பிரதர் அவர்களால்

தமது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

உ

கடவுள்துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அ மு த க வ ல க் ஞ ா ன ம்

ஆ யி ர த் தி ரு ந ன று.

*

க ர ப் பு.

ஆதிபாரபாத்திபுடகிருபைகூர்ந்து

அப்பனேமனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி

சோதியெனுங்கமலமலமுதங்கொண்டு

சுந்தரம்போல்வாதத்திலட்சங்காப்பு

கீதிபெறவயித்தியத்திலிரண்டுலகூம்

நிலைத்ததொருகுத்திரத்திற்கோடாகோடி

வாதியெனவந்தோர்க்கும்பெரியோருக்கும்

மனமகிழ்ந்துகருக்குருவாய்வசனித்தேனே.

(உ)

நூ ல் வ ளை க.

வசனித்தேன்காவியந்தானாயிரத்திருநூறுக்குள்

வண்மையுள்ளசகலகலைக்ஞானமெல்லாம்

நிசனித்தேனாயிரத்திருநூறுக்குள்

நிச்சயமாய்க்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன்

நிசனித்தமந்திரங்கள்சக்கரங்கள்

நீட்சையொசுரக்குவைப்புசெந்துங்கள்

பசனித்தபற்பவகைமெழுகுஜெயநீர்

பாங்கானதாம்பரமும்சுமிட்டுப்போக்கே.

(உ)

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம்

புதுமையுள்ளஅஞ்சனமும்வசியப்போக்கும்

நீக்கானமறைப்போடுதிலதப்போக்கும்
 நோனமோடியிலேயுனந்தப்போக்கும்
 வாக்கானபலிதமுள்ளகருவின்போக்கும்
 வஞ்சனைகள்பிள்ளியுடமார்க்கப்போக்கும்
 தாக்கானசரிதையொடுகிரியைப்போக்கும்
 தன்மையுள்ளயோகமுடனஞானமாமே.

(க)

ஞானமுடந்தேகசித்திச்சுத்தப்பக்க. நலமானதீட்சைமுதல்தியான
 ப்போக்கும், ஊனானகரயாதிகற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ளமுப்பூலின்
 கருவின்போக்கும், தேனானமதியமுதஞ்சமாதிகற்பஞ் சிந்தைநானொ
 ன்ஞானஅஷ்டபகதங், கோனானகுருவினுடகருணைபெற்றுக் கூறினென்ப
 ன்னிண்ணொறுந்தானே.

தானென்றபன்னிரண்டுறுதுக்குள்ளே சகலகலைஞானமெல்லாம
 டக்கிப்பாடித், தேனென்றமொழிபோலேயிந்தநூலைச் சிகரெனவேசமா
 திகனில்வைத்தேனப்பா, நானென்றஆணவத்தாச்சித்தர்குடி நலமாகவந்
 தார்கனொடுக்கந்தன்னில், கோனென்றஎன்குருவேபூணபேய்யா கும்ப
 முனிசரணமென்றுகூறினோ.

(ஈ)

சித்தர் அகஸ்தியலாக்கண்டு வசனித்தல்.

கூறினசொல்லேதெனவேயென்றுநானுங் குணமாகவந்தோர்க்கு
 ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினதுதெனவேகேட்டேனப்போ விளம்பினது
 ஆபிரத்திருநூறுக்குள், தேறினதுசெகத்தோர்க்குண்டாரானால் சிவசி
 வாகைலாசமிடங்கொள்ளாது கோறினதுஎன்னவையாவென்றுகேட்டார்
 குணமானசித்தருக்காமென்றுசொன்னேன்.

எ

சொன்னவுடனடிபணின் துசித்தகொல்லாந் தான்மார்க்கருலகத்தோர்க
 ண்டாரானால், என்னவையாவலகமெலாங்கித்தாய்ப்போகு மிதர்க்கீசாப
 மதுநவாயிவாய், உண்மையுள்ளஇந்தநூல்கித்தர்க்கேயாம் உலகிலுள்
 னோர்க்கந்நூலைச்சித்தகீர்தகால், நன்மைபெறவுதறினால்கெந்திப்பற்றி நடு
 க்கமுடனவன்சிரசுதெறித்துப்போமே.

உ

போமென்றுசொன்னவுடன்கித்தகொல்லாம் புறமானஇந்நூலைப்ப
 தனம்பண்ணி, நாமென்றஆணவத்தைஒடுக்கிக்கொண்டு நலமானஇந்நூலை
 க்குலகக்குள்ளைத்து, தேனென்றஅமுதம்போலெடுத்துப்பார்த்து சிவசி
 வாமதுபடியுங்குலகக்குள்ளைத்து, கோனென்றகுருவைப்போலிந்தநூ
 லைக் குருநூல்போலவாவர்கள் பணிந்திட்டாரே.

அ

நூல் பதனமாக்கும்படி புலத்தியருக்குரைத்தல்.

பணிந்திட்டஇந்நூலைப்புலத்தியாகேள் பார்தனிலேயொருவருக்கு
 ம்பகாவேண்டாம், கணிந்திட்டபூஷணம்போலிந் நூல்மைந்தா கருவான
 பொருளெனவேகருத்துள்ளைத்து, துணிந்திட்டமனம்போலேகுருவை

கநாரு சோல்லாதபூணத்திற்சொக்கியேறு, அணிந்திட்டவாசியினுலறி
வைப்பற்றி அரகாபூணத்திலருள்தான்பாரே.

அருளானகுருபதத்தையமுத்திப்பாரு அமுத்திமுனைபார்க்கையி
லையருள்தான்காணும், இருளானமாய்கதனையறுத்துகீயுயின்பமுள்ள
பூணத்தையியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்தினையறுத்துத்தள்ளும
தியானசந்தினைக்கருத்திற்சேரு, உருவானபூணத்திலுரிமைவைத்து உ
ண்மையுடன்பூணத்திலுன்னிப்பாரே.

பூணமகிமை.

உன்னுவதுஎவ்விடமென்றுகந்துகேளு வண்மையுடன்கொல்லுகி
றேனுனக்காய்மைந்கா, நண்ணுவதுஅகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகார
மொடுஉகாரம்ரண்டும், சொன்னபொருளினையுமொன்றாய்க்குநிம்போது
துருவமுள்ளுங்காரம்சீதானுச்ச, இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்புலத்
தியாகேள் இரவிமதியற்றவிடம்நீகானுச்சே.

நீயென்றசொல்லதுதானுரென்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறே
ன்புலத்தியாகேள், கோனென்றகுருவாகுந்திருவுமாகுந் குருவிநுக்குமா
யிரத்தெட்டிதழுமாகுந், தேனாகுமமீர்தாசப்பூணமையாகுந் சிதம்பரத்
தின்குக்காதிருக்கமாகு, முனென்றநாதமுடனவிர்துவாகு முண்மையெ
ன்றபொருளாகும்ஊமையாமே.

மவுண்மகிமையுனாத்தல்.

ஊமையென்றபொருளேதுஐயாஐயா உண்மையுடனெச்சுதுக்குஉ
னாக்கலேனு, ஊமையென்றஅகாரமடாஉகாரம்ரண்டும் அருள்பெருகி
க்கூடினதுமவுண்மமாகும், சீமையெங்குந்திரித்தனாஊமவுண்மமோ சிவாய
குருதேசிகனைக்கண்டாற்காணும், ஊமையென்றசொல்லுகினுல்லோஉம்
பெற்றதுகோசியிடஞ்சொல்லாதேனாகுப்பாரே.

தூல்பார்த்தாற்பூணதூல்தன்னைப்பாரு துண்மையுள்ளதிட்சையதி
னுனுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துறுதற்குக்கருவைப்பாரு கருத்துவைத்து
தூர்நூலைக்கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக்கொள்வதற்குஆபிரதனைப்பா
ரு சிவசிவாஎந்தனுடயட்சணியைப்பாரு, நால்பார்த்துக்கொள்வதற்கு
ஜோசியதனைப்பாரு நண்மைபெறலேனுமென்றக்குருவைக்காரே.

குருவானபதியறிந்துகுருவைக்காரு குருவறிந்துபூணத்தைக்கண்ண
மாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்துபூணத்தைத்தினமுங்கொண்டால் சிவசிவா
கயிலாசதேவமாகு, மருவிநந்தஜூபிரத்தெண்மலருக்குள்ளேமகத்தானஅ
முதமதுகசிந்துகாணும், கருவானஅமுதமதைக்கொண்டால்மகத்தா காய
சித்தியோகமுடனவாதமாமே.

வாதத்திற்குக்கருவுனாத்தல்.

வாதமப்பாபிலப்பதற்குக்கருவைக்கேளு மகத்தானபூணத்தைம
ருவிப்பாரு, வாதமப்பாவொருநாளுயில்லையென சிவஞ்சத்திதிரண்ட

ஆமேநி ன முநே க்கி, பேதாப்பா ஒருநாளு நனைக்கவேண்டாம் பிலத்தபு
க்சி அரிவினல்பேணிப்பாரு, நா தமப்பாநின்றகிலைதன்னைப்பாரு நயமாக
இந்நூல்க்காருநாரே. கக

இந்நூல்தாலுபிரத்திருநா நக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையுநா நெ
ழுதுவைத்தேன், சொன்னதொருநூல்க்கு இந்நூல்தா னுஞ் சுத்தமுள்
னஞாநுலாய்க்தொழுதுபோற்று நன்னயமாயிந்நூலை பார்க்கிந்தாலும் நா
ன் சொன்னசாபமதுபவிக்குமப்பா, தன்மைபுள்ளபுலத்தியனேயோகவா
னே தகைபினுலிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. கக

பண்ணப்பா அடிமுலமேலாதாரம் பாங்கானகுண்டலியிலங்கென்றி
ட்டு, விண்ணப்பா மேல்முலமாருதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவியோ
ட்டு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கெவுண்ணு கற்பூ தீபமதைக்கருத்தாற்
சேவி, உண்ணப்பா அமுதமதைபுண்ணுவுண்ணு உன்தேகம்விளக்கொ
கிப்பால்கித்தியாமே. கஅ

கித்தியப்பா அடிமுலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசுவத்தின்தீட்
கைகடி, பத்தியுடன்றோசகபூரகமும்பண்ணிப் பதியானதும்பசத்தில்கின்
னாபானுள், எத்திகைசயிலுள்ள அதிசயங்களைல்லாம் ஏகாந்தமாகியறிந்து
கொள்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு போதமென்னபூர
ணமேசதயாமே. கக

சுத்தியமேத விராமல்கினைக்கவேணுந் தன்மைபுண்டாய்தருமத்தி
க்சிநிபவேணும், பத்தியுடன்றெரியோபாப்பணியவேணும் பதருமல்கா
ய்சுத்தியண்ணவேணும், புத்தியுடன்றூணத்தைக்காணவேணும் பூரண
ேசெல்லமென்றுபுகலவேணுஞ், கித்தியுள்ளசிதம்பரமேஅம்மயமாய்த்
தோன்றுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன்பூரணத்தின்செயலே. உயி

கிதம்பாசக்காமகிமை.

சொலானகிதம்பாத்தின்பகிமைகேளு கிறக்கவேஆறுவனானேரோகி
தீ, மயமான ஆறுவனாகுறுக்கேகிறி மைந்தனேபிருபத்தஞ்சனாபுமாச்சு,
தயனானகமசிவயவென்றுபோட்டுத் தண்மையுடனெவனையப்பிடித்தா
மாறு, சுயமானகிதம்பாத்தினடனங்காணுஞ் சொல்லுவாரடனசபையெ
ன்றுபாரே. உக

பாரப்பாசிவயநமவென்றுபோட்டு பாங்காகவேனையப்பிடித்து
மாறு, கோப்பாநின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்கனகசபையேரோதோ
த்துங், காப்பா அகிலமனைதனைத்துக்காரு கனகமதுவுனக்குநிகருண்
டேபின்னாய், காப்பாநமசிவயவென்றுபோட்டு குணமாகவேனைய
ப்பிடித்துமாதே. உஉ

மாறப்பாயான்கொன்னபடியேபார்த்து மகத்தானபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, ஆரப்பாவுனக்கிடுதீஸ்வராஜர் அன்புடனேயெதிராகநிற்
பார்பாரு, காப்பாஅவர்பதத்தில்தொண்டெண்ணி கனிவாகத்தியாணித்

தாலப்பாசேனா, காமப்பாவுன்மனதில்கினைத்ததெல்லாம் கர்மபயுடனீர்
திடுவார்குருவைப்போற்றே. ௨௬

பஞ்சாட்சரமாத.

போற்றப்பாநமசிவயென்றுபோட்டு புரணாகநிலைவையப்பிடித்
துமாறு, நாற்றமுள்ளசிகம்பரமேயேயாலாய் நன்மையுடன்பாத்தினை
ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவுஇல்லையடாமனமேசெய்தான். வசியுதல்கி
டசித்துமகிழ்ந்துஆநிம், பூத்தமலர்வாசனைப்போல்பிசைக்கிரும் பூனைத்
தைப்பிநவாதேபுனிதமாமே. ௨௭

புனிதமாய்வாநமசிவென்றுபோட்டு புரணத்தின்பற்றினைதறிவி
னின்று, இனிதமுள்ளகாயசிக்கியாசமாகும் இன்பநன்பமிசென்றதுட
இயல்புநானும், அனிதமுள்ளபிடைபெல்லாந்நிகிப்போரும் அநாரு
ம்கிவனுக்காயுன்பாலிவர், மனிதனைன்றபேர்பேரச்சமகாத்மாவாச்ச
மாதிலத்திலீயுமொருமுனிபாலாயே. ௨௮

முனிவான அஞ்செழுத்தாநமசிவயமாகும் முதன்மையுள்ளஅஞ்
செழுத்துக்குரியாகச்சேனா, கனிவானசிகம்பரமேயுள்ளதுக்கேடா தவன
வையாநின்றகொருபூரணமேயாகும், கனிவானபூரணத்தைக்கண்டால்முத்
தி கறபமெனக்கொண்டாக்காக்காயித்தி, மனிதயானமேனும்மனிதா
கமசிவயவென்று மைந்தனேமாறினதாக்கித்தியமே. ௨௯

நாற்பத்துமுக்கோணம்.

ஆமப்பாசிவத்தினுடகறுசொன்னேன் அப்பனைத்தியுடமார்க்க
ங்கேனா, காமப்பாசொல்லுகிறேமுக்கோணவட்டம் நன்மையுடனும்பத்
துமுன்றுமாச்ச, காமப்பாநாலுபத்துமுன்றுக்குந்தான் சர்க்கையுடன்கி
ம்பாத்தைநன்றாய்கட்டி, காமப்பால்காணற்பாலினைக்கொண்டு கருவே
றவுருவேறக்கருத்திலுணை. ௩௦

ஊணப்பாசத்தியுடபூவையாச்ச ஒகோகோசிவத்தினுடபூவையாச்
ச, பூணப்பாசிவத்தியிரண்டுக்கொண்டு புனிதமுடன்கிநிறுவாக்கிந்து
கொண்டு, காணப்பாசிலைவயாலேசத்திக் கருணையுடனிருவாயுப்பித்
தாக்கால், நானப்பாசொல்லுகிறேன்சத்திமுத்தி கருணையோகமுதல்வா
தமாமே. ௩௧

ஆமப்பாஅகமறியார்சண்டிமாண்பர் அதுகவையின்னிவாயைசயநீ
யாமுடர், காமப்பாவென்றுஅகம்புகுசாயாண்பர் நன்மையுள்ளபூணத்
தைதயறியாமாண்பர், காமப்பால்காணற்பால்காணுமாயாண்பர் கன்மன்கிநீரா
தகமுசைமாண்பர், வாமப்பாவைகமறியாமடையாமேத்த ஒஞ்சருடன்
சொல்லாதேமனத்தைப்பாரே. ௩௨

பூரணகரிசனமகிமை.

மனமானபூரணத்தையார்தான் காண்பார் மகத்தானருஞ்சொல்லது
தியிலேனும், இனமானவாயிததானாநாநாக்காண்பார் இயல்பாவையோ

கிசொல்லுநியலேனுங், குணமானகுண்டலியைக்கண்டால்பைந்தா கு
ருவானபதிதலத்திறகூடலாகும், கனமானகண்டமதிலங்கென்றோட்டு சரு
ந்துறவேகுறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. ௩௦

பார்க்கவென்னைதிபவொளிபளிச்சென்றேதான் பண்பாகச்சா னும
ப்போகண்தான் கூசும், மார்க்கமுடன்கண்கடுத்துக்கிற்றுனால் மருட்டி
மெள்ளவுருட்டியேகுறியிலேறு, ஏற்கையுடனிப்படியேபழச்சமானால் எ
ன்னசொல்லெனந்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உகாரம்
ண்டு தினந்தோறுஞ்செபித்தவனேசித்தனமே. ௩௧

காலவளவுகூறல்.

சித்தனாயிருப்பதற்கு அகாரதிட்சை செபித்திவாயாண்டொன்றில்
தவிராமற்றான், முற்றுதலாய்தினந்தோறும்பழக்கமானால் மூலத்திற்கினி
தானமுயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதமடிநின்றையானால் பாலகனேமூல
வன்னி அகன்றுபோகும், அற்றுதலா அசதியெல்லாமகன்றுபோகும் மறுச
வையின்விடுமெல்லாமகன்றுபோமே. ௩௨

போனபின்பு உகாரத்தைமருவியேறு புத்தியுடனாண்டொன்றிலதி
ன்மேல்தானும், ஆனபின்புசீர்கடுத்துவெட்டையீறு மாக்கைதனில்வாய்வு
நின்றபித்தமீறும், ஊன்சுவையிம்மனம்வெறுத்துதிசைத்துக்காட்டு முத
தமனையிப்படியீயிருக்குதென்று, கோனருளைப்புலத்தியனேவிட்டிடா
தே கொண்டுமெள்ளவற்றிவிடுவினைநில்லாதே. ௩௩

வினையானபிதையதுபிலத்துதானால் வேண்படிசற்பமதைநிரும்பி
யூட்டு, சுனையானசுனையெல்லாமோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போலுன்தேசந்
துவங்கும்பாரு முனையானசுழிமுனைமேல்வாகியேற்று மூவுக்குங்காணு
தற்குமுனைமேல்நில்லு, துனையானசற்குருவைத்தொழுதுபோற்று தொ
முனைவிட்டுத்தொழுதாக்கால்மனமேயாமே. ௩௪

பேய்பிடித்துச்சாத்திரத்தையுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்திடு
வார்துருவைக்காணர், வாய்புமுத்தநாய்போலேயுலகத்துள்ளே வணக்க
நெறியறியாமல்மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்தசித்தர்கள் தானனந்தமுண்
டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம், தாயறியாப்பிள்ளை இடஞ்சேர
வேண்டாந் தண்மையுடன்பூரணத்தைப்போக்குவாயே. ௩௫

சடாட்சரமசிமை.

தண்மையுடன்சடாகூரத்தின்மகிமைகேளு தாயவாகஅறுகோண
மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன்ஓம்நமசிவாயமென்று உறுதியுள்ளகோண
மதிலுக்கந்துபோடு, நண்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்டா
கோணமதின்கற்றில்தானே, உண்மையுடன்வட்டமிட்டுகுலமிட்டு வுள்ளி
ந்துதானெழுதியோகம்போடே. ௩௬

போட்டவுடன்சேசபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்
நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன்மனதுறைத்துச்செபித்தாயானால் நலமா
னமுருகனுமேபிரகாசிப்பான், தேட்டமுடன் வர்பதமேயனிந்

துபோற்றி சிவாயகுருதேசிகனேசிவமேஐயா, பூட்டுமுனைதிறவுகோல்தி
றக்கவென்று புனிதமுடன்தாவெனவேதருவார்பாரோ
விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பாசணபதியின் திறத்தைக்கேளு பாங்கானமுக்கோணமிட்டு
க்கொண்டு, நோப்பாஅதினடுவேலுங்காரம்போட்டு நினைவாகஅதினடுவே
யேகம்போட்டு, காரப்பாசதாசிவத்தைக்கருத்திலுணிக் கருணையுள்ளக
ணபதியேநமாவென்றேதான், காரப்பாகுருபத்தத்திலின்றிகொண்டு கர்
மையுடன்செய்திடவேவருவார்பாரோ.

பாரணகணபதிதான்பிரகாசித்தால் பாஞ்சாசஅவர்பதத்தைப்பணி
ந்துபோற்றி, நோகரின்றநிலைதன்னைக்கண்டு-நினைவுடனேகேட்டதெல்
லாமீவார்பாரு, கூறுனகுண்டலிதான்பிரகாசித்தால் குணமானஅஷ்டசித்
துங்கைக்குள்ளாகும், வீறுனபுத்திசுருஞ்செம்மையாகும் வேண்டுவதுக்
கிவர்திறந்தான்வேணும்பாரோ,

மானசபூசை.

பாரப்பாமானதாம்பூசைகேளு பருவமுடன்கால்முகங்கள்சுத்திப
ண்ணி, சோப்பாவிபூதியைத்தாண்டத்தளமாய்ப்பூசி சித்தமனதொன்றாக
அறிவிற்பூண்டு, நோப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் சோகமாய்ப்பூரணத்
தைநினைவாயோட்டிக், காரப்பாகும்பகத்திலின்றியானால் கருணையுள்ள
சிவபூசைகோடியாமே.

கோடியென்றலெத்தனையோகோடிகாணுங் கர்மையுள்ளமானத
மாம்பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த்திரிந்ததினாலவருவதேது பெண்மயக்க
ங்கொண்டதினாற்காண்பதேது, நாடினதாய்நன்றாடவேணு நாட்டிலு
ள்ளதபோதனவைவணங்கவேணும், வாடிமனந்திரிந்ததனாலென்றுங்கா
னாய் வஞ்சருடன்சொல்லாதேமவுனம்பாரோ.

மவுனமென்றபொருளதிலேமனத்தையுணு மனதாகபூரணத்தைவ
ணங்கிநிலு, கெவுனமுடன்பூரணத்திலின்றியானால் கேளடாஅஷ்டசி
துங்கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்றகுண்டலியின்நன்மையாலே பாரப
ரத்தின்கிருபையினாற்பரிவாய்க்காணும், அவமானபுத்திதன்னைநினைந்தா
யானால் அடிமுடியும்அம்பரத்தைஅகன்றுபோமே.

இரவிமண்டலம்.

அகலாதசூரியன்தன்மண்டலத்தைக்கேளு அகாரமுடன்காரம
தையனைத்துக்கொண்டு, பகலானவதயமதில்மகாரந்தனைப் பருவமுட
ன்கும்பகத்தைப்பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுதுமாடிவருஞ்சூரியன்தான
ப்பாசிவசிவபிரகாசங்கோடிவிக்கொப்பாம், இகலானமனதுகந்தால்சித்
தியாகும் இருள்கண்டுவெளியாகுமனைதப்பாரோ.

மனதாகச்சந்திரன்தான்சூரியனிற்கேன்று வறதுவும்போததுய
மப்போகானும், இனமானசந்திரன்தான்சூரியனோடாகும் இன்பமுள்ள
சூரியனைநேசிவாயிருக்கும், கனமாகநிலைத்ததுதான்சூரியனைமயமாக்க

ண்டதொருசந்திரனையெங்கேயென்றால், தனதாகச்சத்தியிடமிருந்தந்
னாயா தானவனுய்நின்றதுதான்வியுமாச்சே. சசு

பஞ்சபூசாதிவகையுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதுவிதானப்பைக்கொள்ளு மப்பதுதான்மீறியல்லே
நெருப்பைக்கொள்ளும், பேச்சப்பாநெருப்பதுதான்வாய்வுகொள்ளும்
பேரானவாயுதானெங்கேயென்றால், பேச்சப்பா ஆகாசந்தன்னிலின்
றுபுகழானவின்துவெனவளர்ந்துதையா, நீச்சப்பாவின்துவதுநாதமாச்சு நி
லைத்துதடாநாதமென்றபொருள் தான் பாச்சே. சரு

பாங்கானநாதமதில்விந்துசேர்ந்து பரப்பிரமரூபமெனப்பாரின்மீ
தே, நீங்காதமாய்கையொடுவளந்துதப்பா நிலைத்ததொருபகுத்தறிவினி
னைவினாலே, தீங்கானமாய்கையெல்லாமறுத்துத்தள்ளி தெசநீட்சையேறு
தற்குக்குருவைத்தேடி, ஒங்காரகம்பமதில்மனத்தைவைத்து ஒருமித்தே
ன்குருபதத்திலொருமித்தேனே. சசு

முப்பூவிபரம்.

ஒருமித்தமுப்பூவின்விபரங்கேளு வன்மையுடன்பூமியுடநாதம்
வாங்கித், தருமித்தசிறுமீறும்பாண்டத்திட்டு தயவானவுவர்ப்புவையது
லேபோட்டு, கருவுற்றபாண்டமதைப்பதனமாகக் கருவாகஞாயிறுமுன்
வைத்திடப்பா, மருவுற்றவுவர்ப்புவைக்கரைத்துநீயும் வாரடாமறுபாண்
டந்தன்னிற்றேனே. சள

தானேதான்பத்துமுறையிந்தவீதஞ் சமர்த்தாகமுடிந்தவுடன்சொ
ல்லக்கேளு, வீணேதான் திரியாதேயிந்தவுப்பில் விபரமுடனிடக்கிடை
தான்விரமபூரம், தேனேதான்முப்பூவுமொன்றுய்க்குட்டி செம்மையுடன
றுநீரால்கலவந்தாட்டி, கோனருளா லுருட்டியதைவட்டிபண்ணி கொடு
மையுள்ளவிமுகத்திலவைத்திடாயே. சஅ

வைத்திடுவாய்விமுகத்திலீறுமட்டு மைந்தனேபத்தெருவில்புட
த்தைப்போடு, மெய்த்திட்டசன்னமாமென்னசொல்லேன் மெய்யானசு
ன்னமதைப்பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்டமாகவேசவுககாரத்தைக் கரு
வாகாடுத்துவந்துகலசத்திட்டு, மைத்திட்டமானசிறுநீரைவிட்டு மைந்த
னேவிமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. சசு

போற்றியேவிமுகத்திலவைத்தபின்பு பூணத்தையுடன்சேர்த்து
ப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்லாடுப்பிலேற்றிக் குழறலேவை
த்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்திகமாய்த்திரியாமலெடுத்துப்பாரு தன்
மையுள்ளசவுக்காரஞ்சன்னமாகும், நாற்றிசையுமெய்க்குமிந்தசவுக்கார
த்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே. ருய

வைத்தபின்புசிறுநீரைப்பாண்டத்திட்டு மைந்தனேவிபிசங்குட
ச்சேர்த்து, நைத்தபின்புஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி நன்மையுடன்நீர்வற்
றியப்பாய்நிற்குங், கைத்தொருநீருப்பைப்பதனம்பண்ணு கசடருடனீ
கருவைக்கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரைத்தொண்டிபண்ணி
பூணத்தைப்பற்றிமனதறிவில்லே. ருக

நில்லப்பாசுழிமுனையில்வங்கென்றோதி நிலையானமூலமதில்சிற்கெ
ன்றோது, செல்லப்பாகண்டமதில்அங்கன்றேதான் திரமானாராறுமடங்
கும்லீட்டில், அல்லப்பாசொல்லுகிறேனீராறுந்தா நமர்ந்திருக்கங்குருப
தத்திலருளைப்போற்றி, வில்லப்பாநானேற்றிச்சாந்தொடுத்தாப்போல் வி
சையானசுழிமுனையில்மேவிப்பாரோ. 102.

பாரப்பாஇரவிமதிசுடர்முன்றுப்பில் பண்பாகவகைக்கொருபலத்
தைவாங்கி, சோப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தா சீக்கிரமாய்முன்றுமொன்று
ய்ப்பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பாசெயனீனாவிட்டுமைந்தா வார்த்தகீர்வ
ற்றுமட்டுங்கலவத்தாட்டு, காரப்பாநாராறுசாமமட்டுங் கனலெழும்பநன்று
க ஆட்டித்தீரோ. 103.

ஆட்டியதோர்முப்பூவைவட்டுபண்ணி ஆதித்தன்முன்பாகவுலரப்
போட்டு, வாட்டுறவுஇல்லாமலெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுளவட்டதுவுங்
கண்ணிலிட்டாக்கால், தாட்டிகமாய்வட்டதுவைப்பதனம்பண்ண சமரச
மாய்க்காற்றிலாவிடத்தில்தானு. மூட்டடாநூறெருவில்புடந்தான்போட்
டு முக்யமுளவுப்பதுவுஞ்சுன்னமாச்சே. 104.

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பாரின்னமொருவிபரங்கேரு அருளானபூநீறுஅன்பாய்வா
ங்கி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்தசலந்தன்னில் பேணியேசுரைத்திறு
த்தாரவிமுகத்திலவைத்து, காச்சப்பாஇப்படியேபத்துமுறைமட்டுங் கரு
வானபூநீறுகட்டிப்போகும், போச்சப்பாலுறலதுபோச்சுபோச்சு புதுமை
யுள்ளபூநீரைப்பதனம்பண்ணே. 105.

பதமானகாரமுடன்காரம்மொண்டும் பக்குவமாயொன்றுக்கிரவியிற்
போட்டு, சதமாகக்காய்ந்தபின்புசாரஞ்சேரு சாதகமாய்விமுகததில்பின்
னும்வைத்து, நிதமாகயிப்படியேபத்தமுறையப்பா நிச்சயமாய்ச்செய்து
விடுநிலைவாய்த்நானும், விதமாகக்கட்டியதுவுப்பாய்ப்போகும் விருதுபெ
ற்றவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளே. 106.

கேளப்பாசட்டியதோர்பூநீறென்றுக்கருபையுள்ளசுனிச்சன்னமிடை
யேசேர்த்து, கேளப்பாவீரமொடுபூங்கூட்டி கொடியாகக்கலவத்திலிட்டு
க்கொண்டு, நீளப்பாசெயனீரால்விட்டுஆட்டி நிச்சயமாய்நாராறுசாமமாட்டு,
கேளப்பா கொட்டியதுபோலேவேசஞ் சிவசிவாவென்னசொல்வேன்வட்டு
பண்ணே. 107.

பண்ணப்பாவட்டதுவுநன்றுய்ப்பண்ணி பரிதிமுகமுன்பாகப்பதி
யவைத்து, நண்ணப்பாசூரியனைப்பணிந்துபோற்றி நன்றாகக்காய்ந்தபின்
புவோட்டில்லைத்து, மண்ணப்பாமேலோடுபொதியமுடி மக்களேமண்சி
லையேமுஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவில்புடத்தைப்போடு ஒகோ
கோகடுங்காரஞ்சுன்னமாச்சே. 108.

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேரு அருளானசவுக்காரக்கட்டிவா
ங்கி, முச்சப்பாலுடாமல்கலசத்திட்டு முக்யமுள்ளகாரமுடன்காரஞ்சே

த்து, காச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு கருணையுள்ளசவுக்காரத்
தெண்ணைபோகும், பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லைசவுக்காரந்தான் பிலமாகக்க
ட்டியதுசெத்துப்போச்சே, ருகு

கர்ப்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பாகற்பூரக்கட்டிவாங்கிப் புதுமையுள்ளசெயரீரில்தோய்த்
துத்தோய்த்து, காச்சப்பா விமுகத்திலநன்றாய்க்காய்ச்சு கருவாகஇப்படி
யேபத்துமுறைகாச்சு, மூச்சப்பா வொடுங்கியதுஒடுங்கிப்போகும் முக்கிய
முள்ளவிளக்கொளியின்பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பா தீபமது அதிலொட்டா
து அன்பாகக்கட்டியதுமுழுக்கட்டாமே. கூடு

துரிசிக்கட்டு.

கட்டானதுரிசியொருகட்டிவாங்கிக் கருவானபாரையுப்பையதின்
மேல்பூசி, மட்டாகச்செயரீரால்தோய்த்துத்தோய்த்து மைந்தனையக்கி
னியிலவாட்டுவாட்டு, இட்டமுடனிப்படியேபத்துமுறைவாட்டு இறுகிய
துதுரிசதுவும்வெளுத்துகட்டும், சட்டமுடனித்துருசைப்பதனம்பண்
னு சண்டாளர்க்கிந்தமுறைசாற்றவேண்டாம். கூக

முக்கட்டுச்சன்னம்.

சாற்றக்கேள்சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவானதுரிசதுவுமுன்றுங்
கேளு, பார்த்தல்லோமுன்றுமோரிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்கலவ
த்திலிட்டுமைந்தா, வார்த்தனாக்கஅறுவகையுந்தன்னொலாட்டு மைந்தனை
முப்பத்திரண்டுசாமம், சாற்றலேதானதைத்துவட்டுபண்ணி தளரவேலி
முகத்திலுலர்த்திடாயே. கூஉ

உலர்ந்தபிண்டிலைஒட்டில்வைத்துஒடுமுடி உத்தமனேமண்சிலையேமு
ஞ்செய்து, அலர்ந்ததொருருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு அப்பனேஒருமித்
துசன்னமாகும், வலர்ந்ததொருதியாறுசுடுத்துப்பாரு வடுகனுக்கும்சணப
திக்கும்பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச்சன்னமப்பாகொடியவேக மாசற்றசன்
னமதைப்பதனம்பண்ணே. கூங்

முப்பூச்சன்னம்.

பண்ணப்பாவெடியுப்புசீனக்காரம் பாங்கானகல்லுப்புமுன்றுமொ
ன்றும், கண்ணப்பாகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கருவானவெடியுப்புரீராலா
ட்டி, தண்ணப்பாசாறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்கனலெழுமபநன்றுயாட்
டி, விண்ணப்பாவிதனிலேகாயவைக்க விதமாகவுருட்டியதைவட்டுபண்
னே. கூசு

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய்க்காய
வைப்பாய்பருதிதன்னில், பண்ணியனேவட்டதுவுங்கணிலிட்டாக்கால் பு
துமையுடன்துட்டில்வைத்துசிலேசெய்து, நண்ணவேஅஞ்சுபத்துளருவிற்
ருனும் நாட்டியேபுடம்போடுவெளுத்துநீறும், தண்மையுள்ளசன்னமதா
ய்நீறிப்போகுந் தயவானசன்னமதைப்பதனம்பண்ணே. கூடு

அழகலைக்ஞானம்-தடா.

கருவங்கச்சன்னம்.

பதமான இன்னமொருசன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
ன்பலத்தியாகேள், இதமானகருவங்கம்சமுஞ்சேர்த்து இன்பமுள்ளவின்
துவுடநாதங்குட்டி, சதமானவீரமுடன்பூஞ்சேர்த்து சாதகமாய்க்கலவந்
திவிட்டுக்கொண்டு, விதமாகஅறுவகைரீதன்னொலாட்டு விசையுடனையே
ராறுசாமமாட்டே.

ஆட்டியதோர்வட்டதனைவட்டுபண்ணி அப்பனேவிமுகத்திலுள்ள
றாய்வைத்து, நாட்டியேகாய்ந்ததொருவட்டுதானும் நன்மையுடன்கார்ப்
துகணீலிட்டாலமைந்தா, தாட்டிகமாயோட்டில்லைத்துச்சிலைசெய்து த
ன்மையுடனாறெருவில்புடத்தைப்போடு, பாட்டதிகஞ்சொல்லவில்லை அ
ப்பாகேளு பண்பாகரீதியதுசன்னமாச்சே.

கர்ப்பூச்சன்னம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானகற்பூரக்கட்டிவாங்
கி, பாச்சப்பாரவிமதியுங்குடச்சேர்த்து பரிசுடையவீரமுடன்பூங்குட்
டி, காச்சப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனலெழும்பாராறுசாமமாட்டி,
மாச்சலதுசெய்யாமல்வட்டுபண்ணி மைந்தனேவிமுகத்திலுலர்த்திடா
யே.

உலர்ந்தபில்லை தனைபெடுத்துஒட்டில்லைத்து உத்தமனேமேலோடு
பதியமுடி, தளர்ந்ததுவும்போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தரணிதனில்ஒரு
முழத்தில்குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்ததொருருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு
உத்தமனேபுடமாறினடுத்துப்பாரு. மலர்ந்ததொருபூப்போலேசன்னமா
கு மாசற்றசன்னமதைவைத்துப்போற்றே.

கெந்தகச்சன்னம்.

போற்றவேயின்னமொருபுதுமைகேளு பொல்லாதகெந்தகந்தான்
பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர்விந்துவுடனாகுங்குட்டி கருவானவீரமுடன்
பூஞ்சேர்த்து, வாட்டயிலாக்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா வகையாகஅறுவகை
ரீதன்னொலாட்டி, தாட்டிகமாய்வழித்துவைத்துபில்லைதட்டி தன்மையுட
னானிமுகத்திலுலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபதமென்னவென்றாக்கணீலிட்டாக்கால் உத்தமனேஒட்டி
ல்லைத்துச்சிலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்ச்சுருபத்தைத்தொண்டிபண்ணி
அளவுடனேடம்போடச்சன்னமாகும், மலர்ந்தசன்னந்தனையெடுத்துப்
பதனம்பண்ணி வாசமுள்ளசன்னமடாமைந்தாகேளு, சலந்தாயிகவாடா
தேபதனம்பண்ணு சதாநிததஞ்சதாசிவத்தைப்பணிந்துபோற்றே. எந்

போற்றுவது ஆனாயென்றாற்பூணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ளபூ
ணமேதெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்சாசியைத்தா னன்மை
யுடன்பூரகமேசெய்யவேணும், தேட்டமுடன்குழிமுனையில்சேர்ந்தால்
மைந்தா சிவசிவாசிவயோகிசிவன்முத்தன், தாட்டிகாயடிமுலமுலாதாரந்
தன்மையுடன்கார்த்தவனேதவசியாமே.

பூமிநாதம்.

ஆரப்பாயின்னமொருவிபாங்கேளு அன்பான்பூமிபுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறத்தாவிடில்போ
டு, நாமப்பாநன்றாகக்காய்க்தானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
சன, வாமப்பால்தன்னுலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச்
சே. எந

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூணந்தான் அருளானபிங்கானில்வாங்கி
மைந்தா, பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிலொன்று பக்குவமாயிந்தவுடன்ப
ருவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமிலைசிவமாய்ப்போதும்பெலமானசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடிபைத்துவி சிவசிவாரவிமு
கத்தில்வைத்திடாயே. எந

வைத்ததொருசெயநீரில்காமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாகும்
கைத்தொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவ
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே, எந

கோளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசுவிங்கம் கெவுரிசிலைதாரவெள்ளைப்பூர
ம்வீரம், நாளப்பாதுவைத்தூவி முகத்தில்மைந்தா நாளாதுதினத்தில்துக
ட்டிப்போதும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சரக்குமாரு மைந்தனேஇந்நீரி
லின்னங்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமிலைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பிங்கா
னில்வார்த்துக்கொள்ளே. எந

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கமீயன் குருவானரசமுடனேகாந்தந்நு
த்த, மெள்ளப்பாஒட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போதும், வில்லப்பாதனக்குளவேற்றிறுப்போல் வெகுவேதைச
னவேவைக்கிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானேக்கே. எந

நோக்குவதுபூணத்தாநோக்கவேணும் நுண்மைபுடன்மனதட
ங்கிசிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகிநிற்கவேணும் வஞ்சமனக்கச
டகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆணந்தமதி
புழதமன்பாய்க்கொள்ளுநாக்குதுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்
பேரொளிபைக்காருகோ. எந

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூணத்தில்க
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்திலின்றுகொண்டு பாலகனைநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்தையினுலென்ன விருதா
ளில்கொட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சோப்பாமூலத்தைஒளிகாணமட்டு
ஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையிச்சிறக்கநிலே. எந

சின்றதினாலமனதொடுக்குங்காற்றாது நோறின்குருபதத்தை
கினைவாய்க்காரு பண்டுவினைதானசலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்தில்சென்றுகொண்டு சிவ
சிவசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனைதவிட்டுக்காத்தாயானால் நல
மில்லாச்சமுத்தியுள்ளேயமுத்தந்தானே அந்

தானென்றவாசியினால்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததின
லொன்றுமில்லை, ஊனானஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்
திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணும் தெளிந்தங்
கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தச
கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. அந்

பாரானமண்ணுசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனுசையாலும்,
பேரானபெண்ணுசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்கூற்றி
னாலும், கூறானமண்ணுசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடு
மையாலும், தேருமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசீவகளைத்திற
ங்காணாரே. அந்

சீவகளைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப
பண்ணுஞ், சீவகளைதானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பா
ழாய், சீவகளைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்சன்மாண்டா
னாயா, சீவகளையானதுவேமுலமுலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதா
னே. அந்

தானென்றபரத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுத
ல்சோடசமாய்திற்கும், வானென்றநாகமதுகண்டத்திற்காணு மகத்தான
வாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடு வற்பனமா
ஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சி
வசிவாசீவகளையிருந்தவீடே. அந்

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களுக்கும்
விரும்பவேணும், நாடறிந்தநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசி
வபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனாப்போலி
ருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாசெற்குருவைத்தேடவேணு
ஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. அந்

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆனாயென்றால்குணமில்லாநா சற்குருவையறியாதசம
யத்தோனா, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவும்னிதைச்
சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்து
உணரித்தவருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலே
யவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. அந்

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேவியைக்கட்டு அந்தாலிபூரணத்திலுண
வாய்ப்போகு, முறிந்தாலிபூரணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜெயமா
கஜெயநீராஓ, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சோகவிட்டு

பூமிநாதம்.

ஆரப்பாயின்னமொருவிபாங்கேளு அன்பானபூமிபுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துரீரால்நன்றாகக்கரைத்திறத்தாரவியில்போ
டு, நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்துதானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
சன, வாமப்பால்தன்னுலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச
சே.

எந

செயகீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா, பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிலொன்று பக்குவமாயீந்தவுடன்ப
நவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமிலைசிவமாய்ப்போதும்பெலமானசெய
கீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயகீரில்பொடிபைத்துவி சிவசிவாரவிமு
கத்தில்வைத்திடாயே.

எச

வைத்ததொருசெயகீரில்காரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாசுப்
கைத்தொருசெயகீரைப்பதனம்பண்ணிகருவானகாகியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயகீர்தன்னில் பக்குவ
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே,

எந

கோளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசலிங்கம் கெவுரிசிலைதாரவெள்ளைப்பூ
ம்வீரம், நாளப்பாதுவைத்தூவி முகத்தில்மைந்தா நாளாதுதினத்தில்துக
ட்டிப்போதும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சாக்குமாரு மைந்தனைஇந்நீரி
லின்னங்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயகீர்தன்னை குணமாகப்பிங்கா
னில்வார்த்துக்கொள்ளே.

எச

கோளப்பாநாகமொடுவங்கமீயங் கருவானரசமுடனேகாந்தந்து
த்த, மெள்ளப்பாஒட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போதும், வில்லப்பாதனக்குளவேற்றிநாப்போல் வெகுவேதைச
னவேகைவிசிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானேக்கே.

எஎ

கோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கிலேனும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிசிலைக்கவேனும், வாக்குமனதொன்றுகிறிகவேனும் வஞ்சமனைக்கச
டகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆணந்தமதி
மமுதமன்பாய்க்கொள்ளுநாக்குதுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்
பேரொளிபைக்காருகோ.

எஅ

யோகமுறைகறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்தில்க
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்தின்றுகொண்டு பாலகனைநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினுலென்ன விருதா
னில்கொட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், கோப்பாமுலத்தைஒளிகாணமட்டு
ஞ்சேர்த்துநீசுழிமுனையில்கிறக்கநிலே.

எச

நின்றதினால்தொடுக்குங்காற்றாது நோறிந்துகுருபதத்தை
கிளைவாய்க்காரு பண்டுவினைதானகலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்தில் சென்றுகொண்டு சிவ
சிவசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனைதவிட்டுக்காத்தாயானால் நவ
மில்லாச்சமுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே அக

தானென்றவாசியினுல்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததின
லொன்றுமில்லை, ஊனானஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்
திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணும் தெளிந்தங்
கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா
கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. அக

பாரானமண்ணுசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனுசையாலும்,
பேரானபெண்ணுசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்கூற்றி
னாலும், கூறானமண்ணுசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடு
மையாலும், தேருமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசீவகளைத்திற
ங்காணாரே. அக

சீவகளைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப
பண்ணுஞ், சீவகளைநானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பா
ழாய், சீவகளைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்சள்மாண்டா
னாயா, சீவகளையானதுவேமூலமுலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதா
னே. அக

தானென்றபாத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுத
ல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றநாகமதுகண்டத்திற்காணு மகத்தான
வாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடு வற்பனமா
ஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சி
வசிவாசீவகளையிருந்தவீடே. அக

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும்
விரும்பவேணும், நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசி
வபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணும் குருடரைப்போலி
ருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாசெற்குருவைத்தேடவேணு
ஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. அக

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆராயென்றால்குணமில்லாரா சற்குருவையறிபாதசம
யத்தோரை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவும்னிதைச்
சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராத உத்தமண்பர் உத்தமனைத்து
ஷணித்தவருட்டுமண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலே
யவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. அக

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேவியைக்கட்டு அந்தாளிபூணத்திலனு
வாய்ப்போகு, முறிந்தாளிபூணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜெயமா
கஜெயநீராடி, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சோகவிட்டு

விமுகத்தில்வைத்தால், பொறிந்தவொருபொறிபோலேயுப்பாய்நிற்கும்பு
துமையுள்ளவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணே. அங்

பதமானவுப்பெடுத்துக்கொண்டால்மைந்தா பக்குவமாயதுகவையு
ங்கழன்றுபோகும், சதமானபூரணததையப்பால்பாரு தருவானகற்பகம்
போல்கற்பமாகும், அதமானவியாதியெல்லாமதமாய்ப்போகும் ஆனந்த
மயமான அருபமாகும், மதியானமாய்கையெல்லாமற்றுப்போகு மந்திரப
ஞ்சாட்சரத்தைமருவிப்பாரே. அங்

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிதின்றனைங்களுக்குபஞ்சபூதம் வாகானதேவதைக்குமஞ்சபூ
தம், தருவானயோனியெல்லாமஞ்சபூதந் தாக்கான அண்டமெல்லாமைந்
துபூதம், குருவானசதாசிவத்துக்கைந்துபூதங் கூருன அஞ்செழுத்தாலெ
ல்லாமாச்சு, தருவமுடன்வெடமிட்டுநீறுசாற்றி துன்பவினைதீராமல்துடி
கொண்டாரே. அங்

முப்பூவின்பெயர்.

துடிகொண்டமுப்பூவின்விபாங்கேரு சோதியுப்புஆதிதனைச்சொ
ல்லக்கேரு, முடிகொண்டவழலையென்றுங்கல்லுப்பென்று முனையானசு
ழிளையென்றும்வண்ணானென்றும், படியானபடிகையென்றுங்குடுகுடானை
ப்பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும், வடிவான ஆகாசபூவியென்
து மகத்தானமவுனமென்றும்வயங்கும்பேரே. கூடு

பேர்கொண்டவடிவானவிற்துவென்றும் பிலத்தீருப்பென்றுப்பவா
ரிதிதானென்றும், சூர்கொண்டமேகமென்றுங்கங்கையென்றுங் கருவான
ஆசிரீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாராசாரமென்றுஞ் சியமென்
துங்கருவெம்பின்சாரமென்று, மூர்கொண்டசயிலமென்றுஞ்செவரீரோன்
து முத்தமனேதிராவகத்திலுண்மைதானே. கூக

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்று முவானவுவொன்று
ஞ்சருகதென்றும், கண்மையுள்ளபூமியுடனாதமென்றுஞ் சங்கையுள்ளபிரு
திவியின்காரமென்றும், புண்மையுள்ளபூமென்றும்புருகதென்றும் பொ
ல்லாதவிஷமியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ளசில்லென்றுங்கனியுப்
பென்றும் பாங்கானபூரணத்தினுப்பின்பேரே. கூஉ

முப்பூமகிமை.

உப்பானமுப்பூவின்விபாஞ்சொன்னேன் உகமையிலுமுப்பூ மு
ன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள்முப்பூவும்பிரமாவிஷ்ணு அரகாரருத்திரனுமாகி
கின்றார், தப்பாதமுப்பூவையாவர்காண்பார் தன்மையுள்ளபெரிபோர்கள்
றிலாபாரு, முப்பானமுப்பூவுமாதியிலேகுருவாய் முடிந்திருக்குதென்ற
றியார்முடர்தானே. கூங்

தானென்றமுடர்கள் தானுப்பெடுக்கவென்று தயவானமுப்பூவைப்
பேதனமேசெய்வார், ஊனென்றமுப்பூவையறியார்முடர் கைநீர்தனி
லகதைதுவியிலவைப்பார், தேனென்றபூரணந்தான்மயங்கிப்போருரு

சிவசிவாசாரமெல்லாஞ்செத்தேபோகு, மாணென்றபூப்பார்த்தாள்மயங்கி
ப்போவான் மனமடங்கும்பூவையார்முடிப்பார்சொல்லே. ௧௬

சொல்லானமுப்பூவையுலகத்தோர்கள் தொழுதுமேயதின்விபரந்து
லங்கமாட்டார், அல்லலைசச்செய்துவைத்துஅலைந்துபோவார் அமுதமெ
ன்றபக்குவத்தையார்தான்காண்பார், சல்லல்செயும்பாவிசள்தான்மெவ்
வேறுப்பு கலந்தெடுக்கவேணுமென்றுசமுதைமாண்பார், குல்லல்செய்து
குழம்பிமிசச்செத்தேபோனார் குலமானவுப்பினுடசெயல்காணோ ௧௭

செயலறியாப்பாவிசைச்சேர்க்கவேண்டாஞ் செயவினைகள்தீராதக
முதைமாண்பார், மயலாசைகனைப்பீடித்தவாதமார்க்க மசத்தானபூரணத்
தையல்லல்செய்வான், தயவாசைல்லுப்பைநொருக்கிக்கொண்டு தானை
த்துப்புடர்போட்டுத்தயங்கிப்போவான், தயவானகயவர்கடாமெத்தவு
ண்டு தொல்லுலகிலிந்துலைத்துவந்திடாதே. ௧௮

நாற்பெருமை.

இந்நூல்தானுயிர்த்துஇருநூறுக்குள் ஏகநிறமயமானகருவைச்சொ
ன்னேன், கன்மையுடனின்றலைப்பதனம்பண்ணு சாயுச்சியபதவியடாஇ
ந்தநூல்தான், உண்மையுடனூலெடுத்தொடுக்கந்தன்னில் உண்மையுடன்
மவுனந்தானுகந்துபாரு, நன்மையுடன்மனதுசந்துபார்த்தாயானால் நல்ல
பதமுண்டாகும்நாடிப்பாரோ. ௧௯

நாட்டமில்லாமுடருடன்சொல்லவேண்டாம் நள்ளருணமில்லாநா
டவேண்டாங், கூட்டமிட்டுக்கல்லலிங்குறும்பர்மெத்தக் கூத்தாடிச்சில
ம்பதுபோல்குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணைபெறுந்தேவிவாலை ம
கத்தானபூரணத்தின்மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லாம்பரிடஞ்சோலேன்
டாஞ் சேர்ந்தாக்காள்பூரணத்தின்செயல்காணாதே. ௨௦

காணாதபூரணத்தின்கருவினாலேகருணையுள்ளகயிலாசமேருதன்னை
கோணாதேநின்றநிலைகுறித்துக்கொண்டு குணமாகசோசகபூரகமும்பண்
னி, வாணானகும்பகத்தில்மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவயோகமாசுமாகு
ந், தேனானமதியமுதச்செயல்தன்னாலே சிவசிவாசிவயோகத்திறந்தான்பா
ரோ. ௨௧

பஞ்சபூதமெழுது.

பாறானிருதின்யுமப்புங்குட்டி பஞ்சயத்தின்மேலேறிப்பதிவுமாகி
த், தேருகத்தேய்வுடனேவாய்வுொண்டுஞ்சேர்ந்தாக்காலைந்துருவுமொன்
றாய்ப்போச்சு, கூருதலைந்துருவுமொன்றாய்நின்றால் குருவானபோதமடா
லுர்தான்காண்பார், மாருதமனமுடையசித்தர்க்கெல்லாம் வகையாசைந்து
ருவுமல்லனங்கும்பாரோ. ௨௨

வணக்கமுள்ளலிந்துருவுபைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிறையறிந்துக
லவத்திட்டு, இணக்கமுடனனாக்கையிலேமெழுகாய்ப்போகும்என்னசொ
ல்லேலிம்மெழுதினியல்புதன்னை, மணக்கமுடன்பெழுசெடுத்தபதனம்

பண்ணி மார்க்கமுடனிம்மெழுசைவைத்துப்போற்றி, தனக்குமிதுகடைத் தபொருளென்றுய்யஞ்சதாகாலம்அம்மெழுசைப்பூசைபண்ணே. ராக

பூசையதுசெய்ததினாற்பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தைதமந்ததினாலொன்றுபில்லை, நேசமுடன்பூரணமேதெய்வமென்றுநிலைத்துமனதுறுதியிலென்றுத்தலேனும், ஆசையென்னபூரணத்தினாசையாசைஅதைவிட்டால்வெறுமொருஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறிவில்சேர்ந்துபாவெரியில்லைந்ததினாற்பாலனாமே. ராஉ

பாலனாப்பதினாறுபிராயமாவாய்பாபனைத்தாய்பூரணத்தால்பலிக்குஞ்சித்திக், காலனென்றகாலனவளைப்போவான் காலனென்றுநிசான்னதுதான்பாசம்பாசம், ஆலமுண்டசிவனாரும்கிஷ்கதையுண்டார் ஆவ்னிவந்தான்பராபரத்தினருளேமாகும், சேமமுடனாவென்றவிவந்தான் போதஞ்சிவசிவாபூரணத்தின்செயலைப்பாரே. ராக

செந்தகமெழுது.

பாரப்பாமுப்பூவுமொன்றுய்ச்சேர்த்து பனையின்றநாதமடாசெந்திசம்வீரஞ், சேரப்பாகவத்திலாட்டினாகால் சிவசிவாமெழுசதுபோல்சேர்த்துநிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்க்கெந்திப்போக்கு அறிந்தவார்க்கசதாசிவத்தையறிவாப்பா, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் நேசமுடனிம்மெழுசைப்பதனம்பண்ணே. ராசு

பண்ணப்பாபூசையினாற்பலிக்குஞ்சித்தி பாசமதைத்தானதுத்தநேசம்வைத்த, உண்ணப்பாபராபரமேசெயல்தானென்று வற்றுமெள்ளஆறுதலமுமேசென்று, விண்ணப்பாதிண்டாதேசடனாப்போற்று வேதாந்தபூரணத்திலிருப்பிதிலு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில்கருத்தாயுணுகருவானபன்விரண்டுமடங்குந்தானே. ராநி

தாளகமெழுது.

தானென்றசற்குருவாமுப்பூவேடே தன்னையென்றதாளகமும்வீசம்பூந், தேனென்றசமுடனேகலவத்திட்டு திமசாநாறுசாமமாட்டு, கோனென்றமெழுகாகும்பாமேரு குருவானமெழுசதுவைப்பதனப்பண்ணு, நானென்றஆணவத்தைப்போக்கிக்கொண்டு நன்னையுடனிம்மெழுசைப்பூசைபண்ணே. ராசு

பூசையப்பாதினந்தோறும்பூசைபண்ணு புலத்தியனே உனக்காகஇந்தநூலை, நேசமுடனாயிரத்துயிருநூறுநிலைத்தனடாகருவெல்லாமிதினோப்பா, பாசமதைத்தானதுத்துப்பதியிலுணிப்பாச்சடாமெழுசையுநிலலோகத்தில், மாசியதுதானதுதுப்பமுப்பாமேறி மகத்தானசிவகூத்தாய்மகிழ்ந்தகாணும். ராஎ

மகிழ்ந்ததொருசிவசனையைக்கண்டேயு மகிழ்ந்தேபுலத்தியனேமனம்வேறாகும், நெகிழ்ந்தமனமிருக்குமடாவெருவன்செல்லும் நேரபூரணத்தைகெஞ்சித்தாக்குபருந்ததொருசிவமோகப்பண்பில்லை பாப

மேகெதியெனவேபணிந்துபோற்று, தகுந்தமனமுறுதியுடன்வலுத்து
ப்போகும் தன்மையுள்ளபாபரத்தைத்தாக்கிப்பாரே. ர அ

லிங்காசமெழுகு.

பாபப்பாமுப்பூவும்லிங்கஞ்சேர்க்கு பஞ்சடையவீரமுடன்புழுகுபூ
ரம்,சேரப்பாகவத்திலொன்றாய்சேர்த்து திரமாகஅனாக்னையிலேமெழு
காய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல்மெழுகுதன்னில் விஷமில்லாசமதி
லேநாலிலொன்று, காரப்பாகவத்திலிட்டுநன்றாய் கருவிட்டுஅனாச்சை
யிலேசேர்ந்துபோமே. ர கூ

சேர்ந்தொருலிங்காசமெழுகுதன்னை திரமானசிமிழ்தனிலேபடக்
கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக்குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி கூர்மையு
ள்ளமெழுகதிலேகுன்றிவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டுஇம்மெழுகைக்கொண்
டாயானால் நிலைத்துதடாசடலமென்றுகூடுதானும், தேர்ந்துஇந்தமெழுக
திலேமண்டலமேகொண்டால் சிவசிவாகவுனமென்றசித்துதானே. ர யி

ஆனைக்கச்சத்துமெழுகு.

சித்தானசித்திலொருவிபரஞ்சொல்வேன் திரமானஆனைக்கச்சத்து
வாங்கி,முத்தானபூரணத்தை,கயதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளாசமுடனேபூ
ரங்கெந்தி,சேர்த்தாவைத்தான்மொழிதூரலியில்வைக்கக் கருணையுடனானு
மதுயொன்றாய்ச்சேர்ந்து; வற்றுதமெழுகதுபோலிருக்கும்பாரு வாகாக
இம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. ர யி

பதனமுடனும்மெழுகில்சுன்றியுண்ணு பதனமல்முலமதிச்சின்று
யானால்,விதனமெல்லாமோடி விடும்பலக்குங்காயமேன்மையுள்ளதற்போ
லேவிளங்குந்தேகம்,மதனன்போல்வடிவாகும்பிலமுண்டாகு மகத்தான
அஷ்டசித்துக்கைக்குள்ளாகும், அதமானகருவியைத்தான்மெத்தவுண்டு அ
சடரிடஞ்சொல்லாதேயறிவைப்பாரே. ர யி

அறிவானபூரணமேதெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தை
யார்தான்காண்பார், குறியானகுறியறிந்தபெரியோர்காண்பார் குண்டலி
யைச்சத்தியென்றங்குறுங்குறு, நெறியானசிவியோகமார்க்கமெல்லா
நேர்மையுடனறிவிக்கும்பூரணத்தின்குறு, பரியானதேகியடா அகாரபூட
ம் பாதேசிதனையறிந்துபணிசுவாயே. ர யி

அபக்குவர்கனிவரெனல்.

வாய்திறந்துபேசாதமடையர்மெத்தவானறிந்துசோககுருடர்மெ
த்த,காயறிந்துஇணங்காதசமுதைமண்பர் தலைவனையுமறியாதசண்டிமா
ண்பர், காயறிந்துகனியறிந்துகொள்ளாமண்பர் காகினியில்மெத்தவுண்
கெருத்தில்லார்கள்,தியறிந்துஅனையுட்பத்தெரியாபாண்பர் சிவவேடந்
தனையறியாதிருடர்தானே. ர யி

தானேன்றதத்துவத்தையறியாமுடர் தன்மையென்றமனபொடுங்
கும்நிலையுங்காணர்,கோனேன்றகுருபதத்தின்குறியுங்காணர் குருடாவர்

காயாசங்குறமீட்டு, நானென்ற ஆணவத்தைமெத்தப்பேசி நலமில்லா ஆஞ்செழுத்தையுபதேசித்து, வீணென்றவிண்மதங்கள்மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டிப்பயல்களுடன்சேராதயா. ருமரு

சேராதகருவநீந்துகள்எனான்பர் செத்தபிணம்போல்திரிவார்திவனெயென்று, கருதபொருளையெல்லாங்ககுவென்பார் சுறநீந்துகோதகுருடர்மட்டை, ஆறுததத்துவத்தின்செயல்காணார் அகண்டபரிபூரணத்தினநிலைக்கண்டு, தேனாகித்தாங்கள்நான்கோடியுண்டு சிவசிவாதேறினபேர்கோடிக்கொன்றே. ருமரு

ஒன்றுமுப்பூவில்நாடிஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ளசாரநீதுதானப்பா, பன்னுனசேதியிதுகாரசாரம் பருவமநீந்துலகமதில்பசாமாட்டார், நன்னுனபுலத்தியனையுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக்காமதைச்சாரமென்பார், உண்டானசோதியடா ஆதியந்தம் உரிசையுள்ளபூரணமென்றுகந்துநில்லே. ருமரு

நில்லென்றுமுன்சொன்னசாரநீரில் நிசமானவீரமுடன்பூர்ஞ்சேருகொல்லென்றுபொங்கியது அமரும்பாரு கொடிதானநீரப்பாகுறப்போமோ, சொல்லென்ற அநீனைக்குப்பிள்ளினில் சுருக்காகஅடைத்துநீபதனம்மண்ணி, வல்லமைமன்பேசாமல்மனதடங்கி மகத்தான்செயலோந்தொழிலைப்பாரே. ருமரு

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொருகட்டிவாங்கி பருவமுடன்செயலீசைச்சுருக்குத்தாக்கு, வீரப்பாகட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையானமுப்பூவில்செயலீர்விட்டு, காப்பாகவெத்திலாட்டினாக்கால் கருணையுள்ளமெழுகாகும்லிங்கத்தப்பி, சீரப்பாமண்சீலையேமுஞ்செய்து சிவசிவாகாடைதனில்தணிபோலாமே. ருமரு

ஆமப்பாலிங்கமணிதனைபெடுத்து ஆதியென்றதங்கமதில்நாலுக்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறோங்கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ளலிங்கதங்கமொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பாலிங்கமென்றகளங்கதாருந் தயவானகளங்கமதையுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பாதனையநீந்து கொண்டுமைந்தா மகத்தானமதிதனிலேபத்துக்கொன்றே. ருமரு

ஒன்றுனகளங்கமதைவெள்ளிக்கீந்தா லுத்தமனைவயதுபதினாறதாரு, நன்னுனவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனொன்பதனைதப்பாதையா, கன்னுனகுடவனிலேயீந்தாயானால் கருவானமுழையுங்காணுங்காணும், அண்டர்பிரான்தொண்டொன அருளைப்பெற்று அகராதிவயோச அருளைப்பாரே. ருமரு

நாகக்கட்டு,

பாரப்பாமுன்சொன்னசாரநீரில் பக்குவமாய்நாகமதையுருக்கிச்சாய்த்தால், காப்பாபீந்துமுறைசாய்த்தாயானால் கன்மமுள்ளகுடிலமெலாங்கமுன்றுபோகும், சீரப்பா அடங்கியதுமணிபோலாகுஞ் சிவசிவாநாகமணி

யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள்நாகப்போக்கு ஆதியந்தப்போ
ருளதினாலடங்கிப்போச்சே. ௩௨௨

ஆடங்கினதோர்நாகமனையெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேதங்மதி
விடைக்கிடைதான்சேர்த்து, தடங்கலில்லாமணியெடுத்துவுடைத்துமை
ந்தா, தயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், முடங்கலில்லா ஆதேழுவயதே
யாகு முடருககு இக்கருவைச்சொல்லாதயா, திடங்கனிந்த அமுதமுண்
டுகுருவைக்காரு தெசநீட்சைபதிதனிலேசேர்ந்துநில்லே. ௩௨௩

நில்லென்றுசொல்வதுதானெங்கேயென்றால் நிருமலமாங்குருபதத்
தேநேர்ந்துநிலு, தள்ளொன்றசொல்லதுதானாயென்றால் தன்மையில்
லாவண்டனாகீதள்ளுதள்ளு, கொல்லென்றுசொல்லதுதானாயென்றால்
குருவைநினைந்துருகாகுறும்பர்தன்மேல், செல்லென்றுமன்மதனைக்கொ
ல்லவேண்டாரு சிவசிவாகுருவருளைத்தினமும்போற்றே. ௩௨௪

துரிசுகன்னம்.

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளதுரிசி
னுடசுன்னஞ்சொல்வேன், மாற்றுவதுவழலையுடணிணங்கன்கூட்டி மாறு
மலிடைக்கிடைதான்துரிசுகூட்டி, தாட்டி கமாய்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு
சமரசமாய்முன்னினானிட்டு ஆட்டி, வாட்டிவாய்பில்லைதனைவிழுகத்தில்
மைந்தனைநன்றாகவுலரப்போடே. ௩௨௫

உலர்ந்தபிலைதனக்குமேல்சீலைசெய்து உண்மையுடன்காயவைத்து
குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தளருகையெடுத்துபுடத்தைப்போடு அரகா
புடமாரியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேநீறிநிற்கு மகத்தா
னசுன்னமடாளன்னசொல்வேன், தளர்ந்தலொருசந்தனைப்பழியாய்க்
கொல்லும் தன்மையுள்ளசின்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௩௨௬

சமணி.

பண்ணியதோர்கன்னத்தின்மார்க்கஞ்சேரு பாலகனேரசமதனைச்சு
த்திபண்ணி, கண்ணியென்றதாம்பரக்கண்ணிதன்னில கிருபையுள்ளரசு
மதனைஅதனில்வார்த்து, நன்னயமாய்விதனிலேசத்தைவைத்து நன்றா
னசுன்னமதைமேலேதுவி. கன்னியேஸ்பரிதனக்குப்பூசைபண்ணி கை
யாலேமத்திக்கதிராந்தானே. ௩௨௭

துரமானரசமதனையெடுத்துமைந்தா சிவசிவாவுண்டைபோல்திரட்
டிக்கொண்டு, உரமானமுப்பூவிலமுன்னீர்விட்டு வுத்தமனேகுப்பிமணித
னக்குப்பூசி, திறமானவிழுகத்திலுலர்ந்திமைந்தா நிச்சயமாய்க்கொ
ளியில்வாட்டிஒக்கால், பரமானபரமகுருஅருளிஒலே பக்குவமாயிருகிய
துமணியோலாமே. ௩௨௮

ஆமப்பாயிம்மணிக்குச்சாணைகள்நீர்ந்து அருள்பெருகுஞ்சிமிழ்த
னிலையடக்கம்பண்ணி, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்நானிலிட்டு நன்மையுள்
ள அமுதாதுகொண்டாயானால், நாமப்பாவுனதுருவம்நீர்மலமாய்க்காணு

ஞ்சுச்சிநானந்தலெளிகானேதோன்றும், காமப்பாகொண்டதொருகிறத்
தாலபைந்தா கயிலாசமேறுதன்னைக்காணலாமே. ராசு

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பாஇன்னமொருமுப்பூச்சொல்லேன், சநவானவழலையுடநா
தக்கட்டி, பேணப்பாஇத்திடைக்குப்பூஞ்சேர்த்து பெருமையுள்ளகைவ
த்திவிட்டுமைந்தா, தேனப்பாமுன்சொன்னசெயநீர்விட்டு திரமாதலா
க்கைபிலேகாமேயி, கோணப்பாதன்னருளால்கன்னமரகி கொடுமையுள்
னசன்னமகாய்நிற்குந்தானே. ராசு

அரிதார்க்கட்டு.

தானென்றசன்னமதைபெடுத்துக்கொண்டு தாமென்ற அரிதார்க்
கட்டிக்கப்பா, வானென்றசெயநீராலதைத்துமைந்தா மகத்தானதாரத்தி
க்கக்கிழட்டி, பானென்றரவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா பச்சுவமாய்மணி
கையேழுஞ்செய்து, தேனென்றபூணத்தைமனதில்வைத்து சிவசிவாகா
டையென்றபுடத்தைதப்போடே. ராசு

போட்டபுடந்தனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால் புதுமையுளதாரமது
கட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்கட்டியதோர்நாரந்தனை தயவானசெர்பு
லெள்ளிக்கீந்தாயானால், நாட்டமுடனீராறுவதுபெண்தான் நாயகிபோ
லானதுமுன்னைநாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைப்பூசையண்
னு தெவிட்டாதேபூணத்தைத்தினமுநோக்கே. ராசு

கோக்குவதுபூணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணக்
கைப்பார்க்கவேணும், காக்குவதுஒருநிமைக்குளிருளையெல்லாந் தட்டழி
கனுபோகவேதாக்கவேணும், மாக்கமுடனீர்முறைகள்பார்க்கவேணும் ம
ந்திரபஞ்சாட்சரத்திநிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைச்சொன்ன
யானால் அப்பனையுளதுசிரம்வெடித்தப்போமே. ராசு

போமப்பாசகசெத்துப்பொச்சப்போகும் பொல்லாதசண்டாளர்க்
கீந்தாயானால், நாமப்பாசொல்லுகிறேமிந்தசாயம் நம்மாலேதீர்ப்பதற்கு
முடியாதபா, ஆமப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பாவெரு
பகனமடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டுவெகுளியானால் தன்னு
டலைக்காணாமல் தயங்குவாயே. ராசு

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காமலின்னமொருவிபாங்கேரு தயவானநாகரசஞ்சரியாய்ச்
சேர்த்து, மயங்காமலடிமுடியுந்திரிசிபூர மகத்தானவீரமுடன்கினைங் கூட்
டி, தியங்காமல்கலைத்திலாட்டிமைந்தா தேவியென்னுமால்தேவிக்கங்கிழ
ட்டி, நயங்காணுமென்றுமேன்சிலேசெய்து நன்றாகவிமுகத்தில்காயவை
யே. ராசு

வையப்பாவிமுகத்தில்கன்னுய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல்புடம்போட
மைந்தாசேரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேம்நன்னுய்க்கேரு மேன்மையுள்
ளவிபோலேசட்டிநிற்குங், கையப்பாவுதலுதுபோலேமர்க்காள் கணமா

னாவிமதியிலீந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவில்லைப்பத்துமாற்றுபொ
ன்போலேயிருக்குமடாபுசழ்ந்துதானே. ௩௩௬

காணப்பா உப்புடனே புறியஞ்சேர்த்து களிப்பான குடவனைத்தான்
தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லைதகடுதண்ணில் விசையான அனா
மருந்தைவினவிக் கொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச்செய்யப்பப்போகும்
பிலத்தொருசெய்தலை உருக்கிக்கொண்டு, ஆணப்பா கட்டினதோர்தா
ந்தன்னை உகந்துகொடுக்கின்றவரிசைகேளே. ௩௩௭

கேளப்பா வருகினதோர்குடவன்தன்னில் இருபையுடன் வெள்ளிய
திலீந்துக்கொண்டு, கேளப்பா வாராமலிரண்டுஞ்சேர்த்து குள்ளென்றுவு
ருக்கையிலேமைந்தா கேளு, வாளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னை வரிசையு
டன்கொடுக்கையிலேவாங்கிக்கொள்ளுந், தேளப்பா கொட்டினதோர்விஷ
ந்தான்சென்று சிவசிவாபழுப்பேறித்தங்கமாச்சே. ௩௩௮

சீனமாதிமுப்புச்சுன்னர்.

ஆச்சப்பா இன்னமொருமுப்புசொல்லென் அரகா ஆதிஉப்புச்சுடை
தான்கேளு, காச்சப்பா காகினதோர்கம்பிஉப்புங் கருவானசீனமுடன்மு
ன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லையிடைசரியாக்கொண்டு பெருமை
யுள்ளசாரரீர்விட்டேஆட்டி, மாச்சலென்றுநிலையாமல்கலவத்தாட்டி மக்க
ளையருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௩௩௯

பண்ணியதோர்வட்டதனை விழுசத்தில்தைமந்தா பாங்காசக்கனிந்தி
டவேகாய்ந்துதானால், பண்ணியனேமண்சிலைசெய்துக்கொண்டு புந்தியுட
ன்புடம்போடுசென்னமாகும், கனனிமயேஸ்வரிதனைக்குப்பூசைசெய்துசரு
வானகன்னமதில்கழிஞ்சிவாங்கி, தன்னிமையாய்தாரத்துக்கங்கிழூட்டி த
யவானசாரரீர்தன்னால்தானே. ௩௪௦

தானென்றகவசமதைநன்றாய்ச்செய்து தன்னைமயுடன்மண்சிலையே
முஞ்செய்து கோனென்றகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குணமாகு
ண்டெருவில்புடத்தைப்போடு, மாவென்ற அரிதாரங்கட்டிநல்ல மகத்தான
தன்னிறமாயி றுகிறிங்குந், தானென்ற ஆணவத்தைப்போக்கிமந்தா த
வானதாரமதையெடுத்துக்கொள்ளே. ௩௪௧

கொள்ளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னைக் கசாமல்விமதியிலீந்தா
யானால், விள்ளக்கேளாறேமுமாற்றுகாணும் விசையானதாய்சோக்கடை
மொற்று, சொல்லக்கேள்புலத்தயனேதகடாய்த்தட்டி சொல்லடங்காப்புட
ந்தனிலேயிறங்குந்தங்குந், செல்லப்பா சிவயோகமார்க்கந்தன்னில் சிவசி
வாமனதறிவால்தினமும்கோக்கே. ௩௪௨

நோக்குவதுபூணத்தைநோக்கவேணும் நுண்ணையுள்ளகுருபதத்
தைப்பணியவேணும், நோக்குரிசைதனையகற்றிக்கனியே தின்று நன்றான
கங்கைதனைநவமாய்க்கொள்ளு, வாக்குமனதொன்றுகிமனத்தைக்காரு ம
கத்தானோசகபூகழும்பண்ணு, நோக்குவதுகுட்பகத்திலிறிவைபூட்டு த
ன்மையுடனயோகமதைத்தாக்கப்பாரே. ௩௪௩

பாரப்பாமூலமதைப்பூசித்தாக்கால் பாரபாத்தின்செயலதனைக்காணலாகும், நோப்பாபிறப்பிறப்புண்டுங்காணும் நீடுநெல்மகத்துவரோதெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னாலுமூலகமேயாம் அருளானபூணத்தையறியாமுடர், கூறப்பாஉலகமெல்லாஞ்செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ளநாதவிந்துரெண்டுந்தானே.

ராசா

மொண்டானபொருளறிந்துபூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள்கோடானகோடிமட்டும்துண்டானததுசென்றுமதுவுண்டாப்போல் மகத்தானபூணத்தைமருளிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகஉலகமீதில் அஷ்டமாசித்தகளுமாடிநிற்பான், பண்டானபரப்பிரமமாகியேதான் பாருகில்குருவாகித்துலங்குவானே.

ராசா

நாகாசமுப்புச்சுன்னம்.

துலக்கமதாயின்னமொருபூப்பூசொல்லேவன் சோதியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய்நாகமுடனாசத்தைச்சேரு மகத்தானஅடிமுடியங்கூடச்சேரு, பழக்கமதாய்மீரமுடன்புழுகுசேரு பங்கயமாங்கலவத்திலிட்டுச்சொண்டு, மலர்க்கமலீராலேயரைத்தாயானால் மைந்தனேமெழுகாகும்வட்டுபண்ணே.

ராசா

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டுபக்குவமாய்மண்சிலைசெய்துக்கொண்டு, உண்ணியதோர்முழமளவுபுடத்தைப்போடு உத்தமனேபுடமாரியெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ளசன்னமதாய்நீறிநிற்கும் வேதாந்தஆதினமுங்குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனையிந்தநீறதிகச்சுன்னம் பூணத்தின்செயலதனால்சுன்னபாச்சே.

ராசா

ஆச்சப்பாஇச்சுன்னந்தாளகத்திலப்பி அடைவாசமண்சிலையேழும்செய்து, காச்சப்பாசலிமுகத்தினன்றாய்க்காயந்தால் கருகாமல்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு, முச்சப்பாஓடாமலுருகிநிற்கு முவுலகுமெச்சமடாஇந்தத்தாரம், தாட்சியொன்றுமில்லையடாவிமதியிற்றாக்கி தயவானபதினாறுமாற்றுப்பொன்னே.

ராசா

பொன்னாதுஞ்செம்புகனில்பத்துக்கொன்று பூட்டினால்வயதெட்டாய்ப்புகழ்ந்துகாணும், உண்ணானமதிதனிலேபத்துக்கொன்று ஊட்டினால்பத்தனாதாந்தப்பாதையா, சுண்ணானகுடவனிலேபத்துக்கொன்று காட்டினால்வழரைக்குஆதிகங்காணும், வண்ணமுள்ளமால்தேவிகுத்துமெத்த வாக்கடங்காமனமடங்காச்சித்துமாமே.

ராசா

துரிசிமுப்புச்சுன்னம்.

சித்தானதுரிசிமுப்புச்சுன்னஞ்சொல்லேவன் சித்தமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, பத்தானசவுக்காஞ்சினங்கூட்டி பசுமையுள்ளதுருசதுவுமிடையேசேர்த்து, சத்தானஇணக்கனுடன்கூடன்கேர்த்து தயவாகவாய்நீரால்சுவத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல்கிற்குமப்பா மோசமென்றுநினையாவட்டுபண்ணே.

ராசா

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டு பக்குவமாய்காயந்தபின் புமண்ணுஞ்செய்து, தண்ணையுடன்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு தண்ணை

லாறியெடுத்திப்பார்க்கன்னமாகும், புண்ணியவானுக்கால்கன்றாய்நீறும்
புலத்தியனையநீற்றைப்பதனம்பண்ணு, தண்ணியில்லாத் தனாகனிலே
போட்டுப்பாரு தயவானவானுதிபோல்செழுமாச்சே. ஈடுக

செலமானநம்சலத்தையொன்றில்வாங்கி சிவப்பானதாசுதில்கருக்
குத்தாக்கு, அழலானவூறலதுஅற்றுப்போகும் அதின்பிறகுசன்னமதை
க்கவசப்பண்ணு, உலகளந்தஅரியினுடதேவிதானு முண்மையுடன்கவச
மாயுந்நூறிற்பாள், கலசமதுசெய்யாமல்விபதியில்தாக்கு கருணையுடன்
பதினாறுமாற்றுப்போன்றும். ஈடுஉ

பொன்னுனபொன்படைத்தால்பொன்னையாகும் பொல்லாதபா
வியென்றால்மண்ணாய்ப்போகும், கண்ணுனசெயலறிந்தாலெல்லாமுண்டு
கருவானகருவறிந்தாலெல்லாங்காணும், விண்ணுனபதியறிந்துஅடியுங்க
ண்டால் வேணவிதங்கருவாகச்செய்யலாகும். பெண்ணுசைகொண்டவ
னோடிணங்காதையா பொருளசைகொண்டவரைச்சினந்துதள்ளே. ()

சினந்துமிகத்தள்ளுவதுயென்னவென்றால் செயலில்லாப்புளியுட
னையெண்ணெய்தள்ளு, உணர்ந்துவருமினிதைச்சிக்கஞ்சாவாகா உணர்வ
ழிக்குள்கள்ளுசாராயமாகா, மணங்கமழும்பூணத்தையன்றியொன்று வர
ய்க்கடங்காமதம்பேசிரின்றாயானால், இணங்குவதுபூரணந்தான்கடினமா
கும் என்மகனேபுலத்தியனையிந்தனாலே. ஈடுச

இங்கனாலாயிதத்துஇருநூறாகும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோற்று
ம், அந்தமுடனாதிபென்றபொருளேதோற்றும் அவையடக்கமென்றதெ
ல்லாமிதிலேதோற்றும், சுந்தயங்கனென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் விந்
தையுள்ளவினோதமெல்லாமிதிலேதோற்றும், வேடிக்கைகிமிட்டிகருமிதி
லேதோற்றும், தந்திரங்கனென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் சாயுச்சியப
தவிசருமிதிலேதோற்றும். ஈடுரு

தோற்றுதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுந் தூபமுதல்பரிசனமுமி
திலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின்கருக்களெல்லாமிதிலேதோற்று மருள்பெ
ருகுபூரணத்தினருமைதோற்றும், பாட்டானபரிபாஷையிதிலேதோற்று
ம் பக்குவத்தின்செயல்களெல்லாமிதிலேதோற்றும், காட்டாதகருக்களெ
ல்லாமிதிலேதோற்றுந் கபடமிட்டுவெகுளிதனில்நில்லாதையா. ஈடுச

ஐயனேபுலத்தியனையுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகுமாயிரத்தஇரு
நூறுக்குள், மெய்யானகருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன் மேட்டியாய்
திரியாமலகுருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்துஅலைந்தாதுந்தான் வா
ய்க்குமோலுக்கருக்கள்வாயாதப்பா, கையானகையினெல்லிக்கனிப்பால
மைந்தா கருவாகஇந்தநூல்பதனம்பண்ணே. ஈடுச

பதனமப்பாவெகுபதனமிந்தநூலைப் பார்த்தனிலேமாந்தருக்குசந்தா
யானால், விதனமப்பாசொல்லாலேயதிகசாயம் வேண்டினுன்னுலேசிக
கமாட்டாய், மதனமதாய்ப்பவனுமுட னிருந்தகொண்டி ருத்ததானஅய்ய

மாசித்துமாடு, இதமானபூணத்தைத்திண்பும்போற்று இன்பமுடனின்
னமொருமுப்பூச்சொல்வேன். ஈடுஅ

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேவழலைதன்னை சத்தகென்றைதன்னாலே
சுதறுபண்ணி, விள்ளக்கேளஞ்சுதரஞ்சுத்திபண்ணி வெண்மையென்ன
சொல்லனடாவுகமையில்கை, கல்லானவழலைதனையெடுத்துமைந்தா கருவா
கஇடைசமனாய்வீரம்பூரம், வல்லமையாய்க்கலவமதிவிட்டுமைந்தா வரி
சையுடன்வெடியுப்புதன்னாலாட்டே. ஈடுக

ஆட்டிநன்றாய்பில்லைசெய்துவட்டுமண்ணி அருள்பெருமண்சீலை
யதின்மேல்செய்து, காட்டானருவதனிப்புடத்தைப்போடு கனலாறி
யெடுத்திடவேசுன்னமாகும், தேட்டானதேட்டாகுமிந்தச்சுன்னந் திரு
வானபிரிதீவியுந்தாமந்தன்னில், பூட்டாதகவசமதுநன்றாய்ச்செய்து பொ
ருந்தவேமண்சீலையேமுஞ்செய்யே. ஈகய

செய்ததொருகவசமதைக்காயப்போட்டு சிவசிவா ரொண்டெருவில்
புடத்தைப்போட்டு, தய்யமுள்ளதாமதுகட்டிநல்ல சோதியுள்ளஅரு
ணனைப்போலிருக்குமப்பா, பையவேசட்டியதோர்தாமந்தனைப் பாச்ச
டாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, அய்யனேபுலத்தியனேசொல்லக்கே
ளு அன்பாக்பன்னிரண்டுமாற்றுமாச்சே. ஈகக

ஆச்சப்பாகுடவனிலேயெட்டுமாற்று அரகாசெம்புதனிவாறுமாற்
று, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்புதன்னிலீந்தால் பிசகாதுஎட்டனாதான்டே
ணிப்பாரு, நீச்சப்பாவெகுநீச்சதாக்கட்டு நேர்மைசொல்லன்னாலேக
டாதையா, காச்சப்பாமுலமென்றதீயில்தன்னைக் கருணைபெறமேல்முசைச்
சுடரில்கில்லே. ஈகஉ

சவுக்காரப்போக்கு.

நீல்லப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமார்ச்சும்கிலைபெறவேசொல்லுகிறேன்
மைந்தா சேளு, வல்லதொருகுளக்கனாவாழ்பிண்டத்தானை மகத்தானசுட்
பியடாகுப்பிடானை விள்ளாமல்விள்ளுகிறோம்பூபிராதம் விசையானஅடி
முடியும்சிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமல்சொல்லுகிறோமாதியந்தஞ் சொல
பமுள்ளவஸ்துவைவீணங்கிப்போற்றே. ஈகஉ

வணங்குவதுஎப்படிதானென்றால்பந்தா ஸ்யானமதினிசுவேகை
ன்னிற்சென்று, இணங்குவதால்ருத்திரனைப்பணிந்துபோற்றி இன்பமுட
ன்கைவசமேசெய்துக்கொண்டு, குணங்கொளருமனதாகவயிரவனைப்போ
ற்று குணமானஆள்வள்ளிக்கிழங்குதன்னை, முணங்காமல்நருக்கியதைட
பாண்டத்திட்டு முன்னிராலுப்பிட்டுஅவித்திடாயே. ஈகக

அவித்ததொருகிழங்குதனைஎடுத்துமைந்தா அடிசனத்தவால்தனிலே
யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோரிருப்புகைகதன்னுற்குத்தி குமுறவே
ன்னருகயிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய்கினையாமல்பாண்டத்திட்டு தயவ

னாவிபீசங்கடப்போட்டு, பவித்திரமாயைங்கோலத்தயிலம்விட்டு பதன
மாய்க்கிண்டி யேயுண்டைசெய்யே. ரகரு

செய்யப்பாவுண்டையதுவிளங்காய்போலே திரமாகவுருட்டையி
லேயிறுகிப்போகு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறோம்சவுக்காரத்தண்டை வீடு
துபெற்றசித்தர்கள் தான்செய்வாரப்பா, பொய்யப்பாசொன்னதினாற்பு
யனாவாய் புகழானபூணத்தைத்தினமும்ளேக்கு, கையப்பாவுதவுவது
போலேமக்கள் கருவாகஇன்னமொருகாரஞ்சொல்வேன். ரகக

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேசவுக்காரந்தான் சுயப்பாடிருக்குதடா
அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள்வஸ்துவாய்நின்றுகொண்டு விளக்கொளி
போலின்றுவிளையாடுதய்யா, வல்லதொருமயேந்திரமலைச்சார்புதன்னில்
வளர்ந்துநிற்குஞ்சவுக்காரப்பற்றுபே.லே, சல்லபமானதொருசவுக்கார
த்தை தனதாகக்கொண்டுவந்துநொறுக்கிடாயே. ரகக

நொறுக்கியதுபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா நுண்ணிமையாக்காட்டிவி
ட்டுமுப்பூவிட்டு, குறுக்கின்றாய்வற்றுமட்டுமெரிப்பாயப்பா குழம்பான
பருவமதில்தயிலம்வார்த்து, கருகிபிப்போகாமல்கிண்டிகெண்டு கருகாதப
தம்பார்த்துளடுத்துக்கொண்டு, உருக்கமுடன்குட்டோடேயுருட்டிப்போ
டு வுத்தமனையாறியபின்னிதுசிப்போச்சே. ரகஅ

பேச்சென்றுவிடுகாடேயின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்காரஞ்
சொல்லக்கேளு, மாச்சொன்றுமில்லையடா ஆதியந்தம் மைந்தனேசமூல
முங்கைவசமேசெய்து, பேச்சொன்றுசொல்லாமல்கொறுக்கிக்கொண்டு
பெரிதானபாண்டத்திவிட்டுமைந்தா, காச்சதற்குசத்தசலம்நிரம்பவிட்டு
கசகாமல்கிண்டிவலிகணந்துபோமே. ரகக

கணாந்துபிகக்குறுகின்றாய்கொதிக்கும்போது கருகாதபதம்பார்த்
துக்கிண்டிகெண்டு, திணாந்துபிகக்கடுகதின்மேலெண்ணெய்நிற்குஞ் சிவகி
வாமெண்ணெய்தனைவடிந்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்றகடுகதனையெடுத்
துமைந்தா கடசாமல்குத்தசலமதனில்லார்த்து, வணாந்துபிகக்கையாலேக
ணாத்துமைந்தா வட்டோடுதனிலூற்றிரவியில்வையே. ரகய

வைப்பப்பாவிழுகத்திலுலர்ந்தபின்பு மக்களேபின்பொருகால்குத்தச
லம்விட்டு, கையப்பாவிபீசங்கடப்போட்டு நன்றாகஅடுப்பேற்றித்தியை
மூட்டு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பதமாய்க்கிண்டி வெந்துவரும்பதந்த
னிலேதயிலம்வார்த்து, செய்யப்பா திரண்டவரும்பதத்தைப்பார்த்துசிவகி
வாவுருட்டிவாய்த்திரமாய்த்தானே. ரகக

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்றசவுக்காரமின்னமொன்று தன்மையுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, வானென்றகற்கன்னம்படிதானென்று வளமையுள்ளபூ
ரணத்தின்சன்னமொன்று, தேனென்றவிற்புசன்னமொன்று திருவா
னாவிபீசஞ்சன்னமொன்று, மானென்றஅருகீரில்கணாத்துக்கொண்டு மக
த்தானபாண்டத்தில்வாருவாரே. ரக௨

அருளானபோதமெல்லாமடங்கும்விடு ஆயிதிரோதாயிஇருந்தடங்
கும்விடு, இருளானகாயியந்தானிருக்கும்விடு இச்சையுள்ளமாயமதுஇரு
ந்தவிடு, மருளானபேய்க்குத்து ஆடிநின்ற மாயமெல்லங்குடியிருக்கும்க
த்தாய்விடு, கருவானகருவிகளும்நிறந்தவிடு கருவழிந்துதிகைத்துநின்
றகாலன்விடே. ஈ அ எ

வீடநிந்துபதவியுடனிருக்கமாண்பர் வீட்டிலுள்ளபேர்களைத்தான்
வீரும்பாமாண்பர்,கூடநிந்துநாடநிந்துகருகாமாண்பர் கருவானபூரணத்
தைக்காணாமாண்பர், கூடநிந்துகுடியிருக்கமாட்டாமாண்பர் குருவான
ப்போற்றாதகுருட்டுமாண்பர்,பாடநிந்துபயனநிந்துக்கொள்ளாமாண்பர்
பாவிகள்தான்மெத்தவுண்டுபார்த்திடாயே. ஈ அ அ

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிசப்பூரணத்தைப்பணியவேணும்பணிந்துமிகநில்லாட்டா
ல்பண்பாய்த்தானுங், கூற்றுவனுக்கொயாகப்போவாய்மைந்தா கூறுட
னேகூற்றுவன்தானானுஞ்ஞாக்கால், நாற்றிசையுந்திரிந்தலைந்துபொருள்க
ள்தேடும் நன்மையில்லாதிரோதாயிநன்மையப்பா, பூத்தமலர்வாசனையா
ன்கல்லுப்பாகும் பூமிவளர்பூவதுதானாதமாச்சே. ஈ அ கூ

ஆச்சப்பாபிரிதிவியிதைத்தாலே அடங்காதகல்லுப்புக்கட்டிப்போச்
க, மாச்சலதுஇல்லாமல்கட்டிச்சென்று மகிழாமலந்திடைக்குக்காரசாரம்,
பாச்சவாய்சேனமுடந்துருக்கட்டிபதறும்மலர்முடன்பூரஞ்சேர்த்து,தா
ட்சியொன்றுமில்லாமலொன்றுச்சேர்த்து தவிராமல்முன்னீரில்கரைத்
துக்கொள்ளே. ஈ கூ ட

கொள்ளப்பாபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா குருபாணைத்தொழுதிற்ஞ
கி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்தீயைமுட்டி அடித்துநிரிப்ப
தருதுகிண்கிண்டு, வல்லமையாய்கிண்டிவரும்போதிலேதான் வைத்த மி
கக்குழம்பானபருவந்தன்னில், சொல்லக்கேளேரண்டத்தெண்ணெய்வி
ட்டு சுருதியுடன்கிண்டி னுல்திரளும்பாரே. ஈ கூ க

பாரப்பா திரண்டுவரும்பருவந்தன்னில் பதறும்விளங்காய்போ
லுண்டைசெய்து, போப்பாசவுக்காரமென்றுசொல்லி பிசகாமலுண்டை
தனைப்பதனம்பண்ணி,கீரப்பாநின்றதொருகுருவைப்போற்றி நிச்சயமா
ய்சவுக்காரவுண்டைதனை,வீரப்பாபோவதற்குசத்திகேளு விசையான
காரமுடன்காரஞ்சேரே. ஈ கூ உ

சேர்த்துமிகவியில்வைக்கஜெயகோகுஞ் சிவசிவா அநீரில்வீரப் பூர
ம், பார்த்துமிசச்சேர்த்திடவேசெய்கீர்காணும் பக்குவமாய்குருகீர்போல்
பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாதசவுக்காரத்தை வெகுளாமல்செயகீ
ளில் தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடாஎண்ணெயெல்லாம்வழிந்துபோகு மக
த்தானகாமதுசத்தியாச்சே. ஈ கூ ன

ஆச்சப்பாசத்திசெய்தகாரமொன்று அந்திடைக்குவிரமொன்றுபூ
மொன்று, பேச்சப்பாலுன்றுமில்லைகலலத்தாட்டு பிசகாமலீராமுசாமமா

ட்டு, பாச்சப்பாவிமுகத்திவட்பெண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்பு
ண்ணுஞ்செய்து, காச்சப்பாவிட்டேருவில்புடத்தைப்போடு கருணையுள்
ளசுன்னமதாய்நீறிப்போமே. ஈகச

தாக்கட்டு.

போமப்பாதரித்திரியமெங்கேபோச்ச புதுமையுள்ளசுன்னமதை
வாய்நீராலே, நாமப்பாசொல்லுகிறோங்குழைத்துக்கொண்டு நன்மையுள்
ளதாரத்துக்கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமன்சிலையேழுஞ்செய்து தவிராமல்
ண்டேருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பாதாமதுவுருக்கிக்கட்டு முத்தம
னே அருணைப்போலிருக்கும்பாரே. ஈகடு

பாப்பாசிவந்ததொருதாரந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளியிளையத்துக்
கொன்று, சோப்பாவெள்ளியதுபழுக்கும்பத்தாய் சிவகிவாதாய்சேர்த்து
தகடுதட்டி, காப்பாபுடம்போடுமூன்றுதிரமையா கருணைபெறப்பதின
றுமாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பாஅஃற்றியதோர்செம்புதன்னில் விசையா
கபத்துக்குஒன்றுபோடே. ஈகச

போட்டசெம்புளத்திடவே ஆறுமாற்றாய்புனிதமுடனிருக்குமடா
அப்பாகேளு, தாட்டிசுமாய்தாய்சேர்த்துதகடுதட்டி தன்மையுடன்மூன்
றுபுடம்போட்டாயானால், நாட்டதனில்லிலையாகும்பத்துமாற்றாய்நன்மை
யுடனின்னமொன்றுநவிலக்கேளு, கட்டானகுடவனைத்தான்சுத்திபன்
ணி கொடுத்திவையெட்டில்லொண்டு வெள்ளிதானே. ஈகச

தானென்றகுடவனிலேவெள்ளிசேர்த்து தன்மையுடன்பதினறுக்
கொன்றேயிந்தால், தேனென்றவயதுதானெட்டோற்றாய் தீர்க்கமாய்நித்
குமடாதாய்ச்சேர்த்து, மானென்றதகடுதட்டி புடத்தைப்போடுமைந்த
னேவயதுபனிரொண்டுமொற்றே, கோனென்றதிருவருளைவணங்கிப்போற்
றி குருவானபதியறிந்து அமுதங்கொள்ளே. ஈகச

அமுதமென்றநாதமடாவாயுவாச்ச அப்பனைசுக்கிலமோவிற்துவிந்
து, குமுதமுடன் ஓண்டல்லோவொன்றுச்சேர்தால், குருவானபதிகாட்
மெவாகியாச்ச, உயிருகிறவாசியதுஎங்கேயென்றால் உத்தமனையடியான
மூலமாச்ச, நிமிர்ந்துகொண்டுமூலத்தைக்கண்ணாற்பாரு நோனருரியன்
போல்வட்டமாச்சே. ஈகச

அட்டமாசித்துகருமதிலுண்டாச்ச அருள்பெருகும்போதமேயதி
லுண்டாச்ச, நிஷ்டையொசுமாதிகருமதிலுண்டாச்ச நோனமந்திரமு
மதிலுண்டாச்ச, துட்டர்களைக்கொற்றியதிலுண்டாச்ச சொல்லவொண
னவசியமெல்லாமதிலுண்டாச்ச, கட்டாதசாக்கெல்லாபிதிலேகட்டுங் க
வனமென்றகுளிகையுமேயிதிலுண்டாமே, உா

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தமதுபவமுரைத்தல்.

உண்டானசேதியடாஇன்னமொன்று வுணக்கிறேன்புலத்தியனே
யுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ்செகஜே திதன்னைக்காண ஆராலுங்கடு
மடாவப்பாகேளு, பண்டையிலேவிட்டகுறைக்காரனென்றால் பாபகுரு

பதம்போற்றிப்பணிசுவான்கேள், கண்டனடாகுருபதத்தை யென்று சொல்வான் காசினியில்வாய்பிலுக்காய்கருதுவானே. உரக

வானென்றமதியமுதமறிபாமிட்டைவாயுறலமுதமென்றுகொள்ளு மாண்பர், தேனென்றபூணத்தைச்சீசீயென்று தெருத்தோறுந்தானலைந றுதிருமொண்பர், கோனென்றகுருவருளைப்பணியாமாண்பர் குவலயத்தி ற்குருவேடமறியாமாண்பர், நானென்றஆணவங்கள்மெத்தப்பேசி நாள் தோறுஞ்சீரணித்துப்போவார்பாரே. உரஉ

பாரப்பா ஆதியிலேபாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயிரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமலமர்ந்துநின்று விளையாமுவேளையி லேலேதரிஷிவந்து, நோப்பாநின்றவருந்தொழுதுநின்று நேசமுடன்பணி ந்துமிகநின்றானப்போ, ஆரப்பாளன்றுமிகக்கேட்டேனையா அப்போது வேதரிஷியென்றுந்தானே. உரங

வேதரிஷிவாவெனவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்தமூலமதுவுப தேசித்து, போதமுள்ளபூரணமூலவனுக்கீந்து புகழுடையநாதரிஷியென் றுசொல்லி, நீதமுள்ளபத்தகத்தையவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்பன்னிரண் டேங்காத்தாயானால், பேதமில்லாநாதரிஷிநீயேயாமே பெருமையுள்ள இந் துலைப்பதனம்பண்ணே. உரச

பண்ணியதோரிந்நூலின்பயனைக்கேளு பார்மீதிவரையாதேமகிழ்ச் சிடாதே, நன்மையுடனிர்துலைப்பதனம்பண்ணிநானென்றஆணவத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவிராம ல்கிவயோகந்தானேசெய்து, சென்னிதனில்தீயைவைத்துதீபமேத்தி தெ விட்டாதபூரணமேதினமுநோக்கே. உரரு

கோக்கென்றபூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டு நொடியென்றவொரு நொடியிற்சுள்ளேமைந்தா, வக்கென்றபூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா மூலகிரிமலையிற்றினும் பூக்கின்றபூஞ்சோலைவனத்திற்றினும் போகமுள் ளரிஷிகளிடம்வந்தேனையா, நாக்கென்றதபோதனனாக்கண்டுகொண்டு த யவாகசவேதகிரிக்கேகினேனே. உரசு

ஆமப்பாசவேதகிரிதன்னில்வாமும் அரகாசித்தர்கள்தானனந்தங் கோடி, நாமப்பால்கானற்பாலிரண்டுங்கொண்டு கருணையுடன்தவசிருப்பா னனந்தங்கோடி, நாமப்பாஅவர்களிடம்சென்றேனையா நன்மையுடன்றாதகி ரிஎங்கேயென்றேன், நாமப்பாசகலோருங்கூடவந்து தன்மையுள்ளநாதகி ரிஅதோவென்றுரே. உரஎ

என்றவரும்வேதகிரிக்கேகினூர்கள் என்மகனேநாதகிரிக்கேகினேனா ன், குன்றுதரிஷிவேடி அதனில்வாழ்வார்குறையாதவாயுவைத்தான்பகழி ப்பார்கள், நன்றானபசதிசீலமிச்சமிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடமை ந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவேயென்றுசொல்லி பணிந்தார்கள்அனாத கிரியெங்கென்றேனே. உரஅ

எங்கென்றுஅனாதகிரிமுடிவிற்கென்றுஇனிபமுள்ளரிஷிகளிடஞ்சே ன்றேனையா, அங்கென்றுநற்சுனியில்வந்தவனுடே எதிலிருந்துஅநி

லகிரிச்சருவிற்சென்று, நங்கென்று அகிலகிரிமுடிவிற்சென்றே னாதர்கள்
வெகு கோடியதனில் வாழ்வார், வங்கென்று அவர் ஓனிடஞ்சென்றேனையா
வருந்தியவர்கணியிந்தார் வாங்கினேனே. உளக

வாங்கியொருநொடிக்குள்ளே சென்றேனையா வரிசையுள்ள சோதி
ரிமுடிவிற்சென்றேன், திங்கில்லாகுருதேசசித்தர்கோடி திர்க்கமுள்ளமவு
ளமதாபிருப்பானையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பா
மான அதத்தீசர்வாவென்றார் சன், மாங்கனியினமுதாசமீந்தானையா வரிசை
யுடன்போதகிரிவங்கென்றேனே. உளப

எங்கென்று கேட்டவுடனமவுனயோகி யெல்லோருபடி சொழுது
துசொன்னார், அங்கென்று போதகிரிநாங்கள் காணோம் அதனிலேவாசம
தாயதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக்கேகவென்றால் நாதமென்ற
செவுனாசக்குளிகைவேனும், சிங்கென்றஎன்குருவேகுப்பழர்த்தி சீக்கி
ரத்திலீவ வேதொழுதோர்பாரோ. உகக

பாரப்பாபோதகிரிக்கேகவென்றும் பஞ்சகணதிட்சையினுக்குளிகை
செய்து, நோப்பாநின்றதொருசாரணைகள் தீர்ந்து நியிவுத்தில்செவுனாசக்
குளிகைசெய்வாய், வீரப்பாசெய்யாமல் சத்தவாங்கி விசையாபஞ்ச
கணதிட்சைசெய்து, நீரப்பாநொடிக்குமுன்னே திரண்டுப்போச்ச நிலைபெ
ருகக்கெவுனமணிக் குளிகையாச்சே. உகஉ

குளிகைதனையணிலோரும்வாயிற்போட்டு கும்பித்துப்பாய்ந்தார்க
ள் போதகிரிதன்னில், பலிதமுள்ள போதகிரியென்னசொல்வேன் பாய்ந்
ததொருசித்தரெல்லாம்போதமயமானார், அழியாதபோதமயமாகிநின்று
அனைவருபிலிங்கமயமாகிப்போனார், நெனியாதபோதையிலேநிலையிநி
ன்று நோனபொதிகைகிரிப்போனேனே. உக௩

போனபோதகிரியென்றும்பேரு பெருமையுள்ளபொதிகைகிரி
ன்றும்பேரு, வாரானசகாகிரியென்றும்பேரு வளமானசூரியகிரியென்று
ம்பேரு, கடானமயேந்திகிரியென்றும்பேரு குருவானகும்பகிரி என்றும்
பேரு, பாரானபாமகிரியென்றும்பேரு பாமகயிலாசமென்றுபேருமாச்
சே. உகச

ஆச்சப்பாலிங்கமயமாகிப்போன அனைவருக்கும்பூசைநிலேத்திய
ங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ்செய்யாமல் அறிவிற்குடி பகத்தானகும்
பகத்தில்மருவிச்சேர்த்து, முச்சதுதானடங்கிநின்றபொதிகைதன்னில்மு
க்கோடி காலமட்டுமவளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்காட்சிகளும் திலை
ண்டேன் கண்டதொருகாட்சியிலேமுழித்தேன்பாரோ. உக௪

சித்தர்கள் குலமும் அவர்கள் பாடியதுல்களும்.

முழித்துமிகப்பார்த்ததொருநா னதிக்கி முனையானகழிமுனையில்
கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப்பார்த்ததினாலேதமுனிசெய்த அத்தியத்
தால்லகிரிதன்னில்வந்து, பழித்தனமாய்நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் ப
ரமானபுலத்தியனேகேளுதேனும், கழித்தஒருபன்னிரண்டாயிரத்தைய
பார்த்து கருவேடுத்துவெகுநூல்கள்கட்டி னுனே. உக௫

சுட்டினதுமல்லாமல்ஜிவனித்தை கருவெடுத்துசெரத்தேதார்த்துக்கா
ட்டினுன்பார், சுட்டமுடன்கருவூரான்கனக்குச்சொல்லி திரமாகக்குடிமக
ன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிமைகளில்லாதந்தபேதம் வரிசையுடன்கி
லநூல்கள்பாடினென்பார், சுட்டினுன்கொங்கனவன்பளிங்கசாதி காவியமா
ய்கொருநூல்கள்கருதினனே. உக

கருதினுன்சட்டைமுனிபனங்கங்கேகாடி. கருவாகஅவன்குலந்தான்
சேனியனயாகும், உருகியுள்ளபோகனுமேகுசவனாகும் ஒகோகோஅவ
ன்பாடலின்கேகான்கை, பருதியுள்ளசந்திரனோரெட்டியாமே பக்குவமா
ய்புழன்றின்னியபாடிப்போட்டான், அருமையுள்ளமச்சமுனியென்னசொ
ல்லென் அவன்குலந்தான்செம்படவனாகுந்தானே. உசஅ

தானுனமச்சமுனியனந்தங்கேகாடி தவிராதவெகுநூல்கள்பாடிப்போ
ட்டான், தானுனகமலமுனிகன்னானாகுமாறுட்டமாகவேபாடிப்போட்டா
ன், உனானுனகைசாட்டனிடையனாகும் உண்மையில்லாக்கல்விக்கையு
ளாதானப்பா, தேனானந்தியுமோபிமகுலம்பா திரமாகவெகுமறை
யாய்ப்பாடினனே. உசக

நாதரிஷியையழைத்தல்.

பாடினூர்நவசித்தசனந்தங்கேகாடிபக்குவமாய்நாதரிஷிசொன்னதாலே
நாடியேநாதரிஷிதன்னைக்கவி நான்கொடுத்தகாண்டமதைவெளியிற்போ
ட்டு, பேடியென்னகாரியத்தைச்செய்தாயென்று பெருமையுடனூல்வாங்
கிருகைக்குள்ளவைத்து, சாடியேஅனைலோர்க்குஞ்சாபமீந்தேன் சமுசயங்
கந்திராமலகதித்தேன்பாரே. உஉய

பாடிப்பாடிசித்தர்பதிசெட்டாகி பாருகில்பதினெட்டுச்சித்தரா
னார், ஆடிப்பாடிவிற்பெருமையறிஞலார்க ளறிந்தமிகத்தெரிந்தவன்றுனீ
யேயாகு, நெய்ப்பாடியானதோர்பன்னிரண்டு நிலைத்ததொருஆயிரத்தைக்
குறுக்கிமைந்தா, சேப்பாதப்பாமல்பன்னிரண்டுநூறுத் திரமாகப்பாடிய
தொரிந்துவாரே. உஉக

இத்தூல்தானுயிர்த்துஇருநூறுக்குள் வகாந்தமானகருவெல்லாம்பா
டி, முன்னகொன்னபன்னிரண்டுஆயிரத்தை மூர்க்கமுள்ளபுத்தகமாய்ச்சேர்
த்துச்சுட்டி, வன்னமுள்ளபலவகையாய்ச்சேர்த்துநல்ல வாரிதியாங்காவே
ரிசன்னிரிசைதான், கண்மையுள்ளசங்கமென்றபலவகையாக சமுத்திரம்போ
ய்சேசென்றுசபித்திட்டேனே. உஉஉ

நாதரிஷியைச்சபித்தல்.

செபித்திட்டநாதரிஷிதனையழைத்துசிகரத்தின்சாபமிதுபிடியென்
றேதான், குனித்திட்டநாதரிஷியென்னசொல்லான் குருவானவென்குரு
வேதிர்வெறப்போ, சபித்திட்டவெகுநாள்தான்சென்றபின்பு சங்கமென்
றபலவகையிடஞ்சேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டசாபமதூர்த்தேனப்போ வலு
னாய்க்கச்சொண்டமனுமறந்திட்டானே. உஉந

நாதரிஷிவரொறு.

மறந்துமிகவெகு கோடிசாலந்தானும்மகத்தானவேதரிஷியலைந்தாண
ப்பா, நினைந்துமிகக்கலைகிரிவடக்குச்சென்றுநிலைத்துமிகப்பவத்திரகு
லமாறாரப்பா, கனாந்துமிகவேதரிஷிஎன்னசொல்லோம்கருத்தில்வபவத்
திரொனப்பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்தஒருசாயமதுதீர்வதற்கு ஒகோ
கோபலகையிடஞ்சேரவேன்றார். ௨௨௪

சேரவேன்றுசொன்னமொழிதப்பாமல்தான் சிந்தைதனில்நினைந்து
வாரிதியிற்சென்றான், கூர்மமென்றபலகையெதிர்நோக்கிவந்த குறிப்பறி
ந்துவேதரிஷிசூநவைநோக்கி, மாறல்செய்தபலகைதனையெடுத்துக்கொ
ண்டு மனங்குவிந்துஅதிலிருந்துவறுமைபூண்டு, தேர்வதற்குவதுவகை
செய்வோமென்று திரமாரப்பராணமொன்றுபாடினானே. ௨௨௫

பாடினான்பராணமொருகாகிதாண்டம் பக்குவமாய்நாலடியுங்காந்த
மொன்று, நாடினான்வேதமொசொத்திரமுமைந்தா நலமானபஞ்சஸ்ட்சண
முஞ்சொன்னார், தேடினான்காவியங்களைனந்தங்கோடி செகத்தோர்க்குஒ
ப்பனையாய்லெகுசாய்ப்பாடி, முடினான்சருவமதமொன்றுய்ப்போக முர்க்
கமுடன்வெகுசக்கைபாடினானே. ௨௨௬

ஆமப்பாவெருசங்கையெடுத்துப்பாடி அரணே நும்கையிட ஆத்தா
னேது, நாமப்பாஎன்றமதமானலத்தினாலே நானையெல்லாம்வேதமயமா
கச்சொன்னார், நாமப்பாவேதருநுதானேயாகி சங்கையில்லாபந்திரத்தை
த்தானுண்டாக்கி, வாமப்பால்கொண்டதொருலெறியினாலே வனையான
ஆண்டவனாயாண்டான்பாரே. ௨௨௭

ஆண்டவனும்கலெறல்லநானேதுனென் றுயிர்த்தெட்டண்டமெல்
லாமடக்கினைந்தா, பூண்டவனும்கலெதமயமல்லால்வேறே பூதலத்தில்கிவ
னேதுநான்தானென்று, திண்டாகமகமோடுஇருந்தான்வேதன் தீதிலாவே
நமதையடக்கிவென்றே, காண்டவனந்தானெரித்துக்கபாலமேத்தி கருணை
யுள்ளசுந்தரனைபோவென்றேனே. ௨௨௮

போவென்றுசொன்னவுடன்சுந்தானுஞ்சென்று பொல்லாதபவத்
தனைன்றசாயந்தீர்த்து, ஆவென்ற அமுதமதுஅவனுக்கீந்து அருளானபஞ்
சுசுணரிட்டசைவைத்து, மாணென்றாவுனாசநரிட்டசைவைத்து மகத்தானபே
ரோலையயவனுக்கீந்து, சோனென்றபொதுகைகிரிதன்னில்வாழும் சும்
பமுனிபாவமதில்லாவென்றேனே. ௨௨௯

வாவென்றுசொன்னவுடன்வேதமுனிதானு மகத்தானபலகையகை
க்கையிலேத்தி, ஓவென்றுசாத்திரதையோதிக்கொண்டு ஒருநொடியில்
பொதுகைகிரிதன்னில்வந்தான், கூவென்றவேதமுனிதனைப்பார்த்து கு
றுவானபலகையதைத்தாவென்றேநா, னாவென்றசந்திரபுட்காணிதன்னி
ல் ஒளித்தனடாசங்கமென்றபலகைதானே. ௨௩௦

சவுக்காரவழலை.

தானென்றபவந்தர்பதம்ஒழிந்துபோச்சு சதாசிவமேயெங்குநினை
ந்திருந்தாலாச்சு, நோனென்ற சும்பமுறிகருணையாலே கொள்கின்றதிகு

ணங்கிவெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்றவழமதுபெருகலாச்சு சிவசிவா
அட்சரங்கள் தொனிக்கலாச்சு, நானென்றதத்துவங்கள் றுப்போற்கு நல
மானசவுக்காரக்குருவுண்டாச்சே. உருக

உண்டானசவுக்காரம்வழலையாலே உலகமெல்லாஞ்சித்துமயமான
தாலே, பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சபாமகுருவானதொருவழலே
யாக, கண்டாருஞ்சொல்லார்கள்நாலோ இல்லை கயிலைவளர்வழலையடாகாண
ப்போமோ, விண்டாருஞ்சொன்னதினால்தலைதெறித்துப்போகும் வேதா
ந்தபூமியுடனாதங்கேளே. உருஉ

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால்வெகுநாதம்பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்தவளர்ந்தநாத
ம், நீதமென்றசெகநாதம்தேசநாதம் நிலைபெருகிபூரணத்தின்நின்றநாதம்,
பாதமெனஅடிமூலகணைசநாதம் பாரபரமம்பரமகுருநாதம்நாதம், பூத
மென்றபஞ்சகணம்பொருந்துநாதம் பூவானநாதமதைதப்புகழ்ந்துகாணே.

புகழ்ந்துநின்றபூமியுடநாதம்வாங்கி புரிசடையோன்சொகில்வருங்க
ங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்றநாதமதுக்கென்னசொல்வேன் வைபடாத
சதிட்சையார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்துதசதிட்சைவைத்துப்பாரு அரு
ளானநாதவெளியென்னசொல்வேன், செகமகிழ்ந்தசதிட்சைவைத்தாயா
னால் சிவசிவாநாதமதுவந்துவாச்சே, உருச

வந்துநாதம்.

ஆச்சப்பாநாதவந்துநகப்பால்கேளு அருளானதசதிட்சைவைத்தா
யானால், போச்சப்பாநாதவந்துஎன்றபெருபுகழானதிட்சையினுல்மைந்தா
கேளு, தாட்சியில்லாவித்துவுடனாதமாச்சு தண்மையுடன்வந்துவுடனாத
ந்நானால், மாச்சல்செய்தநாதவந்துதன்னுல்மைந்தா மாண்டார்கள்வெகு
கோடிசித்தர்தானே. உருரு

தானென்றவந்துவுடனாதங்கண்டால் தவிராதுவாதசித்தியோகந்தா
னும், உன்னென்றவாசியதுபிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ளபூரணத்தைக்
காணலாச்சு, மாணென்றமவுமைதுகலந்துபோச்சு மகத்தானகற்பமதுஏற
லாச்சு, தேனென்றஅமுதமதுசொல்லலாச்சு தேகமென்றயாக்கையதுசி
த்தியாச்சே. உருசு

சித்தியுள்ளநாதமதுவந்துவாங்கி சிவசிவாகல்லுப்புக்கிடைதான்சேர்
த்து, முத்தியுள்ளவெடியுப்புசித்தஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன்கலவத்திலிட்
டுமைந்தா, பத்தியுடன்செயநீரைவிட்டுஆட்டு பெருமமுடன்காயவைத்துவ
ட்டுபண்ணி, புத்தியுடன்மண்செய்துபுடத்தைப்போட்டு புதுமையுள்ள
என்னமதாய்நீறிப்போமே. உருஎ

நவாச்சாரக்கட்டு.

போமென்றுவினாமல்சாரம்வாங்கி புகழ்பெருகக்கண்ணமதைதக்கீழ்
மேல்வைத்து, நாமென்றகாரோட்டில்வைத்தெறித்தால் நலமானசாரமது

கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியேயுஞ் சிறிமவைத்தால் அரகாசார
மதுபடி கம்போலே, தாமென்று சாரநீர்கட்டிற்றானால் சகலசர்க்கத்தனையு
ங்கட்டிப்போச்சே.

உருஅ

நாகக்கட்டு.

போச்சென்று விடுகாமல் நாகம் வாங்கி புதையடங்கச்சுத்தியது செய்
துக்கொண்டு, கூச்சமறக்குகையிலிட்டுருக்கும் போது குருவான சாரமதை
பத்துக்கொன்று, மாச்சுத்து செய்யாமல் கொடுத்துப்பாரு மகத்தான நாக
மதுகட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக்காட்சிகளுங்காணலாகுங் கருணையுள்
ளபுலத்தியனையின்னங்கேளே.

உருக

கேளப்பாகல்லுப்புவினையலுப்பு கெடியான சாரமுடன்முன்றுங்கு
ட்டி, மாளடாகலவத்தில் நன்றாபாட்டி மகத்தான சாரமதுக்கங்கிபூட்டி, கே
ளடாவாராமல் மண்சிலை செய்து குருபாணத்தியானித்துப்புடத்தைப்போ
டு, பாளான சாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ள நாகமதுகாகுப்பாரே. ()

பாப்பா இன்னமொருகட்டுகொல்லேன் பச்சையுடன்பூரீறுஞ்சரி
யாய்த்தாக்கி, சாரப்பாவென்று சொல்லி சாரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கலவத்
திலாட்டும்போது, வீரப்பா அடக்கியது மெழுகாய்ப்போகும் வீசையான
சாரமதுக்கங்கிபூட்டி, வீரப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாகடையெ
ன்றப்புடத்தைப்போடே.

உசக

போடப்பா இப்படியேயுஞ் புடம்போடு பொருகாமல் சாரமதுகட்டி
ப்போகும், நாடப்பா நவாச்சாரங்கட்டிப்போனால் நாகமென்றவஸ்துவக்கு
வயிர்தான் போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ்
சாரமென்றவஸ்துவஸ்து, வீடப்பா பிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்த
சாரமென்றவித்தைதானே.

உசஉ

தானென்ற சாரவிதையார்தான்காண்பார் தண்மையுள்ள பூரணத்
தைக்கண்டோர்காண்பார், ஊனென்றவுரிசை தனையார்தான்காண்பார் ஊ
மையென்றபொருளறிந்தோன்காண்பான்பா, தேனென்றமதியமுதமார்
தான்காண்பார் திரமானமவுனியவன்காண்பானையா, மானென்றமவுனம
தையார்தான்காண்பார் மகத்தானயோகியவன்காண்பான்பாரே.

உச௩

காணாதமடையர்மெததவுலகத்துள்ளே கன்மவினைதிராதகருத்துள்
ளோர்கள், தேனானமதியமுதங்கொண்டோமென்பான் திரமானவாசித
னைக்கண்டோமென்பான், தானானதன்மை தனையறியாமட்டை தனையறிந்
துமனைபுகுதத்தெரிபாமட்டை, கோனானகுருவேடமறியாமட்டை குண
மறியான்மனமறியான் குசவந்தானே.

உச௪

குசவனென்ற பிரமகுலமறியாவம்பன் குறியறியாநெறியறியாகுரு
ட்டிமாடு, அசைவதனையறியாததித்தரெல்லாம் அருளாண்பூரணத்தையறி

வேனென்பான், பிசகானமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் பேரின்பமறியா
தலுத்தர்கோடி, சிசயில்லாமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் நிலையானகுரு
பதத்தைத்தொண்டுபண்ணே. ௨௪௫

பாசாயுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பாபிரமகுருவாகிநின்ற பாசாயுப்பைக்கொண்டு வந்துபத
னமாச, உண்ணப்பாதண்ணி ரில்கரைத்துக்கொண்டு வத்தமனேவடிசட்டி
வியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியேயஞ்சுதிரம்போடு நலமானவுப்பது
வங்கட்டிப்போதும், பொன்னப்பாவுண்டாகுமுப்பினாலே போக்கொண்
துசொல்லுகிறேன்னைந்தாகேளே. ௨௪௬

கேளப்பாகட்டியதே! ருப்பினை - தான்மைந்தா கொடியானகல்லுப்பு
க்கூடச்சேர்த்து, நாளப்பாபிண்டமதிந்திடைக்குமைந்தா நலமாகழுன்று
மொன்றாய்கலவத்திட்டு, கோளப்பாவாராமலுரீராலே குமுறவேயீராறு
சாமலாட்டு, மாளப்பா அனாத்துருட்டு வியிற்போடு மனமடங்கக்காய்ந்த
பின்புசொல்லக்கேளே. ௨௪௭

கேளடாகாய்க்கொருவட்டுதன்னில் சிருபையுடன்மண்சிலைவலு
வாய்ச்செய்து, வாளடாதேசியுடசருகிறுனும் வளமாகப்புடம்போட்டு
மைந்தாபாரு, கேளடாகொட்டியதுபோலமைந்தா சிவசிவாமுப்புவஞ்
கண்ணமாச்ச, கோளடாவாராயற்சன்னந்தன்னைக் குருவாகப்பணிந்துமிச
க்கண்ணப்பண்ணே. ௨௪௮

பண்ணியதோர்சன்னமதில்வீரம்பூரம் பக்குவமாய்கலவத்தில்வாய்
நீராலே, உன்னியேதானாத்திதாரத்துக்கு வத்தமனேகவசமதுநன்று
ய்ச்செய்து, நன்னயமாய்மண்சிலையேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போட
க்கட்டிம்பாரு, புண்ணியனேஇப்படி பேராகங்சட்டி புதுமையுடன்ஒண்டு
மொன்றாய்வேதைதபாரே. ௨௪௯

புகண்டருக்குச்சொன்ன-தாக்கட்டு.

பாசப்பா இன்னமொருவகையைக்கேளு பாமானபுகண்டருக்குப்ப
கந்தவிந்தை, கோப்பாநின்றதொருகல்லைவாங்கி நினைவாகஅந்திடைக்கு
க்காலுங்கட்டி, கோப்பா அந்திடைக்குச்சினஞ்சேர்த்து சிவசிவாமுன்று
மொன்றாய்கலவத்திட்டு, வாசப்பா அதுவகையினீராலாட்டி மைந்தனேவ
ட்டாகவுவர்த்திடாயே. ௨௫௦

உலர்ந்ததொருவட்டுக்குமண்ணுஞ்செய்து உத்தமனேநூறெருவி
ல்பு-த்தைப்போடு, அலர்ந்துமிசத்தியாறியெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே
கவசமதுரிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேறிநிற்கு மசத்தானச
ன்னமடாஎன்னசொல்லேன், கலந்ததொருசன்னமுடன்வீரம்பூரம் கரு
வானவாய்நீராலாத்துக்கொள்ளே. ௨௫௧

அனாத்ததொருமருந்தனைத்தாரத்துக்கு அப்பனேகவசமதுஅன்பா
ய்செய்து, வினாந்துமேமண்சிலையேழுஞ்செய்து வினாக்கவோவிமுன்னே
காயப்போட்டு, மறைக்கமனமறிவாலேபுடத்தைப்போடு மைந்தனேபுட

மாறிவிடுத்துப்பாரு, சமைச்சடங்காரவிபோலேமேனியாகி தன்மையுட
ன்கட்டுமடாதாரந்தானே.

உருஉ

காரத்தின் வேளைதான்னையார்தான் காண்பார் தன்னிலையைத்தான
நிந்தோன்காண்பானையா, பேரோத்தசித்தர்கள் தான்கண்டாரானால் பெ
ருமைதனைத்தானடக்கிமேலேமேல்போவார், பாரோத்தபுரியுடநாதன்
பால் பலிக்குமடாவாதமுடனயோகந்தானும், காரத்தின் செயலதனையார்
தான்காண்பார் கருணையுள்ளபூணத்தோன்காண்பான்பாரே.

உருங

பாரறிந்துவூரறிந்துகுணத்தைக்கண்டு பலமானவீரத்தையறியான்
மட்டை, காரறிந்துகுருவறிந்துவணங்காப்பாவி குணமில்லாதவர்கள்
மெத்தவுண்டு, நோறிந்துபேசாதவத்தரோடே. நீமகமேசொல்லாதேபா
வம்பாவன், தூரறிந்துவோறிந்துகொம்பைக்கண்டு தூண்டாதபனிகிளக்
கைக்கண்டுபோற்றே.

உருச

போற்றுவதுஆறையென்றால்பூணத்தைசமைந்தா புதுமையுள்ளபூ
ணமேதெய்வந்தொப்பவன், தேற்றுவதுவாஸ்தவந்தேறிநிலையின்பின்னால் சிவசி
வாகயிலாயத்தேகந்தேகம், பூத்தமனவாசனையையார்தான்காண்பார் புது
மையுள்ளபூணத்தைக்கண்டோன்காண்பான், காத்துநிலைதானடங்குங்
குருவைக்கண்டு கருவையறிந்துறுதிபெறக்காயசித்தே.

உருதி

தாளகமேழகு.

சித்தான தாளகத்தையெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவாமகாசமுங்கெக்
திசுட்டி, முத்தானகலவத்திவிட்டுக்கொண்டு முசியாமல்காரநீர்விட்டுஆட்
டி, சத்தானதயிலமதிப்பின்புஆட்டு சதாசிவன்போல்மேழுசாகுந்தன்மை
யாக, பத்தானமதிதவியேயிந்தால்மையந்தா பாலகனேபதினாவயதுஆ
மே.

உருச

ஆமப்பாருடவணியேயிந்தாயானால் ஆப்பனே ஆறனைக்கு அதிகந்தா
னும், நாமப்பாவென்னிசெய்பிரிந்தாயானால் நன்மையுடனெட்டுவயதாரு
ம்பாரு, தாமப்பாஜிவ்வேதைபுணண்டாவேதை தன்மையுடனவருடைய
கற்பங்கேளு, தாமப்பால்காணற்பார்கொண்டுக்கொண்டு கருவானபூணத
தைப்பொசித்தாண்பாரே.

உருஎ

புகண்டறிஷிகற்பம்.

பூணமென்று நாமக்குத்தெரியுபோதான் புக்தியுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, காரணத்திக்குருவருளால்கண்ணென்னும் கருவானதா
ணத்தைக்கேளுவாந்தா, சீரணித்ததேகமென்றுவறிவாநீசைசொல் சிவசி
வயிந்துருவுமாதியாதி, மாணரிதனுக்கொண்டுவந்த லீயாகேளு மவுமை
தில்கறியுப்பைபவையாய்ச்சேரே.

உருஅ

சேர்ந்தபின்புவிழுகத்திலவைத்த ப்பாரு சிவசிவாமேழுகதுபோ
லிருக்குப்பா, பார்த்தபின்புவிழுகத்திலவைத்தவநாஸதாயந்தால் பாலகனேயு

ப்பாசுர்பசுமையாக, கார்த்ததோருகாசாரத்தினுப்பை கருணையுடன் தி
னந்தோறுங்கொண்டால்மந்தா, மூர்த்திகாமுண்டாகிதேகஞ்சித்தா மூ
தண்டராஜரிஷிமுறைதானப்பா; உருக

குதரிஷிதற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருவிபரஞ்சொல்வே நருள்பெருகுஞ்சுதமுனி
ச்சருளும்வார்த்தை, நாமென்றவிஞ்சையடா ஆதியுப்பு நலமானவுப்புட
னெதுருசசேர்த்து, காமப்பால்வெடியுப்புநோய்சேர்த்து கலவத்திள்மு
ன் றமொன்றாய்சருவாலாட்டி, வாமப்பால்விட்டாட்டிப்புடத்தைப்போடு
மகத்தானசுன்னமடாநீறிப்போமே. உசுய

நீறியசேர்சுண்ணாப் பில்வீரம்பூரம் நோப்பாநோபாதிசேர்த்துக்கொ
ண்டு, ஆறியதோர்வாய்சீராகலவத்தாட்டி உத்தமனேநன்றாக அனாதத்தபி
ன்பு, காரியமாய்ச் சிமுகத்தில்காயவைப்பாய் கருவாகவுருட்டியதைவட்டு
பண்ணி, ஆறியதோர்மண்சிலையேழுஞ்செய்து அப்பனேபுடம்போடச்சு
ன்னமாச்சே. உசுக

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவாய்சீராலே அப்பனேபூர்த்துக்கங்கிபூட்டி, பே
ச்சப்பாலொன்றுமில்லைமண்சிலையேபுடம்போடநீறிப்போ
கும், காச்சப்பா அந்நீரில்வீரம்பூரங் கருவிட்டுமத்திச்சுதுருசுக்கப்பி, பாச்
சப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து பக்குவமாய்ப்புடம்போடச் சுன்னமாச்
சே. உசுஉ

சுன்னமென்றதுருசினுடசுன்னந்தன்னை துருசானாசந்தனக்குபத்
துக்கொன்று, புண்ணியனேதான்கொடுத்துவாய்சீர்விட்டு புதுமையுடன்
மத்திக்கத்திரண்டுபோகும், தன்மையுடனுருட்டியதைசுன்னத்துள்ளே
தான்முழத்திற்புடம்போடவுருகிநிற்கும், உண்மையுடன்பரியதனையுருக்
கிக்கொண்டு வருண்டுநின்றாசங்கொடுக்கக்களங்கதாச்சே. உசுந

களங்கமில்லா களங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெறசெம்புத
னினூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல்கொடுத்துடனேமாற்றப்பத்தாய் வரி
சைபெறக்காணுமடாவெள்ளிக்கீந்தா, லுளங்கனிந்தபதினாறுமாற்றுகாணு
முத்தமனேகுடவனிலேயீந்தாயானால், ஜெலங்கனிந்தவூறெல்லாமற்றந
ல்ல தீர்க்கமுடனெட்டுவயதா்கும்பாரே. உசுச

பாப்பாசக்களங்கைகொறுக்கக்கொண்டு பழுதில்லாகெந்திதனை
யிடைபேசேர்த்து, சாரப்பாவிமுடன்பூரம்லிங்கந் தயவானமனேசுலையு
ங்குடச்சேர்த்து, நோப்பாகலவத்திற்பொடியதாக்கி நோமையுள்ளகுப்பி
தனிலமைமட்டிட்டு, சோப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாவாருநகை
யில்வைத்துப்போற்றே. உசுநி

போற்றியேகுருபானைத்தொழுதுகொண்டு புதுமையுள்ளசருகுதம்
பூவிற்காண்மைந்தா, தேற்றியேநீயெழிப்பாயாறஜாமம் சிவசிவாசெந்தூர
மென்னசொல்வேன், நாற்றிசையும்போற்றும்பிந்தசெந்தூரந்தான் நலமாக
ப்பணவிடைதான்கொண்டாயானால், பார்த்திபனையாக்கைதனக்கழிவே
யில்லைப் பணிந்திவாய்குருபானைப்பணிந்து போற்றே. உசுசு

பிரமரிஷிகற்பம்.

பணிர்துமிக இன்னமொருகருவைக்கேளு பார்தனிலேபிரமரிஷிக்க
ருளும்வார்த்தை, கனிர்துமிகப்பூரணத்தைக்கனிந்தக்கொண்டு கமலமதி
லேயிருந்தமதுவைவாங்கி, அணிர்தொருகமலமதில்விட்டிமைந்தா அரு
ள்பெருகுங்கங்கைதனையதனில்விட்டு, துணிர்துமிககொண்டுமொன்றாய்
சேசித்தேதான் துலங்குவிழுகந்தனிலேகாபவையே. உகௌ

வையப்பாஇந்தவிதம்பத்துமுறையப்பா கைத்தசினுல்காரமுடன்
சாரம்நொண்டும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்நொண்டுமொன்றாய் விரவி
யேதிருநீறாய்ப்போகும்பாரு,செய்யப்பாஅநீற்றில்முன்போல்பத்து தெ
சசீட்சைபண்ணிவிடசேதிக்கேளு, அய்யனையமுதாசமானகற்பம் ஆருக்
கும்விள்ளாதேயருமைதானே. உகஅ

தானென்றஅமுதாசகற்பங்கொண்டு தாணிதனில்பிரமரிஷிதானே
பென்று, ஆனென்றவுயிர்த்தனைத்தான் திஷ்டிப்பாலே யுண்டாக்கியண்ட
மெல்லாமயனாய்நின்று,கோனென்றகுருவாகுகுருவுமான குருவானபிர
மகுருஆர்தான்காண்பார், நானென்றஆணவத்தையொடுக்கிமைந்தா நன்
மையுடனிர்தநூல்பதனம்பண்ணே. உகக

இந்தநூலாயிரத்திருநூறுக்கு னிதமானகருக்கிடையுங்குருக்கிடையு
மப்பா,சந்தேகமில்லாமல்சொன்னேன்வாக்யந் தன்மையில்லாமானிடர்
க்குசாற்றினுக்கால்,பந்தமிலாப்பாசமதுசூழ்ந்துக்கொண்டு பாழ்நாகில்வி
ழாதேபதனஞ்சொன்னே,னந்தமுள ஆதியந்தமிதிலேதோன்று மாருக்கு
மிந்தநூலளிக்கொணாதே. உகய

ஒன்றுனகற்பமடாபிரமகற்ப முண்மையுடன்செய்தவனேசித்தன்
சித்தன்,பண்டானசோதியடாபாப்பிரமமாச்ச யாருலகில்பூரணத்தைப்ப
ணியமாட்டார், நன்றுனபிரமகுருஆர்தான்காண்பார் நன்மையுடன்கண்ட
வனேசீவன்முத்தன்,உண்டானசேதியொன்றுமுரைக்கமாட்டார் உரைத்
தாக்காலருநரகமுண்டாம்பாரே. உகக

பாரப்பாநாகமதில்சேரன்றோ பாரபாத்தினருள்பெருகியிருக்க
ன்றோ, நோப்பாநின்றபொருள்காணலேணும் நிருமலமாய்பிரமகற்பங்
கொள்ளவேணும், காரப்பாஅடிமுலங்காக்கவேணுங் காராட்டாற்சகலசி
த்துங்காணாதோடும்,ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அடங்கிநின்றபொரு
ளறிந்து அருளைப்போற்றே. உகஉ

அருளானபூரணமேபோதம்போதம் ஆதியென்றபிரமகுருவானபோ
தம். மருளானமயக்கமெல்லந்தீர்க்கதபோத மனதடங்கியொருமையாய்
மகிழ்ந்தபோதந், திருவானலட்சுமிப்பெண்வாசமான தேசியென்றகுரு
தேசினின்றபோதம்,உருவானஅருவுருவாயமர்ந்தபோதம் உண்மையென்
றபோதமதிலுக்கந்துநிலவே. உகங

நில்லென்றநிலையறிந்துநின்றால்மைந்தா நிலையானபோதமனைந்தா
ன்காண்பாய், கல்லென்றகடுங்காரக்கல்லைமைந்தா கனிநியோராறிவார்க

ருதிப்பார்க்க, அல்லென்றகருவிகளையகற்றினாக்கால் அருள்பெருகுப்பிர
மநிலையருளைக்காண்பான், தில்லைநடராஜருடசெயல்கண்டாக்கால் சிவசி
வாபிரமரிஷியாவாய்பாரே. உஎச

பராசரிஷிகற்பம்.

பாரப்பாஇன்னபொருபுதுமைசேரு பராசமுனிதான்செய்துபகர்
ந்நவித்தை, ஆரப்பாஅறிவார்களுதீதவித்தை அன்பானபுலத்தியனையுன
க்குச்சொல்லேன், நோப்பாபிரமகுலத்துதித்ததொன்று நிச்சயமாய்மூல
மதைசமூலங்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்லவியற்றாக்கி வீறடங்கிக்காய்
ந்தபின்புனித்தைக்கேளே. உஎடு

சேளப்பாசல்லுரலிலிட்டுமைந்தா கிருபையுள்ளிருப்புலக்கைதன்
னற்றத்தி, கேளப்பாவாராமல்கொழித்ததுக்கொண்டு கூர்மையுடனிடித்தி
டுவாய்கவிடதாக்கி, வாளப்பாஇடித்ததைசீசமூலங்கொண்டு மைந்தனேத
ண்ணீரில்பிசைந்துவைத்தா. நீளப்பாமிஞ்சாமல்பிசறிக்கொண்டு நோரை
விமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. உஎசு

போற்றுவதுதசதீட்சைமுகிந்துதானால் புதுமையுள்ளவுப்பதுதா
னென்னசொல்லேன், தாட்டிகமாயமுதரசவுப்பைபமைந்தா தாளியென்ற
பிங்கானிலிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்கூட்டுனாறு இணங்கனாறுபொ
ல்லாதவிமொன்றுகருவுப்பொன்று, நாட்டியேஒன்றுகச்சேர்த்துக்கொ
ண்டு நலமானபாணவாய்சிலுப்போடே. உஎஎ

போட்டபின்புமண்சிலைமுஞ்செய்து புதுமையுடனிடுப்பளவில்கு
ழியில்வைத்து, மாட்டுவாயாணையுடகட்டம்போட்டு மைந்தனேமணல்கொ
ட்டிவைத்துக்கேளு, தாட்டிகமாயதின்மேலேதிருணைபோட்டு தன்மையு
டன்தானிருந்துதன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாயலட்சமுறுசீலகண்டம் நன்
மையுடன்தினைந்தொழுகநன்மையாமே. உஎஅ

நன்மையதுஎன்னவென்றால்மைந்தாசேரு நலமானமெழுகாகுமண்
டலத்திலப்பா, வுண்மையுடனம்மெழுகையெடுத்ததுக்கொண்டு பூட்டுவா
ய்தினைந்தோறுமெழுகுபோல, திண்மையென்றசடலமதுநன்மையாகுஞ்
சிவசிவா ஆக்கையதுபிலத்துப்போகும், தன்மையென்றமெழுகினுடபெ
ருமைதன்னைச் சதாகாலம்போற்றிப்பூரணத்தைநோக்கே. உஎசு

பூரணமாய்நின்றதொருமெழுகுதன்னில் புதுமையொன்றுசொல்
லுகிறோம்புகலக்கேளு, காரணமாய்நின்றகளிம்பானசெப்பில் கருத்துட
னேநூற்றுக்குஒன்றுபோடு, மாரணமாய்போகுமடாசெப்புதானும் மாற்
றேதுஎன்னவென்றால்மைந்தாசேரு, நாரணத்தின்பொருள்தினால்தூறு
பாற்றி நன்மையுடன்காணுமடாநாட்சொன்னோமே. உஅபு

ஆறுதாரம.

சொன்னதொருமூலத்துக்கப்பால்பாரு துளங்குமடா ஆறுதலம்பிர்
மாவீடு, நன்னயமாய்நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்றவாசியினால்பி
றப்புடாச்சு, தன்மையுடன்தின்மேலேமாலின்விடு தளமானபத்திதழும்

பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெகத்துக்குத்தாயாய்நிற்பாள் ஓங்காரமயத்துக்காதிதானே. ௨௮௧

ஆதியாந்திரோகாயியமர்ந்தவிடு அருளானபோதமிருந்தாடும்விடு நீதியாங்காமியத்தைநிமிர்த்தும்விடு நினைவில்லாமாயமெல்லாம்பிறைந்தவிடு, பேதியாமனமுழுன்றுபெண்ணைத்தேடி பேய்க்குத்தாயாட்டிவிக்கும் பிலக்தவிடு, சோதியென்றுவரமளித்ததுரைச்சிவிடு சுகமாகக்கண்டநிந்த மேலேபாரே. ௨௮௨

பாரப்பாஅதினமேலேபனிர்ண்டுக்குள் பானுவங்சேயிராறுமுக்கமாய்நிற்கும், நேரப்பாரேவென்றால்சுண்கொள்ளாது நேரந்தாலும்நடுமனை யில்திரிகோணமாகி, சீரப்பாசிகாரமென்றஎழுத்துநிற்கும் சிவசிவாருத் திரனும்ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பாநடுமனையில்தின்றகாட்சி காணவென்ற ல்கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே. ௨௮௩

காட்சியாமவருடையகூத்தைதக்கேளு கடும்பசியும்நித்திரையும்பய ம்சையோகம், மாச்சல்செய்யாபுவிதனத்தால்காமமீறி வலுபையுடனொ திரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்றசடமழிந்துபாழாடும்விடு பாஞானயோ கமெல்லாம்பறந்துபோகும், தாட்சியுடனதினுடையகூத்தைக்கண்டு தா ண்டிநின்றஅகாரமதின் தன்மைகேளே. ௨௮௪

கோளப்பதினாறுவாயலின்விடு கொடியானகாமமுதல்குரோதம்லோ வம், மாளப்பாமோகமொடுமகத்தினோடு மகத்தானபிறப்பற்றாமாளப்ப ண்ணும், கோளப்பாஇல்லாதபரத்தின்விடு குறியாகஅதின்குணத்தைக்க றக்கேளு, நாளப்பாமேல்முலம்அகாரவிடு நாதசதாசிவனுமனோன்பணி யுந்தானே. ௨௮௫

தானென்றமனோன்மணியுஞ்சதாசிவனுங்கூடி தயவாகொண்டிதழி லிருந்தாரப்பா, தானென்றநல்லருந்தான்போற்றிசெய்ய கண்ணடங்காப் பிரபையொளிகருகிப்பாரு, தானென்றசக்கரத்திலிருந்துகொண்டு மகத் தானவித்தையெலாமகிழ்ந்துபாரு, வீணென்றவறுமையுமாய்மனதுமாகி வித்தானகருவினுள்சுத்துமாச்சே. ௨௮௬

ஆச்சப்பாவுலகத்தில்கர்ந்தார்மம் ஆனதொருசரிதைமுதல்கிரிகையா கி, காட்சியாதோர்யோகமுமாய்ஞானமாகி கண்கொள்ளாநூலாகிருவுமா கி, தாட்சியிலாத்தெளிவாகிநினைவுமாகி சகலமெலாந்தோற்றுஞ்சாக்கிரமு மாகி, பேச்சானப்பொருளாய்மேலெழியைக்காட்டப் பெருமையுள்ளரு பதத்தைப்பூசிப்பாயே. ௨௮௭

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்தகருமானமொன்றுகேளு புத்தியுள்ளரோமரிஷிபுகழ்ந்தவித் தை, நேசித்தசருவானவுப்புபெட்டி நிருமலமாங்கல்லுப்புசுடச்சேர்த்து, ஆசித்தாவிபீசம்நாலுக்கொன்று அடைவாகமுன்றுமொன்றுய்கலவத்தி ட்டு, பாசித்தவிந்துநீர்தன்னுலாட்டி பக்குவமாயுருட்டியதைவட்டுபண் ணே. ௨௮௮

பண்ணப்பாஸட்டதற்குமண்சீலசெய்து பக்குவமாய்காடையொ ருபுடத்தைப்போடு, நன்னயமாய்நீரியதுகண்ணும்பாகும் நாட்சத்திலாடு

கிறகுருவிசப்பா, தன்மையென்றசன்னமுடன்வீரம்பூர் தாக்கென்றாய்
மத்திப்பாய்வாய்வே, உன்மையென்றதுருசதற்குக்கவசம்பண்ணி உ
த்தமனைமண்சிலேபுகந்துசெய்யே. உகுக

செய்ப்பப்பாகவசமகையுளவைத்து தியானத்தின் தணல்மேலேவை
தாயானால், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனிறிப்போகும் மேன்மையுள்ளக
ன்மையெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பாதாளகத்துக்கங்கிழுட்டி வரிசை
பெறக்கவசமகைவலுவாய்ச்செய்து, பையப்பாரெண்டெருவில்புடத்தை
ப்போடு பசுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போச்சே. உகுக

போச்சப்பாதாளகத்தினூறலெல்லாம் புகழானாவிபோலேயிறுக
நிற்கும், பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைவெண்ணிறாற்றில் பிலமானதாரமொ
ழுகதாயானால், தாட்சியிலப்பதினாறுமாற்றுத்தங்கந் தனையறவேகாண
மடாதவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங்குடவனிலேநூற்றுக்கொன்று மக்
ளையொன்றிடவேயெட்டுமாற்றே. உகுக

எட்டுரெண்டு வெள்ளிசெம்பையுருக்கிக்கொண்டு இன்பமுள்ளதா
மதின்காறேயிவாய், மட்டில்லாஅஞ்சாறுமாற்றுகாணு மகத்தானவேதை
யடாகாரந்தாரம், அட்டியில்லாதாரமதுக்காதாரந்தான் ஆறியப்போகிறார்
யோயோ, சிட்டமுடனியமுறைதான்நல்லபிரயோகந் திடமானரோமரிஷி
கற்பங்கெனவே. உகுக

பிரமரிஷிகற்பம்.

சுற்பமென்றுகொல்லாதெல்லாங்காயாதிகற்பங் கருவநிந்துவுருவறி
ந்துகருவைப்பார்த்து, அற்பமென்றுநினையாமலாதியுப்பை அறுசுவை
யோடுபெடுத்துவந்துஅறிக் கிட்டு, மெய்ப்பாகஅப்புழுப்புமொன்றாய்ச்
சேர்த்து விசையானவிமுகத்திலவைத்தப்பாரு, வற்பனமாய்க்கயப்பே
றிகற்பமாகும் உடலினுடவலுவறிந்தபூட்டிவையே. உகுக

ஊட்டுவதுதின்ருளது அளவுகொண்டு வறுதிபெறக்கொண்டதின்
மேற்கழிஞ்சுகொள்ளு, எட்டுவதுபூணத்தில்மனைதநட்டு நன்றானபே
ரொளியின்நின்றால்மைந்தா, வட்டாவுவொன்றுமில்லைநாரதிரையுமாறும்
மகத்தானகாயமதுவலுதுட்டோகும், தாட்டிகமாய்நின்றதொருகாயாதிக
ற்பந் தனையறிந்துகொண்டவனைசித்தனாமே. உகுக

சித்தானகாயாதிகற்பந்தனைச் செகத்திலுள்ளமானிடரோகாணப்
போரூர், முத்தானமகிமைதனையார்தான்காண்பார், முர்க்கமுள்ளசத்தரிஷி
முனிவர்காண்பார், வற்றுதபூணத்தைக்கண்டால்மைந்தா வலுவாகக்காய
சித்தியோக்ககாணும், பத்தானதசதிட்சைபருவங்கண்டால் பவிக்குமடா
சகலசித்தம்பலிக்குந்தானே. உகுக

தானென்றதத்துவத்தையறிந்துக்கொண்டு தன்மையென்றபூண
த்தைப்பணிந்துகொண்டு, கோணென்றகுருவருளைப்போற்றிக்கொண்டு
ம்பமுனிதஞ்சமென்றுநின்றால்மைந்தா, மாணென்றமதியமுதங்ககிந்துகா
ணு மார்க்கமுளகுண்டலியின்மகிமைதோற்றும், ஊணென்றவூன்றிந்தா
னெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடிவ்விதனைபுற்றுப்பாரே. உகுக

பாடுன்றுசொன்னோரும்பமுனியய்யா பாரபரத்தின்வகையதனை யார்தான்காண்பார், நேர்நின்றவாசிதனையறிவாற்பற்றி நிலையானகுருபத த்தில்நேர்ந்துக்கொண்டால், தூதொன்ற அடிமுலங்கணைசன்கோவில் தூல ங்குமடாகற்பத்தில்கூட்சமெல்லாம், வேறென்றுமயங்காதேயையாயிவி ஞ்செயென்றமுலமந்திரமிதுதான்பாரோ. ௨௬௭

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்புமகிமைகளைசொல்லக்கேளு பாரீன்றபூமியுடநாதமப்பா, ஆ ருப்புமகிமைதனைக்காணப்போறார் அருளானவிற்துரீர்தன்னிற்போட்டு, சேருப்புமொண்டுமொன்றுயச்சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெனவேவிழுகத்தி ல்வைத்துப்பாரு, காருப்புஇப்படியேபத்துமுறைசெய்தால் கருவானொ ண்டுமொன்றுய்க்கட்டும்பாரோ. ௨௬௮

பாரப்பாகட்டியதொருப்புமொண்டு பகராதகல்லுப்புமொண்டுங்குட்டி, சேரப்பாவிபீசம்மொண்டிலொன்று சேர்த்துமிகக்கலவமதில் சேர்த்துக் கொண்டு, வாரப்பாமுனறிலொன்றுதுருசசேர்த்து வாரிதியாமறுவகையி ன்தன்னொலாட்டி, வீரப்பாஅடங்கவுமேநன்றாயாட்டி வில்லைபோலபிடித்த தனைக்காயப்போடே. ௨௬௯

காரியக்கட்டு.

போட்டதொருவட்டதற்குக்கவசஞ்செய்து புதுமையுடன்புடம் போடச்சன்னமாகும், தேட்டானசன்னமதுபதனம்பண்ணி சிவப்பான கெவுசிதனக்கங்கிபூட்டி, மாட்டடாமண்சிலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவி ல்புடம்போட்டுவாங்கிக்கொண்டு, காட்டடாகாரியத்துள்ளேமைந்தா கரு வானகாரியங்கட்டுந்தானே. ௨௭௦

காடுனன்றகாரியக்கட்டைத்தானுந் தன்மையென்றகாரமதா லுருக் கிக்கொண்டு, தேடுனன்பரிதனிலேயிடைக்கிடைதான்சேர்த்து தெளிவா னசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கோடுனன்றகுருவருளால்கொடுத்தா ல்மைந்தா குறையாதுஒன்பதனாகுணமோமெத்த, தேடுனன்றபூணத்தி ன்செயல்தன்னுலே திரமாகஇன்னமொருகருவைக்கேளே. ௨௭௧

சாதிவிங்கக்கட்டு.

கோளப்பாமுன்குருவிற்கழிஞ்சிவாங்கி கிருபையுள்ளசாதிவிங்கங்க ழிஞ்சிவாங்கி, கோளப்பாவாய்கீரால்குருவைமத்தி நிச்சயமாய்வீரமுடன்பூர ன்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்லிங்கத்துக்கு குணமாகக்கவசமதூநன்றா ய்ச்செய்து, வாளப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவிற்புடம்போ டவலியுந்தானே. ௨௭௨

சாதிவிங்கக்களங்கு.

தானேதான்வலித்திருந்தவிங்கந்தன்னை தன்மையுடன்புன்றுபுட மிப்படியேசெய்து, வீணேதான்திரியாமல்மைந்தாகேளு விளங்கிநின்ற சாதிவிங்கந்தன்னைவாங்கி, பேணேகீரகிதமென்றதங்கந்தன்னைப் பிலமாக ச்சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, தேணவேமண்சிலைசெய்துக்கொண்டு ச கமாகப்புடம்போடக்களங்கமாச்சே. ௨௭௩

ஆச்சப்பாசா திலிங்கக்களங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ்சற்குருவின
ருளைப்போற்றி, கூச்சமிலாச்செம்புதனில்தாற்றுக்கொன்று குருவானக
னங்கமனையிந்தாயானால், தாட்சியில்லாபதினாறுமாற்றுக்காணுந் தடையற
வேவெள்ளியிலேயேத்தால்மெந்தா, மாச்சலிலாழப்பத்திமென்மொற்று மக
த்தானகுடவனுக்குகந்துபாரே. நாச

பாரப்பா குடவனி லேழுநூற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்கொடுத்த
ருக்கமாற்றெட்டாகும், காரப்பாவெள்ளிசெம்புகணக்காய்சேர்த்து கருவா
னங்கமனையதூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா குடவனி லேயுருக்கிப்பாருசிவ
சிவாகாஞ்சனாற்றேகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்வன்னிகெற்பம் அடர்
கத்திலாடுகின்ற அருமைதானே. நாரு

காரியபற்பம்.

தானென்றவுப்புடனேகாஞ்சேர்த்து சப்பழத்தின்சாற்றினால்த
க்கியாட்டி, வீணென்றகாரியத் துக்கஞ்சிபூட்டி வீறடங்கச்சிலேமண்விசை
வாய்ச்செய்து, கானென்றகாட்டெருவிவழத்ததைப்போடு கணல்கீறிகாரீ
மம்பற்பமாகும், தேனென்றபற்பமதைம்பதனம்பண்ணி சிவசிவாமுப்பூ
வங்குடச்சேரே. நாள்

சேரப்பாவீரமுடன்கூரஞ்சேர்த்து சிவசிவாசம்பழத்தின்சாற்றா
ட்டி, வீரப்பா கொண்கின்றபாஷாணந்தான் வீறடங்கக்கவசமதைவிஞ்
சையாக்கி, பாரப்பாமண்சிலேயே முஞ்செய்து பக்குவமாய்முன்றுபுடமண்
மறைநிற்போடு, சேரப்பாமுன்றுபுடமபோட்டபின்பு சிக்கெனவேகாடை
யொருபுடத்தைப்போடே. நாள்

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பாகாடையென்றபுடத்திற்குனே புதுமையுள்ளபாஷாண
மகிழ்ந்தபோகார், காடப்பாபாஷாணத்திறில்மெந்தா நாமொன்றுசொல்
துகிறோம்நன்றுய்க்கேளு, தேடப்பாவெள்ளியபுருக்கிக்கொண்டு சேர்
தகிலையம்பற்பமதைதூற்றுக்கொன்று, பாடப்பாவென்றுமில்லெவள்
ளியந்தான் பதையாமலமாண்டதுவுந்தெறித்துப்போமே. நா அ

போமப்பாதெறித்துநின்றவெள்ளியகதைப் புகழ்பெருகுமதிதனி
லேயிடைதாண்டேர்த்ததுநாமப்பா குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு நலமானசா
னாகொண்டுமொன்றுய்ச்சேர்த்து, வாமப்பாதன்னருளாக்குருவாய்ப்போ
கு மகத்தானகுருவிவடவகையைக்கேளு, தாமப்பாபூமென்றதாம்பிர
த்தைத் தன்மையுடன்குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரே. நா க

உருக்கியதோர்பூமதில்நூற்றுக்கொன்று உத்தமனேகொடுத்துரு
க்கமாற்றுபத்தாம், கருக்கெனன்றவெள்ளியிலேயேநூற்றுக்கொன்று கரு
வாகக்கொடுத்துருக்க அதிகமாற்றூர், திருக்கானபாஷாணப்போக்குதன்னை
சிவசிவாவெண்ணசொல்லேனின்னங்கேளு, குருக்காவழியொன்றுசொ
ல்லெவன்மைந்தா குருவானமுப்பூவின் குருவைவாங்கே. நா ட

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்முப்பூவில்காசாரம் வரிசையால்துரிசினுடகன்னஞ்சேர்
த்துபாங்குபெறக்கலவமதிலிட்டிமைந்தா பழச்சாற்றாஸைத்தெடுத்துப்

பருவமாக, திங்கில்லாபாஷாணந்தனக்குமையந்தா கிருச்சறவேசவசமதுதி
றமாய்ச்செய்து, காங்கையதிலே ஹதற்குமண்பறைவிலையந்தா கருத்தம்
றேபுடம்போடக்கட்டும்பாரோ. கூசக

பாரப்பா இப்படியேமூன்றுபுடம்போடு பக்குவமாய்க்கருக்குடத்தி
லுருகும்பாரு, காரப்பா உருகினின்றுபாஷாணந்தனை கருத்தறவேதா
னெடுத்துக்கருக்கககளே, சாரப்பா வெள்ளிலைக்கமுருகுப்போது சாற்ற
டா இடைக்கிடைதான்பாஷாணஞ்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமலுருகிப்பா
ரு வெள்ளியக்கட்டியதுவுடையுடம்பாரோ. கூசஉ

வெள்ளியபற்பம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளியக்கட்டி வாங்கி உண்மையுடனிடைக்கிடை
தான்வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்ததொருகுசைதனிலேயுருகிப்பாரு கமல
முகன்றவெள்ளியதுருக்குடப்பா, அடைந்ததொருசலவமதிவிட்டும
ந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான்சதசைச்சேர்த்து சேடம்வலுத்தசெய
நீராலரைத்துமைந்தா சிவசிவாவுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. கூசக

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டிவெத்து பக்குவமாய்க்குமே
யேமுஞ்செய்து, புண்ணியமாயேருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு புதுமையு
ள்ளசானம்பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறிஎடுத்துப்பாரு தய
வானபற்பமாய்நீறிநிற்கும், வெண்மையென்றகுருநீற்றைப்பதனப்பண்
னு வேகமுள்ளவன்னிகற்பமிதுசான்பாரோ. கூசச

வன்னிகற்பம்.

பாடாவன்னியுடகற்பந்தனை பாச்சடாவெள்ளிசெம்பின்றுந்து
க்கொன்று, சேரடாகற்பமதுதங்கிற்றினால் சிவசிவாசோதியுடதிரமோமெ
த்த, ஆடா அறிவார்கள்வன்னிகற்பம் அறிந்தவனேசிவயோகிஅதுதான்
மைந்தா, கூரடாருருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குருவிருக்குஞ்சந்திதி
யைக்குறித்துப்போற்றே. கூசடு

போற்றுவதுபூணத்தைப்போற்றவேணும் புதுமையுள்ளருருபத
த்தைப்பணியவேணும், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்மனதைநாட்டி கால
னபூணத்தைநாட்டிப்பாரு, தாட்டி கமாய்மனதுதுதியாகின்றுல் சடா
தரகசோவைமிகத்தானேதோற்றும், ஆட்டி விக்கும்வாசியுடசருவைக்கண்
டால் ஆதியந்தப்பதிதோற்றுமாதிகானே. கூசக

ஆதியென்றசோதினைக்கண்டால்மைந்தா அரகராமனென்பணி
யையற்புதமேசெய்து, நீதியென்றாவிதனிலேசேர்த்தால்மைந்தா நிச்சய
மாய்சித்தியதாம்நீதான்பாரு, சோதியென்றகாடுகுறியையென்னசொ
ல்வேன் துருவமுள்ளமேருவதில்விமதிதான்சேரு, வாதியென்றமன
மொத்துநிலையில்வைத்தால் மகத்தானகுருவருவாயைந்தாராரோ. கூசக

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பாசற்குருவைத்தொழுதுகொண்டு பாச்சடாவெள்ளியென்
றபாஷாணத்தில், பாரப்பாபஞ்சகணதீட்சைபண்ணு கருவானபாஷாவை

சுஅ சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

க்கட்டினதானும், நோப்பாநின்றகுருகுட்சத்தாலே நிச்சயமாக்கப்பட்டியது வருகும்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தப்போக்கு ஆச்சரியமாச்சரியமருளைக்கேளே. ௩௧௮

கேளடாகட்டிநின்றபாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ளசெப்பதிலேநூற்றுக்கொன்று,வாளடாகுகைதனிலேயுருகும்போது மாட்டடாமதிபோலேயாகுஞ்செம்பு, கேளடாவாராமல்தாயைச்சேரு குணமானவங்கத்திச்சகையாதப்பா, ஆளடாகயிலாசத்தடுத்துமெள்ள ஆதியென்றபாபாக்தினைடியைப்போற்றே. ௩௧௯

அடியென்ற அட்சரத்தைதயார்தான்காண்பார் அப்பனேஅகாரமென்ற அருளைக்காணார்,முடியென்றமவுனமதில்முதலைக்காணார் முதலறிந்துதினம்பணியமுடியைக்காணார், படியானபடியறிந்துஏறமாட்டார் பாவிகள் தான்வெறுப்பிலுக்காய்பகருவார்கள், வடியானருபமதையறிந்தால்மைந்தா வஞ்சமறவுலகமதில்வாழலாமே. ௩௨௦

வாழவேமதியமுதங்கொண்டோமென்று மகத்தானபூரணத்தையறிவோமென்று, ஆளவேஅடிநாவைக்கண்டோமென்று அப்பாலேமவுனமதையறிந்தோமென்று வேலானவடிவேலையறிந்தோமென்று வேதாந்தபூரணத்தைக்கண்டோமென்று, மாளவேஅமுதமென்றுங்கபாலதூரில் மகத்தானசேத்துமததைக்கொள்வான்பாரே. ௩௨௧

அமிர்தசஞ்சிவி.

பாரப்பாஅமுதசஞ்சிவியொன்று பகருகிறேன்புலத்தியனேபண்பாய்க்கேளு,காரப்பாபிருதிவியாம்பூமிநாதங் கருவானமனோன்மணியாங்கருணைப்பூடு, ஆரப்பாஅறிவார்களவையின்பாகம் அருளானதிருவுமையாளணிந்தகாரம், வீரப்பாசெய்தோனாஅடக்குங்காரம் வேதாந்தமனோன்மணியைவிளக்குந்தானே. ௩௨௨

தானென்றதன்மையதில்பொருந்திநின்ற தயவாகப்பாரீன்றநாதம் வாங்கிக், கோனென்றகுருவருளால்தண்ணீர்தன்னில் குருவானநாதமதைக்களைத்திறுத்து, பாநென்றபாலுவின்றன்முகத்தில்மைந்தா பாங்காகவைத்துலர்த்திபதனமாக,ஊனென்றஅமுதமதில்பத்துமுறையப்பா வற்பனமாயஞ்சபத்துமுறைதான்செய்யே. ௩௨௩

செய்யவேபூமியுடநாதந்தானுஞ் சிவசிவானன்னசொல்லேனமுதப்போக்கு, மெய்யானசத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் விரவிறின்றகருவதைவிள்ளலாமோ, ஐயனேயுனக்காகச்சொன்னோமைந்தா அறுகவையின்பாகமதைதயார்தான்காண்பார், வையமதிற்கோடியிலேயொருவனுண்டு மகத்தானபூரணத்தின்வளங்காண்பாரே. ௩௨௪

பாரினிற்பிருதிவியுமப்புங்குடி பதியானதேயுவிவேசமாதிகொண்டேவாரீன்றவாயுவுமாகாசங்குடி மகிழ்ந்துநின்றஅமுதசஞ்சிவிதன்னை,ஆரின்றுஆற்றிவாழமுதப்போக்கு அகராஅமுதசஞ்சிவிதன்னில், நேரின்றுகுன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா நிச்சயமாயாக்கையதுசித்தியாமே. ()

பொரிக்காரதற்பம்.

சித்திபெறஇன்னமொருவிபரங்வேறு சிவசிவாபொரிக்காரங்கொண் டெவந்து, முத்திபெற ஆவினுடனெய்யில்மைந்தாமூர்க்குமுடன்தான்பொ ரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திதனிற்றுள்ளவிஷபிதமெல்லா மகன் றுவிடுந்தேகமதிமுகுண்டாகும், வெற்றிபெறக்காயசித்தித்திதான்மு லம் விள்ளுவேனின்னமொருசித்துகேளே.

ந.உ.சு

நந்தியுப்பு.

கேளப்பாசித்தியென்றகாரந்தா னுங் கிருபையுள்ளஜலமெதான் று சாரத்துட்டி, வாஸப்பாதசதிட்சைபத்து முறைப்பா வளமைபெறச்செ ய்துகொண்டமைந்தாகேளு கேளப்பாவாராமலெசொல்லக்கேளு குருவான ரவிபிசங்குடச்சேர்த்து, கேளப்பாதனிலகரைத்து விடில்வைத்தால் நிசமா னநந்தியென்றவுப்பதாச்சே.

ந.உ.எ

உப்பானநந்தியுப்பைப்பதனார்பண்ணி யுண்மையுள்ளமந்திரத்தை த்தியானஞ்செய்து, அப்பானதினங்கழஞ்சிகொண்டாயானால் ஆக்கைத னிலுள்ளவுப்புஅகன்றுபோகும், தப்பாமல்தினந்தோறுங்கொண்டியேறு சதானந்தியுப்பினுடதன்மைமெத்த, செப்பாதேகருவிதுதான்மைந்தா மைந்தா செகததோர்க்குவிள்ளாதேசித்தர்க்காமே.

ந.உ.அ

ஆமப்பாநந்தியுடமுலாதாம் அழகானபிரிதிவியினருமைமெத்த, நாமப்பாசொல்லுகிறோஞ்சுத்தகங்கைநலமறியாசித்தர்க்களோகாணப்போ ரார், நாமப்பால்காணற்பால்கருவைக்காணார்கருவறிந்துவுறுதிபெற்றால்சா யசித்தி, தாமப்பாயென்றநிலைதனையறிந்து தவிராமல்கொண்டெமொன்றாய் தாக்குத்தாக்கே.

ந.உ.சு

உப்புமெழுது.

தாக்கியதோருப்பிடைக்குப்பூஞ்சேர்த்து தவிராமலந்திடைக்குக் கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான் தப்பாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து வைத்திவா ய்ரவிமுகத்தில்மைந்தாமைந்தா, பாக்கியமாயுப்பாகிமெழுகாய்நிற்கும் பா மகுருமெழுகதுவைப்பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்துஅளவாய் க்கொள்ளு அரகாரசிதமென்றபுளிப்புபோச்சே.

ந.உ.ய

ரஞ்சிதமெழுது.

போச்சென்றுவிடுகாமல்கொல்லக்கேளு புதுமையுள்ள அட்டுப்புநீ ரில்சேர்த்து, காச்சென்றுவிரமொடுபூம்லிங்கங் கருணைபெறவொன்றாக ச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லாவிமுகத்தில்காயவைப்பாங் மகத்தா னமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லாமெழுகினுடபேரோதென்று ல் ரஞ்சிதமெழுகெனவேசாற்றலாமே.

ந.உ.க

சாற்றியதோர்மெழுகதனைமைந்தாயைந்தா சடத்தினுடசெய்நெ ற்துதாயப்போற்றி, ஊட்டுவாய்கழஞ்சியிடைபூட்டிக்கொண்டு வறுதி பெறப்பருகிமதிச்சுடரில்லிலு, தாட்டி கமாய்வாசியதுபுளிந்துமைந்தா

தன்னிலையைத்தானறிந்துதனதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர்வாசியுடகரு
வைக்கண்டால் பூரணத்தையனுதினமுற்போற்றலாமே. ௩௩௨

ஆமப்பாவாகிசிரோமணியைக்கேளு ஆகராமனோன்மணியையன்
பிற்கண்டு, காமப்பால்தன்னுடனேசனாத்திறத்து கருவானபூமுடன்கா
ரஞ்சேர்த்து, காமப்பாசொல்லுகிறோகருவாய்க்கேளு ஞாயிறுமுன்பத்
துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பாலென்சொல்லேன்மெழுகதாகுஞ் சரு
தியுள்ளமெழுகதனைப்பதனம்பண்ணே. ௩௩௩

பண்ணியதோர்மெழுகெடுத்தியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க்கழ
ஞ்சியிடைகொண்டாயானால், கண்ணியையில்தின்றதொருதோஷமெல்லா
ங் காணாதேயோடிவிடுஞ்சிரோமணியைக்கண்டால், பண்ணியவானுக்கு
கார்க்கணத்தில்கித்தி பூரணத்தைக்காணார்க்குச்சித்தியில்லை, வண்ணியெ
ன்றசிரோமணியின்பெழுநிலைமகத்தானசித்தியெல்லாம்வாய்க்குந்தா
னே. ௩௩௪

சதாசிவவுப்பின்மெழுகு.

தானவனாய்நின்றதொருதன்மைகேளுசகலபிணிபோவதற்குச்சதா
சிவத்தினுப்பு, கோனருளால்கொண்டுவந்து ஆறுதீர்தன்னில் குறிப்பாகச்
சுத்திசெய்துவிடுத்துக்கொண்டு, காணற்பால் காமப்பால்தன்னிலேதான் க
ளங்கமறப்பததுவிசைசுத்திசெய்து, வீமப்பாளன் றுநீநினைந்தால்மைந்தா
வேதாந்தஞ்சிறிதறிவிடுமெய்சொன்னேனே. ௩௩௫

மெய்யாகசுத்திசெய்தவுப்பைபொங்கி மேலியுடசாறதனிலனைக்க
மைந்தா, யியாமிலா மெழுகாகுமென்னசொல்வே னப்பனையிம்மெழுகை
த்தேனிலூட்டி, துய்யமதியானசதாசிவனைப்போற்றி கொழுதுகொண்டு
கழஞ்சியிடைகொண்டால்மைந்தா, வையமதிக்கலங்குகின்றயீயந்தானு
மாறிவிடுஞ்சிலேத்துமங்கள்மாண்டுபோமே. ௩௩௬

போமப்பாதசையிலுள்ளதோஷமெல்லாம் பொல்லாததுஸ்திசாமு
லச்சூடு, காமப்பாவிதனததால்வந்தசூடு கருவழிக்குமேகமொடுகபாஸு
டு, தாமப்பாசருவாங்கவாயுவெல்லாந் தட்டழிந்துகுட்டமெல்லாஞ்சாந்த
மாகும், காமப்பாசொல்லிவந்தகற்பமெல்லாம் நாள்தோறுங்கொண்டுவி
ல்லமனாடானே. ௩௩௭

நாடாமல்போவதுதாமெதினாலென்றால் நகர்மொழிகாத்தைய
ந்ததாலே, தேடாமலேடிவிட்டானமன்தானையா சிவசிவாமென்னு
வேறேயிலை, வாடாதநல்லினைபுந்தீவினைபுடப்பா வஞ்சமுள்ளநமனை
வேமகிழ்ந்தகானும், ஊடாடுவிதானுமதியில்சேர்ந்தால் ஓகோகோ இரு
வினையுமோடிப்போமே. ௩௩௮

ஒடிப்போமசகலபிணியெல்லாமைந்தா வுறுதியுள்ளசாபமதுநிவர்த
தியாக, நாடிப்பார்சாபமதுநிவர்த்தியாகும் நானொன்றுசொல்லுகிறேன்
றாய்க்கேளு, சாடிப்பார் பூரணத்தைப்பூரகமேபண்ணி சமயமதில்சேகமா
ய்க்கும்பததில்கின்ற, பாடிப்பார்நம்முடையமத்திரத்தைமைந்தா பா
மெனதசாபமதுபறந்துபோமே. ௩௩௯

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போமென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு பொல்லாதநவக்கிரகசாபந்தி
ர,நாமொன்றுசொல்லுகிறோமெந்தாமெந்தா நாலான்பூரணத்தைநாட்டிப்
பார்த்து,ஒமென்றுபூசித்துசோசகமேபண்ணி ஒருமொழியால்கும்பகத்தி
ல்லின்றால்மெந்தா, ஆமென்றநவக்கிரகசாபமெல்லாம் அப்போதேஅகன்
றுவிடுமறிந்துபாரோ. ௩௪௦

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பாபிரமனுடசாபந்தன்னை பக்குவமாய்தீர்வதற்குபதறுவேன்
கேள், காரப்பாகருணைவைத்து அகாரந்தன்னி கருவானமகாரத்தின்கூடச்
சேர்த்து, சோப்பாரோசகத்தால்பூசுததைப்பற்றி சீர்பெருகுங்கும்பகத்
தில்லின்றால்மெந்தா, நோப்பாதின்றதொருபிரமன்சாபம் நியமத்திலோ
டிவிடுவிலைமதானே. ௩௪௧

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானவனுப்பின்றதொருவிஷ்ணுசாபம் தடையறவேபோவதற்குச்
சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன்தநாரமதை அகாரத்தூட்டி முனையானச
ழிமுனையில்கேசித்தப்பா, கோனருளால்குருபதத்திலின்றால்மெந்தா கு
ணமானவிஷ்ணுவுடசாபந்தானும், வானவர்கோனறியாதபூசுந்தினைலே
வஞ்சமுள்ளசாபமதுமாண்டுபோச்சே. ௩௪௨

ருத்திரசாபநிவர்த்தி.

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு புதுமையுள்ளருத்திரன்ம
யேஸ்பாத்தின்சாபம், காச்சென்றரவிமதியுமொன்றுச்சேர்த்து கருணை
யுள்ளசதாசிவச்சைக்கருத்தினைவந்து, தாட்சியில்லாமதிதனிலேபூசித்த
ப்பா தருவானசோசகத்தால்கும்பகத்திலின்றி, மாச்சவில்லாமனென்ம
ணியைத்தியானித்தாக்கால் வஞ்சமுள்ளபஞ்சகர்த்தாள்சாபம்போச்சே.

* ஆறதாசாபநிவர்த்தி.

சாபமென்றசடாதாசாபம்போக தன்மையுள்ளபுலத்தியனேசொ
ல்லங்கேளு, ரீபமென்றசடரொளியில்மனதையோட்டி தீர்க்கமுடன்றோ
சகபூசுமூர்பண்ணி, வாமென்றமதியமுதந்ரொண்டால்மெந்தா வரையா
னசடாதாசாபந்தானும், சாபமுடன்தயங்கிமிகவோடிப்போகுஞ்சடாதா
ரவணிவைத்ததன்மைதானே. ௩௪௪

தத்துவசாபநிவர்த்தி.

தானென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகத் தன்மையுடன்கொல்லுகி
றேந்தாழ்ந்துகேளு, கோனென்றசிவசத்திதன்னைப்போற்றி குறிப்பாக
சோசகபூசுமும்பண்ணி, மானென்றகும்பகத்திலின்றால்மெந்தா மார்க்க
முள்ளபுலத்தின்மேலேசாடி, னெனன்றதத்துவத்தின்சாபம்போகும் உ
றுதியுள்ளதேகமதுகாந்தியாச்சே. ௩௪௫

காந்திக்கருச்சன்னம்.

காந்தியென்றகருவிலொருவிபாங்கேளு சமலமலமுதமதைக்கரு
வாய்வாங்கி, சாந்தியென்றமதியமுதந்தன்னிற்சேர்த்து தயவாகபத்துமு

தைதானேசெய்து, பாந்தியமாய்ப்பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய்ப்
பாதிநிப்பாதிசேர்த்து, சிந்தியென்றதயிலமதைசேர்ந்தால்மைந்தா சிவசி
வாபொங்கியதுகறுப்பாய்ப்போச்சே. ௩௪௬

கறுப்பானமையெடுத்துதியானஞ்செய்து காமாதிதற்பமெனக்கரு
த்திற்கொண்டு, குறிப்பானமையெனவேகொண்டால்மைந்தா குண்டலி
யின்சத்தியதுமேலேசாடி, வெறுப்பானசாபமெல்லாம்வெருண்டேபோ
கு மெய்ஞ்ஞானஞ்சித்திக்குந்தேகந்தங்க, முறுப்பானதேகமதுவலுத்து
ப்போகு முற்றசிவசற்றிரொண்டுமுறுதியாமே. ௩௪௭

ஆமப்பாவச்சிரமேபலமோபத்து அதுக்குநிகர்வீரமது அன்பாய்
சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறோந்துருகபூரம் நன்றானவெள்ளையுடன்லி
ங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பாசாரமுடன்காரஞ்சேர்த்து தயவான அறுவகை
யால்கலவத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொருநாள்தாலுட்டி கருவாகவுரு
ட்டியதைவட்டிபண்ணே. ௩௪௮

பண்ணியதோர்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்னமொ
ன்றுபகறுவேன்கேள், உன்னியதோர்நாகமுடன்காசமுஞ்சேர்த்து உண்
மையுள்ளபூரமுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்காசமுன்று இடைசரியாய்
சேர்த்துநாட்டி யேகலவமதின்பொடி ததுமைந்தா, தன்னிமையாய்முன்செ
ய்தவட்டுசேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னொலாட்டே. ௩௪௯

ஆட்டுவாய்விந்துநீர் தன்னொல்லைந்தா அரகராயிராறுசாமமாட்டி, நா
ட்டுவாய்முன்கத்திலவட்டுபண்ணி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புசொல்லக்கே
ளு, பூட்டுவாய்மண்சிலைநன்றாய்ச்செய்து போடுவாய்காடையென்றபுடத்
திற்றானு, மாட்டியதோர்புடந்தானுமாறவிட்டு மைந்தனைஎடுத்துப்பார்க
ன்னமாச்சே. ௩௫௦

ஆச்சப்பாசுன்னமதின்றொழிலைக்கேளு அடங்காதகுடவனிலேயு
றலேஞ்ஞம், காச்சப்பாசெம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவானசுன்னமதினா
ற்றுக்கொன்று, பாச்சப்பாசெம்பதுவும்பழுத்துப்போகும் பக்குவமாய்
வெள்ளிசெம்பிப்பத்துக்கொன்று, தாட்சியில்லாச்சுன்னமதுசேர்ந்தால்
மைந்தா தடையறவேவயதுபதினாறதாமே. ௩௫௧

ஏமாசக்களங்கு.

ஆமப்பாதுருசினுடசுன்னந்தன்னை அழகானசம்பழத்தின்சாற்றிற்
ருக்கி, நாமப்பாசொல்லுகிறோஞ்சம்பழத்தின்சாறு நன்றாகதெளிந்தது
வுஞ்செய்யோகும், தாமப்பாசெம்பழத்தின்செய்யோலே தயவாகஅரப்
பொடியைசுத்திபண்ணி, காமப்பால்கலவத்தில்விட்டுமைந்தா கருவானஅ
ரப்பொடியையரைத்திடரயே. ௩௫௨

அரைக்கையிலேவீரமொடுபூரம்போட்டு அழகானதுரிசினொருகொ
ஞ்சேரு, விசைக்கவேசம்பழத்தின்ராலாட்டி விசையாகவுருட்டியதைக்கா
யப்போட்டு, கரைக்கவேசுகைதனிலேசாரமிட்டு கல்மசங்கள் தானறவே
யுதுவது மரைக்கின்ற திரைவாராயுமகன்றுநல்ல மணிபோலவுருகியதுசெ
ய்புமாமே. ௩௫௩

செம்பாண அயச்செம்புநீடையாதப்பா செகத்திலுள்ளவாதிகளுந் தேடமாட்டார், நம்புவது என்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாதமென்று ஞ்சத்தியென்றுமிதுக்குநாமம், சம்புசிவநாதமென்ற அயத்தின்செம்பில் தாக்கடா இடைக்குரை கங் கந்தன்னை, வம்பில்லாநாகமதில்கூடச்சேர்த்து ம ணிகாணக்காரமிட்டுவருக்கிப்பாரோ. ௩௩௪

உருக்கையிலேமுன்றுமொன்றுயருக்கிப்பாரு உத்தமனேவமாசக் களங்குமாகுந், தரைக்குளுளவாதிகளோகாணப்போரார் தயவான அயக் களங்கின்வீறுமெத்த, உரைக்கிறேனயக்களங்கின் ஒளியைபைந்தா ஓகோ கோசெம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கனாகின்றகுகையதனி லுருக்கிப்பா ரு கருவானசெம்பதுவும்பழுப்பதாமே. ௩௩௫

பழுத்ததென்றுமகிழாமல்குடவன்தன்னில் பாச்சடா அன்பதுக்கு வொன்றுந்தானும், அழுத்தமுள்ள குடவனதுவூறலற்று அழகானபொன் மாற்று அதிகமாகும், முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கைவேள்ளிசெம்பில் மூர் க்கமுடன்கணக்காக நூற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவேகுகைதனிலேயுருக்கி ப்பாரு தாயாணைதங்கமது அதிகமாற்றே. ௩௩௬

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிகமானதொருகளங்குதன்னில் மாட்டடா இடைக்கிடைதா ன்கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய்வீரமொழிநூஞ்சேர்த்து தயவாகக்கவெ மதில்பொடிசுதுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்குப்பிகனில்பொடியைமைந்தா புக ழானமண்சிலையாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய்விமுகத்திலுலர்ந்தபின்பு பைந் தனைதாழியரைஉப்பைபவைவே. ௩௩௭

வைப்பா மேருதன்னைவைத்தபின்பு வைத்தமொருகழுத்தின்மே லுப்பைக்கொட்டி, பையவே அடுப்பேற்றிதீயைமூட்டு பக்குவமாய்சருகு கம்புவிடகால்மைந்தா, செய்யப்பாதிபெரிப்பாயாறுசாமம் சிவசிவாதாழி தனையிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பாசுகந்தமலர்ச்சனையேசெய்து குருவான மேருவைநீயெடுத்துப்பாரோ. ௩௩௮

எடுத்தமிதப்பார்க்கையிலேமேருக்குள்ளே யிருக்குதடாசெந்தூர மென்னசொல்லேன், தொடுத்ததொருசெந்தூரந்தொந்தங்கோடி சொல் லுகிறேன்புலத்தியனெதொந்தமாக, அடுத்ததொருசெந்தூரம்பணவிடை தான்கொண்டால் ஆக்கையதுபிஸ்த்ததடா அழிவேயில்லை, வடித்ததொரு திரிகடுகில்செந்தூரஞ்சேர்த்துவளமானதேனிலொருகடியாய்க்கொள்ளே

கொள்ளவேவாசியதுபிஸ்த்தப்போகும் குருவானதிருநடனங்குறி ப்பாய்க்காணும், அல்லதுதான்விலகுமழுதஞ்சிந்தும் அஷ்டாங்கயோகம திலடுத்தாக்காணும், விள்ளாததசதீட்சையொளியேகாணும் வேதாந்தபூ ரணத்தின்விலாசந்தேசாணும், வல்லபரமாவ குருபதியில்தின்று வளமையு ள்ளசெந்தூரமகிழ்ச்சிப்பாரோ. ௩௩௯

பாரப்பாகாரீயம்வருக்கிக்கொண்டு பாச்சடாசெந்தூரம்பத்துக்கொ ன்று, விரப்பாதானடங்கிவேளுத்துப்போகும் வெள்ளியந்தனையுருக்கிநூ

ற்றுக்கொன்று, சேரப்பாசெந்தூரஞ்சேர்ந்தாயானால் சிவசுவாதங்கமென்
றஅதிகமாற்று, ஆப்பாசெந்தூரமறியப்போரார் அறிந்தவர்கள் தனைக்கா
ண அறிதாப்பாரோ.

௩௬௧

அரிதானசெந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று அப்பனைசெம்புதனிலீந்தா
யானால், பெரிதானதன்மடாபழுப்பறமெத்த பேசாதேயித்தோடேயின்
னங்கேளு, குறிதானசெந்தூரங்கழஞ்சிவாங்கி குணமானவாய்நீரால்மத்தி
த்தேதான், கரியானகனிம்புசேரகுடவனுக்கு கஞ்சனமாய்தகடதிலேபூசி
ப்போடே.

௩௬௨

போடப்பாபுடந்தனிலேகனிம்புசேர்த்து பொன்னொளிவு அதிகம
தாய்ப்பூண்டு காணும், தேடப்பாவெள்ளிசெம்பில் கணக்காய் நூற்றில் செந்
தூரமொன்றிடவே செம்மையாகி, ஊடப்பாசெந்தூரம்பாய்ந் துணைந்தா
வுலகம்திலதிகமாபொளியேயளிசு, நாடப்பாசெந்தூரம்நல்லபூயோகம் நல
மானபின்னமொருசேதிசேளே.

௩௬௩

கேளப்பாஇந்த நூற்சகலகலைபீடஞ் செயமாக ஆரீர்த்து இருநூறுகு
ம், ஆளப்பாஇந்த நூல்பதனர்ப்பண்ணி அடக்கமுடன்கருவெடுத்தது ஆதி
மைந்தா, நீளப்பா நன்றிபுகழ்போலேகைந்தா நின்றாக்காலுலகம்தில்நிச
ங்கொள்ளாது, காளப்பாபீடபூனுமொன்றுய்கின்று தனதானபூரணம்
போல்துலைக்காரோ.

௩௬௪

காராமப்புத்திசெட்டிஇருந்தால்மைந்தா கருவிகாணுதிகளுங்கலந்து
போகுள், கூறுசகருவியெல்லாமிந் நூலில் கூறினதாலிந்த நூல்குருநா
லாகு, நேரானகுருவினிடபாகம்போற்றி நனைவாகஇந்த நூல்தன்னைப்பார்
த்து, தேராதசித்துகடையாமெமைந்தா தெவிட்டாதபூரணத்தைத்ததினமும்
கோக்கே.

௩௬௫

கோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நோக்காதேபோனாக்கா
லென்னசென்மம், தாக்குவதுபூரணத்தைத்தாக்குதாக்கு தன்மையுடன்
குருபதத்திற்கொண்டுபண்ணு, வாக்குமனதொன்றாகி அறிவினில்லு வஞ்
சரிடமிந்நூலைவழுக்கவேண்டாம், நாக்கதுவுப்படபடித்துநில்லாதேமைந்
தா நன்மையுடன்மவுனமதைநாடிப்பாரோ.

௩௬௬

நாடிப்பார்மவுனமென்றால்பூரணமேயாகும் நன்மானபூரணந்தான்வி
ந்துவிந்து, தேடிப்பார்விந்துநிலைகாணமாட்டார் சிவமானமதியமுதச்செய
லைக்கானார், கூடிப்பார்த்தறியோடேகுண்டலியைககண்டால் குருவானப
திநலத்திலமுதங்காணும், வாடிமனந்தளராதேமலரைக்கண்டு வந்தமுதம்
பூரணமாய்மனதிற்காணே.

௩௬௭

காணவேமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா கர்ப்பூரதேகமுமாய்கரு
ணையாகும், பேணவேபேணிண துகண்ணில்காணும் பிரணவத்தோடாறு
தலப்பெருமைகாணும், தோணவேதோணிண துதோணாததோணும் சோ
தியிலேசெகச்சோ திகளுவிற்காணும், ஊணை அஞ்சபஞ்சலவணத்தா
லே உலகமெல்லந்தானவனாயுறுதியாமே.

௩௬௮

நாசகச்சட்டு.

உறுதியுள்ளநாகமதிற்சட்டுசொல்லேன் ஓகோகோவெடியுப்புச்சா
ஞ்சேர்த்து, பருதிமதிதன்னுலேவங்கீற்றி பக்குவமாய்மூன்றுமொன்று
ய்கலவத்தாட்டி, கிருமதியும்நீராலேஜுட்டிமைந்தா சிக்கெனவொகமதுக்
கங்கிபூட்டி, குருதிதியைத்தியா னித்துபுடத்தைப்போடு குருவானாகமது
குருவுமாமே.

நசுக

ஆமப்பா குருவானாகந்தானு மடக்கியதுபாண்டுதடா அருமையாக,
வாமப்பாதன்னுலேயடங்குகின்ற மகாசத்தின்பெருமைதனை வழுத்து
மேன்சேள், ஓமப்பாடுவன்றபரிவிதானென்று உறங்குகின்றநாகமதினி
டையேசேர்த்து, தாமப்பாருகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு தவளநிறமான்
தொருமணிபோலாமே.

நளய

மணியானநாகமணியார்தான்கான்பார் மகத்தானபூரணத்தையறிந்
தோர்கான்பார், கணியானநாதமணிதனையுடைத்து கருவானசெம்புதனில்
நூற்றுக்கொன்று, வணிகரணமாகியுருக்கிப்பாரு வஞ்சியெனுமபாஞ்சி
யானதங்கம், பணியானபலதொழிலுக்கிதுவேதங்கம் பராபாமாய்நின்ற
துவுந்தங்கந்தானே.

நளக

தானென்றநாகமணியோன்றெடுத்து தயவானவெள்ளிதனிலீந்தா
ல்மைந்தா, கோனென்றகுருவருளால்வயதேசொல்லேன் குருவானநாகம
ணிதாத்நால்மைந்தா, தேனென்றமொழியுடையகமலமாத ஜெகஜ்ஜாதி
யானதிருவானமாதா, மாணென்றமதியமுதமானமாத மகத்தானபூரணமா
ந்தங்கந்தானே.

நளஉ

தானுனபூரணமேதான்தானாகுந் தலமானபூரணத்தின்தலமேதெ
ன்றால், ஊனுனதேகமடாசத்திசத்தி உள்ளுயிராஞ்சிவமெனவேயுதந்து
கொண்டு, கோனுனசத்திசிவக்கத்தொன்றான குறியறிந்தஅமுதமெனக்
கொண்டால்மைந்தா, தேனுனதேகமடாசத்தியாகுஞ் சித்தியென்றால்பூ
ரணத்தின்சித்திதானே.

நளந

பூரணதயிலெழுது.

சித்தித்தகருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்தயி
லஞ்சேர்த்து, சத்திசிவமானமதியுப்பேதென்று சாரமென்றவுப்புடனே
காங்கூட்டி, முததிபெறக்கலவமதில்நாட்டினுக்கால் மூர்க்கழுள்ளமெழு
காகுமைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன்மெழுகெததாரத்துக்குப் பக்குவ
மாய்கவசமனுபதியச்செய்யே.

நளச

செய்ததொருகவசமதைத்தீபந்தன்னில் திரும்பிமெள்ளவாட்டின
தால்மைந்தாகேளு, கோய்தொருதாரமதுசெட்டியாக குருவானமெருந
தினறக்கட்டிப்போகும், பையவேயிப்படியேநாலுமுறைசேர்தால் பால்
போலேசுத்தவென்னையாகுமாகும், வையகமெல்லாந்து திக்குமிந்தத்தார
மகத்தானதாரமதின்தொழிலைக்கேளே.

நளரு

நாகங்களங்கு.

கோளப்பாநாகமனையுருக்கிக்கொண்டு இருபையுள்ளதாரமனையிற்
தால்மைந்தா, கோளப்பாதானகலும்நாகந்தன்னில் கொடுமையுள்ளபுகை
யதுவுமடங்கிக்கட்டும், வேளப்பாளித்தசிவன்தன்னுல்கட்டு வெள்ளம
ணிபோலெனவேவெருமையாகுந், தாளப்பாதங்கமிடைக்கிடைதான்
சேர்த்தால் தயவானநாகமணிகளங்கமாமே.

௩௭௬

ஆமப்பாசளங்கமதைவெள்ளிதன்னில் அன்பாக அன்பதுக்குவொ
ன்றுபோடு, காமப்பாதன்னருளால்பழுக்குப் வெள்ளி கயிலைதனில்பாமகு
ருதன்னுல்மைந்தா, வாமப்பால்கண்டவ்வேனவாதயோகி வலுவானசிவ
யோகிவாசியோகி, நாமப்பாவென்றகுருதன்னுற்கண்டு நடுவானபூரணத்
தைநாடுநாடே.

௩௭௭

நாடுவதுமூலமுதலாறுதாரம் நன்மையுள்ளகுருபரமாமேலாதாரம்,
கூடுவதுபுருவமையந்துவாதசாந்தங் குறிப்பறிந்துஇடகலையைப்பிண்டலை
யிற்சேரு, வாடுவதுவேண்டாங்காண்புலத்தியனையையா வரிசையுடன்க
ழிமுனையில்மனத்தைநாட்டி, தேடுவதுபூரணத்தைத்தேடுதேடு தெவிட்
டாதமதியமுதங்கொண்டுதேறே.

௩௭௮

தேறுவதுபூரணத்தால்தேறவேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றுகிநிற்க
வேணும், மாறுவதுஅஞ்செழுத்தையறிந்துமாறு மகத்தானபூரணத்தை
மருவிக்கூடு, சேருவதுபிரமமென்றபதியிற்சேரு திரும்புதற்குப்பூரணத்
தைநாடியுதி, கூறுவதுஅகத்தீசுவென்றுகூறு கும்பமுனித்தஞ்சமெனக்
குறித்துநில்லே,

௩௭௯

நில்லென்றுசொன்னீரோபூரணமேயையா நீயென்றும்நானென்றும்
வேறேயில்லை, சொல்லொந்துந்தப்பாதுஎன்குருவேயையா சோபநிதிஞ்
ரியநிலையார்தான்காண்பார், கல்லென்றகயிலாசங்கண்டபேர்கள் கருவான
இருதிதியுங்கண்டேகொள்வார், வில்லென்றவொளிதனிலேவிதங்கள்மெ
த்த வேதாந்தசாத்திரமேயறிவார்பாரே.

௩௮௦

பாரப்பாஆகாசப்பரவெளியிலேதான் பருதிமதிநின்றிலங்கும்பாத்
தைப்பாரு, நோப்பாநின்றிடத்தைநின்றபாரு நிருவிகற்பசமாதியிலேத
ன்னைப்பாரு, சேரப்பாமதிதனிலேகடரைச்சேரு சேர்ந்ததேகடாமதியா
ய்நின்றதப்பா, காரப்பாநின்றகடர்மதியைநீதான் கலந்துவிடுசூரியனிற்க
ருவாய்ததானே.

௩௮௧

அஞ்சனம்.

சருவானமையொன்றுசொல்லக்கேளு காசினியில்பனிதாங்குங்கறு
த்தபூடு, மதுவானதிகைப்பூடு ஆர்தான்காண்பார் மகத்தானவப்பூண்டைக்
கருக்கிக்கொண்டு, உருவானவாண்டதெண்ணெய்விட்டு ஓமெனலேதி
யானித்துமத்தித்தேதான, குருவானபதிநோக்கிகுருவைப்போற்றிகும்ப
முனித்தஞ்சமெனச்சிமிழிலைவயே.

௩௮௨

வைத்ததொருசுமிழெடுத்தகாத்திலேந்தி வகிகாத்தமோகனத்தா
வ்தம்பனமேசெய்து, மற்றவொருமையெடுத்திதிகம்போடு பானி
திரபூணத்தைகமனத்திற்காரு வுய்த்தகொருவுகமெல்லாமுன்வசமேயாகு
ம் உன்வசனமேலாகவுகமெல்லாமுன்வசமேயாகு
கேளு சுயிலாசசின்மயத்தின்சருணையா லே.

௩௮௩

சுரிதாசமை.

சுருணைதாசேனுமெனதுரிதாசத்தைச் சலிப்பிடபாவதினால்தவ
த்தாட்டி, மருவுகந்தமல்லாசமாசத்திலோர்காள் பன்சையாத்தங்குமத்
தில்வரிசையாக, உருமையுடன் ரெண்டுதின்களையாப்பாயாகில் ஒகோகோரு
ங்குமத்தினிறமேயாகும், வரிசையுடன்பிங்கானில்வழித்துவகத்து வா
ன்கதிரின் முகங்காட்டிண்மையாய்ப்போமே.

௩௮௪

மையானமையதனை தினமுமைந்தா வரிசையுடன் மருதிமுகத்தினமு
ம்வைத்தால், மெய்யானமெய்யுறு தி என்னசொல்லேன் மேதியுட்கிழ்த
னிலேப னம்பண்ணு, வைபசத்திலாபாவிடமாயக்குண தான் மாற்ற
மென்றவநுமாற்றமானமைதான், தையல்கள்கைவகங்காக்குமைதான்
தாணிதனில்வைத்தபொருளெடுக்குமைமே.

௩௮௫

மைபோடும்வகை.

பெருளானபொருள்கொடுக்கும்பொதமையே போடுகிறவிதமுன
க்குப்புலக்கேளு, இருளான அகந்தேறிகுருவைகாத்து இருகாத்தில்மை
போட்டுஇசையகோக்கி, குருவானபதம்போற்றியிருந்தாயாகில் குணமா
சவுண்ணுருவைப்பார்ப்போர்கெல்லாம், உருவானருபமது ஆன்பெண்
போலே உலகதனில்தோ ணுமடாவுண்மைதானே.

௩௮௬

உண்மையுள்ளமையெடுத்தத்திதம்போடு உருமையுடன்மேன
ன்மணியைத்தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத்தீட்சையிலேயிருந்தாயாகி
ல் நாரானமாரிடர்களுருவைக்காணர், நன்மையுடன்நிசத்தொழிலைச்செ
ய்தாயாகில் தாணிதனில்திசயமாய்த்தானேதோற்றும், வின்னிமையை
ச்சதாசாலந்தொழுதபேர்க்கு வேண்டவாமையொளியிச்சிபரங்கேளே.

கேளப்பாமையெடுத்ததுடக்கரத்தில் கிருபையுடன்மைபோட்டு
மேயாகு, வேளப்பாளித்தகடாசன்னுன்மைந்தா வேனத்திதோ ணுமடா
விபரமாக, ஆளப்பாஅந்நிதியைப்பூணத்தினுலே அஞ்சனத்தின்விபா
மொன்றன்பாய்க்கேளு. கேளப்பாவொன்றுமில்லை ஆன்னபேதி ருதிப்பு
டனேநாதரீர்தன்னுடாட்டே.

௩௮௭

ஆன்னபேதிமை.

ஆட்டில்துநனாந்துநாள் தாளுட்டு ஆன்பாகப்பிங்கானில்வழித்தவை
த்து, பூட்டுவாய்கடுக்கையாடி ததுக்கொண்டு புதுமையுள்ளநாதரீர்தனி
ற்கலக்கி, நாட்டுவாய்தெளிவிததுபேதிதன்னில் நன்மையுடன்விட்டு
குழப்பினுக்கால், தாண்டுகமாயிருக்குமடாமையின்போக்கு தயவான்த
ம்விட்டுபதனம்பண்ணே.

௩௮௮

௩௮ சகல ஜலக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

பதனமுள்ளமையெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாயஞ்சனாதே விமூலம், விதனமது இல்லாமல்செபிப்பாய்நூறு வேண்டியேமையெடுத்து திலதம்போட்டு, மதனமுள்ளமயுனமதாயிருப்பாயாகில் மானிடவருள் னேவல்மகிழ்ந்துகேட்பார், சுதமானகாங்கினத்திலமையைத்தீற்றி குழவி ளக்கிலீந்திலவாய்சருக்காம்பாரோ.

௩௯௦

சருக்கானமையொன்றுகண்ணிற்றீற்றித் தூரதுலைபார்த்திடநல்கக மாய்க்காணு, மிறுக்கிமெள்ளகண்திறந்தால்காசம்பார்க்க இருளகன்றுவெ ளிதோன்றியின்பங்காணு, முருக்கமுடன் விரயமாய்பார்த்தாயாகில் ஓகோ கோகயிலாசமுகந்துகாணுந், திருக்கறவேயுன்மனையைப்பணிந்துபோற்றி திருவானலட்சுமிப்பெண்வசமாவாளே.

௩௯௧

வசமானஇந்நூலிலாநூறு மலாக்கியங்கள் கப்பாமல்வசமாய்ப்பார் த்கால், நிசமாகத்தோணுமடாமறைப்பேயில்லை நின்னினைவுதான்மறந்தா ல்நிசங்காணுது, திசமானதிட்சைவிதநன்றுய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தியாவ னவுந்திடந்தானப்பா, கசமானமானிடர்க்கு இந்நூல்காட்டில் கண்மருண் டெபாசுளிருளாய்க்காணுந்தானே.

௩௯௨

செப்புமை.

காணவேஇன்னமொருகருவைச்சொல்வேன் களிம்பானசெம்பினு டமையைக்கேளு, பேணவேதாம்பிரத்தால்செப்புபண்ணி பிலமானநாத ரீர்நிரம்பவிட்டு, தோணவேதுரிசிதனைப்பொடித்துத் தூவி சுண்டியிதின் மேல்பேதிதுலங்கத்தூவி, நாணவேவிமுகத்திலவைத்துப்பாரு நானஞ்ச நானையிலேமைபோலாமே.

௩௯௩

மையானதாம்பிரத்தின்மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சிவியைமகிழ்ந் துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுதுதிஎன்ன சொல்வேன், மெய்யானமேதியுட்கிமிழிஸ்வைத்து மேன்மையுடன்தினைந் தோறும்ரவியில்வைத்தால், தொய்யாததாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ் சொல்லுவேன்புலத்தியனேதுலங்கக்கேளே.

௩௯௪

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கெணிதமுடன் ரோசகபூர கமும்பண்ணி, மேலப்பாகும்பகத்தேநின்றயானால் மேதினியிலுனதேவ ல்விரும்பிககேட்பார், வாளப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெ றஅஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பாருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி அஷ்டமாசித்துவினையாடலாமே.

௩௯௫

அறுவகைச்சாக்குமை.

ஆதிதற்குஇன்னமொருகருவைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொருவுப் போடொக்க, போதிதற்குலவணத்தைச்சொல்லக்கேளு பொல்லாதசவுக் காரம்வளையலுப்பு, நாடுமெய்த்தவுவருப்புதுருசீனம் நலமானபேதியுட னுறுங்கட்டி, தேடுதற்குக்கவத்திப்பதியவைத்து திரமானநாதரீர்விட் டுஆட்டே.

௩௯௬

ஆட்டியேயக்கண்ணிதன்னிலேதான் அபேப்பேற்றித்தீயெரிக்கஅடங்கிவேகு, மாட்டியேகருவெடுத்துகலவத்திட்டு மாதாந்தசஞ்சிவியைவிட்டுஆட்டி, நாட்டியேமுன்போலேயெரித்துப்பாரு நன்மைபெறமையுறுதியென்னசொல்வேன், காட்டியேரவிமுகத்திலஞ்சமுறையப்பா கருத்தறவேவைத்துமிகக்காருகாரோ.

உகக

காத்ததொருமையெடுத்துக்கலவத்திட்டு கற்பூரகீர்துவினாற்கலாவாட்டி, சேர்த்துமிகாஞ்சுநாள்தானாட்டி சிவசிவாயென்னசொல்வேன் மைப்பின்போக்கு, பூத்தமலர்சமாதியிலேசெய்தமையைப் பொன்னாசிரிமீழ்தனிலேவைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையுமெய்க்கவொருதிலதம்போடுநாடுகருனக்கீடோசொல்லக்கேளே.

உகக

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கிருபையுடன்கண்ணிவிடக்குருகும்பா, கேளப்பாகரித்துமிகலடிந்தபின்பு நியையாட்டமில்லாமல்கிற்கும்பாருவாளப்பாராக்காலம்பகற்காலம்போல் வரிசையுடன்காணுமடாவளமையாக, காலப்பாவிநிகொண்டுநடந்தாயானால் காதலிச்சிமைப்பொழுதுகாணுங்காணே.

உகக

காணவேமையெடுத்துக்கண்ணில்தீற்றி கருணைமலர்மூலாதக்கருத்திலவைத்து, பேணவேஆகாசம்பார்க்கும்போது மிலமாணந்தக்கிரம்பகலேகாணும், காணவேசோமகிரிசூரியகிரிநொண்டும் கண்ணமுடன்தோற்றுமடாநளிரிமாக, பூணலேபூமிதனிதுள்ளபொருளெல்லாம் போக்கோடேகாணுமடாபுதுமைதானே.

சா

தானென்றமையெடுத்துஅடக்கம்பண்ணி தங்காதஞன்மமொடுமூற்றசவாய்வு, தானென்ற ஆனந்தவாய்வுகெண்டை குடல்பிரட்டிசருவாங்கங்குத்துமூலம், ஊனென்றசீமூலம்நொத்தமூலம் ஒடுங்காதகுதமூலம்வாய்வுமூலம், பேணலேகுண்டுமணிஅளவுகண்டால் பேசாதேயோடிவிடும்பெருமைகேளே.

சாக

பேண்டமை.

பெருமையுள்ளமையொன்றுசொல்லக்கேளு பேண்டத்துள்மூலம்வராகன்பத்து, வுருமையுள்ளபேதியதுவராகன்பத்து வென்றாக்கிரிமுகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ளகடுக்காயைத்தயிலம்வாங்கிக் கண்டைக்குரீங்கொலத்தயிலம்சேர்த்து, கருமையுடன்மூன்மருந்தோடொக்கநல்ல சஞ்சிவியிடைமடைதச்சாற்றிடாபே.

சாஉ

சாற்றிமிகக்கலவம்திலாட்டும்போது தயங்காதேமையுறதிஅருமைமெத்த, போற்றிமிகப்பூசித்துசிமிழில்வைத்து பூரணத்தைபுதுதினமும்புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேணுமென்றுமையெடுத்து கருணைமலர்நிருமுகத்தில்திலதம்போட்டு, மாற்றமென்றஅஞ்சனாதேவிதேவிமானிடருக்குனதுருவைக்காண்பியாதே.

சாக

காண்பியாதேயிருந்துஎன்னைக்காரு காத்துரீயொருவருக்குங்காட்டவேண்டாந், தாண்மயமாய்த்தானாகத்தானேதானாய் தானிதனிலெட்டயா

சித்தாலுட, மோன்மயமாய்வந்தகுருமையென்று கும்பிட்டுச்சகல
ணமும்பண்ணி, வான்மயமாய்வந்தகுருநாதாவென்று வணங்கியேகும்பி
த்துதிவெம்போடே.

சாச

போட்டவுட னுன்னுருவையொருவர்காணார் புத்தியுடனீயிருந்துகி
த்துபண்ணு, தாட்டியாய்நியமுடன்தித்துசெய்தால் தாமாகவேணபொ
ருள்கோடிசேரும், பூட்டாகநீயிருந் னுருவைச்செய்தால் பூலோகமன்ன
வர்கள்புத்திகேட்பார், வரட்டிலிவச்சிந்தையாயிருந்துக்கொண்டு வகையு
டனே அஷ்டாங்கவரிசைபாரே.

சாடு

வரிசையுட புத்தியினே சொல்லக்கேளு வண்மையுள சீஷனைநீவை
த்துக்கொண்டு, வரிசையுடனவன்சிரத்தில்திலதம்போட்டு வண்மையுட
னாசரிடம்சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன்கொண்டுவாகுட்டிச்சாத்தான்
சொல்லிசே அஷ்டமாகாசம்பண்ணி, பரிசமுடனீயிருந்தஷ்டசித்தாடபா
ருலகமன்னவொல்லாம்பணிவர்பாரே.

சாக

பாரப்பாசுடர்மதியைப்பாருபாருபார்க்கையிலேபனிச்சென்றுவொ
ளிப்போல்லிசம், நேரப்பாவொளியோடேநேர்ந்துகூடு நேரறிந்துகூடுவதா
வொடந்தேன்துந், காப்பாபிரமணிதநிபிற்சென்றால் கனிந்துமிகஅ
முதாதுகசிந்துகாணும், நீரப்பா அமுதமதைக்கொண்டால்மந்தா நின்
னுடையதேசமது அமுதமாமே.

சாஎ

அமுதநிலைதனையறிந்துபதனம்பண்ணு ஆதிபாபாமெனவேஅரு
கோகோக்கு, குமுதவொலிதனையறிந்துகுருவைக்காரு குருவானப்தியறிந்
துதன்னைக்காரு, திமிர்நவருவானமதிருகிதன்னை சிதமானபூரணத்தில்தி
லமுந்சேரு, சமாசமாயமுதநிலைதன்னைக்காரு தன்மனையையுன்மனையில
தாக்குத்தாக்கே.

சாஅ

தாக்குவதுபூரணத்தால்தாக்கவேணும் தருவானமுலமதைப்பார்க்க
வேணும், நோக்குவது அப்பாததைநோக்கவேணும் துண்ணிமையால்த
ண்ணிமையிலணுகவேணும், நாகுநுலிசவையமுதக்கொள்ளவேணும்
நாதாந்தப்பேரொளியைநணுகவேணும், போக்குவாத்தறிந்தமுதக்கொ
ள்ளவேணும் போதமயமாகபூரணத்தைநம்பே.

சாக

நம்புவதுஜெகஜோதிபாதந்தன்னை காடறிந்துநகரறிந்துநாட்டங்
டு, தன்பிலத்தைத்தானறிந்துதானேதானாய் தானறிந்துங்கனியறிந்துத
னதாய்நிலு, வெப்பிமனதையாமல் தன்பிலத்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞானம
றியாதவிணர்கோடி, அம்புவியிலபெத்தவுண்டு அறிந்துபேச அடக்கமுட
னூலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

சாமி

அன்பறியாமடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்தனையறி
யாசட்டிமாண்பர், வெம்பிமனந்தானுழன்றுவேடம்பூண்டு விஞ்சைதனை
யறியாமல்வெருளும்பாவி, கொப்பறிந்துதாவுகிறமந்திபோலே குறியறி
ந்துதாவுவதுகுணமாமப்பர், சிப்புவது ஆகாதுசினயாகாது கெசிவாமதிய
முதச்செய்கையாரே.

சகத

பாரப்பாருவினுடபதியேனோக்கி பார்க்கையிலேகீழ்மூலம்பதித்
துபாரு, ஆப்பாஅறிவாரகளமுதப்போக்கு அமிர்நாதந்தானறிந்துஅமு
த்திப்பாரு, வீரப்பாசெய்யாமல்விண்ணைப்பாரு விண்ணிதைத்தபோதம
தைமிகவும்வேண்டு,காரப்பாசதானந்தந்தனைக்காரு தனையறிந்துகாரட்
டால்தவறிப்போமே,

சுத

தவமானபுலத்தியனைசொல்லக்கேளு சந்திரபுங்காணியிலேஸ்தான
ப்பண்ணி, சிவமானசெபதபங்கள்செய்யும்போது தென்போதிதைதனி
ல்லா முர்சித்தர்குடி, நவமானகருவெடுத்துஆடுங்கதை நான்கள்மிகஅதி
சரித்துப்பார்க்கவந்தால், உவமானந்தெரியாமல்செய்தாயானால் ஒமேணி
கவுனமனைதயுரையென்றோ.

சுத

உனையாதகவுனாசமணியையீந்து வருமறைக்குங்கருவொன்றுவுக
ந்துகறி, தினையானதினாரீக்கவலுவுகறி தினாரீக்கிக்குருபதத்திச்சோக்
கறி, வனையான ஆறுவரைதாண்டக்கறி மகத்தானமேல்வனையின்மர்க்க
ங்கறி, குரையான அமுதமதுகொள்ளக்கறி குருவிருக்குப்பதிசுறிப்போ
வென்றேனே.

சுத

போவென்றுசொன்னவுடன்சித்தர்குடி பொதியையென்றபோதவி
ரிதனிற்சென்றார்கள், ஆவென்றபதியறிந்துஅதித்தித்தர் அவையடக்கங்
கேட்டவுடனறிந்துபோனார், கோவென்றகுருமுறையாய்சொன்னால்மை
ந்தா கொள்ளையுடன்சினையறியமாட்டாதேது, எவென்றகுருசெய்தனையறி
யாதானே நல்லருசித்தனையறியமதிப்போனோ.

சுத

மதியொடுக்கிவளருகின்றசூட்சந்தனை வனக்கமுடன்தானிருந்து
வனங்கினுக்கால், பதிசலத்திலெட்டிசெண்டுமொன்றாய்க்குடி பத்தானதச
வாய்வுஅகாரபீடம், விதியெழுத்தனதயாறிந்துகூட்டப்போனார் விமலனை
புலத்தியனைஅந்தப்பாரு, சதிமுசத்திக்காயசித்துக்கடுத்தவாறு கண்கி
ண்டுக்கொண்டவனேசித்தனாமே.

சுத

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தானஅறுபத்துநாலுக்கும்போர் செப்புசிறேன்புலத்தியனைதெ
ளிந்துகேளு. முத்தானபிவதிக்கித்துவொன்று முர்க்கமுள்ளஇதமிகிதச்
சித்துவொன்று, சுத்தானசுக்கிலத்திச்சித்துவொன்று சுதமானபிரமகுலச்
சித்துவொன்று, பத்தானபிறையதிக்கித்துவொன்று பாங்கானஅங்கிச
த்திச்சித்தொன்றுச்சே.

சுத

ஒன்றுபெண்மயமாமிசித்துவொன்று வேடுங்காதபவமுலச்சித்
துவொன்று, பன்னுணசர்குலச்சித்துவொன்று பாபாமந்தாதுவெனும்
பாமசித்து, குன்றுதஅசாமெனும்சித்துவொன்று குறையாததானியமா
மிசித்துவொன்று, சென்றண்டபிரமதிச்சித்துவொன்று திரமானஅனு
மாதிகித்தொன்றுச்சே.

சுத

ஆச்சப்பாவிருந்தகுலச்சித்துவொன்று அடங்காதசித்தியாமிசித்
துவொன்று, முச்சப்பாசிவரிதியாமிசித்துவொன்று முறையானசருணவ

வாசித்துவொன்று, காச்சப்பாபருதியெனுஞ்சித்துவொன்று கனாகாண
அதிருபச்சித்துவொன்று, பாச்சப்பாசருவகுலச்சித்துவொன்று பண்பா
னமோகினியாஞ்சித்துமாமே.

சகக

ஆமப்பாவிரோதமபச்சித்துவொன்று ஆசையாதவிஞர் திளனுஞ்சி
த்துவொன்று, நாமப்பாகாருபச்சித்துவொன்று நாதமெனுமன்புநிலைச்சி
த்துவொன்று, காமப்பால்ஜயமெனுஞ்சித்துவொன்று கருணைபெறஞ்
செபருபச்சித்துவொன்று, தாமப்பாமதன்கேளிச்சித்துவொன்று தருகா
தனும்பிவனச்சித்தொன்றுச்சே.

சஉய

சித்தானபரிருகுலச்சித்துவொன்று திரமானநரிபரியாஞ்சித்துவொ
ன்று, வித்தானவகாமயச்சித்துவொன்று விதமானசந்தவிதச்சித்துவொ
ன்று, சத்தானதாம்பிரமாஞ்சித்துவொன்று துலையாதசலபேதிச்சித்து
வொன்று, முத்தானஅசுபதியாஞ்சித்துவொன்று முறையானசிங்கமுகச்
சித்துவொன்றே.

சஉக

சித்திக்கும்ரிஷபமுகச்சித்துவொன்று சிவசிவாசித்துமகாசித்து
வொன்று, பத்திக்கும்பரம்பாச்சித்துவொன்று பகர்பஞ்சிகாணசித்துஅ
திவித்தை, உத்திக்கும்உத்திகருவுருபசித்து வருவானமறைப்பிலேய
னஞ்சித்து, வெற்றிக்கும்வெற்றிமுனைச்சித்துவொன்று வேடிக்கைம
துரகேளிச்சித்துவொன்றே.

சஉஉ

மதுராதிராமோகச்சித்துவொன்று மன்னையர்ளதிமோகச்சித்து
வொன்று, விதனமுடன்விதனம்வருஞ்சித்துவொன்று வேடிக்கைகாலத்
திலகிச்சித்து, சகமானசலதம்பச்சித்துவொன்று சுருக்கானஅக்கினியில
னந்தச்சித்து, அதமானமாரணத்திலனந்தஞ்சித்து ஆக்கையுறுமாறுட்ட
மாணசித்தே.

சஉங

மாறுட்டமானபேதனமாஞ்சித்து வையகத்தோர்தனைமயக்குவா
டைசித்து, கோட்டமானதினேனையாய்ச்சித்து நிஷ்டையிலேதம்பிக்கும்
வாயுஸ்தம்பம், கோராட்டவினோதத்திலகிச்சித்து குமரிவிளையாடுகிறகோ
லச்சித்து, பாராட்டம்பண்ணுகிற அரவினசித்து பகைத்தவர்தமதியகத்து
ம்பரிசித்தே.

சஉச

பாப்பாமுத்திதாப்படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலேதீயெரிந்துப
றக்குஞ்சித்து, நோப்பாயெரிந்ததீயகிக்குஞ்சித்து நிமைக்குமுன்னேகா
தவழிநெருக்குஞ்சித்து, வீப்பாசெய்யாமலடங்குஞ்சித்து வெருகோடி
சித்துகணுவிபாமாச, ஆப்பாஅறிவார்களபத்துநாலு மடக்கமுடனா
றேதுதீதான்பாரே.

சஉரு

நீதானாயாகிறவகையைக்கேளு நீள்புவியிலிக்கருவைச்சொன்னா
யானால், கோதாவேவாயுவினாலடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்சூழ்ந்தமிக
க்கொமேமயாகி, வேதாளம்பூதகனையமாய்ப்போவாய் வேதாந்தசத்திய
மாய்நின்றாயானால், தாதாவாயுவினாலுள்ளோர்க்காவாயப்பா தண்மையுள்
ளபுலத்தியனேகேளுகேளே.

சஉசு

கேளப்பாசித்துவகையோரெட்டெட்டுங் கிருபையுடன்பேர்வகையு
ங் கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பாளித்தகிலங்கிருபையாலே வெளி
தோணக்கருக்குருவாய்கிபாங்கேனா, ஆளப்பாஜிந்நூல்தான்சாலஞ்சால
ம் ஆயிரத்து இருநூறுமதிகஞ்சாலம், கேளப்பாஜாமெதிஸ்க்கமாலால்
கொள்கின்றசாலவித்தைநிசமதாமே.

சு. ௨௪

நிசமானதொழிலெடுத்தூதானாடு நிச்சயமாய்சாலவித்தைமனதிற்
காணும், வசமானமனதடங்கிஅறிவிற்கேர்தால் மகத்தானசாலவித்தை
யென்னசொல்வேன், நிசமானதசகீட்சைபலதிற்கொண்டு நித்தபரிபூரண
த்தைப்பணிந்தாயானால், ருசியானபால்போலசகலசித்தம் நொடிக்குமு
ன்னே ஆடுதற்குநோக்குண்டாமே.

சு. ௨௫

பிரவதிக்கச்சித்து.

உண்டானசித்துவகைக்குவமைகேனா வறுதியுள்ளபுலத்தியனைய
னக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டாடலுக்குருவிபிச்செடுத்த செந்தேனுங்
கருந்தேனும்விட்டுமைந்தா, நன்றாமததிக்கும்போதில்பைந்தா நன்மை
யுள்ளமைபோலநலமாய்க்காணும், குன்றாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி
குருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே.

சு. ௨௬

போட்டவுடன்றேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்றும்பகத்திலி
ன்றால்மைந்தா, நாட்டமுடநாலுதிக்கிலுள்ளசேதி நலமாகத்தோணுமடா
நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுடனிந்தமுறைசித்துதானுந் திறமானமிறவதி
கச்சித்துமாகும், வாட்டமில்லாமனதடங்கிநிலுநிலு மைந்தனையின்ன
மொருவரிசைகேளே.

சு. ௨௭

இதமகிதச்சித்து.

வரிசையென்னஇதமகிதச்சித்துசொல்வேன் வால்கீண்டகருக்குரு
விபிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ளவாண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஒமெனவேம்
த்தித்தாவியில்வைக்க, முரசுதித்திருவேறிமையாய்ப்போகு முர்க்கமு
ள்ளமையதனைச்சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத்தனைநோக்கியைபைப்
போட்டு கும்பித்தாநின்றதினாக்குணத்தைக்கேளே.

சு. ௨௮

கேளப்பாநாலாருஜைங்கள்கூடி கெம்பிரமாயிருக்குங்கட்டத்தேகி,
கோளப்பாமிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் குணமாகியடக்கிப்போரும்
போது, வேளப்பாமதன்றதிபோலிணங்கிற்பா வேடிக்கைபார்க்கவுகீ
பின்புசென்றால், காலப்பாமிகவெங்கிமிதித்துக்கொண்டு கடினமுள்ளச
ண்டையிட்டுவோடும்பாரே.

சு. ௨௯

பிறையதிக்கச்சித்து.

பாப்பாஜின்னமொருசேதிசேனா பண்பானபிறையதிக்கச்சித்துசொ
ல்வேன், காரப்பாதினைப்பூண்டுதனைக்கருக்கி கருளானவாண்டத்தெண்
னெய்விட்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கலவத்தாட்ட விபரமுள்ளமைபோல
வெளிச்சங்காணும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணித் திருவானப
திநோக்கித்திலதம்போடே.

சு. ௩௦

போட்டவுடனமாவாசைஇருட்டில்மெந்தா போக்குடனேநாலுதி
 சும்பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன்பிறையதிகமாகத்தோற்றும் நாரான
 மானிடர்க்குஅப்படியேகாணும், வாட்டமுடனிடதுகண்ணைமுடிப்பார்த்
 தால் வலமானசூரியன்போல்வரிசைகாணும், காட்டாதேயுலகத்திலிந்தநா
 லைசம்மவிதிதீர்ந்தவர்க்குக்காட்டுகாட்டே. சநசு

அங்கிசசித்த.

காட்டவேபிறையதிச்சித்துசொன்னேன் கருவான அங்கிசத்தின்
 சித்துசொல்வேன், பூட்டாதயின்மினியாம்பூச்சிதன்னை பொறுக்கியோ
 ருசிரங்கைதனைப்பிங்கானிட்டு, கூட்டுவாயேண்டத்தெண்ணையலிட்டு
 குருவானகருவிட்டுரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிசைப்பூடுருகநல்ல அரக்
 குநிறமையெனவேஅன்பாம்பாரே. சநரு

அன்பானமையெடுத்திச்சிமிழில்வைத்து அண்டமெனங்கும்பமு
 னியடிமையாகி, நம்பாமல்நீயிருந்துதிதம்போட்டு நின்றிடத்தைக்கும்
 பித்துஅருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்ப்புமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாதபா
 தாளங்கெசமாய்த்தோற்றும், வம்பானபாதாளம்பார்க்கும்போது மனது
 பயமாகவேதான்தோற்றும்பாரே. சநசு

சக்கிலசித்து.

பாரப்பாஅங்கிசத்தின்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசக்கிலத்தின்சி
 த்துகேளு, நீரப்பாநாதமதைப்பிங்கானிலிட்டு நிறையாகப்பெருங்காயந்
 தன்னிற்சேத்து, காரப்பாரவிதனிலேவைத்துப்பாரு காமதுதானேநிபு
 ளிபோலாகும், சோப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி சிந்தைமனதொ
 ன்ருகஅறிவில்நிலே. சநசு

நில்லென்றுதியாணித்துசம்போசஞ்செய்யி னிசமானகடுகளவுபுளி
 தான்கொண்டு, சொல்லொன்றும்பேசாமல்சம்போகித்தால் கருக்காவை
 ந்துலதுமேலேவதுங், கல்லென்றமலையதுவுநகர்ந்தாலுந்தான் கழலாதுவி
 ந்துலதுகட்டிப்போகும், வல்லென்றமல்பொருந்துங்கோடிபெண்ணை மத
 வொலிசத்தமதுசொல்லொணாதே. சநஅ

சொல்லவொண்ணுலிலையிலேமதன்போலாடு தோகைமனம்புலொ
 னுல்சொல்லக்கேளு, நல்லதொருஅடக்கமென்றபுளியைத்தப்பு நாலியுட
 னுனதுவிந்துசரிபோற்பாயும், புல்லென்றபுல்லருக்கிந்தநூலைப் புலவாதே
 அவர்களிட்டுப்பேசவேண்டாம், வல்லென்றசக்கிலத்தின்சித்துமாரு மாத்
 தானபிரமகுலச்சித்துகேளே. சநசு

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பாசெம்பருந்துப்பித்தெடுத்து கருபாபுடனாகிந்துவொன்
 றுய்சேர்த்து, கேளப்பாவாமல்புழுசேர்த்துக் கர்மையுடனமந்திக்
 கும்போதிலையா, கழப்பாபோலாகியிதுமையாய் குணமாகஇருக்குடா
 சிமிழில்வைத்து, நாளப்பாமுலமதிற்றிதம்போட்டு நன்மையுடன்குறப்ப
 சத்தில்கின்றபாரே. சசு

பாப்பாவுன துருவைத்தண்டோரொல்லாம் பாப்பிரமசொனபுலே
னப்பணிவாராயா, காரப்பாமவுனமதாயிருந்துசொண்டு காசினியேசெ
ய்தொழிலைக்காணுகாணு, பேரப்பாபிரமகுலமென்றேசொல்வார் பேசா
மல்திலதா தையழித்தாயானால், சீரப்பாவுன துருத்தான்கபமதாத செகத்
தோர்க்குத்தேதா னுமடாதெளிந்தபாரோ. சசக

பெண்மயச்சித்து.

பாப்பாபிரமகுலச்சித்து சொன்னேன் பதிவானபெண்மயத்தின்
சித்தகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காராருதி அசபதியினுள் சனிலேகொ
ண்டுவந்து, நோப்பாகருவினாஸ்பித்துஞ்சேர்த்து சினைவாகத்தானெடுத்த
வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பாதாரமதுகூடச்சேர்த்து திரமாகலேக்கொலத்த
யிலம்வாங்கே. சசஉ

வாங்கியேகலவத்திலாட்டுப் போது மயங்காமற்றயிலம்விட்டுமட்டி
ஆட்டி, ஒங்கியே ஆட்டி வாரிலென்னசொல்வேன் ஓகோகோ அநுண சிறமை
பேயாகுந், திங்கில்லாச்சிமிழ்தனிலேபதனப்பண்ணி செங்கதிருஞ்சோதி
யுமேசேர்ந்தநாளில், பாங்குபெறத்திலதமிழ்ப்பூதியேதான் பதிவாகு
சாபூதமுற்பண்ணே. சசந

பண்ணியேகுப்பகத்தின்நின்றாநானால் பாருளோதிமோசப்பெண்
தானென்று, சண்ணையொசெய்க்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனைதத்தா
னடக்கக்குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனதுஎன்றுபோற்றி
கால்தனிலேவிழுவார்கள்கருவாயீயும், உன்னியேதிலதமதையழித்தா
யானால் உடனின்றபெண்தேடியேங்குவாரோ. சசச

எங்கியேமனந்தளர்ந்துபெருமுச்சேறி என்னசொல்வேன்மதாதி
யோபோசினியோபோபோ, மாங்குயில்போல்நின்றபெண்ணைநிபைக்கு
முன்னே மறைந்ததினாஹ்மனிதரெல்லாமாயமாயந், தூங்குவதுசொற்பண
ம்போலாச்சேயென்று சொல்வார்களனைவோருந் துயரம்வைத்து, பாங்கு
டனேபெண்மயத்தின்சித்தைதரீயும் பகோதேயோருவருக்கும் பண்பாய்
த்தானே. சசடு

பவமுலச்சித்து.

தானென்றபெண்மயத்தின்சித்துசொன்னேன் தமமானபவமுலச்
சித்துகேளு, தானென்றகானகத்திலவாமுமநல்ல கவசியெனுமானினுட
க்குளம்பைபலாங்கி, பாடுனன்றபாண்டமநிலிட்டுநல்ல பசுமையுள்ளதுரு
சதுவங்கெந்திசேர்த்து, ஓடுனன்றஅபுரிவிட்டுஎரித்தாயாகில் உடன்
சேர்ந்தரீர்வற்றித்தயிலமாரோ. சசக

ஆமப்பாதயிலமதில்லிசம்பூரம் அன்பானபுழுக்கிடமத்தித்தேதான்,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்ரளியில்வைக்க நல்லதொருமேழுகாகி மைபோ
லாகுங், தாமப்பால்சென்றதொருமையீயுந் காட்டெருமைக்கொம்புத
னில்பதனப்பண்ணி, தாமப்பாதன்னிலையையறிந்துகொண்டு தயங்காமல்
ரோசசபூதமுஞ்செய்யே. சசஎ

செய்தபின்புரும்பகத்தின்நின்றகொண்டு செப்புதனில்மையெடுத்த
துத்திலதம்போட்டு, வந்தமுள்ளபுடரித்தனிற்றடவியைந்தா வுன்மனைவ

த்தான் கொழுதுநின்றாயாகில், துய்தமுள்ளகாலைவடிவாகத்தோற்றி நொ
ல்லுலகிலிக்காலையார்மாடென்பார் பைதலர்களைவேருமதிசயமாய்க்கூ
டி பதித்ததொருகயிறெடுத்திப்பிடிப்பார்பாரோ. சசஅ

பிடிக்கையிலேகண்மறைப்பாய்மையைத்தேய்த்து பின்பாகநின்றி
டில்சென்றாயானால், அடுக்கின்றபயிதலர்களைதிசயித்து அடுத்துநின்றகா
லையதுமாயமாக, நொடிச்சூரிமைக்கள்ள சமறைந்ததாலே ஒகோகோமா
பூதமென்று சொல்லி, முடிக்கியவரோடிடுவார்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ளசா
லவித்தையதித்தந்தானே. சசக

நகரகுலச்சித்து.

தானென்றபவமுலச்சித்துசொன்னேன் தவநான் நகரகுலச்சித்து
கேளு, தானென்றகவரிமான் பித்துதன்னை கருவானநா லுடதயிலம்லாத்தி,
ஊனென்றதயிலமதிற்பித்துப்போட்டு வருவானநா தமுடன்புழுசுசேர்த்
து, தானென்றகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் மகத்தானகருக்குழம்பாமையா
ம்பாரோ. சரும

மையானகருமையைச்சிமிழில்லவத்து மகத்தானகருவெனவேமகி
ழ்ந்துபாருமெய்யாகச்சொல்லுநிறைந்துணத்தனோக்கி விசையாகரோ
சாபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனேபுலத்தியனேசும்பசத்திநிலிலு அறிவா
லேகுருபரனே அன்பாற்கொண்டு, வையகமெல்லாப்புசமுமையேயென்று
மனதுருதிசெயலுறுதிவைத்துக்காரோ. சருக

காரப்பாவுகாந்தவெளியிலேதான் கருணையுடன்வடமுதமாயிரந்து
க்கொண்டு, காரப்பாநின்றநிலைதன்னைப்போற்றி கீமகனேபுருவத்திற்றில
தம்போட்டு, காரப்பா அஞ்செழுத்தையோதிக்கொண்டு குருவென்றுரீயி
ருக்கக்குணத்தைக்கேளு, ஆரப்பாகண்டா லுங்குருவேயென்று ஆள்கூட்
டம்ரொம்பவந்தான்கூடுந்தானே. சருஉ

தானென்ற ஆள்கூட்டமிச்சவங்குடி சதாசிவனோதவமுனியோதம்பி
ரானோ, தேனென்றவசனமதாய்தொழுதுபோற்றி செகத்திலுள்ளோர்
கூடியேநிற்கும்போது, தானென்றமையதனைக்கண்மறைப்புபார்த்து மார்
க்கமுடனழிந்திடவேமனிதனாகும், வானென்றமாமுனிதானென்கேயெ
ன்று மார்க்கமுடன்மயங்கிமிகமருளுவாரோ. சருந

மருண்டுமிகஇருந்துபாதேசியெங்கே மாயமாய்ப்போனதினும்மனி
தனல்ல, நிரண்டகுருகேசிகனோசிவனோசல்ல சித்தனோமாமுனியோ ஆ
ரோவென்று, வெருண்டுமிகவோடிடுவாரய்யாயோ லேதாந்தசித்தியில
அதிகசித்து, முரண்டுமிகப்பண்ணாமற்றன்கைகாரு முனையானகழிமுனை
யைமுயன்றுபாரோ. சருச

விஷ்ணு குலச்சித்து.

பாப்பாநகரகுலச்சித்துசொன்னேன் பண்பாகவிஷ்ணு குலச்சித்
துகேளு; ஆரப்பா அறிவார்கள் குளமான் தன்னில் அடவானபித்துடனே
கொழுப்புவாங்கி, சாப்பா கொழுப்பிலேநெய்வடி ததுக்கொண்டு நிரமான்

த்துடனேசேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பாகலவத்திலிட்டிக்கொண்டு கனமா
னபெதியுடன்பூணமுஞ்சேகோ. சடுகி

சேர்த்துமிசைத்தித்துப்பார்க்கும்போது திரமானருவாலேமையா
ய்ப்போச்சு, காத்துமிசைச்சிமிழில்வைத்துபதனப்பண்ணு கண்ணொளிக்கு
ள்விண்ணொளியைக்கருதிப்பார்த்து, யோற்றிமிசைக்கும்பகத்திலின்று
கொண்டு புனிதமுள்ளமைமையெடுத்துத்திலகம்போட்டு, பார்த்துமிசையு
வெணும்பிசந்தனைப் பருவமுடன்தொழுததினுவருபங்கேளே. ()

கேளப்பா அனுமனுடருபம்போலே கெடியாகக்காணுமடாகண்டோ
ரெல்லாம், கேளப்பாமிசப்பயந்தோவோர்கள் கொக்கரித்துக்கூடிக்குதித்
துப்பாய்ந்து, காலப்பாமிசவுணிசின்றாயானால் கண்டவர்களைதிசயமாய்ப்
பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பாமிசத்தொட்டுத்திலதந்தனை நிமைக்குமுன்
னையழித்திலொய்க்கிதான்யோ. சடுகி

பாரப்பாமதன்போலவுன்னைக்காண்பர் பார்த்துசின்றஅனுமனுவந்து
கங்கைக்கானோம், விசப்பாசெய்தவொருபு கந்தானோ வெருளுகிறபிசாச
மோபேயோலென்று, ஆப்பாவறிஞவார்மாயாருப மனுமனல்லதேவதை
யென்றதிசயிப்பார், சோப்பாமனதடக்கி அறிவிறசேர்த்தால் செக்காலமா
னவித்தைத்திரமிதாமே. சடுகி

அகாருளச்சித்து.

திரமானலிக்குருளச்சித்துசொன்னேன் தீர்க்கமாயகாருளச்சித்து
சொல்வேன், உரமானலிக்குலத்தயிலம்வாங்கி உற்பனமாய்தயிலமைச
ப்பதனப்பண்ணி, திரமானலதொடுகித்துசேர்த்து திரமானபச்சேசந்தி
பித்துங்கட்டி, காமானகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் ஒருவானகருசேர்த்து
மையாம்பாரோ. சடுகி

மையானமைமெடுத்துப்பதனப்பண்ணி வசமானபுழுக்கெடுத்தமை
யிற்சேர்த்து, காமாலேமத்தித்துச்சிமிழில்வைத்து கருணையுடன்கேக
யோதிபாதத்தனை, மெய்யாகவேதொழுதுருவைவக்காத்து விசையாக
ரோசகபூரமுப்பண்ணி, செய்யவேரும்பகத்திலின்றுகொண்டு திரமான
மையெடுத்துத்திலகம்போடே. சடுகி

போட்டவுடனுனருவையொருவர்கண்டால் புதுமையுடன்திசய
மாய்ப்பார்ப்பார்த்தோரு, காட்டமுளக்கையிலேபோலத்தோற்றி காமானதேக
மதுமுன்பிசனாக, தோற்றுத்தோற்றாமதுவெவ்வேருக தெர்த்துலகாதி
சயமாய்ப்பார்ப்பாரப்போ, காட்டாதுதிதமதைநிமைக்குமுன்னே கையா
லேதுடைத்துமேப்பார்ப்போகே. சடுகி

போனவுடன்கூறுகின்றபோர்கனெல்லாம் போல்லதருபமதமாய
மாக, காணாமல்போனதுதானென்னசொல்வேன் கண்டவர்களைதிசயமாய்
ப்பேசுவார்கள், தானானதிக்கருவைத்தானே தானுத்தவதாக்கப்பார்த்ததின

ப்பலிக்குஞ்சித்தி, வேளானகுருவருளாலிந்ததூலிக் குணமாகப்பாத்தி
துடசித்தபாசே. சக ௨

தானியசித்து.

சித்தான அசுரகுலச்சித்துசொன்னேன் திரமானதானியத்தின்சித்
துசொல்வேன், முதலான அட்சயமாய்முலிதன்னை மூர்ச்சமுடன்கொண்
டுவந்ததாயிவ்வாங்கி, சித்தானவரண்டத்தயிலத்தோடே விசையானலைந்
கோலதயிலக்கட்டி, மற்றுத்தயிலமதுமூன்றுமொன்றுய் வார்த்துவிதி
பிக்கானில்வையையத்தானே. சக ௩

வகையா னமுன்றுவகையிலந்தன்னை வான்கதிரில்வைத்திடீவண்
னமகேளு, பகையாகவொன்றையொன்றுகொண்டுநல்ல பருவமுள்ளமெ
ழுவிவியிறுகிறகுந், தகையாடல்மெழுநகையெடுத்துக்கொண்டு தாமெ
ன்றசெம்பதனிலடக்கப்பண்ணி, திகையாமல்தேசத்திலச்சஞ்சாரஞ்செய்யி
ல் திடமாகச்செய்கிறதோசித்துகேளே. சக ௪

கேளப்பாழெடுத்தவட்டமாக கிருபையுடன்தானுரைத்தசேதி
கேளு, வேளப்பாளரித்தசிவனதன்றால்செய்த விசையானதயிலமனைதக்
கின்னத்தப்பி, கேளப்பாழனியிலவைக்கக்கண்ணந்தானுங் கூர்மையுள்
ளதயிலமனைதயுண்டெல்ல, கேளப்பாழிவந்தநிறம்போலேகாணுந் திறமா
னபாத்திரத்தின்செய்கைகேளே. சக ௫

கேளப்பாழத்தியனை கர்மமவனே கேசரமாமட்சயத்தின்பாத்தி
மாரும், வேளப்பாளரித்தசிவன்கையிலேந்தி வேகுக்கோடிசெவசெந்துக்க
ன்னமிந்தார், எனப்பாதினம்பார்த்துபாத்திரந்தன்னை நலமாகப்பூசித்து
அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பா அட்சயமாய்பாத்திரந்தன்னை அலுதினமு
ம்பூசித்து அருளைப்போற்றே. சக ௬

போற்றியேகுருபானைத்தியானஞ்செய்து பொருத்தமதுதான்பார்
த்துகழஞ்சிகட்டி, காற்றிசையிலுள்ளவதானியந்தன்னை நலமானகளுஞ்சி
யத்திற்போட்டுக்கொண்டு, வாட்டுறவுதில்லாதபாத்திரந்தன்னை வாங்கியே
குருபானைமகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலாதேகொடுக்குந்தெய்வமென்று
கிந்தைமனம்ஒன்றுசப்பூசைபண்ணே. சக ௭

பூசைபண்ணிப்பாத்திரத்தைநகையிலேந்தி புகழ்பெருகுங்களுஞ்சி
யத்தின்வாசல்சென்று, ஒண்சயுடன்பந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒன்
றட்சயமாய்வளரதுவறுதியாக, கேசமுடன்பாத்திரத்தைவைத்தாயான
லரிச்சயமாய்த்தானெடுக்கத்துலையாடப்பா, வாசமுள்ளபூணத்தின்மகி
மையாலே வளர்ந்ததேதானியங்கள்வளமாய்த்தானே. சக ௮

தானென்றபாகதிரத்தைபெரிக்கும்போது தலதானகளுஞ்சியமும்
வற்றிப்போகும், கோனென்றகுருவருளாச்சித்துவிததை குருவறிந்துக
ருவறிந்துவார்த்தாயானால், தேனென்றசென்மமதுபிலத்துதையா திரு
வாகுந் குருவாகுந்திரமிதாகும், வீணென்றுபேசாமல்விண்ணைப்பார்த்து
வேதார்த்தபதியிலமனம்நிறுத்திடாயே. சக ௯

பிரமாதிகித்து.

ஆமப்பா தானியவகைகித்துசொன்னேன் அன்பான்பிரமாதிகித்து
கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோமத்தினுடவேரும் நலமான அவ்வியாய்ங்
கூடச்சேர்த்து, நாமப்பா குழித்தபிலமிறக்கிக்கொண்டு தனதானபூரண
முங்கூடச்சேர்த்து, நாமப்பால்விட்டாட்டிரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள
பிரமாதிமையுமாச்சே. சஎடு

ஆச்சப்பாமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக்
கமன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயுப்பயல்களுடமேனிதன்னில் வஞ்சகமா
ய்த்தடவிவிடமருட்டுத்தானும், பேச்சப்பா பேசாமல்பிணம்போல்திற்பா
ன் பிலமானவெறியிடித்துப்பேப்போலாவான், மாச்சல்செய்துதீராமலுன்
னிடத்தில்கொன்னால் மார்க்கமுடன்தண்ணீரால்தடைத்துப்போகே.()

துடைத்தவுடன்மருள்நீங்கிப்பேசுவான்கேள் சகமாகப்பேசியவனரி
ருப்பான்கேளு, மடத்தினமாய்க்கருவெளியில்கொன்னாலையா மகத்தான
முற்றம்வருமனைகக்காரு, அடைத்துவைத்தபொருள்களெல்லாமிதனில்
சொன்னேன் ஆபிரத்து இருதுறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்தில்கெரு
வறித்து இடத்தில்பாரு இன்பமுள்ளதூல்தண்ணைப்பதனம்பண்ணே. ()

அணு வாதிகித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதிகித்துசொன்னேன் பகரவொரு அணுமாதிகி
த்துகேளு, விண்ணிறைந்தபூரணமோபலத்தைவங்கி விபாபுள்ளதாரோ
ட்டில்வைத்துவைத்தா, தண்ணமுளாவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோ
ன்முன்னிலையாய்தயிலம்வாங்கி, நன்னையமாய்க்கோலத்தயிலம்வாங்கி நல்
லதொருபிங்காளில்பதனம்பண்ணே. சஎஉ

பதனமுள்ளதயிலம்தில்விபாங்கேளு பாங்கானசாரதனிலிட்டு
வைத்தா, மதனமுள்ளபகராசகேசரிபிபைத்தானு மார்க்கமுடன்தானுனை
த்துச்சிமிழில்வைத்து, வதனமுடன்வழிபாதைதனிலிருக்கும் வந்துவெ
ணுப்பிள்ளையாரெற்றிதன்னில், சதமாகத்திலையிட்டேப்டார்த்தாயானால்
சத்தியெனுங்கணபதிசான்பெரிதாம்பாரே. சஎச

பார்த்ததொருகணபதியைப்பார்த்தேரொல்லாம் பண்பாசப்பெரிதா
கஇருக்குமேது, நேற்றிருந்தபிள்ளையா லலகாணும் நிச்சயமாயிதவேறே
யார்தான்வைத்தார், மாறறுதற்குவிடத்திலமனிதருண்டோ மகத்தான
பெரிதாகஇருக்குகப்பா, வீற்றிருக்கும்பிள்ளையார்மகத்துவமுண்டு வேண்
வொண்ணேவொருமவேண்டுவாரே. சஎடு

வேண்டியிகப்பணிந்துபொங்கலிடம்போதையா வேதியனுக்குருக்
கள்வந்து அபிஷேகம்பண்ணி, தீண்டியவஸ்திரததால்துடைக்கும்போது
சிவசிவாபழையபடிருபங்காணும், ஆன்டவனுச்செயலிதுதான்பலருப்பா
ரும் அணுவாகுமநின்பிறகுமேருவாகும், பூண்டதொருமனிதமொல்லாமதி
சபித்துபேர்க்குயாத்தாயிருப்பார்புதுமைதானே. சஎச

விஞ்சிவிட்டது.

கண்ணப்பா அனுமா திசுத்து சென்னைக் கல்லாணவிஞ்சி திபின் சித்
தெனாலேன், பூணப்பா நவாச்சாரங்கல்லுப்போடு பொங்கித்தின்றபூரே
காநவங்கட்டி, தேனப்பா களவத்திலிட்டு ஆட்ட சிவந்திறமே முகாரு
ஞ்சிபிழில்லைத்து, பேணப்பா அனுமையே பதனப்பண்ணி பிடாரியெனுந்
துர்க்கையுட்கோவில்செல்லே. சஎஎ

செல்லப்பா கோலிலுக்குத் துர்க்கைதானும் தீர்க்கமுளவடி வருவாய்
பார்த்துநீயும், கல்லப்பா ஒருசிலையின் கண்ணி மீலதான் கனமானமையெடு
த்துத்தடவிப்போடு, மல்லப்பா பிடித்ததுபோலையங்கல்லில் பண்டிநின்
தளன்னெயது ஒன்றும்ச் சேர்த்து, புல்லப்பா பனிநீர் போலவீழும் பாரு
போக்கரிபாலுச்சுனுங்கண்டேது சொல்வார். சஎஅ

வானவர்கள் போற்றமயே ஸ்பரிசுத்தானும் வரிவிழியின்கண்ணை
வேர்க்கோடி, மாணமுளமார்புமடி கொள்ளாதோடி வடிந்தசலமென்சொ
ல்லேனைபாலென்று, கோளுரை ஜனிடஞ்சொல்லானப்பா கோலமுள்ள
கஜனங்கேவருவான்பாரு, தேனானபா னமுடன்மதுக்கள்வைத்துச் சிறப்
புமித்தகானடத்திக்கொள்வான்பாரே. சஎக

பாருளும்ஜனுந்தானிருக்குப் போது பஞ்சவாய்ஜெகசால்பயன்
னுபண்ணு, சோகக்கருகித்தையாடுபோது சீக்கரத்தில்பெண்மயத்தின்
மையையீயும், கருகப்போட்டவுடன்பெண்ணுபாய்குங் குணமாகக்கண்ட
வர்களை திசயகாய்ப்பார்ப்பார், மாறுதமறைபயுமையெய்தின்மேல்போடு
மாயமாய்ப்போனவுடன்பாஜஞ்சொல்வான். சஅய

சொல்லுவான்தேவியுடசித்தானென்று தேனாலேகிறப்புமிசுநடத்
தினப்பான், நல்லதொருசித்துசனிலனந்தமுண்டு நாடகத்திலாகுகிறபொ
ருகிறதும், விள்ளாதேபொருள்களெல்லாஞ்சொன்னேனையா வேதாந்த
ப்பதிபிலமனம்நிறுத்தியாடு, புலவர்கொழும் விஞ்சிவிட்டது சொன்னே
ன் புகழ்பெரியசித்திரத்தின்கித்துகேளே. சஅக

சித்திரசித்தா.

தேனப்பாசந்தனத்தின்மரத்தின்மேலே சிழ்மேலாய்வாழறதோர்கி
வக்கவவ்வால், நாளப்பா தினம்பார்க்கதுப்பிடித்தாலந்தா நல்லதொருகருகி
னுப்பித்தலவங்கி, குழப்பாவாண்டதெனெனையேசீர்த்து கருக்காரைவி
யிலவைக்கமே முகாய்நிற்கும், வாளப்பா பூணமுமே முகுஞ்சேர்க்க வள
மையுள்ளதறுப்பா கிமையாய்ப்போடே. சஅஉ

மையானமையெடுத்துச்சிமிழில்லைத்து மகேனுன்மணியைக் கொ
ழுதினறஞ்சிவணக்கமாக, கையாநைநிவிவிலமையெடுத்து கருணைபெரு
ம்பூணந்தகக்கருத்திலைத்து, மெய்யானபாலருடநிமையில்தீற்றி மே
லையெனவுப்பரிக்கைமேலேநின்று, போலேகண்டவதிசயங்கள் தன்னை
அன்பாகச்சொல்லுமென்றுகேளுக்கேளே. சஅங

மேட்கையிலேநிகழ்பமதிவாஸ்வரனும்வாரார் கிருபையுடன்மயில்மீ
தில்கந்தர்வாரார், வாழ்க்கையுள்ளதெருடன்மேல்விண்ணுவாரார் வரிசையு

ள்ள கணபதியும் வாழர் வாழர், பார்க்க மிசுப்பயமான ஜனங்கள் தானும் பத்தி பத்தியாய் வருகிறதென்று சொல்லான், மார்க்க முடன்கண்கசக் கப்பார்க்கப் பார்க்க மகத்தான அதிசயங்கள் சொல்லுவானே.

ச.அ.ச

வானென்ற முலைப்பா ள் வண்தடைத்து மார்க்க முடன்பாருகியெ ன்று சொல்லி, ஊனென்ற கண்டசனுவொன்றுமில்லை உச்சயனேகண்கண க்கமானதப்பா, தேனென்ற சித்திரத்தினைச் சித்த சொன்னேன் தெளிவான மனதோர்க்குச் சித்தியாகும், மானென்ற மனமுடையா றித்துயாரு மகத் தான சிவநிசியின் சித்துகேளே.

ச.அ.இ

சிவநிசிசித்து.

கேளப்பா கவரிமான் செனியிலேதான் கிளபையுடன்பாள் போலே தீத ண்டிருக்குருந்த, காளப்பா நய்மலையின் கார்பிதுண்டு கண்பையுடனஞ்சிக் கித் தநாதஞ்சேர்த்து, கோளப்பா வாசாமல்லாயில்லைவக்க கர்மையுடனரு கியெண்ணிமையாய்நிற்கும், வாளப்பா லீங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து வரிசை யுடன்மத்தித்துச் சிமிழில்லையே.

ச.அ.ச

வைத்ததொருநையெடுத்து தியானஞ்செய்து வளையுடன்நன்வ ரன்கோவில்வாசல், தைத்ததொருபடியதவிலெஞ்சுந்தேய்த்து தயவாக அதனருகேயிருந்துகொள்ளு, வுற்றநஸ்வரனைச்சேவிக்கநல்ல வுலகிலுள் ளோர்படியிதித்துள்ளே செல்வார், தைத்ததொருமைகாலிற்பட்டபோது கனலெழும்பிக்கண்மயக்கமாகுந்தானே.

ச.அ.ச

தானென்ற கண்மயக்கமாகியுள்ளே தான்சென்றுபார்த்தவிடமெங் குந்தானும், தேனென்ற நஸ்வரன் போற்கண்ணில்தோற்றஞ் சிவகிவாவெ ன்று சொல்லிசேவிப்பார்கள், ஊனென்ற குருக்ரான்வந்துயிங்கேவாகும் உ ருவானிலையிருக்குதென்று சொல்வான், வானென்றவடிவானலிங்கந்தா னும் வைத்ததிங்கேயாரோனவே சொல்வான்பாரே.

ச.அ.அ

சொல்லெனவேயுஞ்சுருக்குப்பரித்தியமோவென்பான் கண்கெட் டகுருக்ரானேதீ சொல்வதுபரித்தியம், நிலைடா வென்றெனவேயிருக்குஞ்ச ண்டை. நிமைக்குமுன்னேமடிபடியாய் வெளியில்வருவார், கல்லாபபடித னேநீரால்துடைத்துக்கடக்கப்போய்சென்றவர்கள் கோயில்வருவார்கள், உ ல்லானகண்மயக்கந்தீர்ந்துநின்ற கருவானயின்வரனைச்சேவிப்பாயே. ()

அருணசித்து.

பாரப்பா சிவநிசியின் சித்து சொன்னேன் பண்பான அருணசித்துபக ரக்கேளு, காப்பா அரவினுடனஞ்சப்பித்துந் கருவாகாத்தித்தானியில் வைத்து, தீரப்பாரொண்டுபத்துநானேக்குள்ளே சிவகிவாவென்னசொல் லென்கருவாய்நிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள்லீங்கோலத்தால் அமுதிக்கி கமத்திக்கமையாய்ப்போமே.

ச.அ.அ

மைமயான அரவையின் சித்து சொல்வையாததிவாகுவருண்டோ மைந்தானே, பொய்யான மாணிடர்க்குநிலைந்தவன் தீர்ப்போடித்தி

யாமல்மயானஞ்செல்வர், கையாலேமையெடுத்தடக்கம்பண்ணி காத்திரு
க்கும்குணங்களை அடக்கச்சொல்லி, மெய்யானமையெடுத்துக்கண்ணில்தீ
ற்றி விசையாசத்தலையிலொருகுட்டுபோடே. சகக

போட்டவுடன்கிஷ்டமிறங்கியெழுப்பிநிற்பான்புதுமைவெகுபுதுமை
யென்றுபோற்றுவார்கள், தேட்டமுடனுனதுபதங்காக்கவென்று திசை
யிலுள்ளமானிடர்கள் தேடிக்காண்பார், நாட்டமுடன்மாற்றமென்றமை
யைப்போட்டால் நற்குருவைக்காணாமல்தேடுவார்கள், தாட்டிகமாய்மணி
தனல்லசித்தனென்பார் சற்குருவேயென்றுசொல்லிதபங்குவாரோ. சக௨

பருதிவிம்பச்சித்து.

தங்காமலருணசித்துவிபாஞ்சொன்னேன் தயவானபரிதிவிம்பச்சி
த்துகேளு, மயங்காமல்நேர்வாளந்தயிலஞ்செய்து மைந்தனேபிங்கானில்
பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுருந்தமாச்செய்துகொண்டு தன்மையுள்ள
மாவதனில்தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காமலைக்கோலக்கருவுஞ்சேர்த்துமூர்க்
கமுடன்பிசைந்துருட்டிபதனம்பண்ணே. சக௩

பண்ணியதோர்மாவதனில்கடுகுபோல பார்மீதில்நாய்களுச்சூப்ப
கர்ந்தாயானால், உன்னியதோர்நோய்தீரும்வகையக்கேளு ஒடுங்காதரு
ன்மமெடுமேகோதரங்கள், சென்னியிலேபற்றுசின்றருலேரோகஞ் செவி
யடைப்பான்மூக்கடைப்பான் திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்குணமெல்
லாங்குடிகெட்டோடுங் குணமானமாவினிடபோக்குத்தானே. சக௪

மதிருபச்சித்து.

தானென்றபருதிவிம்பச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதிருபச்சித்
துகேளு, ஓமென்றவூதத்துசமுலம்பமா வருமையுடன் கொண்டு வந்துக
ண்டமாக்கி, நாமென்றபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா நன்மையுடன் சவுக்காரங்
கூடச்சேர்த்து, ஆமென்றுசெபித்துமேகுழிந்தயிலம்வாங்கி அன்பானமே
ருதனில்பதனம்பண்ணே. சக௫

பண்ணியதோர்தயிலமதிக்கேரும்வகையக்கேளு பாங்கானஅரிதாயங்
கெந்தியோடு, உன்னியதோர்பாஷாணம்கெவரிதா னும் உரிமையுள்ளசர
க்கைகந்துந்தயிலத்தாலே, தன்னிகாமயேஸ்வரிச்சூப்பூசைபண்ணிகவொதி
லாட்டி நன்றாய்வுழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனேமுன்செய்தயிலத்தோ
டே புதுமையுடனடைத்ததனைக்கூடச்சேரே. சக௬

சேர்த்துநன்றாய்விங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து திரமானபிங்கான்தா
ன்தாழியுள்ளே, போற்றிநன்றாய்சேர்த்துசனிமுகத்திலைக்க பூரணத்தி
ன்கிருபையினுல்தயிலந்தொட்டு, பார்த்துமிரமுடியாதுபேரகேளு பார்த
தனிலேமணிதருக்குக்கொடுக்கும்போதே, காத்துமீக்கக்கண்ணிலிட்டிப்
பாக்கும்போது கயிலாசமிதேவனெனவேகருதுவானே. சக௭

ளானென்றநாலிலிட்டிப்பார்க்கச்சொல்லு மதிமோடி அளன்சண்ணி
ல்மகிழ்ந்துகாணுந், தேனென்றவலாடமதிப்போட்டிப்பாரு கிவகிவவெ

ன்னசொல்வேன்மண் னும்விண் னும், கோனென்றகுருவருளாத்தலைதா
னோடுங் குருவானபாத்தினுடவிநீந்தோ னும், ஏனென்றுபேசுமடாபேய்
பூதங்கள் என்னசொல்வேன்மதியினுடஇயல்புதானே. சகஅ

சருவகுலச்சித்து.

தானவனாயின்னமொருசித்துசேரு சயவானமதிருபச்சித்துசொ
ன்னேன், கோனருளால்சருவகுலச்சித்துசேரு குருவானபுத்தியனே
தேவதேவா, மாணானவூமத்தாமருளாமொன்று வகையானகோரக்கர்முலி
யொன்று, தேனானஅண்டமொன்றுநிலவுப்பொன்று சிவசிவசிவனார்த
ம்மேவம்புகட்டே. சகக

கூட்டுவாயைந்துமோரிடையாய்த்தானுங், கூர்மையுடன்சண்டமதா
ய்நருக்கிக்கொண்டு, நாட்டுவாய்பாண்டமதிலிட்டுநன்றாய் நன்மையுடன்கு
ழித்தயிலநன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி திடமான
தனமப்புகாத்தநாலுங், தாட்டியாய்ப்பொடித்துநல்லதயிலத்துட்டி தயங்
காமல்லிமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. ரு

போற்றுவதுபிங்கானில்தாணிதன்னில் புதுமையுடன்வைத்தநல்ல
குருவைப்போற்றி, சாற்றுவதுபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி தயவாசக்
குன்றிநிறைவுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்தான்திறந்துபதியைப்போற்றி
பூரணத்தைநோக்கிக் கொண்டாயானால், மாற்றமுள்ளஉருப்பேதம்வகை
யாய்த்தோற்றும் மாநிலத்திலவெகுபுதுமைமனதிற்கானே. ருச

மோகினிச்சித்து.

காணவேசருவகுலச்சித்துசொன்னேன் சருணைபெறமோகினியின்
சித்துசேரு, பேணவேஆவாசமுலங்கொண்டு பிசியமுடனுலர்த்திய
துகண்டமாக்கி, தோணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்ல சருக்கானகாரமுடன்
சாரம்போட்டு, ஆணவேகல்லுப்புச்சத்துப்போடு வுடன்சேர்த்துக்குழித்
தயிலம்வாங்குவாங்கே. ருஉ

வாங்கினதோரையிங்காலத்தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனேபிங்கான்தன்
பாணிதன்னில், பாங்கானபுழுக்குடனோசனைசேர்த்து அதிவானதயிலமதி
ல்சேர்த்துக்கொண்டு, திங்கில்லக்குருபத்ததைத்தொழுதுபோற்றி சிவசி
வாரலிமுகத்திலவைத்துப்பாரு, ஆங்கவனே தயிலமதுயிறுகநல்ல அரகா
வாசமென்னசொல்லப்போமே. ருந

வாசமுளமையெடுத்துத்தியானஞ்செய்து மைந்தனேலலாமதில்
திலதம்போட்டு, நேசமுளரணக்களத்தில்போனாயானால் நின்றவர்களைல்
னோருக்குருவேயென்று, பாறமுடன்வணங்கிநல்லவணக்கஞ்செய்து பரு
வமுடன்புத்திகள் தான்கேட்பானாயா, தோஷமுளபகைகுருமேமோசஞ்
செய்வாரா அடியானைசத்துருவும்வசியமாமே. ருச

விரோதமயச்சித்து.

ஆமப்பாமோகினியாஞ்சித்துசொன்னேன் அன்பில்லாவினோதமய
ச்சித்துசேரு, நாமப்பாசொல்லுகிறோக்குதியையுடனும்பு நன்றாகித்

செய்நுபச்சித்து.

பாரப்பாவிசையபச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசெய்நுபச்சித்து
தகேளு, ஆரப்பா அறிவார்களண்டங்காக்கை அன்பாக அதினுடையமுட்
டைதானும், கோப்பா அமுதமுள்ளநிலத்திற்குறும் கீமகனே திலதமிட்டு
ப்பார்த்தாயானால், காப்பாகருகிறம்போல்முட்டைதோன்றுங் கருவான
முட்டைதனைக்கருவாய்வாங்கே. ௫௨௦

வாங்கியதோர்முட்டைதனையுடைத்துப்பாரு மகத்தானநீர்ப்பாள்
ன்னசொல்வேன், தாங்கியதோர்நீரெல்லாந்தயிலமப்பா தடிப்பானபிங்கா
னிற்பதனம்பண்ணி, ஒங்கியதோர்விழுதத்தில்வைத்துப்பாரு ஒகோகோ
தயிலமதுஎன்னசொல்வேன், திங்கிலாத்தயிலமதில்கோடிவித்தை சித்து
மிகஆடினதோர்செயலைக்கேளே. ௫௨௧

கேளப்பாபுலத்தியனேயியாயிசா கெடியானதயிலமதில்வகையைக்
கேளு, கோளப்பாஒன்றுயில்லைகண்ணாடிதன்னில் குணமானவிமதிபாங்
காந்தியுண்டு, ஆளப்பாசந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனேகண்ணாடியுண்டு
வுண்டு, நாளப்பாநாவறிந்துகண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத்தயிலமதில்பூசி
ப்பாரே. ௫௨௨

பாரப்பாசூரியகாந்தத்தைப்பார் பலவாகநினைத்ததெலாங்கண்ணிற்
றேன்று, கோப்பாபார்த்தாவிசந்திரகாந்தத்தை நோர்மையுளசிவதலங்க
ள்கண்ணிற்காணும், காப்பாரெண்கண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங்கோ
டிவித்தைசயதனிற்காணும், காப்பாவித்தைஎன்னவென்றுகேட்டால் கூர்
மையுளபுலத்தியனே இன்னங்கேளே. ௫௨௩

கேளப்பாகடாரமொன்றுபோட்டு கெடியானரவி காந்தமதனுள்ளைவ
த்து, கோளப்பாவாரமல்திரையொன்றிட்டு கட்டமதில்வந்தநின்றாக
குவென்று, ஆளப்பாஇதுக்குள்ளேயில்வரனைப்பாரு அன்பானதிபமுட
ன்னகோடசமும்பாரு, நூலப்பாதினாவாங்கியுள்ளேபாரு நொடிக்குமுன்
னேசாம்பசிவன்தெரிச்சையேகாணும். ௫௨௪

காணுமடாநினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணும் காத்துநின்றசெனங்
களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடாவெருகோடிசித்துதானுந் கோ
ணுததோணுமடாவென்னசொல்வேன், பேணிவாய்திரைபோட்டுமைந்
தாகேளு பிரியமுடனாவிகாந்தாப்பாலைவத்து, ஆணுவாய்மதிகாந்தந்த
ன்னைவைத்து வுத்தமனே திரைக்கிப்பார்க்கச்சொல்வே. ௫௨௫

சொன்னவுடனனையோரும்பார்ப்பாரப்பா சுருதிமுனைபார்த்ததுவு
க்கொப்போலாகும், நன்னயமாய்கின்றவர்களைல்லோருமப்பா நகைத்தி
யொரதிசயத்தைகண்டுகண்டு, வுண்மையின்னஞ்சொல்லுகிறேனிற்திர
சாலம் உருமையுள்ளபுலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தன்னையென்றபேரெ
டுத்தாவெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்சிஷாரீதள்ளுதள்ளே. ௫௨௬

மதனகேளிசித்து.

தள்ளாமல்செய்நுபச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதனகேளிசித்
துகேளு, விள்ளாமல்முன்சொன்ன அண்டங்காக்கை விளவானமுட்டை

ததயிலந்தன்னில் நல்லரனரசமதனில்சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ளதயில
ரசமொன்றுப்போகுஞ்சொல்லாமல்முன்சொன்னாகாந்தத்தில் சுரு
க்கமுடன் கடவிறன்றாய்ப்பாருபாரே. ௫௨௭

நன்றாகப்பார்க்கையிலேயுருக்கள் பேதம் நளினமுள்ளடலைபோலே
தோற்றுமப்பா, குன்றுதஅனுக்களெல்லமேருபோலே குறையாமல்
தோணுமடாகுறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும்ரசஞ்சேர்த்தயிலந்தன்னை
அனு வளவுகாவுதனிலடக்கம்பண்ணி, பெண்டானபெண்களுடனனுபவி
த்தால் பிரியமுடனூபிரம்பெண்மருவலாமே. ௫௨௮

மருவினாலநீந் ததுவுந் தம்பனமேயாகும் மகத்தானதம்பனந்தானே
கிழவென்றான், குறியானபுளியிலனு வளவுகொண்டால் கொப்பளிக்குங்
காமசலமென்ன சொல்வேன், தருவானதருக்கோடியிந்திட்டா லுந் தம்பன
த்தின்புதுமையைச்சாற்றவேண்டாந், திருவானமதனகேளிச்சித்துசொன்
வேன் சிவசிவா தும்பிவனச்சித்துகேளே. ௫௨௯

தும்பிவனச்சித்து.

சித்தென்னகருவிடையஞ்சொல்லப்போமோ செயலானரசஞ்சேர்
ந்ததயிலத்தானுள்ளே, வித்தென்ன அரிதாரம்விங்கம்மொன்றும் வேண்டியே
தயிலத்தானன்றுபாட்டி, பத்தென்னமதிகாந்தந்தன்னில்தேய்த்து பக்கு
வமாய்கண்ணாடிபார்க்கும்போது, கொத்தான ஆனபந்திபந்தியாக கோ
டானகோடியதுதோற்றுப்பாரே. ௫௩௦

பரிநகுலச்சித்து.

பாரப்பா தும்பிவனச்சித்துசொன்னேன் பாங்காபரிநகுலச்சித்து
கேளு, கோப்பாரசஞ்சேர்ந்ததயிலந்தன்னில் நினைவாகவிரமுடன்பூரம்
சேர்த்து, காப்பாகலவத்திலன்றாயாட்டி கனக்கவேலிகாந்தந்தன்நிற
பூசி, கோப்பாமறுபுரத்தில்முலைப்பால்பூசி சிறப்பாகரீபார்க்கத்தோணுங்
கேளே. ௫௩௧

கோப்பாகண்ணாடிபார்க்கும்போது செம்பிரமான அரிஅனந்தங்கோ
டி, கோளப்பாவாராமலகண்ணிற்காணுங் குறிப்பாகப்பார்க்கயெருசித்து
ண்டாகும், நாளப்பாநாழினைகக்குளனந்தஞ்சித்து நன்மையுடனாடவேன்
ருவினன்னங்கேளு கோப்பாதன்னிலொருசித்துகேளுரிச்சயமாய்சஞ்சேர்
ந்ததயிலம்வாங்கே. ௫௩௨

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல்நரிபரியாஞ்சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வாங்கின
தோர்தயிலந்தன்னில், திங்கிலப்பமுசொசெவ்வாதுசேர்த்து சிவசிவாம
த்தித்துரவிகண்ணாடி, பாங்காகபரிநரிபையப்பாருபாரு பறக்கிறதோர்குதி
னையைப்போல்கண்ணில்காணும், வங்காமலின்னயொருசித்துசொல்வே
ன் என்மகனேவகாரமயச்சித்துதானே. ௫௩௩

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்னரசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கி செம்மையுள்ளலிங்கமதை
யாட்டிக்கொண்டு, முத்தானமதிகாந்தந்தன்னில்தேய்த்து ழுர்க்கமுள்ள

சமுத்திரத்தைப்பார்த்தாயானால், விக்ரமஞ்சங்கன் விதவிதமாய்த்தோ
ற்றும் வெகுதூரம்சமுகதிரங்கான்விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாசையாக
பீபார்த்தாயானால் பலகோடிசீவசெந்நைதக்காணலாமே. ௩௦௮

காணலங்கண்கொள்ளாக்காட்சியெல்லாங் கருவரியாமானிடர்க்கு
கருத்தங்கேது, தோணவேசற்குநவையறிக் தாயானால் தொல்லுகிளவன்
கக்கயோசியாகும், பேணலாமிச்சடலம்பித்துப்போகும் பிலத்தபுத்திய
நினினால்பேணிப்பாநுபூணலாஞ்செச்சாலமின்னங்கேளு புத்தியுள்ளபுல
த்தியனேபொறுமையோனே. ௩௦௯

சுத்துவிதச்சித்து.

பொறுமையுள்ளபுலத்தியனேயோகேளு புத்தியுள்ளகாரம்யச்சித்
துசொன்னேன், வறுமையெல்லாந்தானகற் றஞ்சாத்துவிதச்சித்து வகை
யறியச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கருமையுள்ளகரும்பூனைஉச்சிவெ
ள்ளை கண்கள்ரொண்டிம்பச்சையாடாமொத்தவுண்டு, வரிசையுடன்கொண்டு
வந்துபித்துவாங்கி உள்ளதெல்லாங்கயிலந்தாய்வடித்துக்கொள்ளே. (1)

கொண்டதொருதயிலமதில்பித்துசேர்க்க கூர்மையுடன்கிவந்துபிக
ப்பச்சையாகும், விண்டதொருதயிலமதைப்பாணிதன்னில் வெகுதாக
மோகமதாய்பதனம்பண்ணி, அண்டர் தொழுமைய தனைக்கையால் தொட்
டு அனலெழும்பத்தேய்த்துல்லகளைபூவாங்கி, துண்டுதுண்டாய்க்கசக்கி
கீழிழந்தாயானால் துலையாதசலமெல்லாங்கொத்தமாமே. ௩௧௦

தாம்பாத்திச்சித்து.

ஆமப்பாசாத்துவிதச்சித்துசொன்னேன் அநுள்பெருகுந்தாம்பிரத்
திச்சித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோமாதியந்தம் வடுவணையால்தயில
மகையிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பாவிர்னைத்தான்தயிலத்தாலே தானைத்
துதயிலமதைக்குழப்பிக்கொண்டு, பீபாம்பாபாயில்வைக்கவிரனுடன்கீ
வன் புதுமையதாய் யிலமதுகிவந்துபோமே. ௩௧௧

கிவந்ததொருதயிலமதைப்பகனாபண்ணி சிவசிவாதரிதநிறத்தயி
லமுட்டி, கிவந்ததொருசீலையிலேதயிலமுட்டி தீபமதுதான்பொருத்திவி
ளக்கிற்போட்டு, கிவந்ததொருதாம்பிரத்தினகிண்ணத்துள்ளே தீபம்வை
த்தனத்தானாகத்தீபமேற்றி, பவந்தவிழத்தண்ணீரில்லுவைத்துப்பாரு பார்
க்கையிலேதங்கிறமதிக்கந்தானே. ௩௧௨

தானப்பாபுனித்தசலந்தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல்தாம்பிரம்போ
லிருக்குமப்பா, விணப்பாஅல்லவிதுஇந்தவித்தை வேந்தொணும்ராசரிட
ம்வினையாட்டாகுங், கொணப்பாருவருளால்கினைந்தவித்தை குணமான
புலத்தியனேகூர்ந்துபாரு, பேணப்பாதவசகளைவிட்டபாதே பேணிப்பார்
சித்துவித்தையனந்தமாமே. ௩௧௩

கிலபேதிச்சித்து.

ஆமப்பாதாம்பிரத்திச்சித்துசொன்னேன் அன்பானஜலபேதிசித்
துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்சாரந்தன்னி அல்லகன்னந்தனில்விட்

பெப்பனியில்வைக்க, தாமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சுலந்தானுதக் தன்மையு
ளஜெலமதனாவிங்கமாட்டி, தாமப்பாஜெலந்தனிலேனாத்துக்கொண்டு சுரு
வெடுத்து ஆடுதற்குக்கருத்தைக்கேளே. ருசு

கருத்தென்னசெம்புகளைச்சலத்தினுள்ளே காசினியார்தானத்ய
தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொருநெருப்பதனிலொட்டிநுக்கல் பி
லமானசெம்பதும்வெள்ளிபோலாம், உருத்தடனேபேருதனிலுனைவ
த்துவாட்ட உள்ளசெம்புபொய்யாதுநிசந்தாச்சொன்னே, திருத்தமு
ள்ளராசரிடமாடுவித்தை செப்பினேன்புலத்தியனையுனக்காய்பாரே. (1)

பாரப்பாபன்னிரண்டுநா றுந்தானும் பன்னிரண்டுதூயித்துச்சுருக்
கமாகும், ஆரப்பாஅறிவார்சளிச்சுருக்கச்சுனை அறிந்தவாள் வெள்ளிடா
தடக்கஞ்செய்வார், தோப்பாஇந்நாலிற்சித்துபார்த்து தெந்தமனதறிவி
லேதிறத்தைக்கண்டு, சாரப்பாருருவினுடபாதந்தன்னில் சாமிசீயோக்கி
ச்சித்துபாரே. ருசு

அசுவதியின்சித்து.

சித்தானசுலபேதிசித்துசொன்னேன் சிலசிலாஅசுவதியின்சித்து
கேளு, பித்தானபித்தப்பாருகிடைப்பித்து பேணிவேதானெடுத்துவைத்
துக்கொண்டு, முத்தானபோண்டத்தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ளஅரிதா
ரக்குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தாரமாகவேவாயில்வைத்தால் விதமானைய
போக்குஞ்சொன்னார்தானே. ருசு

தானென்றமைபெடுத்துதிலதம்போட்டு தப்பாமல்குருபதத்திற்
சாரந்துநின்றால், தானென்றதன்முகந்கான்குதினாமுகமாகும் தெளிவா
கப்பார்த்தோர்க்கப்படியேயாரும், வினென்றவின்பயல்களதிசயமாய்ப்
பார்ப்பார் வித்தாரமாகவேதானவாயில்நின்று, தானென்றஅமுதத்தால்
திலகந்தேயக்கக் குறிப்புடனேதன்முகமாய்க்காணுங்கானே. ருசு

சிங்கமுகச்சித்து.

காணலேஅசுபதியின்சித்துசொன்னேன் கருவானசிங்கமுகச்சித்து
கேளு, பேணவேகடுவாயின்மண்டைவாங்கி பிலமாகச்சுருவெடுத்தத்தி
லார்பண்ணி, தேனானதயிலமதிலகடுவாய்மண்டை கிடைத்தெடுத்ததா னு
னாத்துத்திலதம்போட்டால், நாணவேதன்முகந்காங்கிச்சுமுகமாகும் நல
மானசனங்களுக்குஅதிசயமாய்பாரே. ருசு

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பாசிங்கமுகச்சித்துசொன்னேன் பாக்காரிஷபமுகச்சித்து
கேளு, காரப்பாகாட்டெருமையார்தான்காண்பார் சுருவானதம்மையின்
சார்பிலுண்டு, தோப்பாஅம்பலையில்சென்றுகாணுந் திடமாகாட்டெரு
மையபித்துவாங்கி, வீரப்பாசெய்யாமல்கிங்கலஞ்சேர்த்து விருப்பியோ
விமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. ருசு

அறி சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

போற்றப்பாமையதனைத்திலதம்போட்டு புதுமையுடன்வெளியே
 றிவின்றுயானால்,மாற்றப்பாதன்முகந்தான் காளைமுகமாகும் மானிலத்தில்
 மானிடர்க்குஅதிகையாய்த்தோற்றுங், காற்றப்பாறியில்நின்றுதிலதம
 யையழித்து கண்ணவெளியேறிவின்றுயானால், தோற்றமுள்ளதன்மு
 கந்தான்செமுகமாய்த்தோணும் சுருதிமுடிவானதிர்தச்சேதிதானே. (1)

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பாரிஷபமுகச்சித்துசொன்னேன் தப்பாமல்சித்துமிகச்சித்
 துகேளு,தேனப்பாமுகமாற்றமுன்றுசித்துந் தெளிவானகருவெடுத்துஅ
 டக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கடாரந்தன்னில்நின்று விதவிதமாய்சித்துக
 னேழாறியாடு,பூப்பாரசன்வெருசந்தோஷமாகி பூட்டுவான்கனவரிசைத்
 டுவோனே. ருசை

பாம்பாச்சித்து.

வானென்றசித்துமிகச்சித்துசொன்னேன் வரிசையுளபாம்பாச்சி
 த்துகேளு, கோனென்றகரும்புனைபித்தேத்து குருவானபூனைத்தில்து
 னைத்துக்கொண்டு, வேனென்றகண்ணிமையிலிட்டப்பார்ததால் வெரு
 தாமப்பாவெளியாய்வெருவாய்த்தோற்றுந், தேனென்றமயேந்திரமாஞ்
 சாலவித்தை செப்புமொழிதவாமல்பாருபாரே. ருமே

பஞ்சிகாணச்சித்து.

பார்க்கவேபாம்பாச்சித்துசொன்னேன்பஞ்சிகாணச்சித்தைப்பகர
 க்கேளு,ஆர்க்கும்வெருஅரிதானகார்தமப்பா அதிலுசிகார்தம்வெருஅரு
 மையாகு, பார்க்கமதாயுசியுடகார்தந்வாங்கி மைந்தனே அக்கார்தம்பதன
 ம்பண்ணி, சேர்க்கைமதாய்விடொன்றுதிட்டம்பண்ணி தெரியாமல்முக
 ட்டினிலேசட்டித்துக்கி. ருடுக

தூக்கியதோர்கார்தத்தின்எதிர்திழாச துப்பாவாயிரும்பாலேபகை
 செப்து, தாக்கியேயதின்மேலேயிருந்துகொண்டால் தப்பாமல்கார்தியது
 இரும்பிற்பற்றி, நீக்கியேதனையைவிட்டுவெயரத்துக்கும் நினைவாகநீயிருந்
 துசாமம்பண்ணு, பாக்கியமாய்கண்டவர்கள்வாயுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த
 னிவனாகுமெனச்சொல்வாரே. ருடுஉ

உத்திகருச்சித்து.

வாரானபஞ்சிகாணச்சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ளவுத்திகருச்
 சித்துகேளு, கோகப்பட்சிபோல்மாத்தால்பண்ணி நினைவாகஅதிலிரும
 பைப்பாச்சிக்கொண்டு,கோகக்கார்தத்தின்பேதாக சிறப்பாகப்பட்சியைநீ
 வைத்துப்பாரு, கருக்கார்தத்தின்கார்திசென்று குறிப்பானபட்சியை
 த்தான்துக்கும்பாரே. ருடுங

உருமறைப்பு.

பாப்பாவுத்திகருச்சித்துசொன்னேன் பண்பானவுருமறைப்புசுரு
 வைக்கேளு, கோப்பாணபட்சியோல்மாத்தால்செய்து திரமாகஇருபா

ஸிசீசில்தாக்கி, ரோப்பாகாத்க்கிழ்கண்பதையவைக்க ரோக்காத்தி
யதுதுக்குந்துக்குங், பாப்பாபிள்ளையாத்தாத்தில்க்க கண்டஉயிதி
சயமாய்ப்பார்ப்பார்தானே.

செ-
செ-
செ-

வெற்றிமனச்சித்த,

தானென்றவுருமறைப்பசித்துசொன்னேன் தயவான வெற்றிமன
ச்சித்தகேளு, கானென்றிருப்பினுதுசிபண்ணி கருவானவுதினைச்சிக்
கில்போட்டு, வானென்றவட்டிசனில்கினைவத்து வந்தித்தாக்கிநகர்
தஞ்சற்றினாக்கால், ஊனென்றசிகதுவுக்கடச்சுற்றம் உதுதிபுடன்மார்
ப்போர்க்குக்கதைபோலாமே.

செ-
செ-
செ-

கதைபோலாமிக்ரிமாஞ்சாலவித்தை கருவாகிற்பவர்க்குஆறியமா
மும், விதையாதேசாலவித்தையார்க்குததோனும் விதைப்பதகாருந்ரு
ப்புத்தியோர்க்கு, புதையாகப்பூட்டிவிடுமப்பாசொன்னேன் பொருந்தி
தென்றிருப்பார்க்குப்புத்திபாரு, பதையாமல்பனதடக்கிஅறிவித்தசைத்
தால் பனக்குமடா ஆபிரத்திருதுறுமே,

செ-
செ-
செ-

ஆபிரத்துஇருதுறுமன்பினாலேஅசைவற்றசின்மதவுமறிவினாலே,
பாயிரத்தினேடேதான்பார்த்தால்மைய்கா பனக்குமடாசாலவித்தையின்
னங்கேளு, போயொருத்தர்மொழிகேட்கவேனுமோசொன் பத்தியதி
ன்றுகப்புகலக்கேளு, தாயொருத்திக்கிருபையுண்டேலெல்லாஞ்சித்திதா
னவனாரியிருக்கத்தனதாம்பாரே.

செ-
செ-
செ-

மதுக்கேளிக்கித்து.

தனதாகவெற்றிமனச்சித்துசொன்னேன் சந்தோவமதுக்கேளிக்கி
த்துகேளு, மனதானபூனமுமபின்சஞ்சால மதனப்பூசாதிக்காய்க்குங்
கூட்டி, கனமானபிங்கோலந்தன்னுலாட்டி கருபோதுருட்டியதபதனம்
பண்ணி, சினமானபுல்லருக்குளந்தால்மைய்கா சிவகிலாஅவனுடையகத்
தைப்பாரே.

செ-
செ-
செ-

கூத்தென்னஅவன்கேகமுள்ளமட்டிக் கொண்டாடித்தான்திரிவா
னப்பாக்கேளு, மற்றமென்றுசெபகினைக்கொண்டால்மைய்கா மடக்கமற்
றுதன்சாணையப்பால்காணும், ஏற்றமென்றமதுக்கேளிக்கித்துசொன்னே
ன் என்மகனேமனதடக்கியாமோடு, சாற்றமெனயாமோக்கித்துகேளு
தன்மைபுள்ளபுலத்தியனேஅறிவுள்ளானே.

செ-
செ-
செ-

மாமோக்கித்து.

அறிவீள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு அன்பாகப்பாணைதனில்த
ண்ணீர்விட்டு, குறியானஅமுதமதாடுத்துக்கொண்டு கொட்டுவாய்ப்பா
னைகணிவிரும்புபேட்டு, கிரிவாகத்திமுட்டியமுதுசெய்து வெத்திமக்கி
டுவிட்டில்பதியவைத்து, தரியாதகாத்தினைமுடிட்டில்சட்டி தயவானதே
விதினைப்போற்றுவாமே.

செ-
செ-
செ-

போற்றியதோர்பாணைனைசாத்திதுக்கும் பசுழாசின்மவர்க்காச்ச
யிப்பா, தேற்றியதோதேவிதான்பாணைதுக்க வெத்திவிடுமென்சொல்

வேன்திறந்கானப்பா, நாற்றிசையுங்கண்டனடா இந்தவித்தை நாதாந்தம
கிமைதனைசொல்லப்போமோ, பூட்டியதோர்பூட்டெல்லாஞ்சாலவித்தை பு
கலாதேஒருவருக்கும்புதுமைதானே. ௫௬௧

அதிமோகச்சித்து.

புதுமையென்றமாமோகச்சித்துசொன்னேன் பொருந்திநின்றஅதி
மோகச்சித்துகேளு, மெதுவாகக்கவுதும்பைசாபந்தீர்த்து மென்னிரவித
னைத்தொழுதுவேவாவாங்கி, மதுவானபால்தனிவேதிலதம்போடு மைந்
தனைகண்டவர்கள்மோகஞ்செய்வார், சதுவானசமாதினத்திற்சென்றாயா
னால் தாகமுடனதிமோகமாவார்பாரே. ௫௬௨

விதனம்வரும்கித்து.

பாரப்பாஅதிமோகச்சித்துசொன்னேன் பாதவிக்கவிதனம்வருஞ்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்களகிரிப்பூண்டு ஆன்பாகத்தனைப்பறித்து
மைந்தாகேளு, வீரப்பாசெய்துவுடன்கட்டையேற விரும்பிமணவிருப்
பாகிவயிராக்கியஞ்செய்வான், சேரப்பாதனைப்பிடிக்கித்தேய்த்தாயானால்
சேர்த்துமிகஅழுதிவொள்பாருபாரே. ௫௬௩

சாலசித்து.

பார்க்கவேவிதனம்வருஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானசாலசித்து
மகிமைகேளு, ஏர்க்கவே வெளாம்பிசினிபொடியதாக்கி என்னசொல்வேன்
குமிழில்லாப்பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன்பலகையின்மேல்பொடியை
த்துவி திறமாகக்காண்னைத்துஅதுமேல்வைத்து, பார்க்கமுடனடக்கவே
ன்றால்சொல்லக்கேளு மைந்தனைவுலருமட்டிநின்றுகொள்ளே. ௫௬௪

நின்றுஅக்டகாசம்பண்ணிப்பசப்பிமைந்தா நிற்கையிலேகாலோட
பலகையொட்டி, மன்றுதனில்நடனமதாய்நிற்கும்போது மைந்தனைபார்
த்தவர்கள்புதுமையென்பார், நன்றுநன்றுகுமிழில்லாப்பலகைமேலே நட
க்கிறதுஅதிசயந்தானையாவென்பார், விண்டிடாய்விளாப்பிசினிஅதிசயந்
தான் விரிவாகஜலம்பட்டால்கழன்றுபோமே. ௫௬௫

சலஸ்தம்பனைத்து.

போமப்பாசாலமென்றசித்துசொன்னேன் பூட்டுகிறேன்சலஸ்தம்
பசித்துதானும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வெண்புலித்தோலையா நன்மை
யுள்ளநம்மலையில்மெத்தவுண்டு, ஆமப்பாசொல்லுகிறோம்புலிதானென்பா
ன் அருமையுள்ளபுலியதுவுமானைக்கண்டால், ஓமப்பா ஆங்காரமுள்ளடங்
கி உருமிக்கமாட்டாதுகுலத்தின்வாரே. ௫௬௬

வாறானஅப்புலியையமலைவேடரப்பா மாங்கிஷத்தினிச்சையதாயடிப்
பாரப்பா, விருகமாங்கிஷத்தினுரிசைசொல்ல வேண்டினைனுக்குநிகரி
ல்லையில்லை, நாறுதுபுழுக்காதுஎந்நாருந்தான் நல்லதொருநெய்க்கட்டியா
ருமப்பா, பாராமல்லவேடர்தோல்சதைவைத்து பக்குவமாய்சித்தருந்
ஞாவார்பாரே. ௫௬௭

பாரப்பாஅத்தோலைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்சாலவித்தைபக
ரக்கேளு, நோப்பாநிலையாதநீர்மேற்போட்டு நீயிருக்கஅமிழாதஆசனத்
தின்வண்மை,தோப்பாஅதிலிருந்துஅட்டகாசஞ்செய்ய செப்பியேவிளை
யாடாவிளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தவித்தை அதிகமாஞ்
சலஸ்தம்பமதிகந்தானே. ௫௯௮

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றசலஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் தயவானஅக்கினியின்சி
த்துகேளு, பானென்றபாணைதனில்சலத்தைக்காச்சி பார்க்கவொணுச்சு
டுகொண்டிவெந்நீர்தன்னில்,தேனென்றவெண்புலியின்சதைரசத்தைதே
கமுழுதுந்தடவிவெந்நீர்விட்டால், வாவென்றஅமுதத்தின்குளிர்ச்சியாகு
ம் வையகத்தோரதிகயிக்குமார்க்கமன்றே. ௫௯௯

மாரணத்தின்சித்து.

மார்க்கமென்றஅக்கினியின்சித்துசொன்னேன் மாரணத்தின்சித்து
நீமெழ்ந்துகேளு, வர்க்கமுள்ளதேகமதிக்குட்டனோவு இடிந்துகொந்தெ
ங்குமேபுண்ணதாகும், பார்க்காசந்தொட்டுநீதடவிப்பார்த்தால் பழுப்ப
டைந்தபுண்களெலாம்பார்க்கப்பார்க்கச், சேர்க்கையுடன்புனைகளெலாமா
றிநல்ல தேகவச்சிகாயமாயாகும்பாரே. ௬௦௦

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பாமாரணத்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானபேதனத்தின்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்வெண்புலியினையைய அன்பானமவுன
முள்ளோரறிந்துசெய்வார்,காரப்பாபாலுமொருவட்டகையிலவைத்து க
சப்பானபச்சிலைச்சார்வட்டகையிலவைத்து, சோப்பாமஞ்சள்பால்வட்ட
கையிலவைத்து செய்யப்பாசாலவித்தைசொல்லக்கேளே. ௬௦௧

கோளப்பாவெண்புலிரெய்விரலித்தொட்டு கெற்சிதமாய்கைதேய்த்
துப்பாருபாரு,சேலப்பாபாலையள்ளிப்பார்க்கநல்ல சிவந்தசலம்போலாகு
ம்பச்சிலைச்சார்தொட்டால்,சாஸப்பாபச்சிலைச்சார்பால்போலாகும் சருவா
ங்கமஞ்சள்பால்நீலமாகும்,கோளப்பாவாதுவந்தவகைச்சாறுக் குணமா
கப்பேதிக்கும்நெய்யின்வளம்பாரே. ௬௦௨

வாடைசித்து.

வளமானபேதனத்தின்சித்துசொன்னேன் மகத்தானவாடையுடசி
த்துகேளு,நலமானநெய்யுடனேஆவிரெய்யும் நற்புழுசுவ்வாதுடனே
சுனைசேர்த்து, குருவானகுருவிட்டுமத்தித்தீத்தான் காயையுடனாவியில்
வைத்தால்வாடைவேகும், பிலமாகஅவனவனின் த்தபடிவாகம் பிசகாது
வாசிக்குமின்னங்கேளே. ௬௦௩

நனையாதசித்து.

இன்னமுநான்சொல்லுகிறேன்சித்துவித்தை இதமாகவாடையுடசி
த்துசொன்னேன், மன்னவனேநனையாதசித்துதன்னை வழுத்துமென்ப

சுக்லக்ஷைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

லத்தியனேவளமாய்க்கேளு, தன்னையமாய்வுண்புவிநெய்தன்னேடொக்
கநல்லதொருகூலங்கூடச்சேர்த்து, தன்னையமாய்மேனியெலாந்தட.
வியப்பா தயவாகவினையாடும்சார்புகேளே. ௫௭௪

கேளப்பாதண்ணீசீல்முழுகுநல்ல செற்சிதமாய்களையேறிநின்றுபா
ரு, நீளப்பாமேனிதனிலொட்டாதப்பா கிச்சயமாம்நனையா தான்போலே
காணும், சேலப்பா இன்னமொருசேதிகேளு திறமாகமழையிலேநடந்தா
யானால், தானப்பா போலவுரீர்சிததி அப்பால் தோயாதுமேனிதனில்தண்
ணீர்தானே. ௫௭௫

வாயுவுஸ்தம்பசித்து.

தானென்றஇத்தொழிலைஉலகத்தோர்கள் தயவாகக்கண்டுஅதிசயி
ப்பார்ப்பாரு, கோனென்றபுலத்தியனேநனையாச்சித்து கூர்மையுடன்சொ
ன்னேனானின்னங்கேளு, வானென்றவாய்வுஸ்தம்பசித்துகேளு மார்க்க
முடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமந்தா, வீணென்றுவெளியாகம்பண்
ணாதையா வேதமயமானதொருசித்துதானே. ௫௭௬

தானென்றநாயுருவீவித்துதன்னை தன்மையினுல்முலைப்பாலிலுரை
த்துமைந்தா, பானென்றபசும்பாலில்கரைத்துக்கொண்டு பாங்கானஎட்டி
விரையுரைத்துக்கொண்டு, தேனென்றேறியானித்துக்கொண்டாயாகில்
செவ்வையாய்வயிறுபசிஎடுப்பதில்லை, நானென்றுஎத்தனைநாளிருந்தாலுந்
தானளின்முடன்பசியாதுமைந்தாபாரே. ௫௭௭

பாரப்பாபசியெழும்பவேணுமென்றுல்பண்பாகச்சொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, வீரப்பாளமுற்பியதோர்மஞ்சளிஞ்சி விரும்பியேதின்றிட
வேவேகங்கொண்டு, காரப்பாமுலஅக்கினியேநீதுங் கடும்பசிதானெடுக்கு
மடாகருவாய்ப்பாரு, "தோரப்பாமனந்தேறிகருவாய்ப்பார்த்தால் சித்துவித்
தையனேகமுண்டுதெளிந்துகாணே. ௫௭௮

வினோதவித்தைசித்து.

காணப்பாவாயுவுஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் கருவாணவினோதவித்
தைசித்துகேளு, பூணப்பாபொரிக்காரக்கட்டிவாங்கி பொங்காமல்தான்
பொரித்துஎடுத்துக்கொண்டு, ஊணப்பாசூரியனாண்டம்போற்சீவி உண்
மையுடன்தானெடுத்துகேற்சிதமேபண்ணி, தானப்பாமோடிதான்முட்
டையைத்தான்வைக்க தயங்காமலெடுத்துப்பாரொன்றுசொல்லே. ௫௭௯

சொல்லியதோர்மணல்சூவித்ததின்மேல்முட்டைதோணவேணவத்
துநீபூவைச்சாத்தி, அள்ளியேதண்ணீரைஅதின்மேலூற்றி அடங்கியேக
ரைநிடுந்தான்முட்டையப்பா, சொல்லிஎதிராளியைப்போயெடுக்கச்
சொல்லுதுடிதுடித்துஒடியவன்பார்த்துவங்கி, புல்லியேநாணமுற்றுமுன்
பின்பார்த்து போக்கறியான்மனந்தளாந்துவஞ்சுவானே. ௫௮௦

வங்கியிகறிந்கையிலேநீதான்சென்று இயல்பானமுட்டையையடக்
கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண்டேயெழும்பிஅந்தாஸ்தான மன்பாய்நீபோய்கின்

றுஅடக்கஞ்செய்ய, திங்கிலாமுட்டையைத்தானெடுத்துக்காட்டி திரமாக
நின்றுஅவ்வுடகாசம்பண்ணி, பாங்காகராஜனிடஞ்சென்றால்மந்தா பாரி
லுள்ளோரதிசயிப்பார்பரிந்துகாரே. ௫௮௧

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பாவினோதமயச்சித்துசொன்னேன் கலங்காமல்இக்கோலச்சி
த்துகேளு, பாரப்பாகுடுகட்டிதூங்குஞ்சிட்டு பண்பாகப்பெண்சிட்டிப்பி
டித்துவந்து, சீரப்பாமஞ்சள்நிறச்சிட்டைதானுஞ் செம்மையுளஅடக்க
மாய்செய்துகொண்டு, காரப்பாளனுமிச்சம்பழத்தைக்கட்டி கூடையினி
ல்வைக்கிறேனெடுத்துப்பாரே. ௫௮௨

பாரொன்றுகூடையைநீகவிழ்த்துமுன்னே பழத்தைமுன்னேயடக்
கம்பண்ணிசிட்டைவைத்து,காரொன்றுதேவியைநீதொழுதுபோற்றிக் க
டக்கப்போய்நின்றவனையெடுக்கச்சொல்லி, யேரொன்றுபழம்ஒடிப்போ
வென்றேதான் எல்லோருமேயறியச்சொல்லுமுன்னே, நேரொன்றுவோ
டியவன்பெட்டியைத்தான்திறப்பான் நின்றசிட்டுபறந்தோடிமயங்குவா
னே. ௫௮௩

வானென்றபழம்பறந்துபோகுமுன்னே மக்களேஅழைக்கிறேன்பா
ரொன்றுசொல்லி, தானென்றசபைசுற்றியோடிவந்து தப்பாமல்பாரொன்
வேபழத்தைக்கட்டி,தேனென்றபயகளதிசயமாய்ப்பார்ப்பார் சிவசிவாபி
ரட்டானவிததையப்பா, மானென்றஇக்கோலச்சித்துச்சொன்னேன் மகத்
தானஅரவினுடசித்துகேளே. ௫௮௪

அரலின்சித்து.

கேளடாகிறியுடபித்துலாங்கி கிருபையுள்ளஇக்கோலங்குடச்சேர்த்
து,மான்டாமத்தித்தச்சிமிழில்வைத்து மக்களேபுற்றருகேநின்றகொண்
டு,வேளடாளரித்தமையைப்புற்றில்தேய்த்து விசையாகநீயிருக்கஅறவஞ்
சீறி, வாளடாபோவவுமேஅரவம்நின்று மதிமயங்கியலகுக்கட்டியாடுந்தா
னே. ௫௮௫

தானென்றஅரவுதன்னைக்கையால்பற்றி தான்பிடித்துராஜரிடஞ்ச
திராயோடி,தேனென்றமுத்தமிட்டுஅமுதமீந்து சிறப்பாகஆட்டிவைத்தா
ரரசனப்போ, கோனென்றசித்தனிவனாகுமென்று குணமாகவேருவரி
சைகொடுப்பானப்போ,வானென்றமறப்புமையைத்திலதம்போட்டு வுண்
மையுடன்மறைந்துவிடுமைந்தாபாரே. ௫௮௬

மனத்தியக்கச்சித்து.

பாரப்பாமறைந்தவுடன்சபையெல்லோரும் பாங்கானஅதிசயந்தா
னென்றுசொல்வார்,ஆறப்பாஅறிவார்கள்சித்துமார்க்கம் அதிசயித்துளவ
ராலேஅறியப்போமோ,சீரப்பாஅரவினுடசித்துசொன்னேன் செகசால
மனத்தியக்கச்சித்துகேளே,வாடிப்பாமுற்றினதோர்தேங்கையைலாங்கி வ
யணமதாய்தானுடைத்துமைந்தாகேளே. ௫௮௭

கேளப்பா ஒருமுடியைத்திருளிக்கொண்டு கெட்டியாயெலிபிடித்து சொல்லக்கேளுநாளப்பா தினம்பார்த்துமுடிக்குள்ளெலியை நன்றாகவைத்து ஒருமுடிநன்றூப்பப்பொருந்தி, சேலப்பாவுடைத்தவாய்தெரியாமல்தான் திரமாகவச்சிரத்தின்பசையைபூட்டி, சாலப்பாமஞ்சள்தனையதின்மேல் பூசி சமர்த்தாகக்காயவைத்துஜாலம்பண்ணே. ௫௮௮

சாலமென்னசபைகூடிநடுவேவின்று தயவாகத்தேங்காயைக்கையிலேந்தி, கோலமென்னகூடேங்காயைப்பாரு கூப்பிட்டாலோடிவெகுசுற்றால்கற்றும், ஓலமென்றேதான்கூவிதேங்காயைவைத்து வோடிவிளையாடெனவேயுகந்துசொல்லே, தாலமென்றுநிறைகயிலேதேங்காய்க்குள்ளே தானிருந்துளவிபிரண்டதாபத்தாலே. ௫௮௯

தாபமென்றதேங்காய்தானுருண்டதாலே சபையில்நின்றமூடரொல்லாமதிசயமாய்ப்பார்த்து, தூபமென்றேதேங்காய்தான் மந்திரத்தின்விசையால் நொடிக்குமுன்னேவெகுசுற்றாய்கற்றதப்பா, கோபமென்றகோமையிலாப்புலத்தியனையேபா கூறுகெட்டளவியிருந்தகூறுகாணார், லாபமென்றுலாபம்வெகுசிதிகள்சேரும் ராச்சியத்தோரதிசயிப்பாரன்றும்பாபே. ௫௯௦

முத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பாமனத்தியக்கச்சித்துசொன்னேன் பண்பாணமுத்துதிருஞ்சித்துகேளு, காரப்பாகுண்டுமணிபாப்பிடுகு கருவானளட்டியுடனித்துச்சேர்த்து, சாரப்பாமதைப்பூஅபின்செஞ்சாவுஞ் சமனாகஅஞ்சதுவுமொன்றூப்ச்சேர்த்து, வீரப்பாசெய்யாமல்ஐங்கோலத்தால்விரடங்கமைபோலே ஆட்டிவாங்கே. ௫௯௧

வாங்கப்பாகருப்பிடித்துநாலுக்கொன்று மைந்தனேகரைத்ததையும்பாகுசெய்து, சாங்கமாய்கரைத்ததொருமருந்தைப்பாகில் சமாசமாய்கரைத்ததையுமடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக்கிண்டிவரில்மெழுகுபோல பக்குவமாய்த்தானெடுத்துபதனம்பண்ணி, திங்கில்லாமெழுகுதனில்பணவிடைதான்கொண்டால் சிறப்பாகச்சிறித்தவனுமகிழுவானே. ௫௯௨

வானப்பாகெற்சிதங்களிட்டாப்போலே வலுவாகச்சிரிக்கையிலே வாய்கீரோடும், தேனப்பாவென்னினும்வாயைச்சப்பி திகையாமல்சிரித்திலோனப்பாசொன்னேன், தானப்பாமுத்துதிருஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்தீயெரியுஞ்சித்துகேளு, தோணப்பாசொல்லுகிறேன்புலத்தியனையேபா தொழுண்ணேதீயெரியவகையைக்கேளே. ௫௯௩

தீயெரியுஞ்சித்து,

வகையானகெந்தகழுஞ்சுடன்கூட்டி மகத்தானதிமுறுகப்பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாமல்முன்றுமொன்றாய்பொடித்துக்கொண்டு சமர்த்தாகப்பிங்கானில்பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்சகளைக்குவித்துக்கொ

ண்டு பஞ்சகணிலப்பொடியைப்பணம்போற்றாவி, புனையானபகையெழு
ம்பிஅப்பாசொன்னேன் புகழிலவம்பஞ்சில்பொறியெறியுந்தானே.கூச
தீயழியஞ்சித்தா.

தானென்றதீயெறியுஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்தீயழிய
ம்சித்துகேளு, கோனென்றதீயெறியுப்புதுமைமைந்தா குறிப்பாகப்பூர
ணத்தைக்குவித்துப்பார்த்து, தானென்றஅசம்போக்கீகானென்று தன்
மையுடன்தொழுதுசலம்வானென்றேதா, மோனென்றமோனமுடன்செ
பிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேகசலம்பொழியுந்தானே.கூச

தானவனாய்நின்றதீயெறியும்போது தகையடங்கமேகசலமதியிற்
சென்று,கானவலுவானதீயெங்கேயென்று கனகசடையனிலோரும்போ
ற்றுவார்கள், தோனவலுவானதொருஇந்தவித்தை சித்தருக்குயெய்தும
டாருபஞ்சித்து, பூணவரிதானதொருசித்துசொன்னேன் புதுமைபுடன்
வழிநடக்கும்சித்துகேளே.கூச

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்னசந்தணமுப்பூங்குட்டி சிக்கிரத்திலமுதம்விட்டுபுழுஞ
ஞ்சேர்த்து, முத்தானரீதனிறகரைத்துக்கொண்டு மூர்க்கமுள்ளகல்லுப்
பைஅனாத்துமைந்தா, விஸ்தாரமாகமேவரீகாவிற்ப்புசி விசையாகநடக்குத
ற்குத்தகையோஇல்லை,மத்தானவினாயுரைத்துநாவில்திற்றி மூர்க்கமுடன்
முதங்கொள்வகையைக்கேளே.கூச

அடக்குமதிச்சித்து.

வானென்னநொடிக்குமுன்னே அண்டஞ்சுற்றி மூர்க்கமுடனிரு
பிடத்திற்காணலாதும்,தகையில்லாவழிநடக்குஞ்சித்துசொன்னேன் சன்
மையுடநடக்குமதிச்சித்துகேளு நகையாமல்லவியையநீயடக்கம்பண்ணிந
ல்லோரைத்தான்பணிர்துநன்மையாக, பகையிலப்பூணத்தைச்செய்த
துக்கொண்டு பருதிமதிச்சுடரொளியைப்பற்றுபற்றே.கூச

பற்றுவதுபூணத்தைபத்தினுக்கால் பார்க்கின்றசித்துவித்தைஎல்
லாந்தன்னுள், முற்றமதையடக்கும்பூணந்தானையா முடருடன்பேசவா
யெடுக்காதப்பா,சித்துவித்தைசகலமுநீயாடும்போதில் சிவசிவாபூணமே
யென்றுபோற்று,சுத்தமுள்ளமனதானுள்ளல்லஞ்சித்தி தொடுகுறியிலா
தமாவைத்தொண்டுபண்ணே.கூச

பண்ணப்பாஅடக்குமதிசித்துசொன்னேன் பருதசறிவாய்ப்பனை
ரண்டுநூறுக்குள்ளே,விண்ணப்பாமன்னுமுதல்மன்னுபவிண்ணில் வே
ந்தருணக்கெதிருண்டோவிளம்பக்கேளு, கண்ணப்பாதீந்தநூல்காலனித்
தைகருவானஇந்திரமயேந்திரசாலம்,மண்ணப்பாபொன்னுமுப்பூச்சன்
னம் மணிமந்திர அவுஷதமும்வகைசொன்னேனே.கூச

சொன்னேனே ஆயிரத்திருநூறுக்குள் தொடுகுறியோல்குருமுடி
கவகையுஞ்சொன்னேன்,முன்னானகாவியத்தொகலத்திது மூர்க்கமுடன்

பாடின நூலார்தான்காண்பார், கண்ணுனபரிபாஷை எல்லாந்தோற்றுங்கரு
வானகருக்களெல்லாங்காணுங்காணும், என்னுணையிந்த நூல்கடினமாக இ
ருக்குதென்று சொல்லாதேயிருத்திப்பாரே. சுராக

இருத்திமெள்ளப்பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வே
ன் ஒளிமேலே வெளிதான்காணும், தருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதிவே
காணுஞ் சதாசிவனுமேனும் மணியுமிதிவேகாணும். குருக்களென்றபரா
பத்தின்குறியுந்தோற்றுங் குணமானகுண்டலியுமெதினோகாணும், கரு
க்களென்றகருக்களெல்லாமிதனிற்றேன்றுங் கற்பூரதீபமதைக்காணுகா
ணே. சுராக

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக்கருவானஞானமார்க்கம் கருத்துறவே சொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச்சொல்லவிலைகளுவாம்பாரு பொன்கோடியி
ந்தாலும் நூலியாதே. பூணுதற்குக்கருத்தாகக்கற்பங்கொண்டு வற்பனமா
யடுவின்முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத்தோணுமடாஞானமார்க்கஞ்
சுருதிமுடிவானபொருள் சொல்லுமேனே. சுராக

சொல்லுகிறேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சமுகமானுல் சுருக்கான ஆறுமு
கமென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வேதா
ந்தசுருதிமுடிவாறுதலமாகும், நல்லுறவாம்போசகபூரகமும்நின்று நன்மை
யுடன்வீற்றிருக்குங்கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய்நின்றபனிமணிபோ
லாகும் புகழுநவமணிபோலாம்நாதகுருவாமே. சுராக

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக்காதாரமான நடுவானபூரணந்தானுமே
ழுத்துமாகும், பேதமென்றேபேதமெல்லாமெழுத்தேயாகும் பிசகானு
அஞ்செழுத்துமுன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்றகுற்றமில்லாசுரும
ணியுமாகுங் குருவானமுலமணிகிரீடமாகும், வேதமென்றமலர்க்கொழு
ந்தின்வாசமதுவாகும் வாசமுண்டுவாசமில்லாநேசமாமே. சுராக

நேசமுடனிருப்பவர்தான்மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்ற ஆறுமுகம
வோகாண்பார், பாசமற்றபெரியோரும்பணிந்துநின்று பாமகுருவான
தொருஆறுமுகமாகும், வாசமுற்றநவக்கிரகத்தாதியான வலுவான அனுக்
கிரகமாறுமுகமப்பா, தேசியென்றசிவதலமுமாறுமுகமாமாகும் தெவிட்
டாதமதியமுதமாறுமுகமாமே. சுராக

ஆமப்பாபூரணத்தினருளைப்பற்றி அப்பதியைக்கால்நிறுத்தி அதின்
மேல்நின்று, நாமப்பாமுலமென்றநாடிதன்னால் நளியாமல்கழினைபென்ற
நாடிதன்னால், தாமப்பா அதில்பூட்டி ரோசகமேபண்ணி தன்மையுடன்பூரக
மாய்நின்றுகொண்டு, சோமப்பாபூரணத்தைக்கொண்டாயானால் சிவசுவா
ஆறுமுகச்செயல்காண்பாயே, சுராக

காணப்பா ஆதியந்தம்பொருளைததானுங் குருவாகத்தானறிந்துநடு
வைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்பூணுபூணு புத்தியுடனாண்டதினால்
பொறிகள் தோணும், தாமப்பாதன்மயமாய்நின்றபோதன்னில் சக்கரமு

மட்சாமூந்தானேதோற்றந், தேனப்பா அமுதமேன்ற அமுதத்தோன்றுத்
தெளிவான அமுதமுண்டுதெளிந்தபாரே. சு.அ.

தெளிவானமனத்தோர்க்குஇந்நூல்வேணும் சிவயோகமாவதற்கு
இந்நூல்வேணும், அழியாதவாசித்தாயிந்நூல்வேணும் அரிசனமவனத்
துக்கிந்நூல்வேணும், வழியானவழிதுறைக்குயிந்நூல்வேணும் வாய்ப்ப
ம்நோக்குகற்குஇந்நூல்வேணும், நெளிதான நூல்களுக்குஇந்நூல்வேணு
ம் நேரானபனிசண்டுநூலைப்பாரே. சு.க.

பாரப்பாபதியறிய இந்நூல்வேணும் பாயோகமென்பதற்குமவன
ம்வேணும், காரப்பாசிவம்வேணுஞ்சித்துவேணுங்களஞ்சமதசற்சருவை
க்காணவேணுஞ், சாரப்பாசமாதிகற்பஞ்சமாதவேணுஞ் சதிராகந்திய
டநாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்ஞானமார்க்கம் அப்பனேபூண
த்தையழுத்திப்பாரே. சு.அ.

பார்க்கையிலே அண்டபகாண்டமெல்லாம் பண்பாசப்பூணத்திலு
தித்தவாறும், கார்க்கையிலேபூணத்தினருவிபாய்ந்து கற்பூடுசாபரங்கள்
பதித்தாப்போலே, சேர்க்கையிலேமதிதானுநதெளிவாய்வாந்தா சேரும
டாகுரியனிவாறியப்போரா, ஏற்றையுடன் அகாரமதினாகாரத்தோன்றி
இன்பமுள்ளமகா மொடுவிந்துநாலே. சு.க.

நாலானவிந்துவிலே அனந்தன்கோமன் நாடிப்பார்திரோதியொடுநா
தாந்தந்தான், மேலானவுகாரமதிற்சத்தியோடு வியானியுஞ்சமனைமுதல்
ன்மனைதானப்பா, சேலானசருணைதருமருடி சேர்க்கையுள்ள அனந்தை
முதலுதையோடு, காலான அனாதிசிறுதைதுநாலுந்தான் கண்டுபார்சிவக
லையைக்காட்டினோமே. சு.க.

ஆமப்பாசோடசத்தின்கலையுள்ளாகி அருள்தீபம்நோக்குதற்குத்தி
றவுகோல்தான், ஓமப்பாவுகாரந்தான்மின்போல்யின்ன மூலமென்றநாடி
யிலேமுழங்குகிறதும், நாமப்பா அகாரந்தானிருதயத்தள்ளே நாடியே அக்
கினிபோற்பிரபைவீசந், தாமப்பாமகாரந்தான்கண்டத்தள்ளே தயவான
பதிகோடிகாந்தியாமே. சு.க.

காந்தியாய்விந்துவப்பாயின்போல்வீசி கண்டமேல்அங்குலம்நால்க
டந்துகாணுஞ், சாந்தியாம்புருவநசொர்ந்தசாலஞ் சந்திரன்போல்வீசமக்
குசம்புங்காணும், பாந்தியமாய்தினந்தோறும்பழக்கமாகில் பாரமகனேக
ற்பூத்தேகமாகுஞ், சேர்ந்துபார்திறற்குமேல்அங்குலமுன்றுனால் செப்பு
கிறேன்சோடசத்தின்கலைதானோமே. சு.க.

ஆமப்பாபூசைபோலே தூபமோடும் அதிசேர்ந்தாக்காதுந்
தன்தேகம், போமப்பாகத்திறடு அதற்குமேலே புகழாசமுன்னுந்நீர்கடந்
தாயானால், ஓமப்பாநாதகலைமானிக்கம்போல் ஒளிவீசக்கால்மாறிணனிப்
பாரு, நாமப்பாநாதாந்தஉச்சிமீதில் நாலொய்மீன்கோடியொளிப்போனமே.

ஒளியாகுமாதிரைதானைக்கால்வைத்து லுனிப்பாபிடித்தவிடம்
யோய்யாயப்போரும், அழியாதபேர்ப்பமோட்சவிடு அதுகடந்தஅங்

குலநாலப்பாச்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபோல்பின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்தினாதான்வைச்ச, தவிர்பாய்ந்தகடர்போலேயுந்தன்தேகந் தா
னகுஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. கூகக

மருவியே அங்குலம்நால்கடந்தபார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்று, அருவியே அகித்தனொளிபோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்தினாதானங்கேயும், பாவியேபூசுதராலுந்தன்தேகம் பாணுவைப்போ
ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானகித்திமுத்திவருகந்தானே. கூகக

தானுவச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனகளைதளதளந் தூவிபோல்
பின்னும், மாணுமாத்தினாதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணுல்தன்கண்
னுலமருவிப்பாரு, தேனானதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையைமேவிப்பாரு, கோணானவிசேஷஒளிபோல்வீசும் குணமாகஆரை
க்காணிமாத்தினாதானேதே. கூகஅ

ஒதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்பொ
ய்யார்ப்போகும், நாடப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனைகஞ்சித்தி, நீதப்பாஆதாரமற்றில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமது
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வனாந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. கூகக

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அரகாஎடுத்தித்துபொய்
யாய்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாதேமைந்தாசொன்னேன் மந்திரந்தானா
ரறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீங்காரமதனுள்வித்து மூட்டினுல்திரி
கோணமுனையுங்காணுந், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமூட்டியாடுங் கசடற
வேயாண்டொன்றிலதுவுஞ்சித்தே. கூஉய

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி, முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தாசொன்னேன் முனைடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி சதாசி
வமாயவ்வுண்டிசமைந்ததப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. கூஉக

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானள
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்ச, கனிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு
கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணுந், தனிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைததாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட
டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண்
பாரே. கூஉஉ

காணி துளவராலுமூலகுட்சங்காண்பவரேசுவையோகிசீவன்முத்தர்,
பூணரிதுவுலகத்திலுமாண்பாக்கையா போக்கோடேயே றுதற்குப்பொரு
ளைக்காணு, தோணரிதுளவராலுங்காணப்போமே சுழிதிருந்துமேலாது

ஞ்சுடர் விட்டாப்போல், பேணரி துளன்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறி
ந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரோ. சு.உ.க

காரப்பாகளங்கமன்றிகழினைக்குள்ளே சுற்பூரீபமதில்கருத்தோ
டொக்க, ஏறப்பாவாசிலெ னண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்நிரா தாரங்க
டந்தப்பாலே, சேரப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்
பெரத்துக்குள்ளாய், நேரப்பாமனந்தனும்புநேரொட்டாது நிலைத்தவ
னேசிவயோகீதான்பாரோ. சு.உ.ச

பாரப்பாவசியவென்றுமயவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்று
முன்றுதிரமாறு, நேரப்பாபிரானுயமென்றதாச்சு நேர்ந்தேதானொண்டி
திரந்தீர்க்காயானால், ஆரப்பாவுந்தேகம்பொன்னிரம்போல்காணும் ஆ
கராஅமுதமதுசித்திப்பாயுள், காரப்பாபிரானுயம்நேமயேமம் கூடியே
யோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. சு.உ.டு

நாட்டவேயோகததில்குறிகண்ணாட்டு நலமாகக்கும்மென்றதாதத்
துள்ளே, கூட்டவேலும்ஆம்மென்றோது குறிப்பாகஉம்அம்மென்றே
த்து, ஆட்டவேலுஷ்டசத்திளமுத்தீதாச்சு அஞ்செழுத்துமிதிநாட்டேஅ
ப்பாமாறு, கீட்டவேலுஷ்டெட்டுதொழிலுமாம் கீரினைத்துகேட்டதே
ல்லாம்தருகுந்தானே. சு.உ.சு

தருகும்ப்பாசிவவாலைமுத்துக்கூட்டி தாக்கினுலஷ்டகர்மந்தானே
யாமும், வருகும்ப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்தினுனமெ
ய்தும், உருகும்ப்பாற்றிக்காமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்கனிலேயொளி
த்தார்பாரு, பருகும்ப்பாசிவவாலைமுத்தைமாறி பாடினார்சாத்திரங்கள்
பார்த்துத்தேரோ. சு.உ.எ

தேவவேசத்திசிவயிர்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிர்நூல்போல்செ
ப்பாபையா, நேரவே ஆபிரத்தெண்மலருக்குள்ளே கிற்குதடா அமுதமங்
கேரீதான்கொள்ளு, கூறமென்றாநாவேதுபாவங்கேது கூடினல்வாசுசெ
ன்றுவொளிபொற்காணும், ஆவேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்தி அரு
ளானபூரணமும்புனைவிதானே. சு.உ.அ

தானென்றதிடசைவிதிரக்ருவைப்பு தயவானமேழுருகீர்காமெல
லாம், னெனென்றதயிலமொடுபிறுகற்கம் உரப்பாணபறபமொடுசெந்தா
ங்கள், கோனென்ற இத்திரமபெந்திரசாலங் கோகாணங்கசகாணமப்பாகே
ஞ் நானென்ற ஆணவத்தாலிர்த்தநாலை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்கா
ண்பிராதே. சு.உ.சு

கோகாணம்.

காணப்பா இந்தநூல்கிட்டெதுமருமை சுருவாளிகண்டாக்கா லுயிர்
போல்காண்பாண், வினப்பாவென்றகீமறதியாலே வெருளினிட்டிந்நா
லைப்பேசுக்கெண்டாம், லாணப்பா ஆதியென்றகற்பங்கொண்டு வுணாத்தமி
கக்கேசரத்தினுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொ
ண்டி திரமானமவுனமதைக்கருவாரோ. சு.உ.டு

காரப்பாருருபதத்திலுன்கோக்கி கமலமென்றமுலமதிலிருந்து
கொண்டு, விசப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேநின்றுவிசையாசுபூசத்தால்

கூயி சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

குலநாலப்பார்கெல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்தினாதான்வைக்க, தனிப்பாய்ந்தகடர்போலேயுந்தன்தேகந் தா
லுஞ்சத்தியடிமருளிக்காணே. கூககூ

மருவியே அங்குலம்நால்கடந்தப்பார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்ற, அருவியே அகித்தனெனியோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்தினாதானங்கேசியும், பாலியேபூசிக்காலுந்தன்தேகம் பாணவைப்போ
ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானசித்திமுத்திவருகந்தானே. கூகக

தானுனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனகளைதளதளந் துரலிபோல்
மின்னும், மாணுமாத்தினாதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணுல்தன்கண்
ணுலமருவிப்பாரு, தேனானதேகமப்பாலுனிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையமேவிப்பாரு, கோனானவிசேஷஒனிபோல்வீசும் குணமாககூரை
க்காணிமாத்தினாதானேதே. கூகஅ

ஒதப்பாலுனிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்போ
யார்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபகிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனேகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதாரமாவில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமதுக
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வணந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. கூககூ

ஆச்சப்பா இதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அரகாசுத்தித்தித்துபாய்
யாய்ப்போகும், மாச்சப்பா போகாதேமைந்தாசொன்னேன் மந்திரந்தானா
ரறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பா நீங்காரமதனுள்வித்து மூட்டினுல்திரி
கோணமுனையுங்காணும், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமூட்டியாடுங் கசடற
வேயாண்டொன்றிலதுவுஞ்சித்தே. கூஉய

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி, முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்நாசொன்னேன் முனைநடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி சதாசி
வமாயவ்வுண்டிசமைந்ததப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. கூஉக

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானள
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்ச, கணிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு
கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணும், தணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட
டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண்
பாரே. கூஉஉ

காணி துளவராலுமூலருட்சங்காண்பவரே சிவயோகிசீவன்முத்தர்,
பூணரிதுவுலகத்திலுமாண்பாக்கையா போக்கோடேயே துதற்குப்போரு
ளைக்காணா, தோணரிதுளவராலுங்காணப்போமே சுழிதிறந்துமேலாது

ஞ்சுடர் விட்டாப்போல், பேணரி துஎன்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறி
ந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரோ. சு. 26

காரப்பாகளங்கமன்றிசுழினைக்குள்ளே சுற்பூசிபமதில்கருத்தோ
டொக்க, ஏறப்பாவாசிலென்மகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்நிராதாங்க
டந்தப்பாலே, சோப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்
பொத்துக்குள்ளாய், நேரப்பாமனந்தனும்புமேரோட்டாது நிலைத்தவ
னேசிவயோகீதான்பாரோ. சு. 27

பாப்பாவசியவென்றும்யவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்று
முன்றுதிரமாறு, நேரப்பாபிரானுயமென்றதாச்சு நேர்ந்தேதான்னொன்றி
திரந்தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுந்தேகம்பொன்னிரம்போல்காணும் ஆர
கராஅமுதமதுசித்திப்பாயுள், காரப்பாபிரானுயம்நேமயேமம் சுடியே
யோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. சு. 28

நாட்டவேயோகததில்குறிகண்ணாட்டு நலமாகக்கும்மென்றதாதத்
துள்ளே, சுட்டவேலும்ஆம்மென்றோது குறிப்பாகஉம்அம்மென்றே
த்து, ஆட்டவேஅஷ்டசத்திளமுத்தீதாச்சு அஞ்செழுத்துயிதிநாட்டேஅ
ப்பாமாறு, கீட்டவேஎட்டெட்டுதொழிலுமாம் நீரினைத்துகேட்டதே
ல்லாம்தருகுந்தானே. சு. 29

தருகும்ப்பாசிவவாலைமுத்துக்கூட்டி தாக்கினுலஷ்டகர்மந்தானே
யாமும், வருகும்ப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்தினானமெ
ய்தும், உருகும்ப்பாற்றிங்காமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளி
த்தார்பாரு, பருகும்ப்பாசிவவாலைமுத்ததைமாறி பாடினார்சாத்திரங்கள்
பார்த்துத்தேனோ. சு. 30

தேவவேசத்திசிவயிர்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிர்நூல்போல்செ
ப்பாறையா, நேரவேலுபிரத்தெண்மலருக்குள்ளே நிற்குதடாஅமுதமங்
கேகீதான்மகாள்ளு, கூறமென்றாநவேதுபாவங்கேது சுடினூல்காசிசெ
ன்றுவொளிபொற்காணும், ஆவேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்த அரு
ளானபூரணமும்பூரவிதிதானே. சு. 31

தானென்றதீட்சைவிதிரக்ருவைப்பு தயவானமேழுருகீர்சாரமெல
லாம், எனென்றதயிலபொருட்டுகற்கம் உரப்பாணபறபமோடுசெந்நூ
ங்கள், கோனென்ற இத்திரமபெந்திரகாலங் கோகாணங்கசகாணமப்பாகே
ஞ் நானென்ற ஆணவத்தாலிந்தநூலை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்கா
ண்பியாதே. சு. 32

கோகாணம்.

காணப்பா இந்தநூல்கட்டுவதுமருமை சுருவானிகண்டாக்காதுயிர்
போல்காண்பான், விணப்பாவென்றநீமறதியாலே வெகுளிவிட்டுநீந்து
லைப்பேசுவேண்டாம், காணப்பா ஆதிபென்றகற்பங்கொண்டு வுணத்தாய்
கக்கேசரத்திலுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொ
ண்டு திரமானமவுனமதைக்காருவாரோ. சு. 33

காரப்பாருருபதத்திலுனைகோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்த
கொண்டு, விசப்பாசெய்யாமல்கும்பசத்தேதின் னுவிசையாசுபூசத்தால்

ரோசகத்தைப்பண்ணு, நோப்பாநின்றுகொண்டுதொட்டவிடமசைக்க நே
ரானரோசகத்தாலசையும்பாரு, ஜாப்பாஅறிவார்கள் கோகரணவித்தை அ
ப்பனெதொட்டவிடஞ்சுழிக்கும்பாரோ. சுருக

கேசகரணம்.

பாரப்பாசெசகரணஞ்சொல்லக்கேளு பாங்கானபூரணத்தைப்பற்றி
க்கொண்டு, நோப்பாமூலமென்றசுழியைநாட்டி நேர்சரியாய்ரோசகத்தால்
பூரகத்தைப்பற்றி, தோப்பாகும்பகத்திலின்றுகொண்டு திறமாகவிசை
நாடியசைக்கும்போது, சோப்பாசெவிசெவிமெசையும்பாரு செப்பக்கே
ள்செசகரணமாகுந்தானே. சுரு.௨

தானென்றமந்திரமாஞ்சாலவித்தை தயவானகோகரணங்கேசகரண
மப்பா, மாநென்றசாலததிலனேகஞ்சொன்னேன் மசத்தானசித்துவித்
தையனேகஞ்சொன்னேன், ஊநென்றகருவித்தையனேகம்சொன்னேன்
உண்மையுள்ளசுன்னமதுஒடுங்கிச்சொன்னேன், தேநென்றசெயநீருந்தி
ராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமானபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே. சுரு.௩

பன்னிரண்டிங்காராசமடையர்தானும் பாவமென்றவஞ்சகமேசெ
ய்வார்செய்வார், புண்ணியமேதானினையார்போதமில்லார் போதமில்லாப்
பானிகள்தான்குடிஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்குற்றமென்றுகருத்தா
ய்க்காரார் கடைகெட்டபானிகள்தான்வஞ்சகம்தென்று, குண்ணியதோர்
பாவமென்றுங்கொடுமைசெய்வார் குடிக்கெட்டசண்டாளர் தனக்குங்கே
ளே. சுரு.௪

சத்துருமாரணம்.

கோப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொல்வேன் செடியானநாய்பயிரி
னடைவாங்கி, தாளப்பாபதினாமடிப்பதாக தன்மையுடன்தான்மடித்து
யதின்மேற்கேளு, தேளப்பாலின்கோலமையாலமைந்தா சிவசிவாசத்து
ருவின்பேரைநாட்டி, கோளப்பாலின்காயமதின்மேற்பூசி கொண்டைபோ
லசற்றியதைப்பந்துபண்ணே. சுரு.௫

பண்ணியதோர்பந்தசனைமயானருத்திரன் பதியிருக்குமிடந்தனி
லேகுண்டஞ்செய்து, வுண்ணியோபிசிலேவகைதன்னிற்சென்று ஓமம்வளாகு
ண்டமதிப்பதியவைத்த, சென்னியிகத்தானனையஸ்நாமைப்பண்ணி சித்தி
சத்திவிருவாணத்துடனேமைந்தா, கண்ணிமையாலோடிவந்துசாம்பல்த
ன்னில தான்பிரண்டுஎழுந்திருந்துதம்பனமேசெய்யே. சுரு.௬

செய்யப்பாருண்டமதின்கிட்டவந்து சிவயலென்றுதெற்குமுகமாகி
லின்று, பையப்பாயவசியென்றிருந்துமைந்தா பக்குவமாய்வசியலென்று
அனலைவைத்து, மையப்பாரோண்டுவைகருவால்மைந்தா மசத்தானஅன
ல்முட்டிமைந்தாநீயும், மெய்யப்பாரெய்யென்றகேசரியினையால் மேன்
பாடாநசியலென்றுஓமம்பண்ணே. சுரு.௭

பண்ணப்பா ஓமமதுகழைகக்குள்ளே பாங்கானசாராயந்தன்னைவா
ங்கி, விண்ணப்பாதானோக்கி அதனிலிட்டால் வெகுசுருக்காய்சீபிடிச்சும
ப்போமைந்தா, கண்ணப்பாதான்முடிமண்ணைவாரி கருவாயென்றுகீச
னக்கப்போட்டு, வண்ணப்பாநதிக்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே
தானிருக்குமிடத்திற்செல்லே. சுஉஅ

செல்லவேநாளுக்குளாய்மைந்தா செடங்கனாந்துஅனல்மீறிதேக
த்துள்ளே, சொல்லவேபழிபிறக்குமிடமாய்மைந்தாதொல்லுலகினாய்போ
லேசுமுன்றுமாண்பர், துள்ளவேசெயலற்றுடப்பார்மைந்தா சுருக்கானக
ருவித்தைசொல்லாநயரா, கொல்லவேநினைத்ததொருபகவைமைந்தா
கொட்டினுத்தோஷமில்லைஎனச்சொன்னாரே. சுஉக

சொன்னுளேன்குருவும்புலத்தியனையோ தொடுகுறிபோல்முப்
பொருளுந்துலககமாக, கண்ணாக்காண்பித்தோனவனையாசான் களங்கம
ற்றசற்குருவைக்காருகாரு, எந்நோம்சற்குருவைமனதிற்காணஇயல்பொன்
றுசொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன்னுனபொருள்போலேயவனைக்காரு
புத்தியுடன்வாமனத்தைக்கனியப்பாரே. சுசய

கனியானபலருசியும்புசிக்கும்போது கால்திட்டமீந்திவாய்குருவு
க்கப்பா, தனியாகநிந்தையதுவைத்தாயையா தாய்தந்தைபோலவுமேத
யவுமாவார், ஜனியாதமோட்சகதியருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்கஅமுதா
சம்செலுத்திவைப்பார், மணியானசிரோமணியின்மணியையிய்வார் மகாம
ந்திரசொருபியெனவசனிப்பாரே. சுசக

வசியம்.

பாரப்பாசத்துருமாசனத்தைச்சொன்னேன் பண்பானவசியமொ
ன்றுபகரக்கேளு, நேரப்பாபந்திரத்தால்வசியமொன்று நிலைத்ததொருசு
ருவுமையால்வசியமொன்று, ஆரப்பாஅறிவார்கள்ஒண்டுவிதந்தானும் அ
ப்பனேமந்திரத்தால்வசியங்கேளு, மாபப்பாசத்திவமிரண்டுக்கூட்டிமார்
க்கமுடன்மாறுவதால்வரிசைகேளே. சுசஉ

கோப்பாஇடதுசையில்லிபூதிவைத்து கெனிதமுடன்பாப்பியதி
ற்கழியும்நாட்டி, ஆளப்பாநசானியம்பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச்சிவசி
வெயன்றறிந்நாராநில், கோளப்பாஒன்றுமில்லைபகைதான்வெல்லுங் கூர்
மையுடன்விபூதியைநீகுறிப்பாய்பூசி, வாஸப்பாமீதமுள்ளவிபூதிதன்னை
மைந்தனேஉள்ளுக்குப்பொசித்திடாயே. சுசக

பொசித்திடுநீமைந்தாகேள் தினமுமையாபுத்தியுடன்யிருக்கப்பகை
ஞரொல்லாம், பசித்திடுவார்தாகமதுபோலேமைந்தா பாபாஓமரசன்முதல்
தேவதைகள்முழுதுங், கசித்திடுமீஸ்திரீவசியம்வசியமெல்லங் கன்கா
ணத்தோணுமடாகருவாயப்பாரு, நசித்திடுவிரோதமயமானதெல்லா நன்
மையுடனிரண்டுமுத்கைநயமாய்ப்பாரே. சுசச

பாரப்பாஒண்டுமுத்துநயனமாகும் பாங்காகொண்டையுமேசு
ழினைத்தேற்றி, காரப்பாரோசகபூகந்தான்ஒண்டுக் கருத்துறவேகுர்பக

த்தில்காக்கப்பண்ணி, வீரப்பாசெய்யாமல்மைந்தாகேளு வேண்டினதோர்
நேரமெலாங்கணம்போலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சிவயோகவாழ்க்கை
அப்பனேபுலத்தியனையின்னங்கேளே. சுசுந

இன்னங்கேள்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னைஇயல்பானநயனமதைமே
ருக்கேற்றி, சொன்னதொருகயிலாசமேருகன்னில் சுடர்கோடிகாந்தியாய்
ரவிதான்விசு, மன்னவனேகாந்திக்கப்புறந்தைநின்ற மனோன்மணியின்
கருணைகளைபென்னசொல்வேன், மின்னொலியில்ஒருமின்றாதோன்
து மின்னொலியிலுன்மனைதமேனிப்பாரே. சுசுசு

சீனைவப்பு.

பாப்பாசாக்கினுடவைப்புக்கேளு பாருப்புதன்னுடனேகல்லுப்புந்
கட்டி, ஊரப்பாபழச்சாறுதயிருக்கட்டி உடன்னேத்ததுபாண்டத்திலி
ட்டுமுடி, காப்பாகுழிவெட்டிஒருவைப்போட்டு கருவானபாண்டமதை
வதின்மேல்வைத்து, சேரப்பாளருப்போட்டுச்சமாதிவைத்தால் திரமாக
மண்டலத்திலசினமாச்சே. சுசுஎ

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பாபூத்தின்வைப்புக்கேளு ஆகாசினமொடுநாதங்கட்டி, நீ
ச்சப்பாகுந்திரிக்கஇடைதான்சேர்க்கது லீனைவாகததான்பொடித்துசெய
நீர்விட்டு, முச்சப்பாபோகாமல்காய்தான்கட்டி முன்னவனைத்தான்பணிந்
துகுப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பாநெல்லிச்சும்பாணைதன்னில் பக்குவமாய்
வைத்தெடுக்கப்பூரமாச்சே. சுசுஅ

ஆச்சப்பாபூரமதுகாரமென்பார் அன்பானசவுக்காரவழலைஎன்பார்,
காச்சப்பாவிபீசமென்பார்சித்தர் கருவானஅக்கினியின்கோத்திரமென்
பார், பாச்சப்பாவாதத்துக்கில்லாவிட்டால் பாயாதுசாக்கொன்றும்பழக்
காதையா, நீச்சப்பாகுநீச்சுவியில்மைந்தா தெரியானரவியறிவார்நிலைத்
திடாரே. சுசுசு

நிலைபாதுசன்னத்துக்கீதில்லாவிட்டால் நேரானகுளிகைக்குமாகு
மாகும், சிலையானகற்பத்துக்காதிபீடம் சோந்துநின்றமேழகுக்குமாகிபீ
டத்துலையானசெயரீக்குமாகிபீடம்சுநக்கானபூத்திக்காதிக்கேளு, நிலை
யானவெண்காரவைப்புக்கேளு மேதினியிலாறிவார்லவணப்போக்கே. ()

வெண்காரவைப்பு.

போக்கானிலவுப்புகல்லுப்போடு புரழாபைபடிகத்தாளண்டவித்து,
தாக்கானமணிஉருந்துமாவோடோக்க தனிச்சன்னிப்பால்வார்த்துக்கண்
டிமைந்தா, ஆக்கானபாணைதனிலிட்டுமுடி அருமையுள்ளசிறுநீறுங்கூடவி
ட்டு, நீங்காமலாண்டலந்தான்சமாதிவைத்தால் நிகைத்ததொருவெண்கார
ப்பலகையாச்சே. சுருக

ஆச்சப்பாவெண்காரந்தன்னுன்மைந்தா அப்பனையுண்டாச்சசாக்
கோகோடி, காச்சப்பாவுருங்கினதுக்காதியாகும் கருவானவேதைக்குமா
தியாகும், பாச்சப்பாசத்துகளுக்குயிரோயாகும் பாங்கானரீருக்குச்சுன்ன

த்துக்கும், பேச்சான வெடியுப்புசினம் மொண்டில் பிழமானவுளுந்தினுடமா வைச்சேரே.

௧௫௨

சேரப்பாகள்ளிப்பால்விட்டுநன்றும் திரமாகக்கிண்டிநன்றும்பாண்ட த்திலிட்டு, நீர்ப்பாவிட்டுநன்றும்சமாதிவைத்தால் நிசமாகத்துய்யநிறவே ண்காரமாச்சு, காரப்பாவெண்காரம்பொரிக்காரம்மொண்டிங் கருவாளிதான றிவார்மற்றோர்காணார், பேரப்பாசொல்லவென்றால்வாயில்லை பிசகாத சாரத்தைச்சொல்லக்கேளே.

௧௫௩

சாவைப்பு

கோளப்பாகரிமாவும்சிறுமாவோடு கெடியான அமுசி யோடு ஆவின்ரீ ரும், நீளப்பா அஞ்சுவனாகீருங்கூட்டி நிலைத்தவெடியுப்புடனே கல்லுச்சு ன்னம், வேளப்பாவளித்தோனைத்தியானம்செய்து விசையானரீர்நின்றப டியேதாக்கி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்துட்டி கோனென்றஇடமதி லேசமாதிவையே.

௧௫௪

வையப்பாமண்டலத்துக்கப்பால்ரீயு மைந்தனேசார்வாகிடுத்துப் பாரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்காரசாரம் மெய்யானசாரமதையார்தா ன்காண்பார், கையப்பாவுதவுவதுபோலேமக்காள் கைப்பானவுப்புக்குவ றுதியாச்சு, மெய்யாதசாராகடிபட்டுதானால் எழும்பாமல்வீறடக்கும்சார்ந் தானே.

௧௫௫

சாரமென்றால்வழலைகடிக்கொண்டுதானால் சாக்கனைத்துமாண்டுதடா தப்பேயில்லை, காரமென்றகருவழலைக்கடி தானப்பா கடுஞ்சருக்குச்சாரத் துக்கதிகமாகும், பாரமென்றசாரமதைப்பணியவேணும் பணிந்ததொரு சாரத்தால்நிறுத்தவேணும், ஆரமென்றஅதிகாரகாரமப்பா அனைத்துயிரு க்குடலுயிரோயறிந்தபாரே.

௧௫௬

பாரப்பாவாதத்துக்காதியாகும் படியேறகெவுனத்துக்காதியாகும், காரப்பாகற்பத்துக்குயிரோயாகும் கருவானசெயரீர்க்குமாதியாகும், நேரப் பாபூரணத்துக்குயிர்தானாதி நினைவானஅறிவுக்கு முதமாகி, தோப்பாகா ரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமனதொன்றுனசெயலைப்பாரே.

௧௫௭

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பா துரிசினுடவைப்புக்கேளு பாங்கானகல்லுப்புசினங்கூட்டி, சாரப்பாபழச்சாறுந்தயிருங்கூட்டி தன்மையுள்ள அமுரியதுங்கூடச்சேர த்து, சேரப்பாதாம்பிரப்பாத் திரத்தில்மைந்தா செம்மையுடன்குழிவெட் டிமைந்தாரீயும், காரப்பாகேசரியினெருவைக்கொட்டி கருவானபாத்திர த்தையதின்மேல்வையே.

௧௫௮

வையப்பாவாய்முடிமேலுங்கொட்டி வனமாகத்தான்முடிமைந்தா கேளு, மெய்யப்பாசதாசிவத்தைப்போற்றிரீயு மேன்மையுடன்மண்டல த்துக்கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பா ஆறவிட்டுத்திறந்துபாரு சிவசிவான சொல்லேன் துருகநேர்மை, கையப்பாபுளிப்புடனேபுளப்புசேர்ந்து கழி வானகறுப்புடனேசேர்ந்துபோச்சே.

௧௫௯

போச்சபபாகளிப்புடனேயுப்புசேர்த்து பொருமிகத்தானுறைந்து
கருசியாச்ச, ஆச்சப்பாவெகுதுருசுதுருசியாட்டு அடங்காதசன்னத்துக்
காதியாகும், மூச்சப்பாவெகுதுருசுகெவுனம்பரயும் மூதண்டகுருவுக்கு
இதுவேயாதி, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுதுருசார்காண்பார் நெறிபெற்றசற்கு
ருவுந்துடியாம்பாரோ. சு சு 1

துடியென்பார்கண்டொன்பார்விஷயியென்பார் துலங்குபச்சைஅ
க்கினியின்யீசமென்பார், ரடிகொண்டதுடியென்பாராதியென்பார் அரக
ராஜனைக்குஅந்தமென்பார், கடிதானசத்தியென்பார்லெமென்பார் காமனு
க்குச்சத்துருவாங்கண்ணையென்பார், முடிகொண்டஆகாசமுதலேயென்
ன்பார் முத்திவேகுதுருசாகுமுதலைப்பாரோ. சு சு 2

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாசினமொன்றுவெடியுப்பொன்று பரமானளிந்துடனேமூ
ன்றுங்குட்டி, சேரப்பாதாம்பிராக்கிண்ணத்துள்ளே சேர்க்கையிலேகேசரி
யின்நெய்யைவார்த்து, நேரப்பா மேற்கிண்ணத்தாலேமூடி நிலைத்ததொரு
பாண்டத்தில்தண்ணும்விண்ணும், சாரப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்ல சுரு
வாகவட்டகையையதின்மேல்வையே. சு சு 3

வைத்ததின்மேல்முன்போலேநிறையக்கொட்டி வாகாகமேல்மூடிம
ண்ணும்செய்து, விஸ்தாரமாகவேநீயடுப்பில்வைத்து வீறடங்கவொருசா
மமெரிப்பாய்மைந்தா, முத்தானநிறம்போலேநாலும்சேர்த்து மெழுகு
போலுருகியதுவொன்றுப்சேரும்; பத்தானபூணத்தைத்தியானப்பண்
ணி பதமாகஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரோ. சு சு 4

பாரப்பாவட்டகைக்குள்ளிருகிறல்ல பளிங்கதுபோல்பாஷாணம்ப
ண்பாய்காணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்பாஷாணத்தை அறிந்தவர்களறிவர்
களம்பரத்தை, மேரப்பாளன்பார்கள்லெண்கண்டொன்பார் விசையானம
தியென்பார்நிலவுப்பென்பார், சாரப்பாசாலைக்குநாகமென்பார் சகலசாக்
கானதற்கும்சத்துருதான்பாரோ. சு சு 5

பார்க்கவென்றுலெந்தனுடகாவியத்தில் பக்குவமாய்சாக்குவைப்பு
முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுடனைநூற்றில்கட்டுமுறையோடு மக
த்தானநா நூற்றில்மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடன்னண்ணா
ற்றில்திராவகத்தினோடு செப்பமுள்ளமுந்நூற்றில்செந்நூரம்சொன்னே
ன், காக்கவேசற்பமுறைநீநூற்றில்சொன்னேன் சுருணையுள்ளபுதைதிய
னையின்னங்கேளே. சு சு 6

கேளப்பாகற்பவகைநூற்றில்சொன்னேன் தெர்வமெல்லாந்தானடங்
கெழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலோகமாரணத்தைநன்றாய் அப்பனேஎன்ப
துக்குள்ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பா கொட்டுதல்போல்வழியும்சொன்னேன்
திரும்பவொருநூற்றிலேதான் திறமாய்ப்பைந்தா, கோளப்பாவாராமசத்
ருமித்துரு குணமாகச் சொன்னதையுட்கொடுப்பாராரோ. சு சு 7

பார்த்தவர்கள் மனங்கனியநடந்தாயானால் பண்பாகமுறைகள் தனி
ராமலையா, கார்த்தவர்களின் திருவாரப்பாசொன்னேன் கனகப் பெருந்தா
லுமுறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையுமறியவேதானிந்தநூலில் நலமாகக்
கைமுறைகள் நன்றாய்த் தோணும், பூத்தமலர்வாசனை தான்மிகவேதோன்
றும் பூவறியார்க்கென்னவரும்புகலக்கேளே.

சு ௭௭

கேளப்பாவுலகத்திற்முன்னோர்தாமுங்கி ருபையுடனன்மைதுன்
மைமொண்டும்பாடி, நாளப்பாதினம்பார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன்
ஜோசியமுப்பதிவேபாடி, கேளப்பாவாராமலுலகமீதில் கொட்டினாசாத்
திரந்தானென்னசொல்வேன், மாளப்பாவன்றசொல்லாகாதென்று மானி
டர்கணுல்முறையைப்பார்த்தார்பாரே.

சு ௭௮

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப்பாராமல்தான் பதரோடேநெல்வாரி
த்தூற்றுவார்போல், கூத்தானகூத்தாடிசிலம்பங்காட்டி கொடிதானநூல்க
ளைத்தான்பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந்தான்தேடி குருவைக்கண்டு நன்
மையுடன்வணங்கியவர்பாதம்போற்றி. கார்த்ததினாற்பெண்ணுனக்குச்சொ
ல்வேன்கேளு கனகம்போர்நன்மைதுன்மைகாட்டுவாரே.

சு ௭௯

காட்டினால்நன்மையிலேநின்றமைந்தா கசடறவேதுன்மையேகண்டு
தேறி, மாட்டினால்ஜோசியத்தைமனதிற்காணும் மார்க்கமென்றஅமுதத்
தைப்பானம்பண்ணு, பூட்டினால்தாள் திறந்துவுலகத்துள்ளே புதுமைவெ
குபுதுமைகளைக்கண்டுதேறி, ஆட்டினால்பலத்திலேறலாகும் அப்பதியி
லேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே.

சு ௮௦

கொள்ளப்பாபூணத்தைக்கொண்டுதேறி குணமாகமனதறிவால்கு
ருவைக்கண்டு, விள்ளப்பாவுணதுடையபாட்டையெல்லாம் விண்டதினால்
மனமகிழ்ந்து அருட்பாலீவார், செல்லப்பாஅதின்பிறகுசாத்திரத்தைத்
தேடி சிவசிவாகண்டதெல்லாமெழுதிப்போட்டு, சொல்லப்பாமனக்கண்
ணிநருள்கண்ணாலே சொன்னதினாற்பொருளடக்கந்தோணும்பாரே. ()

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்திபாஷாணந்தன்னை பகருகிறேன்புலத்தியபைபண்பா
ய்க்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசந்தன்னை அனைத்திடுவாயதின்பி
றகுசெயநீர்வாங்கி, காரப்பாபூமியுடநாதந்தன்னை கருவாகத்திசநாதம்வா
ங்கிமைந்தா, சேரப்பாமுன்சொன்னநீரில்மைந்தா சேர்த்துநிகக்கரைக்க
வேயனலாம்பாரே.

சு ௮௧

பாரப்பா அனல்மீறிகடும்போதன்னில் பக்துவமாய்முப்பூவுங்காலு
ங்கூட்டி, சேரப்பா அடிமுடியங்கூடச்சேர்த்து திரமாகக்கிண்டியதைமேல்
வாய்முடி, மாரப்பாமண்சிலைவலியச்செய்து மைந்தனே அடுப்பேற்றி அலை
வில்லாமல், காரப்பா அலைவில்லாப்பாண்டந்தன்னில் கருக்கவேதனல்பூட்
டியெறித்திடாயே.

சு ௮௨

எரிக்கவேமருந்தெல்லாம்பாண்டத்துள்ளே யிளகிமெள்ளவுருகியது கல்போற்சேருந், தறுக்கவே அனலாறும்போதுமைந்தா தப்பாமலுடைத் துமிகத்தயவால்வாங்கி, பெருக்கவேபிங்கானில்பதனம்பண்ணி பெருமையுளமவுனமதாய்குருவைப்போற்றி, உருக்குவெண்ணையிதுவாகுமென்று மைந்தா உண்மையுடன்குன்றிநிறையெடுத்துக்கொள்ளே. கூஎச

எடுத்ததொருகெந்தியுடமகிமைகேளு என்னசொல்வேன்புலத்தி யனே அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளினாறுக்குந்தால்மைந்தா சகமாகவய னசொல்லமுடியாதையா, அடுத்தொருவர்கெந்திமுறைகேட்டாலுந்தான் ஆறிவாரென்றுகீயகலதில்லா, முடித்தொருபூவாசமறிவோர்க்கெய்து முர்க்கமுடனிந்நுலைப்பதனம்பண்ணே. கூஎடு

செவிரசம்.

பண்ணப்பாசெவிரியுடமுறையைக்கேளு பண்பானபுலத்தியனே அ றிவுள்ளனே, விண்ணப்பாலவணமொடுகொசாரம் விசையானபடிகமொ டுபூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பாமஞ்சளென்றகருவுங்கூட்டி கருக்கூட்டிக லவத்திலாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பாசட்டிதனில்வைத்துமைந்தா மைந்த னே அடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. கூஎச

எரித்திடவேசட்டிக்குள்மருந்துதானு யிளகிமெள்ளவுருகியதுமஞ் சள்போலே, பெருத்தகல்லுப்போலுறைந்துமஞ்சளாக பெருமையுளகெ வுரியென்றபேயோகுங், குறித்தபொருள்காதியென்றகெவிரியாகுங் கு ணமானகெவிரசமுறைதானப்பா, பரித்தகடுஇதற்குநிகரோவ்வாதையா பாலகனையிதினுடையபரிசுகேளே. கூஎஎ

சேளப்பாஅஷ்டமாயோகமெல்லாங் கெம்பிரமாய்ப்பழுக்குமிதினு டையநேர்மை, 'நாளப்பாநானிலொருநாளிற்றானும் நன்மையுள்ளஅட்சய னும்வருவாரப்பா, வேளப்பாளரித்தசிவன் அட்சயன்தனக்கு வேண்டியே ஒருவார்த்தையீந்தாரப்பா, ஆளப்பாஅவ்வார்த்தைகேளுகேளு அன்பா யோன்றட்சயமாயிருவென்றோ. கூஎஅ

வென்றதொருஅட்சயத்துக்குயிரோதன்னில் வேதாந்தசத்திசிவமி ரண்டுங்கூட்டி, கொண்டதொருஅட்சரத்தைக்குறியின்நாட்டி குருவாயொ ன்றட்சயமென்றுருவைநாட்டு, அண்டர்தொழவுருவேற்றிநின்றபூதி அ ன்பாகநீயெடுத்துடைந்தாகேளு, கண்டதொருபதார்த்தமதிலனுவாய்ப் போட்டு கைகீட்டியெடுக்க அதுதுலையாதெண்ணே. கூஎக

துலையாத அட்சரத்தையார்தான்காண்பார் துடியானகெவுனாதிமார் க்கமார்ச்சும், மலையாமலட்சரத்தையுனமாக மார்க்கமுடனோதியேமனது ட்கொண்டால், அலையாமல்பூரணத்தைநோக்கலாகும் அப்போதுமதியமு தங்கொள்ளலாகும், சிலையானதேசமதுஅழியாதப்பா சிவசிவாபூரணத்தி ன்செயல்தான்பாரே. கூஅயி

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பாசவ்வீரவைப்பு கேளு பரமானவெடியுப்புபத்தாங்காச்சல், காரப்பாகல்லுப்புசினக்காரங் கட்டியதோர்நவாச்சாரஞ்சவுக்காரந்தான், வீரப்பாதானடங்கும்பொரிக்காரந்தான் வெள்ளியென்றதுருகடனேபேதி கெந்தி, சேரப்பாமுப்பூவுங்கூடக்கூட்டி சேர்த்துமிகத்துகைபார்க்கப்பத் துமாச்சே.

சு அக

ஆச்சப்பாபத்துவகைசாக்கொன்றாக அனைத்துமேஅந்திடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பாகலவத்தில்பொடியைத்தாக்கி பார்க்கையிலேர சமாண்டுமொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பாசெயரீரால்பிசரிக்கொண்டு நேர் மையுடன்காசியென்றகுப்பிக்கேற்றி, காச்சப்பாமண்சீலைமுஞ்செய்து கருவானகுப்பிதனைப்பதனம்பண்ணே.

சு அஉ

பண்ணியதோர்குப்பிதனைபாண்டத்தள்ளே பக்குவமாயுப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியேகுப்பிதனைநடுவேவைத்துவுத்தமனேமே லுமந்தப்பொடியைப்போட்டு, நண்ணுறவேபாண்டமதினவாயையமுடிநல மாகமண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து, தண்ணுறவாய்குருபானைத்தொழுதுபோ ற்றி தயவானஅனல்முட்டி அடுப்பிலேற்றே.

சு அங

ஏற்றியேசருகுகம்புவிநகிலே இதமாசப்பதினாறுசாமமாட்டி, ஆ ற்றியேபாண்டமதிலுடைத்துமைந்தா அதிலிருக்குங்குப்பியைநீயன்பா ய்வாங்கி, போற்றியேயுடைத்துப்பார்மதிபோல்காணும் புதுமையுடன்கி ள்ளிப்பார்கல்போற்காணு, நேத்தியென்னவயிரம்போல்ஒனியேவிச சேர் மையுளவீரனுடவளமைகேளே.

சு அச

கேளப்பாமுன்போலேகலவத்திட்டு கெனிதமுடன்பொடித்தான் றாய்மாவதாக்கி, தேளப்பாகொட்டிதல்போலசெயநீர்விட்டு தாமாகக்கே சரியைக்குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்தள்ளே குமைக முன்போலேகுப்பிவைத்து, தாளப்பாமேல்முடிமண்ணுஞ்செய்து தப்பா மலடுப்பேற்றியெரித்திடாயே.

சு அதி

எரியப்பாநாறுசாமமாட்டி எரித்தபதன்சட்டியின்மேல்நெல்லைப் போட்டால், பொரியப்பாஎழும்பியதுவிழுந்ததானால் புத்தியுள்ளபுலத்தி யனேபதந்தானென்று, குறியப்பாமறவாமற்பூசைபண்ணி குளிரமட்டும் நீயிறுத்துஎடுத்துப்பாரு, வரியப்பாதானோடிவீரந்தானும் வாகாகஜிரைம டக்குச்சாக்குமாச்சே.

சு அசு

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமடக்குச்சொல்வேன் அரகாமுன்போலே கலவத்திட்டு, தேச்சப்பாபொடித்திரைய்மாவதாக செப்பமுள்ளசெயநீ ரால்மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பாகுப்பிதனில்பதனமாக பக்குவமாய்த்தான டைத்துமண்ணுஞ்செய்து, முச்சப்பாதானடங்கசலாகைபோட்டு முச்ச யமாய்ப்பாண்டமதிற்பதியலையே.

சு அசு

வையப்பாஅடுப்பேற்றித்தீயைமுட்டி வரிசையாய்முன்பேசே. டெத்துமைந்தா, பையப்பாஅறுசாமமெரித்தபின்பு பக்குவமாட

னைத்திருப்பும்போது, கையப்பாசாயாமல்நிதானமாக கைமுறையாய்கிரு
கியபின்சலாவைவாங்கி,செய்யப்பாமேல்முடிசேலசெய்து திறமாகத்தீயெ
ரித்துஇறக்குவாயே. கூ அ அ

இறக்கியபின் னுறவிட்டுத்தூப்பாரு இறுகிவெகுவலுவாகஇருக்
கும்வீரம், உருக்கமுள்ளவீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமனைசவ்வீரமி
துவேயாச்சு, கருக்களென்றகருக்களெல்லாம்வீரம்வீரங் கருவாகஇன்ன
மொருமடக்குக்கேளு, பெருக்கவேசவ்வீரக்கட்டிவாங்கி பெருமையுள்ள
செயரீரில்தோய்த்துப்போடே, கூ அ க

போடப்பாவிமுகத்தில்பத்துமுறைதானும்புகழானவீரமதுஎன்ன
சொல்லேன்,நாடப்பாசெயரீரின்வலுவினாலே நாவடங்காவீரவலுவென்
னசொல்லேன், தேடப்பாவீரமென்னசிரமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள்நி
றமாகுமைந்தாபாரு, கூடப்பாமஞ்சள்நிறவீரனைத்தான் கொடுமையுள்ள
சுன்னமதில்சிகப்புமாச்சே. கூ கய

ஆச்சப்பா இவ்வீரங்கொச்சீவீரம் ஆரறிவார்கொச்சியுடஆழந்தன்
னை,நீச்சப்பாவெகுநீச்சுகரையேகாணென் நினைத்தசுன்னமகாரமதுக்கா தி
யாகும், பாச்சடாகெவுனரசமணிக்ஞரல்ல பாங்கானசாரணைக்குமிதுவே
மூலம், வாச்சப்பாவேதையுடவீரம்வேணும் வலுவானரீர்மெழுக்குக்கா
திதானே. கூ கக

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைக்ஞானமெலாமட
க்கம்பண்ணி, கோனென்றகுருமுறையுமடக்கண்ணி கோடானகோடிநி
த்தைகுறியுஞ்சொல்லி, தேனென்றருசிபோலேஞானஞ்சொல்லி தெவி
ட்டாதபூரணத்தின்வகையுஞ்சொல்லி, மானென்றமவுனமென்றகுறியுஞ்
சொல்லி மனமடங்கவறிவுமிகவசனித்தேனே. கூ கூ உ

வசனித்தஇந்நூல்தான்பெருநூற்கப்பா வண்மையுளசுருக்கமிதுப
ன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்தசுருக்கமிதுகோடாகோடி நீள்நிசையிஸ்மெ
த்தவுண்டிகண்டுபாரு, பசனித்துப்பாராமல்கருவாய்ப்பாரு பார்க்கையி
லேயிந்தநூல்பருவப்பாரு,நிசனித்துகருவாகஇந்தநூலை சேகத்தோர்க்கு
ச்சொல்லாதேமனதாய்ப்பாரே. கூ கூ உ

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாப்பா தொட்டிபாஷாணந்தன்னை பண்பாகவைக்குமுறைபகரக்
கேளு,காரப்பாசினமுடன்பூரங்கூட்டி கருவாகவெடியுப்புகடச்சேர்த்து,
சாரப்பாகுதமொடுநாகஞ்சேர்த்து தயவாகஅந்திடைக்குக்காந்தங்கூட்டி,
வீரப்பாதானடங்கவெண்கருவாலாட்டி மேன்மையுடனிருப்பகலிவ்வை
த்துமூடே. கூ கூ ச

மூடப்பாசட்டியிற்குளிருப்புகலைவைத்து மூர்க்கமுடனுப்பிட்டுமே
லுமுடி, வீடப்பாபிலப்பதற்குஅடுப்பிலேற்றி விசையாகமுச்சாமமெரித்
துவாங்கி, பாடப்பாஒன்றுமில்லையாறவிட்டு பக்குவமாயுடைத்தெடுக்க

மைந்தாகேளு, தேடப்பாதொட்டிபாஷாணமென்பார் செகத்தோர்க்குஇ
ந்தமுறைதெரியாதன்றே.

சுகடு

தெரியாதுதொட்டியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவநாதமதுதிரமாய்
க்கட்டும், பரியானதங்கத்தால்குருவதாச்சு பழுப்பாகும்வெள்ளிசெம்பில்
பதமாய்ப்பாரு, குறியானகுறியறிந்துகுருவைக்காத்து குணமானபூரண
த்தைக்குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதானஇந்நூலைப்போற்றுவோர்க்கு ஆச்
சரியம்வெகுவித்தையறிவார்பாரே.

சுகுசு

பாரப்பாபங்கயத்தையறிவால்பாரு பதுமமலர்பூரணத்தைப்பதமா
ய்க்கொள்ளு, தோப்பாசெயலறிந்துதேறத்தேறி தேகவச்சீரகாயமதாயி
ருக்கவேணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கற்பக்கூறு அரகராகயாதிகற்பமெ
ன்று, நோப்பாபிலையறிந்துகொள்ளமாட்டார் நினைவறிந்துமனதறிந்துநி
தானம்பாரே.

சுகுசு

பாரென்றுஞ்சிவமென்றுமழல்தானென்றும் பார்தனையேகாக்கி
தோர்வாயுவென்றுங், காரென்றுமாகாசசென்னியென்றுங் கருத்தாகத்தா
னிருந்துகருவைக்கண்டு, நேரென்றுதானறிந்து அஞ்சமொன்றுந் நினை
வாகப்பூசிக்கமைந்தாகேளு ஆவென்றுவுனக்குநிகர்சொல்வானாயா அரக
ராஅடிமுடியையமறந்திடாதே.

சுகுஅ

சிங்கிமுறை.

மறவாமல்சிங்கியுடமுறையைக்கேளு மகத்தானவெடியுப்புசீனங்க
ட்டி, உறவானகாரமதுமுன்றுமொன்றுந் உத்தமனையினுக்குநிகர்ளாகங்
கூட்டி, திறமானவடிமுடியங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுளதுருசதுவுங்கா
லுங்கூட்டி, அறமானபூக்குகையில்வைத்துவூத அப்பனையுருகியதுகுழம்
பாய்சாரே.

சுகுசு

குழம்பானபதங்கண்டுபதமுஞ்சேர்த்த குறிப்பாகக்குகையெடுத்
துமைந்தாரீயுந், தளமானதளந்தனிலேதளம்போக்கிறி தன்மையுடனதி
ல்வார்க்கஇறுகும்போதில், நலமாகவுடைத்தெடுப்பாய்தண்டுதுண்டாய் ந
ன்மையுடமிருதாருசிங்கியாச்சு, வளமானசிங்கிதனையாறியப்போரூர் ம
கத்தானவேதைக்குசிங்கியாச்சே.

எள

சிங்கியென்றசிங்கியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசெம்புவெள்ளிப்
பொன்தான்முன்றும், அங்கமதாய்குதைதனிலேயுருகும்போது ஆதியந்
தமென்றசிங்கியுடிலேபோடு, பங்கமில்லாச்சிங்கமதுஆட்டைக்கண்ட பரி
சாகமுன்றையுந்தான்கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன்குதைதனிலேநாலுமொ
ன்றாய் தன்மையுடனுருகியதுஒன்றும்பாரே.

எளக

ஒன்றுகிஉருகிநின்றகளங்குதன்னை உடைத்துப்பார்மாய்ப்போலேயு
திருமப்பா, நன்றாகஅப்பொடியைப்பதனம்பண்ணு நாட்டுவாய்செம்புத
னிலுந்நுற்றுக்கொன்று, குன்றுதவயதென்னசொல்லப்போதேன் குருவா
னதங்கமடாமயங்காதையா, சென்றுடஅம்பலத்தினைருளைக்காட்டுஞ் சிவ
சிவாசிங்கிமுறைநன்றும்பாரே.

எளஉ

சிங்கமெழுது.

பாரப்பாகட்டுமுறைசிங்கிவாங்கி பண்பாகக்கலவத்தில்பொடித்துக் கொண்டு, நோப்பாலைக்கோலத்தயிலத்தாலே நினைவாகத்தானைக்கும் போதில்தான், வாரப்பாகுகமொடுநாகம்விங்கம் வரிசையுள்ளகாந்தமுடையமுங்கட்டி, சாரப்பாஅனாத்தெடுப்பாய்நாலுசாமம் சமர்த்தாகஅனாத்தெடுக்கொழுதுமாச்சே.

எரங்

ஆச்சப்பாமெழுதலொருகாணிதூக்கி அப்பனெவெள்ளியொருகாணிதூறில், பாச்சப்பா இம்மெழுகைஎன்ன சொல்வேன் பகாறிதாய்துலங்குகின்றதங்கத்தாய்தான், நீச்சப்பாவெருநீச்சுசொல்லம்போமோ நிலையிலலாக்காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பாமுலமென்றகனலிற்றினுங்கனகமென்னதேகம்வச்சிரகாயமாமே.

எரச

காயா திகற்பம்வல்லாரா.

காயமென்றகாயா திகற்பந்தன்னைகருணைபெறச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, நேபமுடனவல்லாராயாறுமாதம் நிலைத்தொருஆரையடா ஆறுத்திங்கள், காசகமாய்க்கொண்டு வந்துலர்த்திமைந்தா சமரசமாய்த்துளாக்கிகலவத்திட்டு, எழமென்றதூள்தனிலேகழிஞ்சிகொள்ள மாயாதகாயமதுவலுவாய்ப்போச்சே.

எரடு

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்றுவிடாமலேதினமுங்கொண்டால் போகுமடாநதைனாகள்சாவேயில்லை, ஆச்சென்றுகடுக்காய்தான்வருஷமொன்று அப்பனே அதின்முறையைச்சொல்லக்கேளு, வாச்சென்றுகடுக்காயைத்தகர்த்துக்கொண்டு வாமாகஅழரிபிலேவூறப்போட்டு, காச்சென்றுமதுநாள்தான் காயப்போட்டு கணக்காகப்பத்துமுறைசுத்திசெய்யே.

எரசு

சுத்திசெய்தகடுக்காய்தான்செங்கடுக்காயாச்சு சுகமானகடுக்காய்தன்முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடிக்கட்டிமைந்தா பாங்கானகாகமதில்பகனஞ்செய்து, புத்தியுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துபோற்றி புனிதமுடன்றோசகபூரகமுர்பண்ணி, வெற்றிபெறக்குர்பகத்தினின்றுகொண்டு வேதாந்தகற்பமதைவிரும்பிக்கொள்ளே.

எரஎ

பத்தியம்.

கொள்ளடாகாலையிலேவல்லாரைகொள்ளி கொண்டபின்புமதியமதிலமுதுகொள்ளு, துள்ளடாகடுக்காயைமாலேதன்னில் தூளில்வொருகடியனவாய்த்துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடாமதியமதிலமுதுகொள்ளு நானொன்றுசொல்லுகிறேனயக்கேளு, பல்லுடனேகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி பாலகனேவிபூதியுந்தளமாய்ப்பூசே.

எரா

பூசியேரெண்டெழுத்தைஒன்றுய்க்குட்டி பூரணமாய்செய்தபின்பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுடனமுதுகொள்ளுகிறபயறுகொள்ளு நேர்மையுளசற்கரையும்பழமுங்கொள்ளு, வாசமுளபதார்த்தபெலாமகிழந்துகொ

என்ற மகத்தானகடுக்காய்தான் வலுவாய்ப்பாடு, பாசடனமுரைத்தபடியே
நின்றால் பலிக்குமடாகாயசித்தியோகந்தானே.

எனது

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு வுண்மையுளலிங்கமுனை
யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்றகருநாகம்வங்கமொன்று நமனை சூதமொன்
றுகுருத்தா னொன்று, பாகமென்றசீனமொன்று ஆதியங்கம் பசுஞவமொள
ங்குட்டிக்கலவத்திட்டு, ஆதமென்றசெயரீரால்பொடித்துக்கொண்டு அப்
பனைகுப்பியிட்டிளித்திடாயே.

எனது

எரித்திடவேவிற்துநின்றதானையோடி வகமென்றகம்பியதாயிடுகி
நிற்கும், குறித்திடவேகுளிர்தபின்புவுடைத்துப்பாடு கூர்மையுளக்குப்
பிவைப்பின்கம்பியாகுந், தரித்திரமேபோய்விடுமேலிங்கங்சண்டால் தன்
மையுள்ளவிற்துவுடநாதமாகும், வருத்திமிசப்பேர்த்திடுவாய்லிங்கந்தன்
னை மகத்தானலிங்கமதினவரிசைகேளே.

எகக

கேளப்பாலிங்கமதைத்தங்கத்துட்டி கெணிதமுடன்தானெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு, தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வெள்ளிறுற்றில் தெவி
ட்டாதலிங்கந்தங்கமொன்றுதாக்கி, கோளப்பாஅத்தங்கமென்னசொல்
வேன் சூறையற்றதங்கமடாகுந்தபாடு, வேளப்பாளித்தசிவனெனக்கு
ச்சொன்னார் வேதார்த்தப்பனிரண்டு நூற்றில்தானே.

எகஉ

தானென்றபனிரண்டு நூற்றைபைந்தா தரணிதனில்விள்ளாதேநா
வாடாதே, கோனென்றகுருபாதமடுத்துக்காடு குருவானபெரியோனாவ
ணங்கிமைந்தா, தேனென்றஅமுதமதுகொண்டால்மைந்தா தேகவச்சிரகா
யமடாதிரஞ்சொன்னேனான், வீனென்றவிணருடன்வீன்பேசாதேவி
ண்ணொளிக் குள்கண்ணொளியைமேலிப்பாரே.

எகங

பாரப்பாமதியிருந்ததிரையைப்பாடு பக்குவமாய்த்தானறிந்தபரு
வந்தன்னில், நோப்பாகதிரிருந்ததிரையைப்பாடு நின்னிடத்தில்மாறின
தைநினைவாய்கண்டு, தேரப்பாநின்மனதைஅறிவால்தேரு தேர்ந்ததினால்
காயசித்திகிரமதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்திசிவந்தன்னை அறிவான
பெரியோர்களறிவார்பாரே.

எகச

நாகமுறை.

பாரப்பாநாகமென்றமுறையைக்கேளு பக்குவமாய்சொல்லுகிறேன்
மைந்தாமைந்தா, தேரப்பாதேகமென்றவெண்ணாகந்தான் சேர்ந்துநிறை
கருநாகமுயிருமாச்சு, வேரப்பாஇருவகையுமொன்றேயாகும் வெடியுப்பு
நாலிலொன்றுசூதம்மொண்டுங், காப்பாகருவுப்புநாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக்
குண்டுமணிபருப்புங்கூட்டே.

எகடு

கூட்டியேயிடைசமனாய்க்கலவத்திட்டு குருவானகருவாலேஆட்டிக்
கொண்டு, மாட்டியேகுடைபிடித்துக்குடைச்சுள்ளைத்து மைந்தனேதுரு
சிட்டுவுலையில்வைத்து, நாட்டியேயுலையில்வைத்துஆட்போது நன்மை

யுடனுருகியல்லோதெளியும்பாரு, வாட்டியேபதங்கண்டுதெளிந்துதான
ல் வயிரம்போல்கண்விழுந்தநாகமாச்சே. எகசு

நாகமென்றநாகமதையார்தான்காண்பார் நல்லோர்களைறிவார்கள்மற்
றோர்காணார், தேகமென்றதேகமதிலுயிர்தானின்ற திறமானவுடலாவிகா
ணர்காணார், பாதமென்றவுடலாவிதனக்குமைந்தா பண்பானபொருளது
வுங்காணமாட்டார், ஆகமென்றபொருள்தனைக்கண்டாரானால் அப்பவல்
னோவாதசித்திராகமாச்சே. எகஎ

ஆச்சப்பாநாகமதிலஞ்சவுண்டு அஞ்சானநாகமதில்ரெண்டைக்கே
ளு, பேச்சப்பாவோன்றுமில்லோருகேது பிசகாமல்லொண்டுமல்லோலுன்
றைஒன்று, மூச்சப்பாபிடித்தல்லோகொன்றுபோடும் முனையானசுழிமு
னையிலுயிருமாச்சு, காச்சப்பாருகைதனிலேநாகமிட்டுருவானசத்துருமி
த்துருவைமாட்டே. எகஅ

மாட்டினதோர்நாகமதுகட்டிப்போச்சு மகத்தானகுருவாச்சுமைந்
தாகேளு, தாட்டிகமாய்க்கட்டினதைத்தாடுண்டுத்து தன்மையுளமேருவி
லேநூற்றுக்கொன்று, காட்டினதால்சேதியென்ன சொல்லப்போறேன்நா
காதனமணியதுவுமொவ்வாதையா, தேட்டினதால்நாகமதைத்தேடவே
னுஞ் சிவசிவாவாகையின் திரந்தான்பாரே. எகக

பாரப்பாவுலகத்தில்வாதிசொல்லும்பார்த்தேனான்காதாக்கேட்டே
னென்றும், வீரப்பாதானடைந்துசொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன்புலத்தி
யனேமனதாய்க்கேளு, சாரப்பாபச்சிலையால்தங்கமாச்சு சாரமென்றவுமிநீ
ரால்தங்கமாச்சு, சாரப்பாகுணிக்காததாற்பஸ்பம்பண்ணி கண்முடிமுழி
க்குமுன்னேதங்கமாச்சே. எ20

தங்கமென்றதங்கமதுருத்தான்பண்ணி சலுதியிலேபத்தனாதா
ன்மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுடனியிஷத்திலவேதைபோட்டார் அரக
ராமண்ணதும்பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன்கண்டென்னுசொ
ல்வான்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதையறியாப்பாவி, பங்கமென்றவாய
கந்தைபேசும்பாவி பார்தனிலேலெத்தவுண்டுகண்டுதேறே. எ2க

பெரியோர்மகமை.

சண்டுதேர்மனமுகந்துபேசவேண்டாங் கடக்கநின்றுஅகற்றிவிட்டு
கருவைக்கேளு, பண்டுடையபாமவொளிகண்டபேர்கள்'பதமுமல்லவறுமை
யொத்திருப்பாயா, தொண்டொனத்தொண்டரைப்போலுலகத்துள்
ளே சுத்தமுள்ளமானிடரைத்துலங்கிப்பார்த்து, அண்டர்பிரான்பாமருளை
யவருக்கிந்து ஆதியந்தம்நடுமுன்றுமருள்செய்வாரே. எ22

அருளானமுப்பொருளுமவருக்கிந்து அவர்தேசபிடையெல்லாமக
ற்றிக்கொண்டுஇருளானமாயகையெல்லாமகற்றிறல்ல வகாந்ததசதிட்சை
யவருக்கிந்து, பொருளானஅனுக்கிரகப்போதமிந்து புத்திமதிஇரண்டை
யுமேபோதித்தப்பா, மருணமனவரிடமேதலமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள
தவ்முடையாகுழிநாயாரே. எ23

பாரப்பாகுருமுறையைக்காணவென்றால் பாடுமெத்தப்பாடுமெத்த
மைந்தாயைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்சன்குருமுறைதானப்பா அதற்குமொ
ருஜிடம்பொருள்தானேவல்லேனும், னேரப்பயெருள்தவந்தீட்டிச்சா
னால் நேர்மையுடன்கிட்டுவதுதப்படியோவென்றால், தேரப்பாவகையில்
சென்றுதேறிசெகத்திலுள்ளநால்வகையிச்சாதிபாரே. ௭௨௪

சாதியிலேஎச்சாதியானுலென்ன தன்மையுள்ளமாளிடரித்தோடித்
கொன்று, ஆதியிலேவிட்டகுறைக்காரருண்டு அவர்களுடையசந்தி
சேர்ந்தாயானால், சோதியென்றபொருளிலாவெருசாயப்பா கொண்ப
டியாட்டிவிக்குஞ்சோதிசோதி, வீதியென்றஇடம்பதினாறுமுழத்தள்
ளே வீடுகட்டும்வகையதனைவிளம்பக்கேளே. ௭௨௫

சமாதியிடம்.

கேளப்பாநானுஞ்ச்சதிரமாகக் செனிதமுடன்வெட்டிசென்றும்க்க
ல்லினாலே, வாளப்பாபூயியின்கிழரைமுன்றாகும் மசந்தானபூயியின்மேல
ரைமுன்றாகும், கேளப்பாவாராமற்கட்டித்தீர்த்து கர்மையுடன்றொழு
தற்குவகையைக்கேளு, காலப்பாபிலப்பதற்குள்ளதையிலமைந்தா கருஞ்
சார்தால்மெழுகெல்லாய்க்கடிந்திடாயே. ௭௨௬

கடுத்துவலுத்தானதின்பின்மேல்போக்கெல்லாந்தீர்ச்சையுள்ளவெ
ண்சாந்தாற்பூசுமைந்தா, அடுத்தடுத்தநாலுதிர்ப்பூசுமைந்தா அடிவதுக்க
நன்றாகத்தீர்த்துத்தீர்த்து, நடுத்திரமாய்க்காய்த்தபின்புஅறைகட்டுள்ளே
நல்லதொருசந்தனத்தின்கட்டைசீவி, வடுத்தவிராசாம்பிராணிப்பொடித்
துச்சேர்த்து மைந்தனேஅக்கினியிற்போடுபோடே. ௭௨௭

போட்டவுடனங்கையெழும்பும்வாசந்தனை பொருந்தவேஅதைத்
தூன்றாய்ப்பூட்டுபூட்டு நாட்டமுடன்மண்டலந்தான்சென்றபின்பு நடுவாச
ல்தனிலின்றுத்தித்திட்டிதன்னால்பூட்டைநன்றாய்த்திறந்துமிசஆரப்போ
ட்டு புண்ணியனேதானமன்னதானஞ்செய்து, தேட்டமுடன்விட்டங்கே
யிருந்துக்கொண்டு சிவசிவாபூரணத்தைநோக்குகோக்கே. ௭௨௮

நோக்குவதுபூரணத்தைபணிந்துகொண்டு நுண்மையுளமுப்பூவை
முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவதுஅமுதாசலர்க்கத்தோடே அப்பனேஅமு
துகொண்டுகற்பங்கொண்டால், நாக்குநானிஅமுதாசமென்னசொல்வேன்
நாவடங்கப்பூசைபண்ணிராட்டம்பார்த்து, வாக்குமனதொன்றாகமுப்பூச்
செய்ய வழலைமுறைதனைவழுத்துப்பழியைக்கேளே. ௭௨௯

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பாஅயமானவருக்குச்சட்டி செனிதமுள்ளஅயக்கார்த்தச்சட்
டியொன்று, கேளப்பாகார்தமென்றசட்டியொன்று வீதடங்கும்வகையதா
ற்சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச்சட்டியொன்று தெவிட்டாதவொ
ண்ணாச்சட்டியொன்று, வாளப்பாஅயச்செம்பாச்சட்டியொன்று மள்க
சமுளவென்னிதன்னுற்சட்டியொன்றே. ௭௩௦

ஒன்றுனதங்கத்தால்சட்டியொன்று வுத்தமனேபத்திரமும்தான்.
தாச்சு, அன்றுநவக்கிரகபானபகாம் அப்பனேவழிமுறையாயடக்கி
கொண்டு, நன்றாகஅமுதரசனர்க்கங்கொள்ளு நன்மைபுடன்கற்பமதுஅ
படியேகொள்ளு, குன்றுதமுப்பூவின்செய்கைமார்க்கங் கூறுகிறேன்வட
முறையாய்க்கூர்ந்துகேளே. எந

ஆகியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்றசவுக்காரத்தைதெனிரிதமுடன்கொண்டுவந்
விந்துகீரல். காளப்பாதெசுநாள்தான்தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாக
முகத்திலாய்ந்துதானால், கீளப்பாசாமதினுப்புசென்று நோனவழலை
யகுகல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்றவுப்புமாச்சு அப்பனேநாதவிந்து
வுப்புக்கேளே. எந2

நாதவிந்துப்பு.

உப்பானசத்திசிவமிண்டுக்கட்டி உடன்கேருபூமுடன்காதங்குட்
டி, செப்பானஅயம்உருக்குச்சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுடனானமுங்க
காத்துவைத்தால், அப்பானதெனிகிறுத்தபாத்திரமெட்டில் அனையளவு
சுட்டுவி முகத்திலவைத்தால், கைப்பானவுப்புதுவுமெட்டாநாளில் கடுங்
காரவுப்புதுவைவினையுந்தானே. எந3

கீளைந்தவொருவுப்புதுக்குநாமங்கேளு விசையானசத்திசிவவுப்பு
தாச்சு, வளைந்தசிவசத்தியுப்பின்மார்க்கங்கேளு மகத்தானசிவத்தினடிச
த்திகுட்டி, உளைந்தவருவுப்புடனேயிர்த்துகுட்டி உடன்கேர்த்துஅயக்காந்
தச்சட்டிதன்னில், குழைத்தநன்றாய்க்கரைத்திறுத்துதெனிலைமைந்தா
கூர்மையுடன்பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. எந4

வார்த்துநன்றாய்விமுகத்தில்காயக்காய வளமையுள்ளவுப்பாகும்ப
த்தாநாளில், கார்த்துமிகவுப்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்காமல்கீழ
றையில்பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிகமுப்பூவுமொன்றாய்க்குட்டி செயமா
னஅயமுறுக்குச்சட்டிதன்னில், நாற்றிநன்றாய்செயரீரில்கரைத்துமைந்தா
தயவாகாவிமுகத்தில்காயப்போடே. எந5

மோட்டவுடனுப்பாகுமைந்தாகேளு புசுமானஅயக்காந்தச்சட்டித
ன்னில், தேட்டமுடன்போட்டுநன்றாய்செயரீர்வார்த்து திரளவேகரைத்
துவிமுகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனவநாள் தானுப்பேயாகு நன்மையு
டவுப்பெடுத்துச்சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக்காந்தமதின்சட்டிதன்னில்
வார்த்துவாய்செயரீரைமைந்தபாரே. எந6

பாரானவுப்பெடுத்துக்கரைத்துமைந்தா பதிவாகாவிமுகத்திலவை
த்தப்போற்று, கோகலட்டாநாளுப்பேயாகும் நிசமாகவுப்பெடுத்துசொ
ல்லக்கேளு. வீரானநாமதின்சட்டிதன்னில் விசையாகவுப்பிட்டுசெயரீர்
வார்த்து: கூறுகாவிமுகத்திலவைத்தாயானால் குறையாதவுப்பாகுக்குரு
வாம்பாரே. எந7

பாப்பாகருகச்சட்டிதன்னில் பக்குவமாய்ப்பிட்டுசெயரீர்வார்த்
து, சாப்பாகுத்திவாய்நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன்காவிமுகத்தில்

வைத்துப்பார்க்க, தோப்பாஎழாநாளுப்பேயாகும் தெவிட்டாதவுப்பத
னை எடுத்துமைந்தா, லெறப்பாவொண்ணுகச்சட்டிக்குள்ளே வேதைமென்
றவுப்பெடுத்துசெயரீர்பாச்சே. எ௩௮

பாச்சிநன்றாய்க்கனாத்துமிக்காயில்வைத்தால் பாமானவுப்பாகுமா
றாநாளில், காச்சியதோருப்பெடுத்தமைந்தாமைந்தா கருவின்னஞ்சொல்
லுகிறேன்கருதிக்கேளே, தாட்சியிலாதாப்பிரப்பாத்திரந்தன்னில் தயவா
சவுப்பிட்டிச்செயரீர்வார்த்து, வாச்சுதென்றுகனாத்தடுவாய்நன்றாய்மைந்
தா மகத்தானாவிமுகத்திலவைத்துப்பாரோ. எ௩௯

பார்க்கவேஅஞ்சாநான்காரமேறி பசுமையென்றவுப்பாகுமைந்தா
மைந்தா, ஏற்கவேயுப்பெடுத்தமைந்தாசேளு ஏகந்தெவள்ளியென்றசட்
டிதன்னில், மார்க்கமுடனுப்பிட்டிச்செயரீர்வார்த்து மனமடங்காவிமுகத்
திலவைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடநாலாநாளுப்பேயாகுஞ் சிவகிவாஇதி
ன்பெருமைசெப்பக்கேளே. எ௪௦

கேளப்பாசத்திசிவமுப்பேயாச்சு கேள்மகனெயுப்பெடுத்தசொல்
லக்கேளு, தானப்பாதங்கமென்றசட்டிக்குள்ளே வரிசையுடனுப்பிட்டிச்செ
யரீர்குத்தி, ஆனப்பாவி: லிநன்றாய்ரவியில்காய்ந்தால் அப்பமேமறுபடியு
ஞ்செயரீர்குத்தி, தானப்பாமுன்றுநான்காய்ந்துதானால்நாதமென்றவுப்பா
கும்நாதமாமோ. எ௪௧

நாதந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதுக்குராமக்கேளு நாதந்தவழலைசவுக்காரமென்
பார், போதமென்றபூணத்தினுப்பென்பார்கன் புகழ்காசாரமென்றவ
னமென்பார், நீதமென்றருநுலானமுப்பூவேன்பார் நீதத்தருபூ: மென்
பாடியதென்பார், பாதமென்றஅடியென்பார்முடியதென்பார் பாபாத்
தினருள்காட்டும்பசுமைதானே. எ௪௨

தானென்றபூணத்தினுப்பால்மைந்தா சதாசோடித்தமிழ்ஆடலா
கும், வீணென்றமாளிடர்களுப்பைக்காறார் வீணென்றுமாகச்சப்புாவி
யென்றுந், தேனென்றமதுவென்றுக்காணாமல்தான் நிக்சத்தமேகோநாத
வுப்பையறியவென்று, நானென்றஆணவத்தால்பெண்ணைக்கடி நமத்தச
கங்காட்டியவளிடத்தில்தானே. எ௪௩

தானப்பாமாதவிடாய்தன்னைவாங்கி நவிராமதுப்பெப்பேபெனென்
பார்மாண்பர், வினப்பாகல்லுப்பைநாதமென்பார் வீணுசவுட்டிப்பை
நாதமென்பார், காணப்பாவெடியுப்பைநாதமென்பார்கனாக்நின்றேப்பை
நாதமென்பார், தோணப்பாவெருவாகப்பார்ப்பார்பாண்பர் கந்தாய்போல்
நாதமுறையறிவார்தானே. எ௪௪

தானென்றநாதமுறையறியவென்றால் தப்பாதுவெருபாடுபாசமே
த்தகோனென்றசற்குருவால்சாட்டவேணுங் குறிப்பாசக்கைமுறையாய்
றியவேணுந், தேனென்றஇடய்வேணுப்போருள்தான்வேணுஞ் சிந்தை
மனதொன்றுனிசிகென்னவேணு, மாணென்றமனதுதிபழக்கத்தாலே மக
த்தானாதமதைறியலாமே. எ௪௫

ஆரப்பாநாதலிந்துசெயல்தான்காணார் அரகாருவிடத்திற்காண
லாகுந், தாமப்பாலிந்துநிலைநாதமென்றுந் தயவானநாதநிலைப்போதபென்
றும், நாமப்பாவென்றசொல்நாதமநாதம் நாட்டினோமிந்நூலில்நாதவாழ்வு,
ஓமப்பாசொல்வதுபோலொருநூல்சொல்லா தொடுக்கமென்றஇந்நூல்தா
ன்குருநூலாமே. செசு

நூலானஇந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுடனின்தலைப்பதன
ம்பண்ணி, காலானபன்னிரண்டுகலையின்மார்ச்சங் கடக்காமலிந்நூலற்க
ட்டலாகும், ஆளானஆண்பினைகள்நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலைசித்தனை
ன்றால்பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளானதினம்பார்த்துவாசிபார்த்து நாதவி
ந்துநிலைபார்த்துநாட்டம்பாரே. எசுஎ

நாட்டமுடனாதவுப்பைநாதரீரால் நன்றாகத்தாளுட்டியில்லைசெய்து,
தேட்டமுடன்றவிமுகத்தில்காயப்போட்டு செம்மையாயோட்டிவதைத்
தோடுமுடி, நாட்டியாய்மண்சிலைவலுவாச்செய்து தாழ்வெட்டிஎருபாப்பி
ப்புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலாநாதவுப்புச்சன்னமாகு மகத்தான
முப்பூவின்மாச்சக்கங்கேளே. எசுஅ

முப்பூச்செயரீர்.

சேளப்பாமுப்பூவில்சாரஞ்சேர்த்து கண்ணமென்றபிங்கானில்பனி
யில்வைத்தால், நீளப்பாசலமகிமைஎன்னசொல்வேன் நீரானசலந்தனிலே
மைந்தாகேளு, வாளப்பாவீரமுடன்பூஞ்சேர்த்து மகத்தானரீர்தனிலே
நூவிப்பாருகழப்பாபோலவுமேசிவந்துகாணுங் கூர்மையுள்ளவுப்பதுவு
ங்சட்டிப்போச்சே. எசுசு

கட்டிரின்றசலமகிலேமுறையைக்கேளு கருவானதுருசியொடுவிங்
கம்வீரந், திட்டமுள்ளகெந்திசிலைதாரப்பூஞ்சிறப்பானகௌரியுடபாவநா
ணங்கள், சட்டமுள்ளநவாச்சாரஞ்சீனிக்காரஞ் சாந்தமுள்ளபொரிச்சாரம்
வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச்சுருக்கானசாக்கெல்லாந்தான் அப்பனை
சுருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே. எருடி

போச்சென்றுவிடுகாதேசெயரீர்தன்னில் பொல்லாதநாகமுடன்ற
ருநாகந்தா, வீச்சென்றுவெண்ணாகநியினைவகையெல்லா தேராகத்தானுரு
க்கிச்சாய்த்தாயானால், வீச்சென்றவேகமெலாமடங்கிக்கட்டி வீறடங்கக்க
ட்டுமடாமைந்தாமைந்தா, பாச்சென்றகாந்தமதைத்தோய்த்துத்தேய்த்து
பதிவாகப்புடம்போடநாஞ்சாமே. எருக

நாஞ்சாமப்பிரோகந்தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வேனொளிமடக்
கிக்கட்டுங்கட்டுங், நாஞ்சாஞ்சாஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் கருவானவுபாச
ங்கலச்சத்தேயாகும், வீராஞ்சாம்பூராஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் வீறடங்காச்சா
க்கெல்லாம்வினாந்துபோகுந், தாஞ்சாஞ்சகலசாக்கெல்லாஞ்சாகுந் தன்
மையுள்ளகட்டுவகைசெயரீராச்சே. எருஉ

மேழுருவகை.

ஆச்சப்பாகட்டுவகைசெயரீர்சொல்லி அதிலடங்கும்சாக்குவகை
பெல்லாம்சொல்லி, காச்சப்பாமேழுருவகைசெயரீர்கேளு கருவானகட்

வேகசெயரீர்தன்னில், பாச்சப்பாகட்டிநின்றசாங்காரம் பாங்கானவீர
முடன்பூம்நாலுந், தேச்சப்பாபொடித்தநன்னுய்த்துவிப்பாரு சிவசிவா
மஞ்சள்நிறம்செயரீராச்சே. எடுக

கோனசெயரீரில்முன்னேசொன்ன நிசமானகட்டுவகைசாக்கையெ
ல்லாம், ஆரானரீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனைவிளக்கொளியில்வா
ட்டிநாக்கால், கூரானசாரமெல்லாஞ்சாக்கிற்சென்று கொளுகொளெனவே
துப்பியதுமெழுதுமாமே, வாரானமஞ்சள்நிறமெழுதுதன்னை வகைவகை
யாய்ப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. எடுச

போற்றியேமெழுதுவகைசெயரீர்சொல்லி புதுமையுள்ளகைப்பா
கம்பூணச்சொல்லி, தேற்றியேசெயவகையுந்தேறச்சொல்லி தேகவச்சிர
காயமதாயிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியே ஆதியந்தவழியுஞ்சொன்னேன் வரீ
சையுள்ளபூணமும்வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியே அறிவுருவரீயாய்நி
ன்றால் அப்பவல்லோதசநாதமறியலாமே. எடுடு

செந்தூரவகை.

ஆமப்பாகட்டுவகைரீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுதுவகைசெய
ரீர்சொன்னேன், நாமப்பாசெந்தூராஞ்செயரீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ளபு
லத்தியனென்றாய்க்கேளு, நாமப்பா மெழுதுவகைசெயரீரோடே தவிர
மல்கட்டுவகைசெயரீர்கூட்டி, வாமப்பாபிங்காவின்கிட்டெல்ல மதியான
விதனிலேவைத்துப்பாரோ. எடுக

பார்க்கவேண்டுமகைரீருங்கூட்ட பசுமையுள்ள செரீராய்ச்சிவந்
துபேரகும், ஏற்கவேயிரீரில்வகையைக்கேளு இன்பமுடன்கூட்டிவைத்
தசாக்கில்மைந்தா, நாக்கவேயெச்சாக்குக்கலவத்திட்டு எட்டிநின்றசமது
வுமிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்கூட்டி நின்றகெத்தின்னில் செம்மை
யுடனாவி லொன்றதனிற்சேரே. எடுஎ

சேர்த்துநன்னுப்பொடித்தாச்செந்தீர்விட்டு திறமாசுஅனாத்தநன்
ருய்பில்லைபண்ணி, போற்றியேசனியதனில்காயப்போடுபுதுமையுடனோ
ட்டில்வைத்துஒடுமுடி, தேற்றியேமண்சிலைவாழ்ச்செய்து செம்மை
யுடனிதானமாய்புடத்தைப்போயி, சாற்றுவயிரவற்குடையகைசாற்றி த
ன்மையுடன்பூசைபண்ணியெடுத்தபாரோ. எடுஅ

பாரப்பாசெந்தூரங்கண்கொள்ளாத பதனமாய்கிழிததனில்வைத்
துக்கொண்டி, சேரப்பாசாக்குகளைப்படிவேசெய்தால் செந்தூரம்பொ
ய்யாதுசெம்மையாகும், ஆரப்பாஅறிவார்செந்தூரப்போக்கு ஆதியந்தம
றந்தவரோஅறிவாரப்பா, காரப்பாதானிருக்குமெடுக்கத்தன்னில் கருவா
னசெந்தூரமவைத்துப்போற்றே. எடுக

போற்றப்பாபணவிடைதானுட்கொண்டேதான் பூணத்தைப்பற்
றிமனதறிவாநின்று, பார்த்தப்பாரோசகபூசகமும்பண்ணி பதிவானகும்ப
கத்திலின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பாவகைவகையாய்செய்திதூட்டு கனகம

து என்ன சொல்வென்மைந் தானைந்தா, ஆர்த்தப்பாசிவயோகிதனக்குநல்ல
அன்பானவையோர்க்குமீந்துபோடே. என ௧

போடப்பாசிவயோகிஎளியோர்க்குந்தான் புத்திமனதொன்றுகாந்
தால்மைந்தா, காடப்பாசிவபூசையிதுதானாகும் நன்மையிலாமாந்தருங்கு
நர்காயானால், கோடப்பாதெளிந்திங்காணப்பாசொன்னேன் கோடநிற்
துகானமதுகனாமாய்ச்செய்து, தேடப்பாசிவயோகவாழ்வுதன்னை தேடு
வதுபூரணத்திறறேடுதேடே. என ௨

தேட்டமென்னபூரணமேதெய்வந்தெய்வந் தெனிட்டாதபூரணத்
தைக்கொண்டாயானால், வாட்டமென்னதேகமப்பாவச்சிரகாயம் வடிவா
னபூரணத்தைமதந்தாயானால், ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லாமடங்கிப்போ
கும் அதின்பிறகுஎன்னசெய்வாயையபாவையா, நாட்டமென்றபூரணத்தை
ப்பூசைபண்ணி நன்மையுள்ளபற்பவசைநாட்டங்கேளே, என ௩

பஸ்பவதை.

கேளப்பாசெந்நீருங்கட்டுவகைநீருங் கிண்ணமென்றபிங்காணிக்சரி
ராய்வார்த்த, வாளப்பாவிதனிலைவத்துப்பாரு மகத்தானநீரதுவும்
வெண்ணீராகும், ஆளப்பாவிந்துவென்றசர்க்கையாட்டி அதில்விடுவாய
வீடுமென்றாசத்தைத்தானும், மாளப்பாஅரைத்திடுவாய்வெந்நீர்விட்டு ம
னமடங்கஅரைத்துநல்லவட்டுபண்ணே. என ௪

பண்ணியோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பதிவாகமேலோடுப
தியழுடி, உண்ணியதுபோசாமல்மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற்குழி
னெட்டிபுடத்தைப்போடு, தண்ணிமையாய்புடமாரியெடுத்தப்பாரு தன்
மையுடனீறியதுதவளநிறமாகும், வண்ணியெனநின்றதொருநாதவுப்பால்
மகத்தானசர்க்கெல்லாம்பஸ்பமாச்சே. என ௫

ஆச்சப்பாபஸ்பமென்றுமகிழ்ந்திடாம ளையானகுறைதனிலேவைய
த்துப்போற்றி, பாச்சப்பாபணவிடைதானகத்துள்ளேதான் பத்தியுடன்
கொண்டதினாலபரமதேகந், காச்சப்பாமனக்கண்ணாற்கலைத்துண்டி க
ற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, முச்சப்பாதாவிற்றுத்திமுழித்தப்பார்த்
து முக்காலும்கோசகபூரமும்பண்ணே. என ௬

பண்ணியதோர்பஸ்பத்தின்பலனைக்கேளு பக்குவமாய்செம்பதிலே
நூற்றுக்கொன்று, தண்ணிமையாய்ப்பணிந்துபஸ்பம்பணவிடைதானெடு
த்து தாயானசெப்பதிலேழுட்டிப்பாரு, விண்ணிதைந்தகயிலாசங்கொள்
ளையாச்ச வெண்ணையென்றவெள்ளிவிதையதிகமானால், புண்ணியமாமிசி
வயோகியெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன் தானதர்மம்புழந்துசெய்யே.

செய்யப்பாமனதானிகுர்ந்துநன்றாய் சிவயோகிதங்களுக்குஅன்ன
மீனாய், மெய்யப்பாஅராவர்கள்மனதின்படிசெய்தால் வெகுக்கோடிதவம
கிமைமிகுந்துசேரும், தையப்பாவுதவுவதுசிவத்தின்கூறு கருணையுடன்
சிவமதுவேசெய்தாயானால், தையப்பாதவமதுதான்சைக்குள்ளாகுந் தன்
மையுடன் மெய்யதாயிருந்துவாழே. என ௭

நடுவணையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்ன மொருவளமே ஒரு மார்ச்சமுடனாவன அமுதங் கொண்டால், காவலுக்குக் கண் தவங்குக்காற் றப்போக்குங் கருத் துமிதத் தான்வளருக்கருணைசேரு, மேல்வலுக்கும்தீமகாய்ப்பிமுண்டா கு மெய்யிலுளநேய்களெஸ்ரம்விவங்கிப்போகும், ஆன்வதற்குக்குருவு தவியதிகமுண்டாம் அரகாரவொன அமுதங்கொள்ளே.

எகஅ

பூணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றிச்சித்தியாகுங் குணமாகஇன்னமொரு குறியைக்கேளு, விள்ளப்பாசொல்வதற்குநாவண்டோகொள் விசையான சத்தியடிமூலம்வாங்கி, நாள்ப்பா தினம்பார்த்து அமுதத்தேதாடே நல்மன நாயுட்கொண்டுவிட்டால்மந்தா, காள்ப்பாபித்ததடாமூலவன்னியா லே கணங்காதுவாசிறன்றாய்க்கட்டிப்போமே.

எகக

சட்டிப்போம்வாசியதுகடக்காதப்பா காலவாழ்வா திற்கலந்து ஆடுங், குட்டிப்பார்தேசமதுகுலமுந்துகாணுங் குருவானதேகமதுசுழ்ப்பா மீசும், வெட்டிப்பார்தேசமது அசையாதையா வெகுதேடிபகைக்குமொ ருமெய்யாய்சித்திரும், தட்டாதஅவமிருத்ததட்டிப்போருந் தயவானபூ ணத்தின் தன்மைதானே.

எகஉ

தானென்றும்கானென்றும்வேறுண்டோசொல் தானவாய்சித் துத டாமூலவன்னி, கோனென்றகுருவானவன்னிதன்னை கூர்மையுடன்கண்டு மனதொன்றாய்சின்றால், தேனென்றஅமுதமது அருவிபாயுந் தேவிட்டா தஅமுதம் ததெய்வந்தெய்வம், விண்ணுதெய்வமதைசொன்னா னால் விண்ணதெறிக்கும்கண்ணதெறிக்குமெய்சொன்னேனே.

எகச

சொன்னதொருதீர்தநூல்மந்தாசேரு தருவமுள்ள ஆயிரத்தியி லுநாருகும், முன்னோர்கள்மொழிந் லொருநூல்கட்கெல்லா முகமானகு ருநூலாமிந்நூல்மந்தா, சண்ணானகண்மணிபோலிந்நூல்தன்னை காட் டாதேமா னிடர்க்குக்காட்டி னுக்கால், விண்ணோர்க்குசாபமதுவாரீவார்வி வேகமுள புலத்தியனே நூல்காட்டாதே.

எகஉ

நூல்காட்டவேணுமெனச்சித்தர்க்கடி நுணுக்கமினா நுணுக்கமது செய்தாரானால், நால்காட்டியவர்களுக்குநன்மைகூறி காட்டமிளப்பேர்க ளைமாரணமேசெய்வாய், கால்காட்டுங்கேசுபாயித்ததைப்பாரு காவியமா யிரத்ததைக்கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டுஞ்சமாதிசற்பந்தீட்சைபாரு சிவசி வாளென்னுடையஞானம்பாரே,

எகக

பாடப்பா அண்டபகிசண்டமெல்லாம் பன்பாசப்பூணத்திலெடுக் குமையா, ஆரப்பா அறிவார்கள்பூணத்தினேர்மை அரகாதசநாதமார்தா ன்காண்பார், காரப்பாமூலம்திற்கருத்ததைவத்து சமஸ்பேன்ற ஆயிரத்தே ண்னிதழைப்போற்றி, தேரப்பாதேர்த்து அமுதங்கொள்ளு சிவசிவாக யிலாசத்தேகமாமே.

எகச

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார்க்கித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாததிருட்டுச் சித்தர், ஆதமென்ற நூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்களுள்வாய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாசமென்ற சுவையறியாபாதகர்கள்மேத்த பாலறியா ப்பாலருந்துப்பாவிமார்கள், அகபாவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டி ரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. எஎடு

தானென்றதத்துவத்தையறியாமுடர் தன்மையென்றசொல்லறி யார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான் பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான் பழிக்கும்நலமிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானும் கூசாமல் சாராயவெறியால்பைந்தா, ஆனென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. எஎசு

ஆடுத்துமெள்ளமும்பூனின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை முகம்என்னவென்பான், நடுத்தரமாய்சரக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமா னசெந்துரமுறைகளைக்கேட்பான், கடுத்ததொருமெழுருவகைஎன்னவெ ன்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், வீடுத்துமிகச்சொ ல்லட்டால்போம்போம்பென்பான் வீதியுண்டா னால்வருமென்றேண்ணை யாரே. எஎஎ

எண்ணாமல்எண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கொந்தஒ ருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபம்திற்க ருத்தவைத்து, பண்ணானோசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தி ல்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனாமெ ன்றதுறைதனைக்காணோ. எஎஅ

காணாமல்உருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகமுதைமாண் பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென் னவென்பான், கோணானகுருபசத்தைக்காணாமாந்தர் குவலயத்திலமெத் தவுண்டென்கேதேறு, தேனானமதியமுதம்பானம்பண்ணு தீரமானசின்தை யதாய்ஞானம்பாரே. எஎசு

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப்பிரகாசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலநாதமதில்வி ன்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துஒண்டென்குடிப் பாஞ்சலிடம்பரமான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்காதவோலச மகத்தானஒசை யடாநாதமாமே. எஅய

தாளகக்கட்டு.

வாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்லேன் நலமானின்றதுவுடனாத ஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியங்கடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுட னேகாரஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்சலவத்தாட்டி நிசமானதாள கத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாலசிகைசெய்து வலுவாகவிழுக த்திலுலர்த்திடாயே. எஅக

உலர்ந்ததொருவசமதூன்றுய்க்காய்ந்தால் உத்தமவேளருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, ஆலர்ந்துமிகப்புடமாறினெடுத்துப்பாரு அப்பவேளா
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டு, தளர்ந்துமிகவாடாதேசொல்லக்கேளு தன்
மையுடனாதர்விட்டுஆட்டி, மலர்ந்ததொருபாரீயத்தாட்டிநீயினைமந்த
னேபோட்டிலைவத்துசிலைசெய்யே.

௭௮௨

செய்யப்பாளுவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செய்மையுளதகடதவம்
நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பண்டத்தனை மேகொன்ற
ரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாப்பதந்தபோகும் பன்ப
மதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதனைச்சத்திசெய்துலா
கானகலவத்திலுற்றிடையே.

௭௮௩

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொன்று வுத்தமவேளபல்பமதுஒன்
றுபோடு, தேற்றியேவாய்நீணாவிட்டுஆட்டி சிவசிலாசமதவம்வாய்நீயாச்
சு, போற்றியேவாலைசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியசெய்கமுறையைப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவின்னாய் வரிசையுடன்படம்
போடவளமைகேளே.

௭௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோடுதட்டிநீணிதழுடச் செய்கொன்றபொ
டிபாப்பி, தாளப்பாதகனைவத்தபொடிபாப்பி தன்மையுடன்மேலேதெய
வாய்முடி, முளப்பாளுவடக்கிஅனலைமுட்டி முக்காலஞ்சற்றிவத்துமு
ன்னேநின்று, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடித்துநின்று அனலாற்றியெடுத்த
ப்பார்குருவாய்ப்போமே.

௭௮௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருயமாய்வித்துவென
த்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேனோறுங்கிப்போகும் பரமா
னகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிசிலநூற்றக்கொன்று
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேனன்மையாகுள், சுருவானவெள்ளியிலேநூ
ற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே.

௭௮௬

வணக்கமுடன்குருவிலெருபணந்தான்தூக்கி மகத்தானவெள்ளி
செம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றப்பத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனையிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிதுகடைத்த
பொருளென்றேநீயுந்தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணிமணக்கு
மிதுபொருள்தனைசிவயோகிக்குமமைகிழக்குநூழைசெய்குவாயே. (1)

செய்வதுதான்மனதுருளாயாகவேனுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேனுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தைமனதோ
ன்றுகருடக்கவேணும், ஊசவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேனுஞ் சங்கற்
பனிகற்பமெலாந்தள்ளவேனு, மெய்வுவாய்மனதொத்திடக்கவேனு
ம் மேல்வாய்ப்பிழைப்பெய்யிற்காணே.

௭௮௭

காணப்பாவுலகத்தோடொத்துளழிந்து கமலமென்றதுமித்தென்
மலருக்குளளே, தேனப்பாபோலவுமேஅமுதநெருஞ் சிவசிலாஅபிசத்
தைக்கொள்ளவென்றார், ஊணப்பாமுளபதிடவனாசகலவதிசெய்து

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாததிருட்டுச் சித்தர், ஆதமென்ற நூல்முறைமையப்பற்றிநின்று அலைவார்களுள்வாய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாசுமென்ற சுவையறியார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியா ப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமெறியாதகுருடன்தானே. என்ன

தானென்றதத்துவத்தையறியாமுடர் தன்மையென்றசொல்லறியார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான் பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான் பழிக்கும்நலமிளாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானும் கூசாமல் சாராயவெறியாஸ்பைந்தா, ஆனென்றும்பெண்ணென்றும்மறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. என்ன

அடுத்தமெள்ளமும்பூனின்விபாங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை முகம்என்னவென்பான், நடுத்தாமாய்சாக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமானசெந்துரமுறைமையச்சேட்பான், கடுத்ததொருமெழுக்குவகைஎன்னவென்பான் கருவானசாக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், விடுத்தமிசச்சொல்லாட்டால்போம்போம்பென்பான் வீதியுண்டாணல்வருமென்றேண்ணுன்பாரே. என்ன

எண்ணாமல்எண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கொந்தொருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிர்கருத்தைவைத்து, பண்ணானசோசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தில்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனாமென்றதுறைதனைக்காணாரே. என்ன

காணாமல்கருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகமுதைமான்பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்னவென்பான், கோணானகுருபதத்தைக்காணாமாந்தர் குவலயத்திலமெத்தவுண்டிகண்டுதேறு, தேனானமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசின்னையதாய்ஞானம்பாரே. என்ன

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப்பிரகாசஞ்சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலநாதமதில்விந்துவித்து, பானமென்னநாதவிந்துஒண்டிங்குடிப் பாஞ்சலிடம்பரயானபூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்காதவோசை மகத்தானஒசையடாநாதமாமே. என்ன

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்லேன் நலமானவின்னுடனாதஞ்சேர்த்து, நாதமென்றஅடிமுடியங்கடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுடனேகாஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்சுவைத்தாட்டி. நிசமானதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாஸலைசெய்து வதுவாகவிழுகத்திலுலர்த்திடாமே. என்ன

உலர்ந்ததொருவசமது நன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனே எருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறினெத்துப்பாரு அப்பனே
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டு, தளர்ந்துமிகவாடாதே கொலக்கேளு சன்
மையுடனாதர்விட்டு ஆட்டி, மலர்ந்ததொரு பாரீயததாட்டிப்புகி பைந்த
னே போட்டிலைவத்துசிலை செய்யே.

எஅஉ

செய்யப்பாளுவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செய்மையுளதததததததத
நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பஸ்பந்தனை மேகமென்ற
ரோகத்துக்கிதுதானீய, பையப்பாமேகமெல்லாப்பதந்தபோகும் பஸ்ப
மதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாரசமதனைச்சததிசெய்துலா
கானகலவத்திலுற்றிடையே.

எஅங

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொன்று வுத்தமனேபஸ்பமதனின்
துபோடு, தேற்றியேவாய்ரீணாவிட்டு ஆட்ட சிவசிவாரசமதவம்வாயைச்
சு, போற்றியேவாயைரசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியனேசமுறையப்ப
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவீரன்றாய் வரிசையுடன்புடம்
போடவளமைகேளே.

எஅச

கேளப்பாவட்டமதாயோடுதட்டிநெணிதமுடன்செய்சென்றபொ
டிபரப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபரப்பி தன்மையுடன்பேனேதெய
வாய்முடி, மூளப்பாளுவடக்கிஅனலைமுட்டி முக்காலஞ்சற்றிவந்துமு
ன்னேனின்னு, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடித்துநின்று அனலறியெடுத்து
ப்பார்குருவாய்ப்போமே.

எஅதி

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபாமாய்வித்துவென
த்தேற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேனேறுங்கிப்போகும் பரமா
னகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிசிலுற்றற்றக்கொன்று
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேநன்மையாகுந், குருவானவெள்ளியிலேநு
ற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே.

எஅசு

வணக்கமுடன் குருவிலெருபணந்தான்துக்கி மகத்தானவெள்ளி
செம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றப்பத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனையிணங்கிப்பாரு, தணக்குமிதுகடைத்த
பொருளென்றேயுந் தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணி, மணக்கு
மிதுபொருள்தனைசிவயோகிக்கு மமைகழக்குருபுகைசெய்குவாயே.

(1)

செய்வதுதான்மனதுருமையாகவேணுந் சிவபுகைசெய்யுபுகைசெ
ய்யவேணுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதணக்குமைந்தா சிந்தைமனதோ
ன்றாகுடக்கவேணும், உணசவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுந் சங்கற்
பனிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வலுவாய்மனதொத்திடக்கவேணு
ம் மேல்வாய்புகிழ்வையுமெய்யிற்காணே.

எஅஅ

காணப்பாவுலகத்தோடொத்துளழ்ந்து கமலமென்ற ஆரீரத்தெண்
மலருக்குளளே, தேனப்பாபோலவுமேஅமுதநிறகுந் சிவசிவாஅமிதத்
தைக்கொள்ளவென்றால், ஊணப்பா முலபதில்மலைதலைவந்து அமுதயு

டக்ரோசுபுரோசுமும்பண்ணி, தாண்ப்பாகும்பசத்தித்தனதாய்தின்று தன்
பசிதானுறுமட்டுமூர்தங்கொள்ளே.

சொள்ளப்பா அழர் சமதைக்கையில் வாங்கி குணமாக வசிய வென்று
குறிப்பாய்க் கொண்டு, மெள்ளப்பா பூணகத்தில் மனதை நரட்டி மேலாகா
நீலந்தச்சுடனாப்போற்றி, செல்லப்பா போதுகத்தில் நின்று கொண்டு செ
கத்திலுள்ள மாணிடர் தன்னேனையப்பார் சது, விள்ளப்பா சிவயவசியென்று
சொன்னால் மெய்யிலுள்ள வினைகளெல்லாம் மிலகிப்போமே. என்கல

சத்தருவியம்.

பொம்பாபாபூரணத்தில்தன்னைசுவத்து பொறுமையுடனோசகத்
தால்பூரணத்தைப்பார்த்து, நாமப்பாகும்பதத்தில்தின்றுகொண்டு நயமயந
வென்றோசொன்றுயானால், தாமப்பாசத்துநுவும்வசியமாகுஞ் சகலகலைக்
ஞானமெல்லாந்கானேதோற்றுந், காமப்பாகலவியிலேதம்பனத்தைதக்கே
ருகட்டாகுதல்புடைமனதருத்தில்தவையே. எயுக

பையப்பா வாசித்த மூலத்துட்டி மசத்தான மூலம், தால் கோசத்தனைத்
பாற்றி, செய்யப்பா பூசத்தால்கும் பசத்திலின்று செபித்திடுவாய்வளி
யசிலென்று மாறி, பையப்பா பனைவர் மேலாசை கொண்டால் பதருது
விந்துவது செய்மாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியையுலகத்தோர்க்கு
விள்ளாதே குற்றம்வருஞ் செய்மாய்நில்லே. (இது-விந்துவதம்பனம்)

ச. த. த. (75) 6007 LD.

செயமாகச்சத்துருமாரணத்தைக்கேளு செப்புநிறேன்யவசியவெ
ன்றுமாறு, பயமாகிச்சத்துருவுமயங்கிப்போவான் பஞ்சதனிலக்கிணிபோ
ற்பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிகிற்பதாயென்றால் நல்லோரைத்தூஷி
ணிப்போர்நன்மையில்லோர், மயமானசீவசெந்தைஅழித்தோர், தன்னைமா
ரணிப்பாய்புலத்தியனேமனதிற்காணே.

காணப்பாழாணத்தைக்கண்டுபிடிநா முறையாய்க்கெண்டதினாற்
காணுஞ்சித்தா,கிணப்பா வென்றுசொல்லிநினைத்தாயானால் வேதாந்தஞ்
சித்தாந்தமிரண்டுங்கிட்டார்,நாணப்பாதாமனனாய்தனதாயந்த தன்மையு
ளபூரணத்தினன்மையாலே,நாணப்பாதுரும்பாகுந்துரும்புதானுஞ்சொ
ல்லாததிற்தாந்தான்ஞாநாஸமே.

கருநாஸாபிரத்தி நூறுந்தான் குறிப்பாக ஆதியந்தம்நன்றாய்ப்
பார்த்தால், கருநாஸஞ்சகலசித்துயிந்திரசாலந் தன்மைபுள்ளமந்திரமுஞ்
சித்துநாமும், வருநாஸாவரகமஹானந்தஞ்சொல்லும் வாருதிபோல்
செயநீரும்வதுவாய்ச்சொல்லுங், கருநாஸம்பன்னிரண்டு நூறுங்காத்து
கட்டாகனட்டிடனைநுகைச்சேரோ.

உதடு

[illegible]

நானா பூணந்திரின் ருபா னால் நலந்தா துளட்டுமர ண்டிமொன்ரு
யம்போகுள், நானாநா துளட்டுங்கட்டின் மட்டா குந்தேகமதுவச்சிர

காயம், மேலான தேகமப்பாடிநமமாச்சு மேய்க்கின்றவையெதுபாமாய்ப்
போச்சு, தாளான இதழ்ப்பூவுமறியலாஞ் தயக்காமற்பூணத்தைப்பூசை
பண்ணே.

கௌ

பூசையென்ன தேகமதாயிருந்துகொண்டு பூணமெய்யாபாமாய்ப்புத்
தியாலே, ஆசையுடன் ரஸிமதியையன்பாய்க்கண்டு அக்கினியின்கோத்திர
மாயருளைப்போற்றி, தேசமுடன் ரஸிமதியையாறிமாறி கிணத்தொருஅ
க்கினியில்கிலைத்தாயானால், பாசமென்ற தேகமதுவதுத்துப்போச்சு பா
மான தேகமதாய்கிலைக்கலாச்சே.

கௌ

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவேகாயசித்தியென்னுப்போது நோக்கொருபோதுபோச
னந்தான், மலைக்காமல்பச்சரிசிறுபயறுங்குட்டி வாகாஅழுதுசெய்த
சக்கரைதேனுடனே, குலைக்காமலொருபோதுஅழுதுகொண்டு குணமா
கமுப்பழமும்பாலுங்குட்டி, கலைக்காமல்கற்பமதைக்கொண்டால்மந்தா
காயசித்தியுறுதியடாகருதிப்பாரே.

கௌ

பாரப்பாஇன்னமொருபாசங்கேளு பால்தனிலேபச்சரிசியாகப்பண்
ணி, நோப்பாசக்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் - நோப்போட்டென்றப்ப்பத
மாய்க்கிண்டி, நோப்பாசனிவகையுங்குட்டச்சேர்த்து தியாகவொருபோ
துஅழுதுகொண்டு, காரப்பாகற்பமதுகொண்டாயானால் காயமதிவந்த
மாசித்துமாமே.

கௌ

சித்தென்னதேகமதுயிருகில்ல சிவசிவாசேசமதபாமானந்தம், ப
த்தென்ன : எனதுகிரையாகவேனும பருகியைத்தேடினதாப்பகனேது
ண்டு, சித்தென்ன ஒருபாசங்கேளுவாய்ப்புத்து சருத்தோடேஅனுபவித்தா
ல்லாறுஞ்சிதது, செத்தென்ன அதின்பிறகுநான்னகாணுஞ் சிவசிவாதே
கமல்லோசியன்கருமே.

அர

கருகஇன்னமொருபாசங்கேளு குணமாகஅழுதுபடிவாங்கியைந்
தா, நோசத்துவணையுடபதுப்புங்குட்டி கீர்கனிலேஅழுதுசெய்தகளை
வாய்க்கேளு. சேருகும்பருவாதித்தேங்காய்ப்பூவுஞ் சாராக்கக்கரையு
ந்தெரியுங்குட்டி, சேருகக்கிண்டிஎன்னருபநலைத்தால் சிக்கனிலேயின
கில்லபதமாய்பாரே.

அர

பதமான அமுதேதித்தொருபோதாண்டு பர்குணையதின்பிறகு
கற்பங்கொள்ளு, மதமானமதங்கனெல்லாமடங்கில்ல மகத்தானதேகம்
வச்சிரதாமாகும், விதமானஅஷ்டசித்தாடமெய்க் கிலேசமததான்வ
ளரும்விசிதமாகும், அதமானமனநிருத்தியகன்றுபோதும் அகாஅம்ப
ரத்தினருள்காண்பாரே.

அர

காணப்பாஅழுதுபடிசனமத்துக்கொண்டு கருத்தறிகெட்டுமுப்பூ
தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பாஅொருபோதுஅழுதுகொண்டு சிவசைக
ற்பமதுகொண்டால்மந்தா, தேனப்பாஅமுதமதுசகித்தகாணுந் தெவி
ட்டாதஅமுதமதைப்பானம்பண்ணு, பூணப்பாருருபதத்தைத்தொழுது
கொண்டு பொலஸதமாய்வையெல்லாய்ப்பாக்குபோச்சே.

அர

போக்கான அமுதுபடி அவனோடொத்த புதுசானவளரிசுபொடித்து
ப்போட்டு, வாக்காசு அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு வளமா ஒருபோது
கொண்டால்பா, தாக்கானசடலமதுவலுத்துப்போகுந் தன்மைபுடன்க
ற்பமதுசாச்சுது கொண்டால், நாக்கான அமுதமதுகொலிக்கும்பாரு நனை
நாகள் தானொழிந்துநலமாய்பாரோ. அராச

நலமாகஇன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமை
ந்தா, பிலமாகச்சீரகமுஞ்சுத்திபண்ணி பெருபையுடனிரண்டுமொன்றாய
முதுசெய்து, குலமானவெல்லமதைதொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுடனொ
ருபோது அமுதுகொண்டால், தலமானபித்தமெலாம்பிரண்டுபோகுந் தா
னிதனில்மன்மதன்போலாவாய்பாரோ. அராரு

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாக பக்குவமாய்த்தானெடுத்துவைத்
துக்கொண்டு, வாப்பாகிரம்புநனைக்கவாயம்பண்ணி வாகையாகக்கவாய
மதிமுதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திறமாகஅ
முதுகொண்டால்தேவச்சீரன், காப்பாமுனைமென்றதெல்லாம்போகுந் த
ட்டரசக்கற்பமுதையுண்டுதேதே. அராச

தேர்த் தகின்புஇன்னமோர்பாகங்கேளு திறமாகப்பருத்திவினாப்
பாறுர்வாங்கிச்சார்ந்துசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரைதேனா
ட்டிகன்றாய்ப்பாசஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகவுதயமதிறகொண்டால்பைந்தா
கொண்டதொருமேகமெல்லாற்றுநல்ல, ஆர்ந்துமிகவீரியந்தானதிகமாகு
ம் உன்மையுள்ளதாது வெல்லாம்பிலக்கும்பாரோ. அராச

பாரப்பாகப்புடனே தினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிவேபாக
ஞ்செய்து, காப்பாஇனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்க மெலொருபோ
துகொண்டால்மைந்தா, நோப்பாசதைபிலுள்ளபித்ததீர்கள் நீங்கிநீங்கிதே
சுமதுகுளிர்ச்சியாகும், வீரப்பாசெய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கிதே
சுபவச்சீரகாயமாமே. அராஅ

சாயவகை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகுமங்
கூட்டி, வேயமுடன்வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து நினைவாகச்சட்டி
யொன்றுகாயவைத்து, தாயகாய்கருப்புட்டிராதனிற்போட தப்பாமது
ருயெதுசூழும்பாய்ந்திரும், ஞாயமுடன்பொடிதது விக்கிண்டுப்போது நல
மாகமெழுகுபதம்நன்றும்பாரோ. அராச

ஆமப்பாமெழுக்கேத்துவுதையந்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுட
னையாசேரு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்உதார்த்தன்னில் களிமுடலேமேக
வெட்டைஅற்றுப்போகுந், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகுந் தனதானபி
த்தரீதானேபோகுந், தாமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியாகுந் கற்புடவாச
மதாய்க்காந்தியாமே. அராஅ

அரிதாரபஸ்பம்.

காந்தியாமரிதாரங்கலவத்திட்டு கருவான ஆதியந்தங்குடச்சேர்த்து, பாந்தியமாய்செயிராலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுங்குன்மந்தீரு மகத்தானசீதகாமந்றுப்போமே. அகக

துரிசுசெந்நூரம்.

போமென்றுவிசொமல்துருசதுத்தம் புனிதமுடனாதிபந்தங்குடச்சேர்த்து, ஆமென்றுகலவாநிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிபூட்டி, சாமென்றுமண்சிலைவலுவாய்ச்செய்து சாக்கறிந்துபுடம்போடத்தாரங்கட்டி, ஒமென்றசெந்நூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பதனம்பண்ணே. அக௨

பண்ணியதோர்செந்நூரம்பணவிடைதானெடுத்த பாங்கானதிரிகடுகுரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்நூரமணைத்துக்கொண்டால்உள்விசுகைகமக்தாரகாசம்நீங்குந், பண்ணியனெகற்பமதுகொள்ளவேன்றுல் போக்கறிந்துதேகமதின்றோயைத்தீர்த்து, தன்னிமையாய்சற்பமதுகொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே. அக௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரப்பஸ்பஞ்சொங்வேன் மகத்தானதுருகடனேதுத்தங்குட்டி, நலுவாமல்செயொதிதாரபஸ்பம் நலங்காமல்முலைப்பாலாலரைத்துமைந்தா, செலுகாமல்துட்டதற்குக்கவசம்பண்ணி சிக்கெனவேலுட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, அழகாமல்புடம்போடுஎடுத்தப்பாரு அப்பனேதாம்பிரமும்நீறிப்போமே. அக௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு ஷெதாகத்தாம்பிரந்தகடாய்த்தட்டி, தேறிப்பாறிறாக்கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டுஅரைத்து அந்தத்தகட்டில்பூறி, பாப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமாயொருமுழுத்தின்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதின்றோறுங்கிறிற்குமப்பனேபழச்சாற்றுவனத்திடாயே. அக௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்தவட்டுபண்ணி அலாநன்றாய்க்காய்ந்நபின்புவோட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்எந்தெரியாமல்மண்ணுஞ்செய்து வலுவாகநிறைந்ந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்து அனரையேஎடுத்தபாரு நிறையோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கரைத்தபழச்சாறதனுல்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. அக௬

போட்டபுடமாறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலேநீறிப்போகும், தேட்டமுடனிறெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பமதின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனிநூற்றுக்கொன்று நன்றாக

போக்கான அமுதுபடி அவனோடொத்த புதுசானவெரிசுபொடித்து
ப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு வளமாய் ஒருபோது
கொண்டால், தாக்கான சடலமதுவலுத்துப்போகும் தன்மையுடன்க
ற்பமதுசாச்சுதுமெண்டால், நாக்கான அமுதமதுசொலிக்கும்பாரு நனைதி
னாகள்தா ஓழிந்துநலமாய்பாரோ. அர ச

நலமாக இன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமை
ந்தா, பிலமாகச்சீரகமுங்கத்திபண்ணி பெருபையுடனிரண்டுமொன்றாய்
முதுசெய்து, குலமான வெல்லமனைததொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுடனோ
ருபோது அமுதுகொண்டால், தலமான பித்தமெலாப்பிரண்டுபோகும் தா
ணிதனிமன்மதன்போலாவாய்பாரோ. அர நி

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாக பக்குவமாய்த்தானெடுத்துவைத்
துக்கொண்டு, வாப்பாகிரம்புநனைக்கவாயம்பண்ணி வகையாகக்கொய்
மதிமுதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திரமாக அ
முதுகொண்டால்தேவச்சிரங், காப்பா முனமென்றதெல்லாப்போகும் க
ட்டாகக்கற்பமுறையுண்டுதேதே. அர ன

தேர்ந் தபின்பு இன்னமோர்பாகங்கேளு திரமாகப்பருத்தினினைப்
பாலுர் வாங்கி, சார்ந்துசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கனா தேனா
ட்டிநன்றாய்ப்பாசஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகவுதயமதிருகொண்டால்பைந்தா
கொண்டதொருமேகமெல்லாபற்றுநல்ல, ஆர்ந்துமிகவீரியந்தானதிகமாகு
ம் உன்மையுள்ளதாது வெல்லாப்பிலக்கும்பாரோ. அர எ

பாரப்பாகப்புடனே தினையுங்குட்டி பக்குவமாய்ப்பாத்தனிவேபாக
ஞ்செய்து, காப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்க மலொருபோ
துகொண்டால்மெந்தா, நோப்பா சதைபிலுள்ளபித்தநீர்கள் நீங்கிநீடுதே
சுமதுகுளிர்ச்சியாகும், வீரப்பா செய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கதே
சுபவச்சிரகாயமாமே. அர அ

சாயவகை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகுஓமங்
கூட்டி, வேயமுடன்வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து நினைவாகச்சட்டி.
யொன்றுகாயவைத்து, தாயகாய்களுப்புட்டிராதனிற்போட தப்பாமலு
ருவியது குழம்பாய்நிற்கும், ஞாயமுடன்பொடிதது விக்கிண்டுப்போது நல
மாகமெழுகுபதம்நன்றும்பாரோ. அர க

ஆமப்பா மெழுக்கெடுத்துவைதயந்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுட
னையாசேரு, தாமப்பாசொல்லுகிறோம்உதார்த்தன்னில் நளிருடனேமேக
வெட்டைஅற்றுப்போகும், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகும் தனதானபி
த்தநீர் தனேபோகும், தாமப்பாக்கொண்டவுடனுறுதியாகும் கற்பூசவாச
மதாய்க்காந்தியாமே. அர ய

அநிதாரபஸ்பம்.

காந்தியாமரிதாரங்கலவத்திட்டு சருவான ஆதியந்தங்குடச்சேர்த்து, பாந்தியமாய்செயிராலனாத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுசொங்குன்மந்திரு மகத்தானசேதகாமற் றுப்போமே.

அகக

துரிசுசெந்துரம்.

போமென்றுவிசாமல்துருசுதுத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்குடச் சேர்த்து, ஆமென்றுகலவாநிலனாத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிபூட்டி, சாமென்றுமண்சிலைவலுவாய்ச்செய்து சாக்கறிந்துபுடம்போடத்தா ரங்கட்டி, ஆமென்றசெந்துரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பத னம்பண்ணே.

அகஉ

பண்ணியதோர்செந்துரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிக ருஞ்ஞானமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்துரமணைத்துக்கொண்டால்உ ள்விசைகாமந்தாரகாசம்நீள்குர், பண்ணியனெகற்பமது கொள்ளவேன்று ல் போக்கறிந்துதேகமதின்றோயைத்தோத்து, தன்னிமையாய்சற்பமது கொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே.

அகஉ

தார்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதார்பிரப்பஸ்பஞ்சொங்வேன் மகத்தானதுருகடனேது த்தங்கட்டி, நலுவாமல்செனொடுதாரபஸ்பம் நலங்காமல்முலைப்பாலா னாத்துமைந்தா, செலுகாமல்துட்டதற்குக்கவசர்பண்ணி சிக்கெனவேலு ட்டில்வைத்துசிலைசெய்து, அழகாமல்புடம்போடுஎடுத்துப்பாரு அப்ப னேதார்பிரமும்நீறிப்போமே.

அகச

நீறிப்போமின்னொருநெறியைக்கேளு லெழுகாதத்தார்பிரந்தக டாய்த்தட்டி, நேறிப்பாறிதாரக்கட்டைநன்றும் தேன்விட்டுஅரைத்து அந்தத்தகட்டில்பூறி, பாய்ப்பாயோட்டில்வைத்துசிலைசெய்து பக்குவமா யொருமுழுத்தின்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதின்றொறுக்கிநிற் கு மப்பனேபழச்சாற்றுவதைத்திடாயே.

அகடு

அரைத்துநன்றாய்வுழித்தெடுத்துவட்டுபண்ணி அலாநன்றாய்க்காய் ந்தபின்புவோட்டில்வைத்து, வணாத்தடக்கள்நெரியாமல்மண்ணுஞ்செய் து வலுவாகநிறையறிந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்து அனொறியேஎடுத் துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கரைத்தபழச்சா றதனாஸ்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே.

அகசு

போட்டபுடமாறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலே றிப்போகும், தேட்டமுடனிறெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பம தின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனின்றுக் கொன்று நன்றாக

க்கொடுத்திடவாற்றீர்ஞ்சாதர், வட்டமுளபிணிகளுக்கும் தேவிலீந்தால்
வாங்காதகுன்மமெல்லாமாண்டுபோமே. அகௌ

போமென்றுநிகொமலின்னமொன்று புத்தியுடன் சொல்லுகிறேன்
மைந்தர்கேளு, ஆமென்றுதாம்பிரம்பொடியாய்ச்செய்து அப்பனைபழச்
சாற்றாக்கத்தெய்வணி, நாமென்றுசொல்லுகிறோமாதியந்தம் நயமாகஇ
டைக்கிடைதரன்சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்றபழச்சாற்றாக்கத்துமை
ந்தர தன்மைபுடன்புடம்போடீறிப்போமே. அக௮

கெந்தசபஸ்பம்.

போமப்பாக்கெந்தகத்தைச்சுத்திபண்ணி போக்கோடேஆதியந்தம்
கூடச்சேர்க்குதாம்பாபழச்சாற்றாக்கலவத்காட்டி கலைமெழும்ப ஆட்டி
னதால்மெழுகாய்ச்சிந்தும், ஆப்பாவழித்துகன்றாய்வட்டுபண்ணி ஆறவி
ட்டிலேவாட்டிவ்வந்தசீலைசெய்து, நாமப்பாசாக்கினுடநிதானங்கண்டுநன்
மைபுடன்புடம்போடீறிப்போமே. அக௯

போமப்பாப்பற்பமகைதபணவிடைதான்கேளு புதுமைபுடன்தேனதி
லேகொண்டாரானும், நாமப்பாசொல்லுகிறோமெல்லாம் நாடாம
னைவிதிர்க்கன்மையாக, தாமப்பாநாதுவிர்த்தியதிகமுண்டாம் தயவான
கெந்தததின்பற்பத்தாலே, ஆமப்பாநாகாசபற்பமாகும் ஆதியந்தமமர்ந்த
தினமெல்லாம்போச்சே. அக௯

சாதிவிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுநிகொமலின்னமொன்று புதுமைபுள்ளசாதிவிங்கக்
கட்டுசொல்வேன், போச்சென்றுநினையாதே ஆதியந்தம் பொதுமைபுள்ள
சாக்கெடுத்தப்பாலாவட்ட, நீச்சென்றுமெழுகாகுமைந்தாகேளு நிசமா
வகெந்திபற்பமெழுநிற்சேர்க்கு, ஆச்சென்றுகலவத்தொட்டிமைந்தா அ
ககாலிங்கமதிர்க்கைப்போடே. அக௯

போடப்பாகவசாதையழத்திமைந்தா போட்டின்புழப்புடத்திற்
போடுபோடு, நாமப்பாடுப்பாடியுமுண்டபுடம்போடு நாமானசாதிவிங்க
யிதுசெய்தபிறம், ஆப்பாமதிதனிலேநின்ற ஆடு அதின்பிறஞானிதனிலே
அமுத்தியபாரு, மேடப்பாசிவியோசப்புதுமைதன்னில் தேடினதால்கேளு
கிததித்தியிதாமே. அக௯

பூணுதிலேயம்.

நாமாக இருக்கவென்றபூணாடு செப்புநிறேன்புலத்தியனேதிற
யாய்க்கேளு, வானானதிரிகடுகுருணமேசெய்து வற்றொருமுலிகையி
ன்காம்புலினைக்கே, வானானசட்டிகனைக்காயவைத்து கருகாமலெலிகை
வைக்கனைந்துமைந்தா, நாமானதிரிகடுகுருணமேசெய்து நோகத்தான்
கடைந்துவைத்துக்கொள்வே. அக௯

மொள்ளப்பாபழச்சாருவாக்கெல்ல குணமாசஅறிப்பேற்றிபாகாய்
ச்சிண்டி, மொள்ளப்பாபாருவருஞ்சமயந்தன்னில் மொலாக இருபொடியுமே
ள்ளர்கொட்டி, மல்லப்பாபிடித்ததுபோறதிண்டுவிண்டு மார்க்கமுளபாருட

னேபொடியுஞ்சார்த்து, தென்னப்பா போலவோ திருநென்றும் திறமாக
ப்பிசைந்துருட்டி பதனப்பண்ணே.

அ28

பண்ணியதோர் லேகிசுந்தான் பூணுதி பார்த்தனிலேயிந்தமுறைகு
வர்காணார், உண்ணப்பாசுண்டக்காயளவளிதம் உண்டபின்புமூலமதில்ம
னத்தைவைத்து, விண்ணப்பா தானேச்சிமெள்ள கோகி விதமாக கோகினதா
ல்பூரகமேசெய்து, நண்ணப்பாகும்பகத்தேதின் றுல்மைந்தா நமமானா
னத்துக்குருதியாமே.

அ29

வேறு-லேகியம்.

உறுதியுள்ள லேகியந்தானின்னமொன்று உண்பாயுடன் சொல்லு
கிறேன்மைந்தாகேளு, பருதியெனுஞ்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி பதமானகி
ரார்ப்புடனேவலங்குட்டி, கருதினனுர்பின் குட்டியைந்துவொன்று சகமா
கவெண்ணையினுல்மெழுகாயாட்டி, கருதிமனதொன்று மூலிகைதான்வா
ங்கி சார்புவிதைதனைச்சீக்கருக்கிடா வே.

அ28

கருக்குவதுபொன்னிறம்போல்கருக்கிச்சொண்டு கடைத்திலேய்ப்ப
பொடியாகுமைந்தாயைந்தா, வருக்குவதுவேல்மதில்பிசைந்துகொண்டு
வுடன்செருமுன்னரைத்தமருந்திதனை, நெருக்கின்றாய்ப்பிசைந்தருட்
ய்ப்பிசைந்துதன்னில் நிறுத்திமிகப்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு, அரி
க்குமுதலெழுந்ததுவைப்பணிந்துபோற்றி அப்பனையுடலறிந்துகொ
ண்டிடா வே.

அ29

கொண்டவுடன்பூரணத்தின்போதைதனை கூறுதற்குநாவுமுண்
டோபாவுமுண்டோ, விண்டதொருமொழிதவிரா அறிவுகுன்று விள்ளுகி
றநாவலராமேனிவாடா, அண்டப்பிரானருள்மிகவுஞ்சொலிக்குமப்பா அர
காபன்னிரண்டுமடங்கும்வீட்டில், குன்றுதபூரணமாய்போதையாகி கு
ணமாகச்சதாபோதையாகும்பாரோ.

அ29

சாராயதோஷம்.

பாரப்பாபோதமயமாகென்று பரிசுசெட்ட சாராயத்தனைக்குடித்
தால், வீரப்பாதான்மீறிபித்தங்கொண்டு மெய்மறந்துதித்தகீர்மேலேசெ
ன்று, ஓரப்பாதேகமெல்லாமரிப்புமீறி உண்டதொருசற்பமெலாம்மீழலா
ய்ப்போரும், நோரப்பாவுதரமதுதடித்துநல்ல நங்காதலா தினாயாச்சாவா
ன்பாரோ.

அ28

களளின் தோஷம்.

பார்க்கலேகளளினுடனேர்மைசேளு பாங்கானபித்தகோசுசெற்கொ
ண்டு, ஏற்கலேகளன்னொளிவுமயங்கிப்போரும் எழுந்திருக்கலொட்டாது
மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனானமீறிப்புலப்புலிக்குஞ் செடந்தளந
துவாசியதுசிறுஞ்சிறு, முர்க்கமுடனாவிதேய்துமதியின்று மோனவில்
தான்மறந்துபோவான்காணே.

அ29

புத்திகறல்.

காணப்பாமஞ்ஞசாராயத்தாலே கண்மறந்துசெத்தவர்களைந்தய
கோடி, விணப்பாதுதிருவிந்தித்தள்ளும், சிணாருடன்பேசாதேமொ

ழிதப்பாதே, தானப்பாவென்றமதந்தனைக்கொள்ளாதே தனையறிந்துமதி
யமுதந்தானே கொண்டால், தானப்பா துரும்பாகுந்துரும்புதுணாஞ் சொ
ல்லவொணா அஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாமே. அருக

துஷ்டனாத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பாபுலத்தியனேயின்னமொன்று அடைவானவுண்மைமெயின்
றுசொல்லக்கேளு, தாமப்பா பெரியோரைத்தவகியோரை தாமென்றமொ
ழிமறந்தயோகியோரை, தாமப்பால்கொண்டசிவஞானியோரை காலறிந்
துபோகமதைக்கருதினோ, தாமப்பா எளியோரை வடியோர்தன்னை நன்
றானதாய்தகப்பன்நல்லோர்தானே. அருஉ

தானேன்றசற்றாருவுந்தாரணிதன்னில் தயவானதெய்வமுதல்சொன்
வதெல்லாம், வீணென்றுதானினைந்து அழும்புபேசி வினைசெய்யுஞ்சண்
டாளருலகத்துள்ளே, தானேன்றமதப் பேசித்திரிவாரப்பா நலமிலாப்பாத
கரைக்கண்டாயானால், ஆகியென்றுமபெண்ணென்றுபெண்ணவேண்டா
மனியாயப்பாவிசுட்டிச்சொல்லக்கேளே. அருக

கேளப்பாநாம்பொன்றேமனதுகொந்தால் செடிகலந்தி அண்டமுத
ல்கடுங்குராப்பா, துளப்பா அவர்கள்மனம்நோகப்பண்ணு மசடருக்குமார
ணத்தைச்சொல்லேனையா, மாளப்பா துரோகியுட்பேணாச்சொல்லி மனதா
கமாரணிக்கமாண்டுபோவான், தாளப்பா அதினாலேகுற்றமில்லை நன்மையி
லாததுஷ்டரைச்சங்காரம்பண்ணே. அருக

பண்ணப்பா அறிந்தகீகொல்லாவிட்டால் பலகோடிசித்தருடசாபம்
நல்கும், விண்ணப்பாதானிடியுமப்பாச்சொன்னேன் வினைசெய்தோன்த
னக்குவினைசெய்தால்நன்மை, பண்ணப்பாதனக்குமருந்திட்டுஅந்த புண்
ணற்றுமகமையடாபுத்திசொன்னேன், சண்ணப்பா வானிதியில்பேய்ச்சுறா
வை தன்மையுடன்கொடுவந்துதயிலம்வாங்கே. அருரு

பேய்ச்சுறாத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத்தயிலமதிவிக்குசேர்த்து மத்தித்துச்சிமிழதனில்பத
னம்பண்ணி, திங்கிலாத்திங்குகள்செய்யும்பாவி திருடர்களைத்தானழைத்
துவைத்துக்கொண்டு, ஒங்கிடுமத்தயிலமதில்பணவிடைதானெடுத்தவண்ண
மையுடன்வஞ்சகமாயவனுக்கிலாய், தாங்கியேதயிலமதுசென்றபோதே
தான்மயங்கி அறிவிழந்துபோவான்பாரே. அருக

பார்மிதுலேதிரிந்து அலனுமைந்தா பஞ்சரிப்பாதுலகோரைக்கண்
டால்கைமந்தா, கொல்கப்பெரியோரைக்கண்டால்பந்தா மெடிதா கந்திழ்வி
ழந்துபணிலான்பாவி, ஊர்மிதிலமுதையது திரியுமாபோல் உட்சென்று
பற்றவுமேலடிப்போனவை, ஊர்மிதிலமுற்புணர்மேசமாட்டான் அடிட்டி
னாலேகொடுவானறிந்தவாங்கி. அருக

வன்வலத்தயிலம்.

அறிந்துபாதித்தமெய்நவஞ்சகைச்சொல்லை மகாராபிப்படியே
வவ்வால்வாங்கி, தாங்கியுமதந்தனைகாழாமதந்தனைகா பதமான்புகையிலையி
லுடச்சேர்த்து, தாங்கியுமதந்தனைகாழாமதந்தனைகா பதமான்புகையிலையி

நீமைந்தாமந்தா, பொருந்திரண்டுமொன்றாகப்பொருந்துப்பாரு புன
யோர்சள்காணியுபகயிலேயேன்பாரே. அசுஅ

பாரப்பாஇப்புதையைப்பாவினோர்க்குபரிவாகக்கொடுத்திடவேமை
ந்தாகேளு, நோப்பாநிலைதப்பிவறிவுஞ்நி நெஞ்சாரப்பிததமதுமேலே
நோக்கி, ஊரப்பா திரிவான்காண்டித்தன்போலே யுலகோனாக்கண்டவுட
ன்பயந்தநிற்பான், சீரப்பாகண்டபெலாந்தன்பான்பாவி திரக்கெட்டுமதி
கலங்கிப்போவான்பாரே அசுஅ

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவேஅப்பிரகம்வாங்கிமைந்தா பண்பாபப்பொடித்ததனைப்ப
தனப்பண்ணி, ஏற்கவேவிபூதியுடன்சலந்துகொண்டு எள்ளளவுதானெடு
த்துக்கையில்லைத்து, மூர்க்கமுளமுடர்முன்னேயுதவுனு மோகமுளஅ
ப்பிரகமதுதான்சென்று, சேர்க்கையுடன்கண்ணிலேபறந்துவிழும் கா
ணத்திலேகண்ணைமெள்ளக்கசக்குவாரே. அசுஅ

கசக்கையிலேஅதாதுவும்விழியில்பற்றி கறகறெனத்தண்ணிராய்க்
கணந்துபோகு, மசக்கமதாய்க்கண்டுணுளிவுமயங்கிப்போகும் வையகத்
தில்நடப்பதற்குக்காலங்கேது, பிசக்குமில்லைகண்போனாற்காலங்கேது பி
ணம்போலமதிக்கெட்டுஅலைவானப்பா, வசக்கமிவமானிடையசற்றவே
ணும் வாதவினைதீர்வதற்குமருந்தாம்பாரே. அசுஅ

மருந்தறிந்துபிணிவிசுக்கும்வாறுபோலே வஞ்சகர்க்குமருந்திததா
ன்மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்துவகைசெய்துக்கொண்டு வஞ்சக
ரைசங்காரம்பண்ணவேணும், அருந்தமிழா லுரைத்தபண்ணிரண்டுநூற்றி
ல் அவையடக்கம்பொருளடக்கம்அனந்தஞ்சொன்னேன், தெரிந்தகொ
ண்டுபண்ணிரண்டுநூற்றமைந்தா சிவசிவாஅடக்கமதாய்செறிந்துகொள்
ளே. அசுஅ

கொள்வதற்குப்பண்ணிரண்டுசுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனேதானட
க்கிஞாருளைப்போற்றி, செல்வதற்குமூலமதில்மனத்தையோட்டி திர்க்க
மாய்நலமனைதச்சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்குமேல்முலநிவினுனி
லேநாந்தகேசகத்தான்பூணத்தைப்பற்றி, சொல்வதற்குவுபையிலொரு
ப்பகத்திலின்று சோராமல்மதியமுதம்பூணமாய்க்கொள்ளே. அசுஅ
அறிவுகறல்.

மதியமுதமென்றதொருவகைசைவந்தா பார்க்கமுடன்கோடியில்
ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால்பதியறியுமதிதான்தேய்ந்து விசையா
னபவியதனாலமுதங்காணும், பதியறிந்துஅமுதமதைக்கொள்வதற்குமக்
குவமாய்மூலம்தில்மனைதையோட்டி, கதிமோட்சமென்றதன்பேல்மூலம்
பாருசருணையதி லுண்டாகுமறிவைப்பற்றே. அசுஅ

பற்றுவதுமேல்மூலமாறாதாம் பங்கயத்தின்தரிசனத்தைப்பற்றி
னாக்கால், புத்தமுதங்கசிறுமிகவொழுமும்பா புத்தியுடனையறிந்து
கொள்வாரானால், புத்தியுள்ளமோட்சமெய்துங்கடாகதமுண்டாம் புத்த

நிலைதோற்றுமடாகற்பங்கொள்ளு, அற்றுதடாதேகமதில்நின்றநேயங்கள்
அரகராஅமுதரசதேசமாச்சே. அசடு

தேகமென்றமுலத்திக்குநிகொண்டால் சிவசிவாஅப்புதைதான்மே
லேசென்று, ஆகமுடன்சிரகிலேஅனல்தான்மீறி அப்பானகீர்ப்பனைத்
துவலியுண்டாச்சு, பாகமுடனநீர்தான் தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்குடு
கொண்டால்காங்களாச்சு, தாகமுடன்சுரமீறிவாதபித்தந் தணிந்ததனால்
சேத்துமத்துக்குயிரானாச்சே. அசசு

ஆச்சப்பாசேத்துமத்தான்மீறிற்றானால் அப்பனைதோஷத்துக்குறு
தியாச்சு, நீச்சப்பாதோஷத்துக்கடிதானென்ன நிலையானவாதமதில்பித்த
மீறி, போச்சப்பாபாதாதிசேசந்தொட்டுப் பொங்கியந்தப்பித்தநீர்பறந்து
மீறி, காச்சப்பாதேய்வுடனேவாய்வுகூடிக்கடினமுடனாகாசம்புக்கும்பாரோ

பாரப்பாமுன்றுமொன்றுய்க்குடிப்போச்சு பகையானபிரிதியுமப்பு
ம்மின்று, சேரப்பாகைந்துதண்ணீர்மண்ணாய்ப்போச்சு சிவசிவாபஞ்சகர்
த்தாள் கூத்திதாச்சு, ஆப்பாஅறிவார்கள்சடவ்வாழ்ச்சை அரகராரீர்க்குமி
ழிமாய்கைமாய்கை, தேரப்பாகைப்போலாஞ்சடவ்வாழ்ச்சை சிவசிவாஇ
தையறிந்துகுருவைக்காரோ. அசஅ

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பாரீரிழிவுமுதலாயுள்ள காமம்வினையனந்தபடாலக்கேரவில்
லை, பாரப்பாபிரியறிந்துமருந்துசெய்ய பக்குவங்கள்சொல்லுகிறேன்நன்
றாய்க்கேளு, தேரப்பாதிரிகடுகுருணமேசெய்து திரமானமுப்பூவுங்கூ
டச்சேர்த்து, வாரப்பாதேனதிலேபிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்கொ
ண்டுவிட்டால்காங்கள்போச்சே. அசசு

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பாசஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு புகழாகஅரத்தையுட்
ன்திரிகடுகூட்டி, காச்சப்பாதட்டிநன்றாய்க்கஷாயம்வைத்து கணக்காக
வடித்திற்றுத்துமுப்பூச்சேர்த்து, பாச்சப்பாதேனதிலேசொஞ்சம்விட்டு ப
க்குவமாய்க்கொடுத்தடவேசாங்கள்போகும், ஆச்சப்பாசமென்றதெல்
லாம்போகும் அரகராகுளிர்காமுகன்றுபோமே. அருடு

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சீரகமும்மும்
ங்கூட்டி, காமப்பாசிறுரீராலரைத்துக்கொண்டு கணக்காகசொருபடிநல்லெ
ண்ணைவாங்கி, ஆப்பாபசுலின்பால்கூடச்சேர்த்து அமைருந்து அதுவுட
னேகதைத்துக்கொண்டு, தாமப்பாமெழுகுபதமாய்வடித்து தன்மையுடன்
முழுகிவாச்சாங்கள்போமே. அருக

சுரமானபித்தத்தால்வெட்டைமீறிச் சூடுகொண்டமேகரீரிழிவுகா
னுஞ் சுரமானரீரிழிவுபிலத்துதானால் திரமாகாசனையுடனிறங்கும்பாரு,
வுரமானாசனையதுமீறிற்றானால் உடன்காணும்ரீர்ப்பிளவையுண்மை யுண்

மை, திறமாகத்தேகமதாலகண்டரோகஞ் சேர்த்ததொருநீரிழிவுபோகக்
ளே. அரு௨

நீரிழிவுக்குகஷாயம்.

கேளப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கிருபையுளமஞ்சனத்தி
ல் ஆவானாவேர்பட்டை, வேளப்பாகடலாஞ்சுபட்டைகூட்டி விபரமுடன்
முன்றுமொன்றுபிடித்துநல்ல, நாளப்பாபாண்டமதிவிட்டுமைந்தா நல்லத
ண்ணீர்நாலுபடிஎட்டொன்றுக்கி, வாளப்பா அதிலனாக்காற்படியிடித்து ம
கனேரீகுருப்போட்டுக்குடித்திடாயே. அரு௩

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திடுவாய்நாலுமுறைமைந்தாபைந்தா குணமாகும்நீரிழிவுகுடி
லம்நிற்கும், தடித்ததொருநீரிழிவுபனைப்புப்போக தன்மையுடனலேகிய
ந்தாடுனன்றுகேளு, அடுத்ததொருநீரிழிவுகுதிரிபலாதி அரகாவகைக்கு
ஒருபலமாய்வாங்கு, விடுத்ததொருஆவானா செங்கிஞுவைக்கொன்றைவித
மானமஞ்சனத்திரெல்லியாமே. அரு௪

ஆமப்பாஅஞ்சுவேர்பட்டைவாங்கி அப்பனையிடித்திடுவாய்வெவ்
வேறாக, தாமப்பாபொடிவகையோர்பலமாய்க்கூட்டி சங்கையுடன்முன்ம
ருந்துபொடித்துச்சேர்த்து, நாமப்பாசொன்னஜாபத்திரிசாதிக்காய் நலமா
னகுங்குமப்பூகொர்ப்புகூட்டி, தாமப்பாவகைக்கு அரைபலமாய்வாங்கி கடுக
நீபொடித்துமுன்பொடியிற்சேரே. அரு௫

சேர்த்ததொருபொடிகளெல்லாமொன்றுய்க்கூட்டி செம்மையுடன்
வைத்ததின்மேல்முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவாய்பகனின்பாத்தேங்காய்
ப்பாலுந் தன்மையுடனாட்டுப்பாலிளநீர்பாலுந், நேத்தியாய்வகைக்குவொ
ருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப்பாண்டமதிவிட்டுக்கொண்டு, கார்த்திடுவாய
டுப்பேற்றியனலைமூட்டி காணவேகொதிசுளம்பும்போதாதானே. அரு௬

தானேதான்கொதிசுளம்பும்பருவந்தன்னில் தப்பாமல்செல்லெண்ணை
படியேவார்த்து, மாணேசேள்பொடிவகையைக்கொட்டிக்கிண்டு மக்களே
மெழுகுபதமாகும்போதில், விணைதான் திரியாமல்சனைவாங்கி மெய்யா
னரசனையடரபலமொண்டு, பூணைதான்முற்குருவில்வாகன்பத்தி புது
மையுடனிரண்டையுமேபொடித்துப்போடே. அரு௭

போட்டவுடனிறக்கிநன்றுயாறவிட்டு புதுசானபிங்காந்தன்பாணி
தன்னில், நாட்டமுடன்வழித்துவைத்துபதனம்பண்ணி நலமானகண்ட
க்காயளவுகொண்டு, தாட்டிகமாயிருபதுநாட்கொள்ளும்போது தப்பாமல்
நீரிழிவுதானேபோகுந், தேட்டமுள்ளரீர்பேதம்நாவாட்சி திராதபிளவை
யொடுமேகம்போமே. அரு௮

நீரிழிவுக்குதயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீரிழிவு
போக, ஆமப்பா கஸ்தூரிதயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலத்தியனேநன்

முய்த்கேளு, தாமப்பாநல்லெண்ணை ஆவின் நெய்யுந் தன் னமயுள்ளிப்பள
ண்ணைவகைமுன்றுக்கும், நாமப்பாவகைக்குருபடியாய்வாங்கி நலமான
பாண்டத்திலிட்கொள்ளே. அருக

கொள்வதற்குச்சந்தனமேர்ப்பலந்தான்பத்து கூர்மையுடனெண்ணை
தனிந்கரைத்துபைந்தா, விள்வதற்குதாய்க்கொள்ளிக்கிழங்குசாறும் வித
மானபழச்சாறுப்படி தான்வாரு, சொல்லுமிளகீபடி ரெண்டு வாரு சந்தமு
ளசா திகைய்சா சிபத்திரி, செல்வதொருசீரகமும்பழச்சாற்றுலே தீரவா
ரைத்தந்தப்பாருடனேசேரே. அகர

சேர்த்தாநிக அடுப்பேற்றித்தீயைமுட்டி செம்மையுடன்மெழுகுப
தமாரும்பே தில், பார்த்துமிகக்கஸ்தூரிப்பலமரைதான்வாங்கி பக்குவமா
ய்கமதில்போட்டுமைந்தா, வார்த்துவாய்தயிலமதுகரகததுள்ளே மக
த்தானதயிலமைதப்பதனப்பண்ணி, போற்றியிகமுழுகுவர மேகங்காங்
கை பொல்லாதநீழிவுகதபங்கள் போச்சே. அகக

சுதயத்துக்கு சஷாயம்.

போச்சப்பாசிலேத்துமத்கால்சயங்கன்மீறி பொல்லாதிருமவாய்
பித்தமீறி, காச்சப்பாஅனலமீறிதேகம்வற்றி காங்கைகொடுஇருமலிலேக
கமாய்ப்பேரவான், பாச்சப்பாசயமாரைரோசந்தீர்ப் பக்குவநான்சொல்லு
கெமென்பண்பாய்க்கேளு, அச்சப்பா அரத்தைநன்றுயிடித்துக்கொண்டு அ
முரிவிட்டுக்கஷாயநீயளவாய்க்காச்சே. அகஉ

சுதயத்துக்கு லேயம்.

காச்சினதோர்கஷாயமதையிறுத்துக்கொண்டு கனமானமுப்பூவில்
வராகன்சேர்த்து, பாச்சவாய்தேதமதிற்கஷாயந்தன்னை பக்குவமாய்முன்
றுகாள்கொள்ளும்பேதில், மாச்சலென்ற இருமலீதகலுமைந்தா மனதாக
லெளியந்தாநென்றுகேளு, தாட்சியிலாத்நூதுளைகண்டங்கத்திரி சமூல
மேயிடித்துநன்றுவடித்துக்கொள்ளே. அகங

கொள்ளப்பாஇருவகையுமொன்றுய்ச்சேர்த்து குருவானஅமுரிவி
ட்டுரவியிற்காச்ச, அல்லப்பாஇப்படியேபத்துமுறைகாச்ச அதின்பிறகு
சுட்டிலொன்றுசக்கரையைச்சேர்த்து, வில்லப்பாமுப்பூவுஞ்சேர்த்துக்
கொண்டு விசையாபகவின்பால்நெய்யுங்கட்டி, நல்பப்பா அடுப்பேற்றி
ப்பொடியைக்கொட்டி நலமாகமெழுகுபதமாகவாங்கே. அகச

சுதயத்துக்குதயிலம்.

வாங்கியேநெல்லிக்காமளவுகொண்டால் மாருதசயங்களெல்லாமாறி
ப்போச்ச, ஏங்கியேஒடிவிடுஞ்சயமாய்பேய்தான் என்சொல்வேன்மண்ட
லத்தில்தேகசித்தி, தூங்கியேவாடாதேதயிலமொன்று சொல்லுவேன்பு
லத்தியனென்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்பால்நாழிதயிருநாழி செம்மைதி
றப்பகவின் கோமியமும்வாங்கே. அகரு

வாங்கின்றுப்பாண்டமதிலிட்கொண்டு மைந்தனேபழச்சாறு
கொரிப்பைமுசமுசக்கை, பாங்குடனேவகைக்குவொருபடிதான்வார்த்து

பக்குவமாய்ப்பிளகுவொருபவர்தான்வரங்கி, ஆங்கிகொண்டஅமுரியினுல
ணாத்துவாங்கி அப்பனைபாண்டமதில்கணாத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய்நல்
லெண்ணைபடிநாலுயார்த்து சமர்த்தாகஅடுப்பேற்றிக்காச்சகாச்சே. (

காச்சிகன்றாய்மெழுகுபதமானபின்பு காகமதில்தான்வடிக்கும்போ
துமைந்தா, ஆச்சியேசாகமதிலண்டச்சன்னம் அன்பானதாரபஸ்பங்கஸ்
துரியோடு, தாட்சியில்லாவகைக்குஅனாபலந்தான்போடு சமர்த்தாகத்த
யிலமதைவடித்துமைந்தா, தேச்சுமேழுமுடிவாசயங்கள்போச்சு சிவசிவா
தேகமதுவலுத்துப்போச்சே. அசுஎ

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பா குன்மமென்றதெல்லாம்போக புதுமையுள்ளலேகியந்
தானொன்றுகேளு, காச்சியதோர்கருப்புட்டிப்பலம்பத்துவாங்கி கருவா
னஅமுரியினுல்கணாத்துக்கொண்டு, பாச்சவாய்ப்பதனிலனைமூட்டிப்
பக்குவமாய்காச்சவாய்பாகுபோல, தாட்சியில்லப்பாகுதனில்சேர்மருந்
தைக்கேளு தப்பாமல்காரமுடன்காம்பவாங்கே. அசுஅ

வாங்குவாய்வெடியுப்புசவுக்காரந்தான் வளமானவனையலுப்புஇந்து
ப்போடே, பாங்குடனேபொரிக்காரஞ்சுடனுப்பு பக்குவமாய்பெட்டுவ
கையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்துப்பாகுதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க்
கிண்டிவாமெழுகுமாகும், ஆங்கவனேமெழுகுதனைப்பிங்குலள்ளே அ
டைத்துரீபதனமாய்வைத்துப்போற்றே. அசுஉ

போற்றியேமெழுகுதனைமைந்தாகேளு புத்தியுடன்பத்துநாஸ்கொ
ள்ளச்சொல்லு, தேற்றியேகொண்டதினாசத்திகுன்மந் திளானவாயுவி
னுல்லவிஞ்சப்பங்கள், சாற்றுகிறெஞ்சடைப்புசகதிதன்மஞ் சலஞ்செய்
யும்வரிஞன்மம்ருத்திவாய்வு, ஆற்றியதோருக்கத்தின்வலியோடொக்க
அரகாரகுறுக்குவனியனைத்தும்போமே. அசுமி

போமப்பாவாய்வுமேல்வந்தனாய்கள் பொல்லாததிரட்சியொழி
சீசையெல்லாஞ், சாமப்பாலேகியத்தைக்கண்டபோதே சாங்கமாய்குன்ம
மென்றதெல்லாம்போகும், ஆமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆன
தொருல்லெண்ணைநாலுபடிவாங்கி, தாமப்பாபாண்டமதிலீட்டுக்கொண்
டு தப்பாமல்பிளகுஒருபடிவாங்கே. அசுக

பிளகுதயிலம்.

வாங்கப்பாஏலமணாபடிதான்வாங்கி வலமாகஇரண்டையுமேயுடைத்
துக்கொண்டு, திங்கிலா முற்குருவில்லிராகன்பத்து சோத்துசுன்றுப்போ
ட்டணாமாய்க்கட்டினமந்தா, தாங்கியேபொட்டணத்தைஎண்ணைக்குள்
வைத்து தப்பாமலானிமுகத்திலவைத்துநன்றாய், பாங்குடனேதலைமுழு
கவேண்டினாக்கால் பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்கேளுகேளே. அசஉ

கேளப்பாபொட்டணத்தைப்பிழிந்துக்கொண்டு கெணிதமுடன்மு
ழுடிவாச்சீபக்காயால், வாளப்பாஉட்டுகொளொருதண்டகம் வரிசையுடன்

முழுவிவரவளமைகேளு, மேலப்பாகெண்டதொருவாய்வுபோச்சு மெய்
நிறந்ததென்னங் கொள்ளும்போச்சு, காலப்பா அசதிமேலசதிபோச்சு கா
பரீபித்தகீர்மேகம்போச்சே. அகந

மேகத்தினாலெழுந்தகோஷம்போச்சு வீருனபித்தமொவொதம்
போச்சு, காத்தநா ல்நாவாட்சி அகன்றுபோச்சு சலமானபிணிசங்கன் தானே
போச்சு, தேகத்திலகதிமொளிபோல்காந் தியாச்சு திரமாதத்தந்தங் களி மிதி
ப்போச்சு, மேகத்திலமன்மதன் போல்களையுண்டாச்சு மோசமில்லைமிக
னுடதயிலந்தானே. அசை

மூலத்துக்குமூலிகை.

தானென்றமூலத்துக்கு நுநிசொல்லேன் தயங்காதமூலமென்றதெ
ல்லாம்போதும், தேனென்றபுல்லறுகுதுளிரவைத்து செழுமையுள்ளத
ன்னீரில்குடித்தகயானால், னென்றமூலமெல்லாந்திருந்தீரும் உத்தம
வேயீஞ்சுநாளில்மெந்தா, வீணென்றமூலமெல்லா மொழிந்துபோகும்வி
சையாக இன்னமொருபாகங்கேளே. அங்கு

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பாகருணையென்றகிழங்குவாங்கி கெட்டியாயமுரியினுலவித்
தமைந்தா, காளப்பா திரிபலையைப்பொடியாய்செய்து நலமானகிழங்குட
னேபிசைந்துகொண்டு, வேளப்பாமுப்பூவுங்குடச்சேர்த்து விசையாகஅ
டுப்பேற்றிக்கண்டுமபோதில், ஆளப்பாநல்லெண்ணை அளவாய்விட்டு அர
காமெழுக்குபதமாகவாங்கே. அசை

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்நெல்லிக்காயள
வசொள்ள, வங்கியேபறந்தோடுமூலமெல்லா மென்னசொல்லேனீ ஞ்சுநா
ளில்மெந்தா, பாங்குடனேயுள்மூலம்மெனிமூலந்தான் பற்றிநின்றசீமூல
ம்மொத்தமூலம், தாங்கிநின்றகுச்சுமூலம்வாய்வுமூலம் தப்பாமல்மூலமொன்
பதுவுப்போமே. அசை

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

போப்பாதயிலமொன்றுதொல்லக்கேளு புதுபையென்றநல்லெ
ண்ணைநெய்யுங்குட்டி, ஆப்பாபழச்சாறுந்தயிருஞ்சேர்த்து அன்பாச்சுந
ள்ளிச்சாறுங்குட்டி, காமப்பா அடுப்பேற்றிக்காச்சும்போதில் தன்மையுட
னாக்கோலங்கொஞ்சம்விட்டு, நாமப்பாமெழுக்குபதமானபோதில் நற்கா
கமதிற்பூம்புழுகும்போடே. அசை

போட்டகொருகாமதில்லடித்துமைந்தா புகழாகத்தலைக்கீட்டுமு
ழுகச்சொல்லு. தேட்டமுடன்முழுவிவரமூலவாய்வு திரங்கெட்டுவேடி
விமெப்பா சொன்னேன், காட்டமுடனேயகன்றுதேகப்பொன்போல் நன்
மையுள்ள தேகமதாய்களிமமாகும், வாட்டமில்லாலட்சிமிதன்கடாகுமு
ண்டாம் மன்மதன் போல்காந் தியுண்டாமெந்தாபாரோ. அசை

பாப்பாபன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே பாடிவைத்தபொருள்களெல்
லாமடக்கமாகும், நோப்பாபன்னிரண்டாயிரச்சுருக்கம் நினைவாகஇந்நூலை

ப்பதனம்பண்ணு, காரப்பாகுருபத்தைக்குணமாய்ப்போற்றி கற்பூரீப
மதிற்கருத்தைவைத்து, சாரப்பாமதியமுதப்பானம்பண்ணி சதாபோதை
சிவயோகமாகுந்தானே.

அஅய

கெற்பவியாதீபாக.

தானென்றகெற்பநோய்தீர்வதற்குத் தயவானகருவொன்றுசொல்ல
க்கேளு, ஐனென்றகருகெடுத்திச்சுக்கிமைந்தா வுண்மையுடன்சிறீ
ற்பிசைந்துருட்டி, வானென்றாவிசுனிலேகாயப்போடு மார்க்கமுடனிப்ப
டியேபத்துமுறைபண்ணு, கோனென்றஅமுரியிலேகனாத்துமைந்தா கு
ருமையுடன் தெளிவித்துரவியின்வையே.

அஅக

வைக்கவேயுப்பதுவுப்படருப்பாரு வரிசையுடன்ப னமதாயெடுத்
துமைந்தா, வைக்கவேபிங்காணிப்பதனப்பண்ணி தானியில்பெண்கரு
க்குக்கெற்பநோய்தான், நயக்கவேவந்துதென்னவென்றும்மைந்தா கன்
மையுடன்ருவாகுடநாளிற்றானே, மயக்கவேமாப்பண்டம்பால்பழத்தி
னிலே வந்துசுடாகுதகத்தின்வாய்வுதானே.

அஅஉ

தானென்றகருக்குழியின்வாய்வுதங்கி தளர்ந்தொருசோனாயினால்
தசைதான்முடி, ஐனென்றதேகமெல்லாமகர்த்துநல்ல வுண்மையுள்ளஅ
டிவயிற்றில்லலியுண்டாச்சு, பானென்றகருக்குழிதான்விளக்கமன்றி பச
மானவிறதுவங்கேஅனுசாதையா, ஏனென்றாலாதியிலேவாய்வுகொண்டு
இருந்ததினால்கெற்பமது இல்லேதானே.

அஅங

கெற்பவாய்வுக்குஉப்பு.

தானப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோக தயவாசமுன்சொன்னவுப்பை
மைந்தா, தேனப்பாஅதில்துணுக்கிக்குழப்பியுண்ண செடத்திலுள்ளமல
சலங்கள்சோப்போகும், காணப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோகும் சருவான
கருக்குழியும்விளக்கமாகும், கோணப்பாகுருவருளால்கெற்பமுண்டாம்
கூறுநிறேனின்னமொருபாகங்கேளே.

அஅச

கெற்பமுண்டாகனண்ணெய்.

சேளப்பாதேங்காய்பால்சூசள்பாலுங் கெடியானதைவேளைவிழி
ச்சாலும், நாளப்பாலிலவாகச்சாறுங்குட்டி நன்மையுடன்வகைக்குரு
படியாய்வாங்கி, ஆளப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்லஅன்பானவிளக்கெண்ணை
ப்படியேவார்த்து, மேலப்பாஇடுமருந்தைவகையாப்க்கேளு மேன்மைதிரி
கடுகுதிரிபலையிந்நுப்பே.

அஅடு

உப்பதுவுங்கால்பலந்தான்வாங்கிசெல்ல வுடன்சேர்த்தமருந்துஅரை
பலமாய்வாங்கி, செப்பவேபெருங்காயம்விரிசெப்பத்து சேவேபொடித்
தந்தளண்ணைதனில்கலக்கி, தப்பாமலடுப்பேற்றிமேழுருபத்தன்னில் த
யவானருருப்போட்டுவடித்துமைந்தா, அப்பாதேன்பதமைதாய்வைத்து
க்கொண்டு அதின்விபாஞ்சொல்லுகிறேன்மைந்தானே.

அஅஈ

கேளப்பாலிலக்கமுள்ளபுணுகருங் கெணிதமுடன்படியனைக்கா
ல்திதங்கொள்ளு, நாளப்பாமுன்றுநாளகொண்டபோது நலமில்லாச்சித்

மொடுமேல்கட்டெல்லாந், தாளப்பாசமுன்றுவிம்வாய்வுபோகுந் தருகாத
வயிற்றுவலியுடனேநிற்கும், ஆளப்பாமறுசூதகமில்லையிலை அரகாரகெ
ற்பமதுவுண்டாம்பாரோ. அ.அ.௭

பாரப்பாவுலகத்திலுமலடோரில்லை பஞ்சவாய்செய்வோர்க்குஎல்லா
ஞ்சித்தி, காரப்பாருபதத்தைகத்தொண்டிபண்ணு காராசிகற்பமதைமற
ந்திடாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடுஆதிகற்பம் அனுதினமும்நேசமுடன்புசை
பண்ணு, வீரப்பாசெய்யாமல்மனதடங்கிநிலு விண்ணானகண்ணொளி
யைமேவிப்பாரோ. அ.அ.௮

பாரப்பாபதிதலத்திலுமதியோடுங்கி பாலகனோவிபெருக்கிலமுதஞ்
சித்தம், ஆரப்பாவுனக்கீடுஅமுதக்கொண்டு அன்பானபூரணத்தைஅறி
வார்பாரு, தோரப்பாஇந்நூலைப்பதனர்பண்ணு செகத்தோர்க்குஇந்நூலை
ச்செப்பவேண்டாந், காரப்பாபன்னிரண்டுநூறைமைந்தா கண்ணிமைக்
குள்ளைத்தலைப்பதனர்பண்ணு. அ.அ.௯

சுந்தரத்தாசுந்தரத்தாலும்.

பண்ணப்பாருவ்டமொடுகறப்பான்போக பண்பொன்றுசொல்லு
கிறன்மைந்தாசேருந், நண்ணப்பாபாங்கியுடபட்டைகாங்கி நலமானபழ
ச்சாற்றிலுறப்போட்டுவிண்ணப்பாவிபடவேயுலரப்போட்டு விசையா
கஇப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, தண்ணப்பாநன்றாகவுலர்ந்தபின்பு தாசு
கநன்றாயிடித்துவடிக்கட்டுவாயே. அ.அ.௧௦

சட்டாகச்சிவனார்தண்வேம்பைவாங்கி கண்டமதாய்நருக்கிகுழித்த
யிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்சரிலமதில்பட்டைத்தூளுஞ் சேர்த்துநன்றாய்
ப்பிசைந்துருட்டிவைத்துக்கொண்டு, மட்டாகநெல்லிச்சாயளவுகொண்டா
ல் மாறுதகிரந்தியோடுசூலைப்புண்கள், தொட்டவுடனோடுகின்றகுஷ்ட
ரோகஞ் சொரிசிரங்குபெருங்கிரங்குஇன்னங்கேளே. அ.அ.௧௧

கேளப்பாமேல்புற்றுவெடிப்புவெடிவெள்ளை கேளாதசெவியடை
ப்புமுகச்சடைப்பு, தாளப்பாமேகத்தால்வந்தரோகந் தருகாமலோடுமிருப
தாட்கொண்டால், கேளப்பாலன்றிலைமுப்பூவுஞ்சேர்த்து குணமாகக்
கொண்டவுடன்குடிவீங்கும், நாளப்பாநாளுக்குளாளேதேகம் நன்றாகக்
காணுமடாநமனாடானே. அ.அ.௧௨

சொரிசிரங்குதயிலம்.

நாடாமலின்னமொருதயிலம்கொல்லே வனவானதேன்காய்ப்பாப்ப
டிதான்வாங்கி, வாடாமல்துரிசிஅரிதாரங்கெந்தி வகையொன்றுக்கிருகழி
ஞ்சிவாங்கிமைந்தா, தேடாமலுரைத்தப்பால்நிற்சலக்கி செம்மைபுடன்
காச்சிஎண்ணைதருமாய்வாங்கி, ஆடாமலெண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டு
அப்பனைமுற்குருவில்சுழங்குகேளே. அ.அ.௧௩

சேர்த்ததொருஎண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டு தேகமதிற்றுன்தட
விசாயங்காலம், பார்த்தல்லே அரைப்பிட்டுருளித்தாயானால் பறக்குமடா
சொரிசிரங்குபறங்கிக்குஷ்டம், மாற்றானமேல்புற்றுவெள்ளைவண்டு மாறு

மடா அதுதலி லொருவயணங்கேளு, சாத்தல் லேலோ றுஞ்சேர றுன்னெம
ந்தா காகி லட. தா லுண்டி. டவேகம் ம்போமே.

அக. ௪

பேதிக்குழம்பு.

பேயம்பா மலசைங் சள் பேர்வதற்கு புச லுகிறேற்பு லத்திய னென்
றய்க்கேளு, நாமப்பா லாளமதை ப்பழத்தின் சாற்றுக நன்னு ழுன்று
னாப் பேட்டு, தாமப்பா மறுநா ள்தான லிழ்த்துப் பேட்டு சண்டா ளநஞ்ச
து ழுமற் றப்போகும், ஆமப்பா பருப் பெடுத்து காயப் பேட்டு அப்பனை
ன்று கவு லாவையே.

அக. ௫

வையப்பா லிங்கமொருவராக ண்லாங்கு லாங்கடா அதுக்கோட்டிப் பொ
ரிக்காரந்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டி லாளஞ்சேரு விபா முடன துக்கிர
ட்டி லிள்ளச்சேரு, செய்யப்பா ஆமணக்கம்பருப் பங்கட்டி திராசு த்தா
ன ண்க்கும் போ தில்மைந்தா, சையப்பா திறத்துடனே ஆணாச்சும் போ தில்
கருவா ணமுப்பூ லில்லிராக ண்சேரே.

அக. ௬

சேர்த்தல் லோ ஆட்டி நன்னுய் லழி ததுமைந்தா திரமா கச்சிழ்த்தலி
லேபதனை ம்பண்ணி, பார்த்தல் லோ குன்றியி டையிந்த லா ண்ந்தா பக்கு
மாய்மலசைங் சளசன் றுபோகும், சார்த்தல் லோ பேதியது மிநிற்றா ளுல் கடு
கவேமோ றுஞ்சேர றுண்ணிற் கு, மாற்று லேனை போட்ட வா றுபோல அ
டைக்கு மடா மோரி னுட ஆண்மை தானே.

அக. ௭

நவாச்சாரபேதி.

தானென்ற இன்னமொரு பேதி சொல்வேன் தயவான நவாச்சாரப் ப
லமொ ண் றுவாங்கி, தானென்ற கொடிக்க ள்ளிப்பா லி லாட்டி நன்னு கக்கல
த்தில்மை போலாட்டி, தானென்ற சிமிழதனிற் பதனை ம்பண்ணி தப்பா மல்
குன்றியி டைதயவாய்க் கொண்டா, னானென்ற மலக்கட்டு ஜலக்கட்டெல்
லாம் ஓடுமடா அது இன்பிறகு பொறுக்கா தன்றே.

அக. ௮

பொறுக்காதே மயங்கினை தல்பைந்தா மைந்தா பொக்கெ ணவேசிற் ப
தற்குப் புதுமைகேளு, மறக்காதே லுமிச்சம் பழச்சை த்தின் றுல் மறிக்கு
மடா பேதி தனை வளமாப் பாரு, தருக்காதே வருவா பிறவாய்வு கட்டி தப்பா
தமகோ தரம் லோப் பளோடு, வருக்காதே வருசி மலஜலக்கட்டே டே உள்
வினை கள் தீருமடா வுண்மை தானே.

அக. ௯

அகஸ்தியச்சுழம்பு.

உண்மை யாய்நம் முடைய சூழம்பைக் கேளு வறுதியு ள்ளபெருக்கா
யமிந் னுப் பேட்டு, தண்மையு ள்ளசடுகு லோசனியு ள்கட்டி தயவான சமுட
னை காரங்குட்டி, நண்மையு ள்ளநீரு ள்சமுஞ்சிலையு ள்தாரம் நன்னை றுஞ்சே
ந்நிப்பிலியு ள்சேர்த்து, வண்மையு ள்ளது கைபார்க்கப் பத்தமாச்ச வரிசை
யு ள்ளசரியி டையாய் வாங்கி கொள்ளே.

கா

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு இடைதான் வா ளம் வளமாக அதுக்கரை தா
ன்பச்சை சேர்த்துப், பாங்குடனே சலலத்திலிட்டுக்கொ ண்டி பக்குவாயி
ரா றுசாமமாட்டி, திள்ளி னமுப்பூ வுர்ப்பதுக்கொ ண் று சேர்த்து தீயாய்க்

கருதினேன்சவுரியசாகாத்தில்மையந்தா சருவானவழிகேழுதன்சாக் குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப்பேர்வகையுமாணமுஞ்சொன்னேன் உண் மையுள்ளசத்துருமித்துருவுஞ்சொன்னேன், பருதினனுப்பலதாட்டிச்சரி தையொடுகிரிகை பாங்கானஞானமுடன்யோசஞ்சொன்னேன், அறுதியா ய்சகலசாத்திரங்களுக்கு மானகுருகுத்திரமாயடக்கினேன். காக

அடக்கினேனவையடக்கமிந்தநூலில் அடக்கமென்றபொருள்களின் ல்லாமிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுத்தநாய்போலையாய்க் கப்பெகிமே தினியிலுனதுசுரம்பெடித்துப்போகு, முடக்கமில்லைபூனியாளிட்டசா பம் மொழிதவறியனுள்ளுவெளியிலேயோட்டால், நடக்குமிருவாசியது காணாதோடும் நடப்பறிந்துவாசியாகட்கிட்கட்டே. ககல

கட்டாகவயித்தியபூணந்தானைப்பா கருதினேனானுற்றிவதயந்த ம், திட்டமாய்ப்பற்பவகைசெந்தூரங்கள் திரமானலேகியங்கள்ஞானங்கள், சட்டமாய்கற்பவகைசாயகங்கள்சார் தமாய்கடியவகைகுடி ரீப்போக்கு, மட்டாகத்தயிலமுதல்மாத்தினைகளெல்லா மார்கமுடன்சொற்பமதாய்வ சனித்தேனே. ககக

வசனித்தவயித்தியபூணத்தைக்கண்டால் வாய்பெர்த்தும்கேய்க ளெல்லாமையந்தாமையந்தா, விசனித்தஇந்நூலைசித்தர்கடி கோசத்துதை தோறுமொளித்தாயாயா, திசனித்துவாதாடி நூலைவாங்கி செகத்திலேகல் லோர்க்குநத்தேனப்பா, அசனித்தமனக்குறிந்தவாறுபோல அன்பாகவயி த்தியத்தையமுந்திப்பாறே. ககக

வயித்தியனைத்தர்க்கித்தல்.

பார்க்கையிலேவயித்தியத்திள்ளதித்தானுகில் பர்கடலேபுப்பூய் ன்விபாங்கேளு, சேர்க்கையுடன்குருமுறையச்சொன்னானுகில் சொ மையுடனவர்களிடம்பேசுபேசு, மார்க்கமுள்ளவகைகளைவியஅறிவேனெ ன்றால் மார்பிலேஅறைந்தவனைஅகலத்தள்ளு, திக்கமுடன்வதித்தா கதித்தானுகில் திறமாச்சச்சாக்குவகைகட்டுகேனே. ககக

கேளப்பாகட்டுவகைக்கருவச்சொன்னால் கருபையுடனவர்களிட ங்கேள்விபேசு, ஆளப்பாஆதியந்தமறிவேனென்றால் அகட்டிபேசுவன் றசிற்குட்டிப்போடு, கோளப்பாருதியறிமாரிடத்திதருதுக் கடாதே கடினதால்தோவமுண்டு, நாளப்பாநூனிவந்து எதிர்த்தானுகில் கண்ணு வதுமனந்தானேயெங்கேயென்னே. ககக

எங்கென்றுகேட்டவுடனுன்னிப்பாய்க்தால் இன்பமுடனவர்களிட மிருந்துபேசு, மங்கியவன்மதிக்கட்டுப்போனுகில் மார்புகனிலேயறை ந்துகண்ணிற்குத்து, வங்கியென்றபயல்களிடம்பேசவேண்டாய் வனக்க மிகவந்தாலுமகலத்தள்ளு, சிக்கமென்றுயோகெடுத்துஎதிர்த்தானுகில் கிவ சிவாமுலத்துக்குறுதிக்கேனே. ககக

கேட்கையிலேகையுறையாய்சொன்னானுகில் கருபையுடனவர்களிட த்திற்கேள்விக்கேளு, வாழ்க்கையுடனுதிபென்றுசொல்லானுகில் உறுகை

வாய்தனி லேவிறந்துதள்ளு, ஆட்கையுள்ளவறிவந்துதித்தானால்
ஆடைவாணசாரணைக்குவகையைக்கோளு, வேட்கையுள்ளசாரணைக்குவி
சையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்தில்தொண்டிபண்ணே. (1)

பண்ணப்பாரணைதான்முறைநிள்ளாட்டால் பாதாட்சைதன்னால்
லேபடைத்துத்தள்ளு, கண்ணப்பாகண்ணநியாப்புண்ணார்மெத்த கபட
முளவேடமதுசருத்தாய்ப்பூண்டு, விண்ணப்பாஅறியாததிதற்கோடிவி
ணருடன் பேசாமலிருந்துகொண்டு, தண்ணப்பாதன்னிலையைத்தானேக
ண்டு சமர்த்தாகபூரணத்தித்திறமாய்தில்லை. ககக

பஞ்சகண்ணக்குகை.

திறமாகஅஞ்சகண்ணக்குகையைக்கேளு தீர்க்கமுள்ளதடல் றுணாதா
ன்பலமேவாங்கி, உரமாகருவாலேஅனைத்துவது வுத்தமனேமாண்டபி
ன்கல்லுப்புக்கட்டி, மறவாமற்கருவாலேயலைத்துவது மார்க்கமுள்ளவெ
டியுப்புக்கட்டிச்சேர்த்து, நினாயாகக்கருவாலேயனைத்துவது நிச்சயமாய்தா
னெடுத்துசொல்லக்கேளே. கககஅ

கேளப்பாசினமுடன்கூடன்கூட்டி கெணிதமுள்ளகருவாலேயனை
த்தக்கொண்டு, மாளப்பாமிகவனைத்துவட்டுபண்ணி மார்க்கமுடன்காய
னைத்தேதாடுமுடி, தாளப்பாமன்சிலைவலுவாய்ச்செய்து தன்மையுடன்பு
டம்போடச்சன்னமரகும், ஆளப்பாஅஞ்சினமுடன்கூட்டி அரகரா
சன்னமதாயநீறிப்போச்சே. கககக

போச்சப்பாநீறினசன்னும்பைமந்தா புரழாகக்கருவாலேகுகை
தான்பண்ணு, நீச்சப்பாஇக்குகைதான்பஞ்சபூதம் நிறையானஅஞ்சகண்
னக்குகையுமாச்ச, வாச்சப்பாவாதமஞ்சக்குகையைக்கண்டால் மகத்தா
னாகக்கெல்லாம்பநிங்கிச்சாரும், வாச்சப்பாசாக்கிட்டுக்குகையைமந்தாக
கெல்லாச்சன்னும்பாயநீறிப்போச்சே. கககஉ

நீறிப்போமிதைவிட்டால்சன்னப்போக்கு நிலையாதுஅஞ்சகண்ணக்
குகையைவிட்டால், தேறிப்போம்சத்தமதுதிறமாய்நீறும் திறமானபொ
னனீறும்கெல்லிநீறும், கூறப்போமுபாசனகெல்லாம்பீறுங் குணமான
நாதவித்தகுறியாய்நீறும், ஆறிப்போம்சாரமுதற்றுகூறும் அப்பனே
யுப்போடுமெல்லாம்பீற்றே. ககக

நீற்றுனைக்கிதுவிட்டால்சன்னும்பில்லை நிறையாகஇந்தமுறைப்
படிபோபண்ணு, மாற்றுவகைக்கிதைவிட்டால்சன்னமாகா மக்களேகரிக்கட்
டுமாளவேண்டாந், தேற்றியேமனதடங்கிஅறிவில்நின்று திறமாகப்பறரு
மல்லாதாம்பார்த்தால், நேற்றியுள்ளபூணமாய்காணலாகும் நிறையாதவ
னைப்பாம்பீறாதான்கேளே. கககஉ

ஒளவுதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பாபக்குனியின்சித்தினாயினுள்ளே கெணிதமுள்ளமுப்பூ
வுக்குறுதியாகும், மாளப்பாதைமாரிண்டுக்குள்ளே மகத்தானசெயலே

ருக்குறுதியப்பா, நாளப்பாலைப்பசிகார்த்திகையினுள்ளே நல்லானவுருக்கி
ளத்தைநாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடி ஆவணியினுள்ளே தவிராமந்திராவகத்
தைத்தயவாயப்பாரோ. கூஉ௩

பாரப்பாவையாசி ஆணிகெண்டில் பதமுமல்சாரணையைத்தீருதிரு, நே
ரப்பாபுரட்டாசிமார்கழியிரண்டில் நிறையாகச்செந்தூரம் நினைவாய்ப்பண்
னு, காணப்பாபன்னிரண்டுஞ்சரியாய்ச்சொன்னேன் கட்டாகப்பனிர
ண்டுணுறைப்பார்த்து, தேரப்பாதொழில்முறையைத்தேர்த்துபாரு திரமா
கத்தொழில்முறையைச்செப்பக்கேளே. கூஉ௪

தொழில்முறை.

கேளப்பாசவுக்காரம்வங்கம்மொண்டுங் கெதிதப்பில்தருகக்குக்கே
ணிரிதமில்லை, மாளப்பாகெந்தகமுஞ்சுதம்போனால் மகத்தானசெந்தூரமார்
க்கம்போச்சு, தேளப்பாவெடியுப்புசினம்போனால் திராவகத்தின்னேர்மை
பெல்லாஞ்சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பாஅமுரியுடகார்மைபோனால் அடங்கா
தசெயரீருமசதியாச்சீசு. கூஉ௫

ஆச்சப்பாவுருக்கினந்தான்காஞ்சாரம் அப்பனைவியம்விட்டால்நீ
றும்போச்சு, போச்சப்பாபுடம்விட்டால்சாரணையும்போச்சு போதமாயி
லந்தப் பில்வார்னம்போச்சுகாச்சப்பா கங்கம்விட்டால்களைகாணுது கருவா
னாசம்போனுவெல்லாம்போச்சு, பாச்சப்பா இனிஎன்னபருவப்பாரு பண்
பாகத்தொழில்முறைக்கப்பருவம்பாரோ. கூஉ௬

பாரப்பாசன்னம்விட்டால்செயரீர்போச்சு பாங்கானசாரம்விட்டா
ல்கட்டேபோச்சு, விரப்பாசெங்கிவிட்டால்சுதம்போச்சு லேகாதேசவேசுத
ற்குத்திலியாச்சு, -காரப்பாகிராவணத்தைவிட்டாளுகில் சகிந்துருளும்செ
ன்காஞ்சுருக்கும்போச்சு, தேரப்பாஅறிந்தவர்களைநதைச்சொன்னே
ன் தெரியாதப்படியவர்க்குஅடிதான்தானே. கூஉ௭

ஒளவதபரிட்சை.

தானென்றநரிசதுவுமரீற்றருளால் தன்மையுடன்பஞ்சுள்ளேசெவ
க்கவேணும், தேனென்றசாரமதுவுருகுப்போது திரமாமயிரதனிலேபு
கையவேணும், நானென்றவெங்காம்புருகும்போது கலியாதேபேர்ங்கி
நின்றுஆடவேணும், கோனென்றவெடியுப்புட்டிச்சுனால் குணமாகத்த
ந்தம்போலகட்டுகட்டே. கூஉ௮

கட்டப்பாகல்லுபுடிகட்டிற்றானால் கன்மாகக்கரியிலின்றவுருகவே
ணும், மட்டாகசினமதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன்மணிபோலையாடவே
ணும், திட்டமுடன்குடனதுகட்டிற்றானால் திரிகொளுத்தகரியாமல்திற்க
வேணும், மட்டபனதுரிசியதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன்இளகாமல்திற
ரும்பாரோ. கூஉ௯

பாரப்பா இத்துப்புவெடிக்காணுது பாரதனில்கொடுகாடிவிததைய
ப்பா, ஆளப்பாஅறிவார்கனிர்த்தவிதரை அறிந்தவர்கன்செய்வார்களைத்தொ
ட்டு, காரப்பாகானியத்திறன்றாய்ச்சொன்னேன் கபடம்விட்டவையித்திய

பூணமுஞ்சொன்னேன், லேப்பாசெளமியசாகரத்தில்தன்ருய் நிறைந்த
போருள்வெளியாகப்பாடினேனே. கூடய

பாடினதோர்சாத்திரத்தைவெல்லாம்பார்த்து பக்குவமார்ப்பன்னி
ரண்டுதூறுப்பாடி, நாடினகோர்சாஸவித்தததன்ருய்ச்சொன்னேன் நல
மானகருக்களெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், தேடினதோர்மந்திரங்க
ள்திரவாய்ச்சொன்னேன் திறமாகவசியமுகல்மார்க்கஞ்சொன்னேன், ஆ
டினதோர்ஞ்சனமும் வாடைசொன்னேன் அஷ்டமாசித்துமிகஅறிவித்
தேனே. கூடக

அறிவித்தேன்சகலசித்துமாடவேணும் அன்பாணபுலத்தியனேயு
னக்குச்சொன்னேன், நிறுவித்தசமாதிசுதர்பர்வகையாய்ச்சொன்னேன் நி
ச்சயமாய்வாதமதுகிலைக்கேகனப்பா, தருவித்ததீர்நூலைப்பகனம்பண்ணிச
தாகாலம்பூணத்தில்சார்ந்துநிலு, கருவித்துகருவறிந்துசெய்யவேணுங்
காலறிந்துயோகமதில்கருத்தாயுணே. கூடஉ

சிவவேடம்.

ஊண்டாசிவவேடமார்ச்சகநகண்ணை உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேனான
க்காய்மைந்தா, காண்டாஜெபமலை அன்பத்தொன்று கணக்காகருத்ராட்
சங்கையிலேந்து, தானடாயோகதெண்டு அளவைகேளு தனகாஅணிவி
ரல்புப்பத்திரண்டு, பேண்டா அளவாகச்செய்துகொண்டு பேணியேகை
தனிலேயெடுத்ததுக்கொள்ளே. கூடங

கொள்ளடாவிபூதியுர்தளமாய்ப்பூசி கொண்டபின்புவேட்டியுடன
வைவர்கேளு, நல்லடா அகலமதுமூன்றுமுழமாகும் நலமானீளமதுஆறு
முழமாகும், உள்ளடாபிணஞ்சணகலங்கூட்டி உத்தமனேளமதுநால்கா
ணாகும், ஆள்ளடாகாவியிலேர்க்காவியாகும் அக்காசிவவேடமகிமைதா
னே. கூடச

தானென்றவேடமதையறியாமாண்பர் சகிரானகாவியைத்துவைத்
துப்போர்த்து, வீணைக்ருறடதனைக்காலிற்போட்டு மெய்நிறையவிபூ
தியைக்கானபெய்க்கப்பூசி, நானென்றஆணவத்தால்மதமேபேசி நல்மா
ணபூணசதைத்துவித்தேதான், கோனென்றகுருவறியாகுருட்டுமட்
டை குவையத்தில்கேடமிட்டுஏங்கினேனே. கூட்டு

ஏங்கியேயுகரிடர்வாய்விண்டேசி ஏமாறிவயிறுபசிபொறுக்காம
ற்றுன், தாங்கியேபொய்பேசித்திரிவார்மெத்த தயவானவாலேயென்றுசா
ராயத்தை, வாங்கியேகுடித்துமதிகட்டுப்போவான் மார்ககமுடன்கள்ளு
ன்பான்சஞ்சாதின்பான், தாங்கியேவாய்புலம்பித்திரிவானையா சுகமானபூ
ணத்தைதயறியான்கானே. கூடக

தானென்றதத்துவத்தின்செயலைச்சுண்டு சர்வாகமூலமதில்மனதை
வைத்து, கோனென்றகுருபதத்தில்சேர்ந்துக்கொண்டு குணமானோசகபூ
கமுமபண்ணி, மாணென்றகும்பகத்தில்தின்றுமைந்தா மருவியேபூண
ததைமனதாய்க்கண்டு, தேனென்ற அமுதாசங்கொண்டால்மைந்தா சிவசி
வாகலாசத்தேகமாமே. கூடக

வாசியடக்க.

ஆமப்பாமேஸ்வரமாரூதாரம் அண்டமெல்லங்கொட்டுநிற்றமுலா
தாரம், தானப்பாமேஸ்வரமாரூதாரம் தன்கமாளன்முலமுதலுமாரூதாரம்,
காமப்பாச்சாமேஸ்வரமேலேதாரம் சமலமென்றஆரீந்தெட்டி, சூழில்நி
ன்று, நாமப்பாச்சேசபூகமும்பண்ணி நலமாநகுற்பகததைதாழப்பாரோ.

பார்க்கைகலிலேபாமகுருதொரிசனைதான் எனும் பாலெனியின்சைப
யதனின்சத்தங்காணும், காக்கையிலேபெனவெலிநடனங்காணும் கற்பு
தீபமதுகருத்தாப்த்தோனும், மார்க்கமுள்ளதீபமதிம்மனத்தைவைத்தம
ந்திரபஞ்சாட்சரத்தைமகிழ்ந்துபோற்றி, சீர்க்கழுடன்சேசபூகமும்ப
ண்ணி சிவசிவாகும்பத்திந்திறத்தைதப்பாரோ.

௧௩௬

செந்தூரமுறை காந்தம்.

பாப்பாசெந்தூரமுறைகள்சொல்லென் பன்யானகாந்தமதீபல்
தான்பத்து, தோப்பாலெள்ளையதுபலந்தானென்று திறமானகார்த்துப
லந்தானென்று, வேப்பாதாளகந்தான்பலந்தானென்று வேகமற்றசாரம
துபலந்தானென்று, சாரப்பாபூரீதுபலங்காங்கட்டி தயவானபழச்சாற்று
லலாத்துவாங்கே.

௧௩௭

வாங்கியேபில்லைசெய்துகாயப்போட்டு மார்க்கமுடன்குசையிலிட்டு
க்குகைவாய்முடு, தாங்கியேமண்சிலைவலுவாச்செய்து சமர்த்தாகலையிலி
ட்டுநன்றுபூது, பாங்குடன்குசையுருகநன்றுபூது பதமாகுருசியதுபணி
போல்கிறகுஞ், சாங்கமாய்குசையாறியெடுத்தப்பாரு தயவானகாந்தமது
மணிபோலாமே.

௧௩௮

ஆமப்பாமணிபெடுத்ததுஉடைத்துக்கொண்டு அன்பாகமுன்போ
லேமருந்துசேர்த்த, நாமப்பாசொல்லுகிறோங்குசையிலைவத்து நன்றுக
மண்சிலைவலுவாச்செய்து, தாயப்பாருசையுருகலையிலுது தப்பானகா
ந்தமது ஆயமாகுஞ், சாமப்பாநாகமதுநயங்கண்டால் தயவானகாமதைப
தனம்பண்ணே.

௧௩௯

பண்ணியதோரியத்துக்கடைதான்குதம் பாக்கையிலிமொகோஞ்
சாரம், உண்ணியேபழச்சாற்றுலலாத்துக்கொண்டு உத்தமனையிலிசெ
ய்துகாயப்போட்டு, நண்ணியேயோட்டிலைவத்துசிலைசெய்து நலமாசப்பு
டமபோடரீறிப்போச்சு, பண்ணியனையிலிந்திறப்பதனம்பண்ணி புக
ழசகஅயத்தினுடவிபாங்கேளே.

௧௪௦

அயத்தின்காயம்.

கேளப்பாஅயப்பொடிதான்பலந்தான்பத்து செடியாகலெள்ளையது
பலந்தானென்று, வாளப்பாதாளசமும்பலந்தானென்று வரிசையுள்ளகு
தமதுபலந்தானென்று, கீளப்பாதாளதுபலந்தானென்று கிணவாகச்சா
மதுபலந்தானென்று ஆளப்பாநீறுகாப்பலந்தான்குட்டி அப்பனேசலச
த்திலாட்டுஆட்டே.

௧௪௧

ஆட்டிலொப்பழச்சாறுவிட்டுமைந்தா அன்பாகநாறுசாமராட்டி, நாட்டிகமாய்கன்றாக அனாதைபந்தா சமர்த்தாகவழித்தெடுத்துபிள்ளை ய்து, நாட்டியேயாவழித்திற்காயப்போடு நன்றாகவலசைவத்துச்சுசையி ல்வைத்து, பூட்டியேமண்சிலைவாச்செய்து புரிசமுடனுலோரிலிட்டிஷு திப்பாரோ.

கூசநி

பாரப்பாகுசையழகவு திக்கொண்டு பண்பாக ஆயியின்னுடைத்து ப்பாரு, நோப்பாவெண்கலமாயுருகிறதும் நினைவாகப்பின்பொருக்கா னு திப்பார்த்தால், லிரப்பாகானடங்கியியமாகும் விசையான அயத்தினுடக யங்காணர், ஆரப்பா அறிவார்கன் அயத்தினியம் ஆதியந்தக் கிணையற் றோ னறிவான்கானே.

கூசக

காணப்பா அயக்காந்தமீயந் தகணைக்கண்டவர்கன் தேகமடாசற்றாண னும், விணப்பாவென்று கொல்லியோந் தானில் விடதுவும்பிலக்கா னுவெ லிகாணை, நாணப்பா இன்னாலில் வெளிபாய்ச்சொன்னே னம்பையுடன யக்காந்தமீயஞ்செய்து, கோணப்பா குருவருளாக் கொந்தூரம்பண்ண குறியு னக்குச்சொல்லுகிறேன் சொந்தகேனை.

கூசக

காந்தகந்தாச்செந்தூரம்.

கேளப்பாகாந்தகந்துபெந்தா னென்று கேள்மகனே அயச்சத்துபல ந்தா னென்று, வேளப்பா தங்கயோருபெந்தா னுக்கி விசையாசமுன்று மொன்றாயு நக்கிக்கொண்டு, வாளப்பாகலவமதில்பொடித்துக்கொண்டு வ ரிசையடன்குறுகிறமருந்த சேரு, ஆளப்பா கண்டிடைக்குவிரம் வாங்கி அ ப்பனே இடைக்குநிகர்குசஞ்சேரே.

கூசஅ

சேர்ந்ததொருஇடைக் கநிகர்கெந்திசேர்த்து திரமாகமுலைப்பாலா லாட்டிக்கொண்டு, காத்துமேலெண்டிகாளாட்டிப்பின்பு கருவானபழச்சாற்றா லாட்டிநன்றாய், பார்த்துநீயுரைவைத்துப்பொடியதாக்கி பண்பாகக்குப்பி யிலே அமைட்டிட்டு, கோத்துநீபாண்டமரையுப்பைக்கொட்டி குணமாக அதின்மேலேகுப்பிவையே.

கூசக

வைத்தபின்புகுப்பியுடகமுத்துமட்டு மறைப்பாகவுப்புடனேமண் னுங்கொட்டி, மெய்த்ததொருமேல்முடிசிலேசெய்து விசையாகவாலுனை யிலெரிப்பாயப்பா, கைத்ததொருமுன்றுநாள் முத்தியிட்டிநலபாக ஆறவிட் டெடுத்துப்பாரு, கைத்ததொருசெந்தூரமுருக்கம்பூப்போல் காணுமடா செந்தூரம்பதனம்பண்ணே.

கூரு

பண்ணப்பாசாணம்பூசைசெய்து பரமகுருசெந்தூரம்பணவிடை தான்கொள்ளு, நண்ணப்பாமண்டலமேகொண்டாயானால் நரைநிரையும ற்றுமடாசட்டைபோகும், விண்ணப்பாகுருபதமுமடுக்கக்காணும் விசை யானதிலையோகவிருப்புஞ்செய்யும் பொண்ணப்பாவுண்டாகுஞ்செந்தூரத் தில் பூட்டுகிறவிதமுனக்குபுகலுவேனே.

கூருக

செந்தூரத்திற்சண்பானம்.

புகலுகிறவிதமேதுவென்றுசெய்தநா பூட்டுகிறேன்முதல்கண்டலேவி யத்திள், பகருநிலென்கேகாந்திசமுஞ்சிவாங்கி பணவிடைசெந்தூரம

திப்பதியவைத்து, நெடுமாமல்மனதுறுதியாகக்கொண்டு நேசமுடனிருந்
ததினாஸ்மைகேளு, அந்நாதகுன்மமுதன்குஷ்டகோகம் அசடாஸீரி
ழிவுகாசம்போமே. கடு௨

காசமொடுபுத்திரங்கள் தைசநோயெல்லாங் சதிசெட்டுவெய்
ன்னங்கேளு, நேசமுடன்செந்தூரம்பணவிடைதானேதேது. நீனைவாக
வெல்லா திற்கொண்டாயாகில், பாசமுடன்சுமனைத்துபோடிப்போகும் ப
ன்பான முறைகாச்சலேடிப்போகும், காசமுள்ளதேனதினேகொண்டால்
பாந்தா மயக்கமென்றநெஞ்சடைப்புவாங்கிப்போமே. கடு௩

போமப்பாமுலைப்பாவிப்பணவிடைசெந்தூரம் புகட்டியேகொண்
டதினாஸ்மைமந்தாகேளு, ஆமப்பாதோஷமொசெவாசந்திரும் அடங்காத
நாவாட்சிவிட்டுப்போகும், காமப்பாபறங்கிமுதல்கறப்பான்திருந் தடிப்பா
னவெனாப்புடனேபதாமந்திரும், நாமப்பாசெந்தூரத்திதயெத்த கலமான
புண்ணியங்குளில்லைதானே. கடு௪

தானென்றசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால் சடலமென்றகூடதுதா
ன்பிவந்துதப்பா, தானென்ற அலயிருத்தோடிப்போகு நனாதிரையுமற்று
தடாநா னூரில்லை, தானென்ற அலுபானமறிந்துகொண்டால் சிவசெவாகயி
லாசதேகமாகும், ஊனென்றவுடம்பெடுத்தா லுறுதிவேணும் உழன்றம
னந்திரித்ததனாற்றளர்ந்துபோமே. கடு௫

தளராமவிருப்பதற்கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன்புலத்தியனேதய
வுள்ளானே, யுளராமற்செந்தூரம்பணவிடைதானேதித்து வுண்மையென்
றமுப்பூவிவ்விடைதான்கொண்டு, களராமல்மனதுறுதியாகிக்கொண்டா
ல் கழலுமடாசட்டையொன்றுகறுப்பாய்த்தானே, வளருமடாதேகமது
வெளிபோற்காணு மகத்தானதேகமதுபிரம்மமே. கடு௬

ஆமப்பாசித்தாந்தம்ஞானமார்க்கம் அப்பனேவேதாந்தம்யோகமார்க்
க்கம், தாமப்பாஞானவணாயோகத்துக்கு தயவானமுலமடாந்திரந்தி, நாம
ப்பாந்தியடிமுலங்கண்டால்நாடலாமா றுவசையதினமேல்பா;காமப்பா
காணற்பாலிரண்டுங்குடி கணாகாணாப்பூசணமாய்நிற்குந்தானே. கடு௭
சலாசத்துபஸ்பம்.

தானென்றசலாசத்துபஸ்பந்தானென்று தயவானபொரிக்காசம்பலை
தானென்று, லுனென்றபழச்சாற்றுகலவத்தாட்டி உறுதியுடனாட்டிநன்
றாய்விதித்தக்கொண்டு, பானென்றவிழுதத்திலுவர்த்திமைந்தா பக்குவ
மாய்ப்புடம்போடபற்பமாகும், தானென்றபற்பமதுபதனம்பண்ணி தேன
தினேபணவிடைதான்கொள்ளச்சொல்லே. கடு௮

சொல்லப்பாநீடைப்புபிறமேகந்தான் குழந்தமகோதாமுடனே
வெட்டைப்போகும், நல்லப்பாகலைடைப்புதசையடைப்பு நன்னமயில்லா
மேகத்தாலெழுந்தகோய்கள், அல்லப்பாவோடிவிடின்னங்கேளு அபாச
கீர்க்குப்புகீச்செறிப்பு, சொல்லாபலோடிவிடின்னங்கேளு இவசுவாப
பதியங்குளில்லைதானே. கடு௯

அப்பிரகச்சத்தி.

தானென்ற அப்பிரகச்சத்து சொல்லேன் சதூரான அப்பிரகம்பொடி
தான் செய்து, வானென்ற பலபொன் றாடுத்துக்கொண்டு மைந்தனேமே
ல்மருந்தின்வகையைக்கேளு, ஆனென்ற வெடியுப்புகாசாரம் உத்தமனே
காளகமும் செவிரிகுதம், மானென்ற சிங்கியுட்பூநாகந்தான் மைந்தனேவ
கைவகைக்குக்கழஞ்சிவாங்கே. கூசுய

வாங்கடாமுப்பூவுந்தழஞ்சிகொண்டு வரிசையாய்மருந்தெல்லாங்க
லவத்திட்டு, தாங்கியேபழச்சாற்றாட்டி மைந்தா தயவாக இருசாமர்நன்
றாட்டி, பாங்குபெறப்பில்லைசெய்தாவிறிப்போடு பக்குவமாய்வச்சி
மாங்குகைகில்வைத்து, சாங்கமாய்சில்லிட்டுசேலைசெய்து தயவாகக்குகைய
முசலுதுவூதே. கூசுக

ஊதியந்தக்குகையாறியெடுத்தப்பாரு உத்தமனேயமதாபுருகி
ற்கும், வாதியென்றவா கெனோகாணப்போறார் மகந்தானயோகியடாசத்
துகாண்பான், ஆதியென்ற அப்பிரகச்சத்து காண்பு அரகாவா திகள்தானலை
ந்தேசெந்தார், சோதியென்ற அப்பிரகச்சத்தைமைந்தா சிதமாகச்செந்து
மம்பண்ணுபண்ணே. கூசுஉ

பண்ணப்பா அப்பிரகச்சத்துவாங்கி பலமெடுத்துகுகைதனிலேயுரு
குப்போது, வண்ணப்பா தங்கமொடுபலந்தான்சேர்த்து வருகொண்டுக்கு
ண்டாகிமணிபோலிற்கும், கண்ணப்பா கவவத்தில்பொடிக்கத்துளாங் க
ண்டிடைக்குவிரமொடுகுகஞ்சேரு, அண்ணப்பா கண்டிடைக்குகெந்திக
ட்டி அழகானபழச்சாற்றாட்டி ப்பாரே. கூசுந

பாப்பாபழச்சாற்றாட்டி ப்பின்புபண்பானபொதிலையின்சாற்றா
லாட்டி, காப்பாரொண்டுநாளாத்தபின்புக நவாகப்பொடிசெய்துகுப்பிக்
கேற்றி, சாப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து தன்மையுடன்காய்ந்தபின்பு
சொல்லக்கேளு, தீர்ப்பா முன்போலெயரித்துப்பாரு சிவசிவாசெந்துராஞ்
சிவப்புத்தானே. கூசுச

தானென்றசெந்துமப்பதனம்பண்ணி தன்மையுடன்பணவிடைதா
ன்தேனிறமொண்டால், ஊனென்றகாயமதுபிலத்துநல்ல வறுதியாய்ச்ச
ட்டைஒன்றுதன்னுந்தள்ளுந், தேனென்றகற்பமடாசெந்துரந்தான் திர
மான அனுபானமறிந்துகொண்டால், வானென்றமோகம்போங்குலைபோ
கு மக்கனோமுந்நாற்றைமகிழ்ந்துகேளே. கூசுரு

கேளப்பா முந்நாற்றில்செந்துரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநாற்றின்
பற்பஞ்சொன்னேன், நாளப்பா ஆயிரத்துநாற்றில்பந்தா நன்மையுடன்
வயித்தியத்திலநன்றுய்ச்சொன்னேன், வேளப்பா அறுநாற்றின்விபரமெ
ல்லாம் விசித்துநன்றுய்சொல்லிவிட்டேன்விபரமாக, ஆளப்பா நூற்றில்வ
யித்தியபூரணந்தான் அன்பாகப்பாடினதைநன்றுய்ப்பாரே. கூசுசு

பாப்பா அப்பிரகச்செந்துரத்தை பாச்சடாவெள்ளியிலேநூற்றுக்
கொன்று, தேர்ப்பாமாற்றதுவுமுன்னுருகும் திரமானகுடவனிலேயிரு

நூறுகுஞ் சாரப்பாவெள்ளிசெம்பிள் நூறுமாற்று தயவாகத்தனிச்செம்
பிழைப்பதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள் செந்துரப்போக்கு அன்பாபுலத்
தியனையின்னங்கேளே.

௬௬௭

பொன்னியிளைச்சத்து.

கேளப்பாபொன்னியிளைச்சத்துசொல்லேன் செடியானகியிளையது
பலந்தான்வாங்கி. நாளப்பாரோமதுஇடையேசுற்றி நன்றாகத்தாபற்ப
நாகபற்பம்,வேளப்பாபிளையின்மேல்பூசிக்கொண்டு மேலாகரோமத்தை
ச்சுற்றிமைந்தா, நாளப்பாஅதினமேலேழுப்பூச்சுன்னந்தயவாகப்பூசிகல்
லருகைக்குள்ளையே.

௬௬௮

வைபப்பாருகைவாயைமுடிநன்றாய் மார்க்கமுடன்முசையிலேவை
த்துவது,மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்குறையமுதுமெய்யானசத்தது
வும்வெண்கலமாய்நிற்கும்,நையப்பாஆறவிட்டிசத்தவாங்கி பாலகனேரு
கையிலிட்டிகாரமுட்டி,நையப்பாஅருக்கப்பார்கண்ணிட்டமிநன்றாகஅதி
ல்சேரும்வகையைக்கேளே.

௬௬௯

கேளப்பாநாகமொடுதங்கம்மெண்டுங் செடியானசத்துருக்குச்சரியா
ய்த்துக்கி,வாளப்பாசத்துரின்றுவருகும்போது வரிசையாய்நாகதங்கமிதி
லேழுட்டி, நாளப்பாசத்துடனேமெண்டுஞ்சேர்த்து தயவாகமுன்றுமொ
ன்றுயருகும்ப்பா,ஆளப்பாருகையாறியெடுத்துப்பாரு அகராகனங்காரு
மைந்தாகேளே.

௬௭௦

கேளடாகனங்கதனைக்கலவத்திட்டிசெட்டியாயடைத்திடவேனுளா
ம்பாரு, வாளடாவீமதுபலதான்முன்று மைந்தனேவாலைசம்பலந்தா
ன்முன்று,தேளடாநெந்தியலர்நாலுங்கட்டி தெனிட்டாதஆதியந்தம்பல
முங்கட்டி, ஆளடாமுலைப்பான்நன்றாயுட்டி அதின்பிறகுபொடுதலையி
ன்சாற்றாண்டே.

௬௭௧

ஆட்டியேவழித்துருட்டிக்காரப்போட்டி அப்பனைபொடிசெய்து
குப்பிககேற்றி,நாட்டியேவாதுகையிள்முன்றுநாந்தான் நலமாகமுத்தீயும்
நன்றாய்முட்டி,காட்டியேசலாகைகொண்டுசேதிச்சேபார் கதிர்முனையில்
கறகறத்தும்பதந்கானப்பா, தாட்டிசமாயாதவிட்டுடைத்துப்பாரு சார்
ததானபொன்னியிளைச்செந்துரமாச்சே.

௬௭௨

ஆச்சப்பாசெந்துரம்பதனம்பண்ணி அப்பனைகுன்றியிடையிநு
போதுண்ணு, காச்சப்பாபகவின்பால்தன்னிற்கொன்ற கதிரொண்டி
ம்தேகமதுகாந்தியாரு, நீச்சப்பாமுலைப்பாலிற்றுகின்றிய மேலானதோ
ஷம்போம்சொசம்போரும், பாச்சப்பாவிஷக்கடி கள்ளுடைபோசம் பகை
யானமேகமென்றதெல்லாம்போமே.

௬௭௩

போமடாவாகத்திலேழுந்ததோஷம் பொல்லாதபித்தத்தாலெழுந்
ததோஷம், ஆமடாசிலேற்பனத்தாலெழுந்ததோஷம் அஞ்சாததோஷமெ
லாமகன்றுபோகுஞ் சாமடாபிழிளைதனைக்கண்டோசஞ் கடினத்திலேஷ
டிவிமையாய்யா,நாமடாவுணக்காகச்சொன்மேலமயா நலமாச்செந்துர
த்தொழிலிக்கேளே.

௬௭௪

கேள்வப்பாபண விடைச்செந்துரம்வாங்கி கெட்டியாய்வெள்ளியிலே
நூற்றுக்கொன்று, தாளப்பாகெடுக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டு சபர்த்தா
னவெள்ளியிலேபழுத்துப்போகும், வாளப்பாவெள்ளியதுபழுத்துநாளு
ல்வயதுசொல்லமுடியாதமைந்தாணமந்தா, தாளப்பாவெள்ளிசெய்பிலை
தாயானால் கன்னையதாய்ப்பழுத்துயிகத்தக்கமாமே. ககசு

ஆமப்பாசூடவணிலேநூற்றுக்கொன்று அருள்பெருவுநடிப்பா
திகமாற்று, நாமப்பாசெந்துரம்வலுவேமெத்த நயமானசெந்துரம்ந்தன்
னைக்கண்டு, தாயப்பாமகிழாதேமனதடங்கிலில்லு தண்ணையுடன்பூணைத்
தைத்தயவாய்ப்போற்று, காயப்பால்காணற்பால்கண்டேகொள்ளு அமலம
லாழாந்தமதுகசிவாய்க்கொள்ளே. ககசு

தாளகசத்து.

கொள்ளப்பா இன்னமொருமுறைமைக்கேளு குருவானதாளகத்தி
ன்சத்துதொல்வேன், நல்லப்பாதாரமதுபலந்தானென்று நவானகன்
த்தில்கத்திபண்ணி, கல்லப்பாசன்னமுடன்முருகத்தகம் கருவானகாரமு
டன்காசங்குட்டி, அல்லப்பாவிரமுடன்பூஞ்சேர்த்து அணைத்து அந்
தாளகத்துக்கங்கிபூட்டே ககசு

பூட்டியேகுசையில்வைத்தார்க்கைவாய்ப்பாடி புதுமுகமென்கிலேமு
ஞ்செய்து, தாஷ்டிகமாய்க்குணாத விலேவைத்துவழி சபர்த்தாசர்க்குணாய
முசுலுத்திநீரு, தாட்டியேகுசைமாவியெடுத்திப்பாரு நல்லாசந்தாளமந்தா
னியாகாரும், ஆட்டினதேரீயமதுபதனம்பண்ணு அன்பாகக்காயிட்டிவு
ருக்கிப்பாரே. ககசு

உருக்கையிலேநாகமந்தஇடையேசேரு வுண்மைமுள்ளதங்கமப்பாடி
யேசேரு, கருக்காகக்கட்டி நேதாசத்தைச்சேரு கருவானகாதுமொன்று
புருகும்ப்பா, பெருக்கமுள்ளகனங்காரும்ப்பாசொன்னென் பேணியேசை
வைத்தில்பொடிக்கத்துளாங், குருக்களென்றவிசயந்தஇடையேசேரும்
குணமாககெந்திரொட்டிப்பாசச்சேரே. ககசு

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடிசெய்துருப்பிக்கேற்றி திசமாகமண்கிலேவ
லுவாய்ச்செய்து, போற்றியேமுண்டோலெகெரித்தவாற்று பூணையா
றவிட்டுவெடுத்துப்பாரு, ஆற்றியேகுப்பிதனைமுடைத்துப்பாரு அசகாசெ
ந்துரமருணாநிறமப்பா, தேற்றியேசெந்துரம்பதனம்பண்கரி கிவசிவாரு
ன்றியிடைதேனிற்கொள்ளே. ககசு

கொள்ளவேவாசமொகோசத்திருந் குட்டமொபொங்கிமுதல்குலை
கொய்நீரும், அல்லல்செய்யுங்குன்மமொடுபகோதாங்கன் அண்டத்தின்
வாதமொடுஅணந்தவாதம், வல்லல்செய்யுங்குதிவாதமுத்திவாதங் கால
சத்திமேலசதிசனந்தவாதம், நல்லதொருசெந்துரங்கண்டபோதே நாடாம
கொடியிடுமின்னங்கேளே. ககசு

கேளப்பா செந்துரத்தோழிலைக்கேளு கெணிதமுள்ளவெள்ளியி
லேநூற்றுக்கொன்று, வாளப்பாகெடுத்திடவேவயதுசொல்ல வாயேது
நாவேதுவலுத்ததங்கம், ஆளப்பாவெள்ளிசெய்பில்நூற்றுக்கொன்றுஅ

னைத்திடவேபதினா றுவயதுபிள்ளை, காலப்பாமாறியவன்நடனஞ்செய்வா
ன் கண்டுள்ளமகிழாதேகருத்தாய்நிலை. கூஅ௨

நிலைன்றகுடவணிலேநூற்றுக்கொன்று நீட்டிஒல்பத்தனாதான்
தப்பாதுணைம, சொல்லொன்றுதப்பாதுகருவாய்ப்பாரு சொல்மறந்து
பார்த்ததினாலேசாதிநாணாய், கல்லைன்றகல்லைறிந்துபுல்லைத்தின்னு கால
றிந்துபோகமதிக்கருத்தாய்சிலு, கொல்லென்றுவாய்ப்பசப்புங்குறும்ப
மோடே கூடாதுவாசியிலேகூர்ந்துநிலை. கூஅ௩

நிலைடாசாசியிலேநின்றுதேறி நினைவாகப்பூரணத்தைக்கண்டுபூசி,
சொல்லாதமக்திரத்தைகயுருவேசெய்து சேராமற்கனியருந்திமணியைப்
பூசி, தள்ளடாதனையறியார்தன்னைத்தானே சமையமதக்கொண்டாடுந்த
வத்தேரார்தன்னை, புல்லென்றமனுக்கருடன்பொருந்தவேண்டாம் பூரண
த்தைத்தின்னைக்கிப்பூண்டுநிலை. கூஅ௪

நாகச்செந்துரம்.

பூண்டுக்கொள்காசச்செந்துரந்தன்னை பூரணமாய்நாதவிந்துதெளிந்
ததண்ணீர், துண்டுரொண்டு அச்சலத்தில்காசஞ்சாய்ச்ச அப்பனைசெறடங்
நியடங்கக்கட்டும், கீண்டதொருகுறாதனிலேகாகம்போட்டு நினைவாகவு
ருகையிலேமைந்தாகேளு, மாண்டதொருகாததுக்கிடையேதங்கமகத்தா
னதங்கநிறச்சத்தைவாரே. கூஅ௫

வார்த்துபிகவுருந்தையிலேமூன்றுமொன்று வளமாகவுருகியதம
ணியோல்விற்கும்பார்த்துமிகக்காணெடுததுக்கலவத்திட்டு பதருபலந்தி
டைக்குவிரந்துசேர்த்து, போற்றிநன்றியிடைக்கிரட்டிசெந்திகட்டி பொடி
செந்தாதானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, காற்றாமிகக்குப்பிதனிலேற்றிக்
கொண்டு கனமாகாண்டிலேவதுவாய்ச்செய்கே. கூஅ௬

செய்யப்பாவாதுகையில்முன்போல்வைத்து திரமாகஅறுசாமமெரி
ந்துவாங்கு, பையப்பாஜூலிட்டுஎடுத்துபாரு பசுமானசெந்துரமென்ன
சொல்லேன், மெய்யப்பாசெந்துரம்பதனம்பண்ணி பெய்க்கவேதேனதி
லேபணவிலைதான்கொள்ள, பையப்பாகாணியென்றதெல்லாம்போகு ம
ரகாரஞ்சம்மென்றதனைத்தும்போமே. கூஅ௭

போமப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பொல்லாதீரிழிவுகிந்
திருஷ்டம், நாமப்பாமேகாதாமும்விஷபாகங்கள் தருகாதபாண்டுமுதல்ச
வாகாசம், ஆயப்பாநாகச்செந்துரங்கண்டால் அடங்காதநோய்களெல்லா
மடங்கிறும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வச்சிரகாயம் நல்லமனதாயிருந்த
வர்க்குஎல்லாஞ்சித்தே. கூஅ௮

சித்தாகஇருக்கவென்றுள்ளைமந்தாகேளு சிவமானசெந்துரம்பூரண
த்தோடொக்க, பத்தாசையாகநீபணவிலை-தான்கொண்டால் பழுக்கும
டாதேகமதில்சட்டைபோகும், வற்றுதசெந்துரந்தினமுங்கொண்டால்வ
யதுசொல்லமுடியாதமைந்தாகேளு, முத்தானமுத்தொல்ல முத்தியாகு
மோகமில்லைசெந்துரமுறையைக்கேளே. கூஅ௯

கோளப்பாவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கெடியானவெள்ளிசெம் பின்றுற்றுக்கொன்று, கோளப்பாகுடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நன்மையி ல்லாச்செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பாவாராமல்பழுக்குந்தங்க ன் குறியானதங்கமதையார்தான்காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்றதங்கந்த ன்னை அறிந்துகொண்டுதெலமகிமையறிந்துசெய்யே. கூக௮

செய்யடாதவமதிவேமனத்தைநாட்டு தீர்க்கமுடன்குருபதத்திற் சேர்ந்துதில்லு, மெய்யடாகற்பமதைவிரும்பியுண்ணுவிரும்பியிசவுண்ணை யிலேபிம்பப்பாரு, கொய்யடாகருவிகளைக்கொய்யப்போடு கூர்மையுடனெ மனைபைக்கூர்ந்துபாரு, பையடாமுலமதிலாறுந்தாண்டி பராபரத்தினருள தனைப்பற்றிப்பாரே. கூக௯

பற்றியிசுப்பாராமற்பொருளைக்கண்டுபதுமைபோல்பெருநையிலே பற்றிசின்னு, முத்தியில்லாமுடர்களாய்க்கூட்டங்கூடி மோசமென்றபாச மனையிழுத்துக்கொண்டு, சத்தியென்றபெண்ணையிநிறுத்திக்கொண்டு சகலஆபரணபிகத்தானேசாற்றி, புத்தியில்லாநடத்தைகளைப்பார்த்தாயா னால் பூரணத்திலுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே. கூக௧௦

வெடித்துமிகப்போவதுவுமெத்தநன்றோ வேதாந்தப்பதியிதிற்கமிக வுநன்றோ, படித்துமிகவெண்டையுமேறிந்துப்பார்த்து பக்குவாததோடே யிருந்துபதியில்தாக்கு, வடித்தமெழுகதுபோலஇந்தநூலில் வசனித்தக ருக்களெல்லாமனதிற்காரு, விடுத்தபொருடனையறிந்துகாராண்டால்விண் ணிடியுமண்களையுவினாப்போமே. கூக௧௧

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாமலின்னமொருசேதிகேளு பொன்னானகருவங்கம்வாங்கி மைத்தா, வாகாக ஆதியந்தக்கருவினாலே மகத்தானவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி, நோகாமற்புடம்போடச்சுட்டிப்போகும் துண்மையுடன்தானெடுத்திரு கையிலவைத்து சாகாமற்காரமிட்டுவருக்கிப்பாரு சக்கரம்போல்கண்விட் டுவிடுந்தானே. கூக௧௨

தானென்றவங்கத்துக்கிடையேநாகந் தயவானதங்கமுடன்றசமுங் கூட்டி, தானென்றகுருவருளாலுருக்கிப்பார்க்க குணமாகநாலுமொன்று ய்மணிபாய்சிற்கும், தானென்றகவைத்தில்தொறுக்கிக்கொண்டு மாட்டடா வீரமொடுவிங்கக்கானும், தேனென்றகாரமொடுவொன்றுய்க்கூட்டி சிவசி வாஇதுக்கிரட்டி கெத்திகூட்டே. கூக௧௩

கூட்டிநன்றுய்ப்பொடித்துமிகக்குப்பிக்கேற்றி குணமானமண்டிலைவ லுவாய்ப்புசி, நாட்டியேமுன்போலவரித்துவாங்கி நல்லபதமறியவென்றுல் சலகைபோடு, நாட்டியதோர்சலகைமுனைவெளுத்தாதானால் மார்க்கமு டன்தானெடுத்ததுறவைத்து, நாட்டிகமாய்க்குப்பியைநீயுடைத்துப்பார் க்கத் தங்ககிறமானசெந்தூரமாமே. கூக௧௪

பாப்பாசெந்தூரம்பனைகெல்லத்தில் பக்குவமாய்க்குன்றியிடை மொண்டால்மைத்தா, ஆப்பாவுனக்கிடுசொல்லப்போமேன் அரகராதேத

ம்வச்சிகரமாய்மாத், தோப்பாயணவிடைதான் தனித்தொண்டில் சிவசி
வாமேகமென்றதெல்லாம்போதும். தோப்பாஜலவிஷங்குல்டரோசம்
நிலைவில்லாநீரிழிவுநீங்கப்போமே.

ககக

போமடாபவுத்திரமுந்தண்டமாலை பொல்லாதகுச்சமொடுபாண்டு
தீரும், நாமடாதோஷமொடுகாசர்போதும் நழுக்காணமுலாசலண்டலா
தம், தாமடாதுதிவாசம்நதிக்குவாதஞ் சமர்த்தானவாதமதிதற்பச்சவாத
ம், ஆடாபித்தமென்றதெல்லாம்போதும் ஆசாராவருவங்கமதிதந்தானே

தானென்றசெந்தூரத்தொழிலைக்கேளு தப்பாமல் நூற்றுக்குவொ
ன்றுபோட்டால், தானென்றவெள்ளியிலே நூறுபற்று மகத்தானசெம்
பதிலே அன்பதாகுந், தேனென்றவெள்ளிசெய்ப்பிலிருந் நூறுந் தெவிட்
டாதகுடவனில்லன்பதாகுந், தானென்றகுருவருளால் செந்தூரத்தை
குறிப்புடனே கொண்டவனோ குருவாப்பாரே.

ககக

குருவானசற்குருவைக்காணவேனுந் குணபாகந்திதனைப்பனிய
வேனுந், உருவானவருவறிந்துவுண்ணவேனுந் உண்மையுள்ளசத்தி
வங்காணவேனுந், திருவானமலரொளியைப்பற்றவேனுந் தெவிட்டாத
மதியமுதங்கொள்ளவேனுந், தருவானசற்பகத்தைப்பூசைபண்ணி சதா
சாலம்பூரணநதித்சார்த்துநிலவே.

த

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நிலைன்றநிலைதனிலேநின்றனுகொண்டு நீனைவாககுருபதத்திற்பூண்
டுக்கொண்டு, சொல்லென்றதாம்பிரச்செந்தூரப்பண்ணி தருவமுடன்
கொள்வதற்குவிபாங்கேளு, தெல்லென்றதட்டதனை அரவிக்கொண்டுநீ
றமாகப்பழச்சாற்றிலுறப்போட்டு, கல்லென்றசன்னகீர்விட்டுநன்றாய்சளி
ப்பறவேகமுவிவிடுகசடுபோச்சே.

தக

போச்சென்றுதாம்பிரப்பொடிதானேன்று புதுமையுள்ளதங்கமொ
ன்றுசந்தானென்று, நீச்சென்றதாளகமும் வீரமொன்று நிலைத்ததொரு
லிங்கமொன்றுநாகமொன்று பாச்சென்றகலவாமதிலேழும்போட்டு பக்கு
வமாய்ப்பழச்சாற்றாண்டிநன்றாய், ஆச்சென்றுசலவத்திநன்றாயாட்டி அ
கராசெட்டிப்புகெந்திகுட்டே.

தஉ

கூட்டியேபழச்சாறு பொடுதலையின்சாறுந் குணபாகனிடநின்ற
ய்மைமேபாலாட்டி, ஆட்டியேவழித்தெடுத்தசகாயப்போட்டு அப்பனே
பொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, தாட்டி மமைய்மண்கலைவலுவாய்ச்செய்து
சமர்த்தாகமுன்போலேயெரித்துவாங்கு, நாட்டியே ஆழவிட்டுஎடுததுப்
பாரு நன்மையுள்ளசெந்தூரமதிதந்தானே.

தக

தானென்றசெந்தூரப்பதனப்பண்ணி தன்மையுடள்சிவம்பூசை
செய்து, தேனென்றதேனதிலேபணவிடைதான் கொண்டால் தீராதகுன்
மமுதங்குஷ்டந்தீரும், தானென்றமேசமொடுகொந்தீரூட் வகையுபிவி
கையுமகோதரமுந்தீரும், தானென்றபூலபூதக்கண்டாலை யுள்பூலய்தி
றபூலமொழிந்துபோமே.

த௩

மாத்திரை.

ஒழியாமலிருப்பதற்குமாத்திரைதானென்று உத்தமனே சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, ஒழியான அயக்காந்தச்செந்தூரமொன்று மார்க்கமுளதாகச்செந்தூரமொன்று, நெளியாததாளகச்செந்தூரம்மொன்று நேரானதாம்பிரச்செந்தூரமொன்று, ஒழியாதவங்கச்செந்தூரமொன்று அப்பனேயிந்துமோரிடையாய்வாங்கே.

வாங்கியேகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தானமுலைப்பாலுப்பழத்தின்சாறும், பாங்குடனே கொண்டுநிறைஒன்றாய்ச்சேர்த்து பக்குவமாய்கலவத்திலாட்டும்போது, தாங்கியேதிரிகடுகுமுன்றுமொன்றாய் சரியிடையாய்செந்தூரங்கண்ணிற்சேர்த்து, ஆங்கு கொண்டேயைப்பாயாறுகள்தான் அதின்பிறகுமத்தஞ்சாறதனிவாரே.

வார்த்துநன்றாயாறுகளைத்தபின்பு மார்க்கமுடன்வழித்தமாத்திரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய்நிழலுலர்ந்திவைத்துக்கொண்டு பக்குவமாய்குணைநிறுகளறிந்துகொண்டு, சாத்துமிக அனுபாமமறிந்த செய்தால் காணாமலேயிடுஞ்சுவாசதோஷம், சாற்றுநிறைந்தலிக்குமொன்று சொல்லக்கேளு தன்மனைத்தத்தானறிந்துதனதாய்நிலே.

கலிக்கம்.

தனதானகிராப்புடனேதிரிகடுகுகட்டி தன்மையுள்ளகிராப்பதுவுங்கூடச்சேர்த்து, மனதானவாளமொன்றுஎட்டுக்கொன்று மாட்டுவாய்கலவத்திற்பழச்சாறிட்டு, வுளதான அபின்கட்டிநன்றாயாட்டி ஊமத்தஞ்சாறதனிலொருநாளாட்டி, சனதானகயறுபோலுருட்டிமைந்தா காற்றில்லாவிடம்பார்த்துக்காயவையே.

வைத்துநன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஎடுத்துக்கொண்டு வரிசையுடன்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, கைத்ததொருமுலைப்பாலா லுனாத்துநாவில் கண்ணிலிடச்சகலசன்னிகாணதோடும், மெய்த்தசுவருத்திரகணைமாத்திரைவைத்து வேணபடிவயித்தியத்தைவிருப்பிச்செய்தால், கைத்ததொருசாத்தியமசாத்தியம்மெண்டும் நன்றாகத்திருமடாநலமாப்பாரே.

வேறு-கலிக்கம்.

பாரப்பாகலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளு பக்குவமாய்திரிகடுகுதுரிசிதுத்தம், நேரப்பாஅரிதாமிந்துப்போடு நனைவாககோசனியஞ்சரியாய்ததூக்கி, காரப்பாவளமதுநாலுக்கொன்று கருவாபைபழச்சாற்றுவதைதுமைந்தா, தீரப்பாகயறுபோல்திரட்டிட்டுக்கொண்டு கிவகிவாநிழலுலர்ந்திபதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர்கலிக்கமாத்திரையையெந்தா பக்குவமாய்கிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி, உண்ணியேமுலைப்பாலாற்கண்ணிவீற்றி உறுதியுள்ளஜின்னியுதல்விஷங்குள்போகும், நண்ணியதோர்குவிச்சாசுமுடாநாடா

தோடும் நலமில்லா நெஞ்சடைப்புமூர்ச்சைபோகும், பண்ணியகொழு
வானகலிக்கடிப்பா புனிதமுடன்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. தக௧

போற்றப்பாரீர்தோஷங்கபாலகூலை புனைச்செலன்றகண்பகைச்சக்
காதுமாந்தம், பார்த்தப்பாமுக்கடைப்பன்கண்டமலை பலத்திரபகோதா
முங்குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பாபோவதற்குமருந்துசொல்லேன் அன்பா
னசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, மாற்றப்பாமதூமதிவிடையமோமம் மாத்தா
னதிரிகடுகுசினங்கூட்டே. தக௨

கூட்டியேசரியிடையாய்வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச்சூனரித்தமு
ப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியேதேனதிலேகொண்டால்மைந்தா நலமாசநான்
சொன்னவியாதிதீரும், தேட்டிலேயிந்நூலைத்தேடவேணுந் திரமாசப்ப
னிரண்டுங்காக்கவேணுந், தாட்டிகமாய்க்கற்பயதைக்கொள்ளவேணுந் த
னதானபூரணத்தைமருவிப்பாரோ. தக௩

பாரப்பாபூரணமாய்பச்சைபச்சைபகாரதபச்சைநனைப்பதிலாய்பார்
க்க, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காசாரம் அம்பரத்தின்தரிசனத்தையார்தான்கா
ன்பார், தேரப்பாமனதறிவால்தேறிக்கொண்டு தெவிட்டாதபூரணத்தை
ப்பணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பாமதூரசஞ்சொலிக்கும்பாரு கீளைவாகஅ
முர்தமதைப்பானம்பண்ணே. தக௪

காயாதிகற்பமுண்ணுப்பக்குவம்.

பண்ணப்பாகாயாதிகற்பங்கொள்ள பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பாஆதியர்தநடுமுன்றுக விளங்குகின்றபொ
ருளதனைவிரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பாஅமுதகற்பம்அகாரபீடநிவான
போதமடாஜுந்தான்கான்பார், உண்ணப்பாஅகாரமென்றபொருளைக்கே
ளுவுறுதியுள்ளபுலத்தியனையுண்மைதானே. தக௫

தானென்றஅகாரமடாவிந்துவிந்து தன்மையுள்ளவீர்தனீர்தன்னீ
ராச்சு, கோனென்றவிந்துநீர்தன்னைவாங்கி குணமாகஅந்திரந்திக்கொண்டு
மைந்தா, கோனென்றகுறுபதத்தில்மனதைவைத்து குணமாகசேசபூரக
மும்பண்ணி, நானென்றஅகம்போக்கிலும்பசத்தேநின்றால் நலமில்லாதே
கம்வெகுவுறுதியாமே. தக௬

ஆமப்பாவுறுதிமனதுறுதியாக அப்பனென்கொண்டேனிரைன்பவந்தா
ன், நாமப்பாஸாதபித்தசேததுமத்தினுலே நாடிவரும்வியாதியெல்லாநா
டாதோடும், போமப்பாநாயோடுதியாய்போகும் பொல்காததிரோத
னையின்மாய்கைபோகும், தாமப்பாநந்தியொளிபுசாசிக்குந் தயவாகபோ
கும்வெகுதன்மைதானே. தக௭

தானென்னநீயென்னரெண்டுமொன்று தடையில்லாமனதாகஇருந்
தாயாளுல், கோனென்னகுருவென்னநீயேயாகுந் குணமானதுறுதி
யானதானே, ஆனென்னப்பெண்ணென்னரெண்டுமொன்று அகசாமன
தடங்கிஅறிவிற்சேர்ந்து, தேனென்னவந்ததொருவிந்துகீரை தெவிட்டா
மற்கொண்டபொருசற்பங்கேனே. தக௮

கேளப்பாநிலொன் அகாரந்தொட்டு கிருபையுடனடியான உகாரங்கே
ளு, நாளப்பா உகாரமென்ற அடிதான்முல நலமானமுலமென்ற லார்தான்
காண்பார், கேளப்பாநிலொன் றமில்லைகாசம்நாதன் குருவானமவுனமதை
க்கூறப்போனோ, வாளப்பாநாதமென்றசருதுவாங்கிபைந்தனை திணக்கோ
றும்பூசிப்பாயே. தசக

பூசிப்பாநாதமென்றசருதுவாங்கி பசுழாககோசபூசமுர்பண்ணி,
கேசிப்பார்சுப்பகத்கில்மனைகநாட்டி கினைவாகானது திராகக்கொண்
டால், ஆசிப்பாவாசிப்பாபாழகதிப்பாநு அழக்கிபிகபார்க்கைவேலையரு
ளேதோன்றும், வாசிக்குமுயிரானவுகாரத்தன்னை வரிசையுடன்பூசிக்கும்
வகையைக்கேளே. தஉய

பூசிக்குர்வகை.

கேளப்பாவுகையாதினைத்தப்பூசி கெனிதமாய்மதியமதில்போ
சனமேசெய்து, நாளப்பாமலைதனில்உகாரதிடனை நன்மையுள்ளசத்தி
னாயிப்பூசபண்ணு, தாளப்பாமுலமுதலாறுகாரந் தான்கடந்துமேலான
சுழினைக்குள்ளே ஆளப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் அகாரஅகாரமு
டன்கூறக்கூளே. தஉக

தாளப்பாஅகாரமென்றசத்திகன்னை தன்மையுடன்மண்டலமேபூ
சித்தாக்கால், தேனப்பாஅமுர்க்காசன்கனிந்துகாணும் சிவசிவாஅமுர்தாச
மந்தமாகும், பேணப்பாஉகாரமென்றஅமுர்தாசந்தன்னை பிளத்தபுத்திய
றிவதினாற்பேணிப்பார்த்து, வுணப்பாமுலமதில்ரோசகமேபண்ணி உம்மெ
னவேருவெனாயிப்பூசகமேசெய்யே. தஉஉ

செய்யப்பாருவெனாயிப்பூசகமேசெய்து திடமாகமேல்முலஞ்சேர்ந்
துக்கொண்டு, பையப்பாகும்பகத்திற்பற்றிபாரு பருகிமதிசுடரொளியில்
பருந்தேதநில்லு, கையப்பாதடவுவதுபோலேமக்காள் கருவானசத்தியை
நீசருத்தில்வைததால், மெய்யப்பாவுனதுசெடம்வலுத்துப்போச்சு மேதி
னியில்சித்தனென்றபேருமாச்சே. தஉங

ஆச்சப்பாசித்தனிலேஅதிகசித்தன் ஆதியென்றமுலமதைபறிந்த
தாலே, போச்சப்பாநைதிராயும்நமனுமில்லை பொன்போலேபூணாந்
தேகமாச்சு, பாச்சப்பாவாசியைவீவாசிகண்டு பக்குவமாய்மதியைபெள்ள
வனியிற்சேரு, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியினுலே கருத்துறவேசெடத்
தைமெள்ளக்காச்சகாச்சே. தஉச

காச்சதற்குஅக்கினியில்கருவைச்சொன்னேன் கருத்துறவேசிவபூ
சைநன்றுய்ச்சொன்னேன், பாச்சதற்குசத்தியுட்பூசைசொன்னேன் பத்
தியுடன்பகுத்தறியாய்ப்புத்திகொண்டு, முச்சதற்குமுன்னிலைதான்பிட
மாகும் முனையானசுழிமுனையேவகாரபிடம், பேச்சதற்குபேசதற்குநா
வேயில்லை பெருமையுடன்சத்திசிவபூசைகேளே. தஉரு

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பாசத்தியென்றஉகாரத்தன்னில் கிருபையுள்ள அகாரமென்ற
சிவத்தைநாட்டி, நாளப்பாதினப்பார்த்துநமசியென்றோது நன்றுசசிவசத்

யொன்றும்பாரு, வாஸப்பாவுகாரமுடன் அகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுட
நமசிசெயன்றுருவேசெய்து, கோளப்பாவார துமண்டலமேசெய்தால்கு
லமென்றதேகவச்சிகாயமாமே. த2க

காயமதுபிலத்துதடாகல்போல்மைந் காகாயாதிகற்பமென்றதேகமா
க, நேயமுடன்சத்திசிவபூசையாலே நிலைத்துதடாபிந்தருவரீங்காமந்ரு
ர், மாயமென்றநனாதினாயுமாறிப்போச்சு மகத்தானதேகமதுவதுத்தா
போச்சு, தேயுமதுமதிநானுத்தேய்ந்துதேய்ந்து திறமானவிபதுவுமொ
ரியுமாச்சே. த2எ

ஆச்சப்பாபாமவெளிகண்ணொள்ளாது அகாரகோதிநிலை அதிக
சோதி, முச்சப்பாவோடாதுமுன்பிக்கு முச்சியமுடன்பன்னிரண்டிம
-ங்கும்விட்டில், பாச்சப்பாமுலமென்றஅனைத்தானடி பக்குவமாய்ரோ
கபூரகமும்பண்ணி, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியில்கீன்று சருத்ததவே
தும்பகத்தில்தீபமேறே. த2அ

ஏற்றப்பாதிபமதுஎன்னசொல்வேன் ஏகந்தமானசொருவத்தீபம்,
போற்றப்பாதுண்டாசதீபந்தன்னை புத்திமனதொன்றுகப்பொருத்தினி
ன்று, காற்றப்பாசத்திசிவபூசைபண்ணி கமலமலமுதமதைச்சருத்தாய்க்
கொண்டு, காற்றப்பாவாடாதமலனாக்கொண்டு தயவானமேனும்மணி
நயப்பூசைபண்ணே. த2க

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பாமனோன்மணியைப்பூசைபண்ண பக்குவத்தைச்சொல்
லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, நண்ணப்பாஅகாரமுடன்உகாரங்கட்டி நவ
காமல்நமசிசெயன்றுருவேசெய்து, விண்ணப்பாதாநெருக்கிமகாரக்கண்ண
மேவினதால்பாரபாத்தினொளியேகானூன், கண்ணப்பாமனக்கண்ணுக்க
கிந்துபாரு கமலமென்றஆபிரத்தெண்ணிதழ்காண்பாமே. த2ப

காணப்பாஇதழறிந்தபூசைபண்ணக் கனியுமடாஅழகமுதகசேர்த்து
பாயும், பேணப்பாஅமுதமதைபூசைபண்ண பெரிசானமனோன்மணிநா
ன்பிரகாசிப்பாள், ஊணப்பாமனோன்மணியின்பிச்சக்கேளு வுமெனவே
கிங்கென்றுவுருவேசெய்தால், பேணப்பாமகாரமென்றஅண்டத்தோன்அ
ம்பெரிதானஅண்டமதுபாமதாமே. த2க

பாத்தின்பூசை காயாதிகற்பம்.

ஆரப்பாசத்திசிவபூசைசொன்னேன் அகாரபாத்திதுடபூசைகே
ளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோச்சத்தியென்று, மொனசெய்யென்றுபாத்தா
னோன்று, தாமப்பாமுன்றுக்கும்விடக்கேளு சத்தியென்றஉகாரமதும
காரமாச்சு, காமப்பாசிவதீமென்றஅகாரந்தானுக் கருவானவந்த வென்றகா
தமாச்சே. த2உ

ஆச்சப்பாமகாரமென்றமகாரந்தானும் அப்பனோபாமானஅண்டமா
ச்சு, காச்சப்பாஅகாரமுடன்சாரம்மொண்டும் கருவாகலிந்துவுடனாதமாச்சு,
பாச்சப்பாநாமதினிலிந்துசேர்த்து பதிவாகத்தெளிவித்துப்பதனம்பண்

ணிப, போச்சப்பா கொன்றுமில்லே அண்டந், தன்னை பேணிவேகல்வமதில்
நெறுவிக் கொள்ளே. தரு

கொள்ளப்பாநாதவிக், தனித்த, தண்ணீர் கூர்மைபுள்ளபழச்சாமெற
ன்றிதற்குநாமம், கல்லப்பா வென்றக்கல் அண்டந்தனைக் கைமுறையாய்
ன்றோ ஆட்டப்பாரு, நல்லப்பா ஆட்டியேபார்க்கும் பேசுநா நலமாநமெழு
காஞ்சாண்டந்தாறுஞ், செல்லப்பா அண்டமென்றமெழு குதனைசிவகிவா
தாறுருட்டிவட்டுப்பண்ணே. தரு

பண்ணியதோர்வட்டகளைக்காயப்போட்டு பக்தவமாய்க்காய்த்தடி
ன்புனைமந்தாகேளு, வுன்னியேகாரோட்டில்லைத்துமைத்தா லாமாமன்
சிலைவாலாய்ச்செய்து, பண்ணியனையிசைம்பூசைசெய்து புனிதமுடன்
காடைபென்றபுடதைப்போடு, தன்னிமைமாய்நீறியதுதவளம் போலா
ஞ் சதாரந்தியானதொருபற்பந்தானே. தரு

தானென்றபற்பமதுக்கிணைதானில்லை தன்னையுள்ளமபற்பபிதுக்
குமீடோ, ஓவென்றகந்தத்தின்செந்நூல்க்கான் உற்துப்பாசிதற்குகிரு
ண்டோபோ, கோவென்றபூபதியுமிதற்குமீடோ கொடிதானாமத்தினா
கனிதற்குமீடோ, தேனென்றபற்பமதுஆவிவித்தை சிவகிவாகையாநிகற்
பமாமே. தரு

ஆமப்பாபற்பமதில்பணவிடைதானெடுத்து அமுதமென்றதேனதி
லே அமுத்திமைந்தா, நாமப்பா சொல்லுகிறேமேல்முடிந்தானிநன்றாகளா
கியையீழிமுத்திமைந்தா, தாமப்பா தன்னிலையைததான்காண்கண்டு சமாச
மாய்க்கேசகத்தைப்பூரணமேசெய்து, காமப்பால்கிணையகற்றி கும்பகந்தே
கின்று கருணையுடன்பற்பமதைப்பூசைபண்ணே. தரு

பூசையென்னமனதுறுதியாகக்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றிமனத
றிவால்கின்றால், நேசமுள்ளமனதுறுதியாகுமாதும் நிஷ்டையிலே அஷ்
டாங்கப்போகக்கானும், பாசையென்றபரிபாசைபன்பாய்க்காணும்பக்கு
வமாய்கற்பூத்திபந்தோனும், ஆசையென்றதசநீட்சைகார்த்தோன்றும்
அரகா இன்னமொருகற்பங்கேனே. தரு

பூனைகற்பம்.

கோளப்பா ஆதியென்றபூரணத்தைப்பற்றி கிருபையுடனாதனிந்து
வென்றாய்வாங்கி, வாளப்பா பிங்காணில்பதனம்பண்ணி மகத்தானசெயநீ
கால்கரைத்துக்கொண்டு, கோளப்பாவாராமல்களியில்வைக்க குறுகென்ற
ய்வற்றியபின்மைந்தாமைந்தா, ஆளப்பாயிப்படியேபத்துமுறைகாச்சு அப்
பகைகாடற்றுநீறிப்போமே. தரு

நீறிப்போமதுபடியும்பத்துமுறைகாச்சுநிச்சயமாய்நீறியதுபற்பமா
ருங், கூறியேநீறினதோர்பற்பந்தனை குணமாகக்குண்டலியைக்கண்டு
போற்றி, வாரியேபிங்காண்தன்பாணிதன்னில் மார்க்கமுடன்பதமைதா
ய்வைத்துப்போற்றி, தேறியேழனதறிவாப்பூரணத்தைப்பற்றி சிவகிவா
கேசபூசமுஞ்செய்யே. தரு

செய்யப்பாரும்கதத்தில்தைவத்துசெய்யானபற்பமதிப்பண
லிடைதானெடுத்தி, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்சற்குருவைப்பற்றி மே
லானபற்பமதுகொண்டால்மந்தா,பையப்பாதேகமதுவலுத்துப்போரு
ம் பாசதனில்வெகு கோடி-காலம்வாழும், ஐயப்பாவென்றசொல்லசன்று
போரு மாகாமவுனமென்றஅமுதமாமே. தச௩

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆயப்பா அமுர்தாசகற்பமொன்று அன்பானபுலத்தியனேசொல்ல
க்கேளு,தாமப்பாஅடிமுடியுமொன்றுச்சேர்த்து சமர்த்தாகபாண்டத்தி
லிடமுகொண்டு, நாமப்பாகுழித்தயிலம்நன்றுயவாங்கி கன்றுகக்குப்பித
னிலபதனம்பண்ணி, காமப்பாகிபிசம்பொடித்துள்ளிட்டி கமலமென்ற
பிங்காணிலபதனம்பண்ணே. தச௪

பண்ணியதோர்நயிலமதைப்பணலிடைதானெடுத்தி பத்தியுடனி
ருபொழுதுமண்டலந்தான்கொள்ள, உன்னியதோர்வியாதியெல்லாமொ
ழிந்துபோகும் உத்தமனையாக்கதனில்சட்டைதன்னார், நன்னயமாய்
தேகமதிற்காத்திறி சலிபோலஒனிய்சம்மாட்டங்கன்னார், புண்ணியனே
அமுர்தாசதேகமாகும் புத்தியிகவுண்டாகுப்புகிறதாமே. தச௫

மேருநம்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருகற்பங்கேளு ஆண்டுமொருபூவாதகையவா
ங்கி, போமப்பாகல்லுரலிலி-தப்புக்கேகால் புத்தியுடன்மைபோலதிடத்
துக்கொண்டு, தாமப்பாசிறீநர்கனாத்துக்கொண்டு தப்பாயல்மறுதின
த்திலிதுத்துப்போடு, நாமப்பாபததுமுறைப்படியேபண்ணி கன்றுகா
விமுதத்திலுலர்த்திடாயே. தச௬

உலர்த்திகன்றுமுன்போலவிடித்துத்தோண்டி. உத்தமனையவிமு
கத்தில்காயப்போடு, கழுத்தியிககன்றுக்காய்ந்தபின்பு கருக்காவாலிலி
ட்டிமைபோலாக்கி, ஜலத்திலிட்டிருக்கக்கனாத்தையுந் தெலியவைத்து
த்தெனிலிதுத்திஜலத்தைவாரு. பிலத்துடனிப்படிபத்துமுறைப்பண்ண
பேணியேரவிமுதத்தில்காயப்போடே. தச௭

போட்டுகன்றுயுலர்த்தியிகக்காய்ந்துதானால் புனிதமுடன்மப்போ
லேபிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன்வடிவத்திமேருக்கேற்றி நடராசர்சக்
கரத்தைநன்றுய்க்கிறி, நாட்டிகமாயதின்மேலேமேருவைத்து சமர்த்தாக
சாநம்பூசைபண்ணி, வாட்டயில்லாமலொரியில்தைவத்தி மக
த்தானமேருவைப்பதனம்பண்ணே. தச௮

பதனமதாய்மேருவைவைத்துப்போற்றி பாயாமாக்கேசாத்தில்
மனைதைவத்து,சதமாககோசகபூரகமும்பண்ணி தன்மைபுடன்கும்பகத்
தில்சார்ந்துகின்னு, மிதமாகப்பணலிடைதானெடுத்துமந்தா மிருசாயல
தண்ணிறிக்கொண்டாயானால்,அதமானதேகமதுவச்சிரமப்பாலாம அப்ப
னேமண்டலத்திற்குச்சட்டைபோமே. தச௯

போமப்பாநனா தினாயுமொழிந்துபோதும் பொன்போலதேகமுமா
ய்புந்தியுண்டாக், தாமப்பாபோதையென்னசொல்லப்போறேன் தயவா
கபோதைவெகுதன்மையாகும், தாமப்பாவாசியது அடங்கும்வீட்டில் தா
னென்றபேர்போச்சுஅரந்தானுச்சு, ஆமப்பா ஆமவனாயேறுதற்கு அரக
ராவாசியது அடங்கும்பாபோ. தசஅ

பாப்பாவாசியன்னிண்ணெற்கானும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்பணியு
மப்பா, கோப்பாசுழிமுனையுந்துலக்கமாகும் நெறியுடனேகற்பூதீபம்வி
கந், கோப்பாதீபமதில்நின்றதேறி சிவசிவாபூணத்தைத்தினமும்நோக்
கி, பாப்பா ஆபிரத்தினிதைழப்பற்றிக் கசிந்துவருமமுர்தமதுகசிந்துகொ
ள்ளே. தசக

கொள்ளப்பாசூரணத்தைத்தினமுந்கொண்டால் கொடிதானஅவமி
ருத்தின்துடிமம்போகு, மல்லப்பாசொல்வேன்மண்டலமுன்றானு லப்ப
னேவபதுமாயிரமுமாகு, நல்லப்பாவருஷமதுகொண்டால்மந்தா நலமா
னவயதுபதினாயிரந்கான், சொல்லப்பாமனந்தேறிசதா காலங்கொள்ள சிவ
சிவாவபதுசொல்லமுடியாதெண்ணே. தரும

எண்ணவே சூரணத்தைத்தயிலத்தோடே யேதமாயொன்றாக்கிபத
னம்பண்ணி, முன்னவனைத்தான்பணிந்துபணவிடைதான் கொள்ள முது
னாயுள்ளதேகமதுவாலவயதாகும், உண்ணையிலேசுழி முனையில்தனை
வைத்து உம்மெனவேசும்பித்துநோசகமேபண்ணி, நன்னயமாய்ப்பூரண
த்தைப்பூசகமேசெய்ய நனிமதாய்தேகவச்சிரக்காயமாமே. தருக

ஆமப்பாதேகவச்சிரக்காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறைவிற்கா
ட்டுந், தாமப்பாநெவுணாசதேகமாகுஞ் சதாசிவபாய்ப்பூரணத்தைதச்சார்ந்
தநித்தும், போமப்பா அண்டவனாஉசரத்தூக்கும் போக்கான அஷ்டமாசி
த்துமாமும், நாமப்பாசொல்லுகிறோமின்னமொன்று நலமானவல்லாளைச்
சூரணத்தைக்கேளே. தருஉ

வல்லாளைச்சூரணம்.

கோளப்பாவல்லாளைச்செடிபூண்டல்ல. கெணிதமுளதிங்களிலேஆறு
ந்திங்கள், பாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாளைவாங்க நா மொன்றுசொல்லுகி
றோநன்றாகக்கேள், ஆளப்பாலெல்லமதில்ரவிபிசஞ்சேர்த்து அப்பனேபி
சைந்து ருட்டியன்பாயக்கொள்ளு, வாளப்பாவிதனமின்றிவல்லாளைவாங்
கி பைந்தனேரவிமுகத்திலுளர்த்திடாயே. தருங

உலர்ந்திமிநன்றாகவுரலிலதாக்கி உத்தமனேதானிடித்துத்தூளதா
க்கி, கலத்தில்திகத்தான்போட்டுக்காடிவார்த்து கடைத்தநன்றாய்விமுகத்
திறாயப்போட்டு, ஜெலத்தில்திகவூறினன்றாய்க்காயந்தடின்பு சிவசிவாம
துபடியுக்காடிவார்த்து, நிலத்துடனையிப்படியேபததுமுறைகாயந்தாஸ்பி
சகாதுவல்லாளைக்குயிர்தானுச்சே. தருச

வல்லாளைமெழுகு.

ஆச்சப்பாகத்திசெய்தவல்லாளைவாங்கி அப்பனையிடித்துவச்சிரகா
யம்பண்ணி, பாச்சப்பாபிங்கானிலிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப்பழச்சாச

றுந்தேனார்விட்டி, காச்சப்பாபிசைந்தாவிழுகத்தின்வைக்கக் கருவான
மெழுகாகுமஞ்சாநாளில், பேச்சப்பாபேசுதற்குநாவுமுண்டோபேனியே
பாணிதனில்பதனம்பண்ணே.

தடுக

பண்ணியதோர்மெழுகுதன்னில்பணலிடைதானெடுத்த பாமன
குருபதத்தைப்பணிந்தபோற்றி, உண்ணியேழுலமதில்மனைசவைத்து
ஒமெனலேஒருமனதாய்க்கொண்டால்மைந்தா, கண்ணிமைக்குள்புலமெ
ன்றவன்னிமீறிக்காட்டுமடாகற்பூரதிடங்கண்ணை, சென்னிவளர்தீபமதைக்
கண்டால்மைந்தா தேவித்தியோகசித்திஞானமாமே.

தடுக

ஆமப்பாஞானமென்றால்மெர்ஞானமாகும் அப்பனெமெய்ஞ்ஞ
னங்கானவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறோரினைவாய்கேளு நலமானசரி
தையிலேநினைந்துதேறி, தாமப்பாகினைகயிலேசார்ந்தகொண்டு தயவான
மனதோடேயிருந்தாயாகில், காமப்பால்கானற்பால்கொண்டுக்கொண்டசயி
லாசசற்குருவுய் வருவார்பாரே.

தடுக

வருவார்கள்வெகுவிதமாய்நானதுகாணமைந்தனைபெரியோனாதெ
ண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப்பணிந்துகொண்டு பக்குவமா
ய்மனதுருகநடந்தாயாகில், குருவானசற்குருவந்தாண்டுகொண்டு குணம்
பார்க்கவுன்னிடத்திலிருப்பாராயா, கருவாகமனம்பதியநடந்துகொண்
டால் காட்டுவாராதியந்தக்கருவைத்தானே.

தடுக

அகஸ்தியார்தன்வாலாறுனாத்தல்.

தானானநான்பெற்றபேரைக்கேளு சத்தியமாய்மேருவஞ்சுத்தென்
புறத்தில், தேனானரசமெழுகிஅருளிபாயுந் தெவிட்டாதஅருவினைக்க
ருவிலேதான், கோனாபிர்மகுலராஜயோகி குருவானசற்குருவாய்தியா
ன, மானாமவுனரசமவுனமான மகத்தானபிரமகுலவேதியோனே.

தடுக

வேதியனைக்காக்குமுன்னேமனந்தான்தேறி விருப்பிமக்கச்சம்ப
தைமேலிக்கொண்டு, ஆதியிலேபிறந்தசடமழியாமல்தான் அகத்தினுட
செயலறிந்துஅறிவார்கூடி, நீதியுடன்சஞ்சாரசமாதியெய்து கோனநிலை
யறிந்துஇருக்குமப்போ, சோதியெனுஞ்சற்குருதான்வந்தாரப்போசொல
லறியவேனுமெனஅடுத்தேன்பாரே.

தடுக

பாப்பாஅடுத்தியிசச்சென்றேனப்போ பரிவாகன்குருவுய்வாலா
வென்றார், நேரப்பாநின்றகுருவாலேநாதம் நெஞ்சாக்கேட்டவுடன்கேர்
மையாக, மாப்பாமணவழந்தப்பணிந்தேனப்போ மனமகிழுகதுஅருவி
லேனையிருத்திக்கொண்டு, தோப்பாதசதிட்சைவைப்பதற்கு திடசத்திசெ
ய்ததொருநிரத்தைக்கேளே.

தடுக

கிரமாகப்பஞ்சசனதிட்சையாலே திர்க்கமாயெக்கியக்கள்வளர்த்தா
ராயா, வாமாகளக்கியம்வளர்குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன்ஞாபமொன்
றுவதிந்துதையா, பாமானகும்பமதிஷ்டியேன்தன்னை பாரியென்றார்சொன்
னவுடன்பாய்ந்தேனப்போ, நிறமானகும்பமதுவாலையாச்ச நீதியுள்ளவா
லையடாகும்பப்பெண்ணே.

தடுக

பெண்ணுனாகும்பேஸ்பரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்றயெக்கியவேதியர்
கூடும்பிள்ளை, கண்ணுனமணிபோலேயெனைவளர்த்துக் கருவானகருக்க
ளெல்லாந் திரட்டிபைந்தா, தண்ணுனசீஷனென்றேயிந்தானாயா தன்மை
யுடனான்வாங்கிக்கொண்டேனப்பா பண்ணுனசீஷன்வெருநன்மையென்
று பாவித்தார்பரமான ஆதிதானே. தகந

ஆதியிலே ஆதிதனையறிந்தேனப்போ அரகாரபிரமரிஷிக்கட்டமாச்
ச, சோதியெனுமாலயனுங்காணுநாதன் சுருதியுள்ளவிசுவனுக்குச்சொன்
னார்சூட்சம், நீதியிலேபோதகிசிதன்னிற்சென்று நினைவுதவிறுமல்பனது
றுதியாக, பாதிமதியணியுமாண்டேவிபாதம் பதம்பிடித்துமனதறிவிலமர்
த்தினேனே. தகச

அமர்த்ததொருகல்லனையறியமாட்டார் அப்பனே ஆதியென்றபின்
டங்காணார், சுயந்ததொருகேசரிபோல்திரிவானாயா சொல்லுகிறேன்பின்
டவித்தையண்டஞ்சாக, நான்தகனிச்சுன்னமடாநந்திரந்தி நாதனார்விந்து
முறைநவில்வானாயா, சமைந்ததொருபெண்ணீராக் கொல்லுங்கொல்லுந்த
ன்மையுள்ளவிந்துவடாகாரமாச்சே. தகநி

சாரமென்றுங்காரமென்றும்வழலையென்றுந் தன்மையுடன்சொல்
லுவார்தன்மைகாணார், பூரமென்றும்வீரமென்றும்பூவிபேசார் புகழ்பெ
ரியகல்லானைமதத்தைக்காணார், காரமென்றஅண்டமலைநாணமாட்டார் க
ருவானசாரமென்றமூலங்காணார், வீரமென்றவீரமது அஞ்சாங்காச்சல் வி
சையானகம்பியுப்பாதிதானே. தகச

ஆதியென்றுமந்தமென்றுமடிமுடிதானப்பா அப்பனே ஆதியது அடி
முடியிற்சேர்ந்து, ஆதியென்றதுடியொடுங்குங்கும்பாச்சொன்னேன்கொ
ள்வதற்குசெலமுண்டுமுடிதான்போச்சு, பதியென்றமுடிபே னுலடிதா
னேது பார்மகனே அடிமுடியுமாதிபந்தம், மதியென்றபருதிமதியறியவே
ண்டி மக்களேசடாதாஞ்சித்திபண்ணே. தகந

சித்தித்தால்சிவன்வேறேயுண்டோயீயா தேகசித்தியில்லாட்டால்
சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்டயெதினாலேகும்பமுனியென்று முக்கி
யமாயக்கியத்தில்கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டுவந்ததினால்கும்
பமுனியென்றும் பதிவானபொதிசைமுனி அகத்தீசனென்றும், புத்தியுள்
ளதெட்சனாமூர்த்திமுனிஎன்றும் போதமிதவுண்டாகும்பூணமேபாரே

பாசப்பாவல்லானாயார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்குருசொல்லக்கா
ணவேணும், நேரப்பாருருவுணர்த்துக்கண்டாலுந்தான் நினைவாமனதுறு
தியாகவேணும், னாரப்பாமனதுறுதியா னுலுந்தான் கைபாகஞ்செய்ப்பாகங்
காணவேணும், ஆரப்பாவா னுலுங்குருவில்லா வித்தை அசத்தியந்தான
சத்தியந்தானாகாதெண்ணே. தகச

நவரீதவெண்ணே.

எண்ணப்பாபுநத்தியகேநவரீதவெண்ணே இப்பமுடன்சொல்லுகி
றேனென்றுக்கேரு நண்ணப்பாநவக்காகப் பூன்புதுக்குருவாய் காடி

நின்ற ஆணக்கிரகமார்தான்காண்பார், விண்ணப்ப ஆகாசமார்தான்காண்பார், விதமானமவுனமடா அண்டக்கூறு, தண்ணப்பாதன்னிலையத்தானேகண்டு தயவானவிரமடா திண்ணந்தானே. தளவி

தானென்ற ஆண்டமடாபூமிநாதம் தருவானபூணமாம் சாதவிர்தநா
னென்ற ஆணவந்தாவிசண்டுமொன்றாய் நன்மைபுடன்கூடினைதக்காண
ப்போமோ, கோனென்றகுருவருளாற்சாண்டிகொண்டிருணமாபதிபதித்
துருவைப்போற்றி, தேனென்றபூணமாஞ்சோதிதன்னிள் சிலவெ
வென்றுசொல்லி அண்டம்வாங்கே. தளவி

அண்டமெழுது.

வாங்கப்பா அண்டமதுவாங்குதற்கு வளையொன்றுசொல்லுதி
றேன்னைந்தானே, பாங்குபெறஜெனித்ததொருபதினாருள் பதம
புடன்கொண்டுலந்துபதனமாற்றி, திங்கானதிங்கெல்லாஞ்சத்தியன்னி
திருவானமுப்பூவும்வீரம்பூர், சாங்கமாய்வகைக்குவொருபமாய்வாங்கி
சமரசமாய்கலவமதிச்சாத்திடாயே. தளவி

சாத்தியேருருபானைத்தியானம்பண்ணி தருவானசெய்யினிட்டு
மைந்தா, போற்றியேமெழுதுபோலனைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ளஅ
ண்டமதிங்கவசம்பண்ணி, தேற்றியேபானையாயுப்பைக்கொட்டி திரு
வான அண்டமதையதின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியேயுப்பைமீசிரப்பக்
கொட்டி வரிசையுடனே மீழடிச்சீலைசெய்யே. தளவி

செய்யப்பாசற்குருவைப்பணிந்துபோற்றி திடமாசக்குழிமெட்ட
சமாதிகைத்து, பையப்பாகேசரியினெருவைக்கொட்டி பாக்கைபோல்மு
டிமண்ணுஞ்செய்து, மெய்யப்பாஅதின்மேலேயிருந்துரீய மேன்மையாய்
செபதபங்கன்செய்துமைந்தா; கையப்பாதவிராமம்மண்டலே சென்ற
சுருத்துறவேசானம்பூசைபண்ணே. தளவி

பண்ணப்பாசிவபூசைகுருவின்பூசை பண்பாசச்செய்யுப்பதன
மாக, விண்ணப்பாநிறைந்ததாரண்டந்தண்ண விநம்பியெடுகித்தாய்
னென்னசொல்வேன், பொன்னப்பாமென்மெழுதுபோலமைந்தா பதம
யுள அண்டமதுமெழுதாநிற்கு, நண்ணப்பாமெழுதெடுத்தபதனமாகாடி
யேபாணிதனில்வைத்துக்கேளே. தளவி

கேளப்பாதேகமதுகத்திபண்ணி சிவபையுடனும்வைப்பூசைப
ண்ணி, மேலப்பாமவுனமதைமனதுட்கொண்டி மேன்மையுள்ளகுருபதி
தைதளிரும்பிமைந்தா, ஆளப்பாமுலவன்னிகளைசதுனைடி அகாச
பூசாமம்பண்ணி, தாளப்பாகும்பகத்தித்தாழ்ந்தகமகாண்டு தன்னையு
டனமேருசக்காததைச்செய்யே. தளவி

செய்தவொருசக்காததைநன்றாய்க்கிறி திடமாசப்பாணிதனையதன்
மேல்வைத்து, மெய்யாசைடத்திலுடவதுவைக்கண்டு மேலான அண்டம
தினமெழுதிலப்பா, கையாரப்பணவிடைதானெடுத்தகமேன்மெழுது
யைவிண்ணொளிக்ருள்கருதிப்பார்த்து, யோமொன்மெழுதுமேல்பூசைப
ண்ணி அப்பனைதேகமதுகட்டிப்போச்சே. தளவி

போச்சென்றுநிகாதேவின்னங்கொள்ளுபூரணத்தைப்பற்றிமன
தறிவில்லின்று, ஏச்சென்றநகராகுகொன்னசொல்லேவன் இயல்பாகந
கொள்ளுபூரணத்தப்போச்சு, போச்சென்றநகராகுகொன்னசொல்லே
பேணியேதினாகொள்ளுங்கழன்றுபோச்சு, ஆச்சென்றதேகமதுவா
லையாச்சு அரகராகயிலாசத்தேகமாச்சே. தளஅ

தேகமென்றஆதிசைப்பூசைபண்ணி சிலசிலா ஆண்டொன்றில்கெ
வுனமாகும், பாகமுடன்றெண்டாண்டி வட்டித்தும் பலிக்குடா முன்று
ண்டிப்பான்மைகேளுந். ஆகமுடனண்டவரைஒளிதான்கொற்றும் அப்ப
னேநாலாண்டில்ஆதிசயங்கன்காணும், தாகமுடன் தூரதுலேசேதிசொல்ல
தாணிதனிச்சற்குருவாய்த்தானாவே. தளக

தானவனாய்நின்றநிலைதானேதொற்றும் தன்மையுள்ளபூரணமேசி
த்தியாகும், காணலாமுலமுதலாறுதாங்க சயிலாசத்திரந்தனக்கண்ணிற்
காட்டும், பேணவேவாசியதுபிசகாதையா பிசகாதவாசியதுபுதுதியாகும்,
கோணவேஆஞ்சமுதலதிகமாணுச்சொல்லுகிறேன்முத்தொனத்தேசமா
ச்சே. தஅய

தேகமென்றசெடமறியாமாந்தர்மெத்த செயல்களைகளிராததிருடர்
மெத்த, யோசமென்றயோகநிலையறியார்மெத்த ஒண்டவிடந்தனையறிந்து
வொண்டார்மெத்த, பாகமென்றகவையறியாப்பழுதர்மெத்த பாமறியார்
குருவறியார்பாசில்மெத்த, ஆகமென்றபொருளறியாருலகத்துள்ளே அம்
பாத்தையறியாமலலறினாரே. தஅக

அலறினார்வேதமதைக்கூணாமல்தான் அப்பனைகளியாளர்மொழி
யைப்பார்த்து, குளறினார்சூரலறிந்துகூறாமல்தான் குறும்பர்வெகுவேடம
தைக்குணமாய்ப்போட்டு, தளருவார்தயங்கியிகத்தன்னைக்காணார் சத்திசி
வங்குறுபதத்தின்ன்தன்மைகாணார், மலரறிந்துமலரினுடவாசங்கண்டு மதி
யமுதங்கொள்ளாதாருடன்சேராதே. தஅஉ

சேராதேதுஷ்டருடன்வாதாதாதே தெவிட்டாதமதியமுதப்பொ
ருள்சொல்லாதே, கூறுதமந்திரத்தின்குறிசொல்லாதே குறித்தவிடங்கா
ட்டாதேகுணஞ்சொல்லாதே, நேரானமனதுறுதிரீசொல்லாதே நேர்மை
யுள்ளயோகநிலைக்காச்சொல்லாதே, மாறுதவாசியுடகருச்சொல்லாதேமகி
மையுள்ளபுலத்தியனையின்னங்கேளே. தஅங

கேளப்பாமுப்பூவின்கருச்சொல்லாதே கிருபையுளபூரணத்தின்வ
ழிசொல்லாதே, வாளப்பாவாழ்வதோர்வகைசொல்லாதே மகத்தானமெ
ய்யுடனேபொய்சொல்லாதே, தாளப்பாஅகங்கொண்டசண்டாளர்க்குத்
தாழ்ந்ததினற்குற்றமில்லைதன்மையாகும், காலப்பாகாலறிந்துயோகஞ்செ
ய்யுள் கற்பமுள்ளதேகமதைக்காருகாரே. தஅச

காரப்பாஅவர்கள்மனங்கனியவேதான் கனிந்ததினாச்சகலசித்துங்
கைக்குள்ளாகும், பாரப்பாபன்னிரண்டு நூற்றைமந்தா பக்குவமாய்த்தா
னெடுத்துப்பதனமாக, சேரப்பாபொருளனைத்துமனத்திற்சேரு சேர்ந்து

கொண்டுமனதடங்கிஅறிவில்நிலு, ஆரப்பாஉனக்கீடுசொல்லப்போறே
ன் அரகரா அடிமுடியிலமர்ந் துநில்லே. தஅடு

அமர்ந் துமிசரின்றதினாலருள்கைகூடும் மாணந்தலகிரியுடஅருளே
வாய்க்கும், நமந் துமிசப்போகாமல்நனைக்காரு நாலாணபூணமேதெய்வந்
தெய்வஞ் சிவந்தசடந்தளராமல்கற்பங்கொள்ளு சிவசத்தினைடையுமே
தினமுங்காரு, சமைந்தகருகற்பமதைத்தினமுங்கொண்டு சதாகாலப்பூ
ணத்திற்கார்ந்தநில்லே. தஅசு

நில்லென்றசொல்லறிந்துநின்றுகொண்டு நோனபூணத்திலமன
தைவைத்தால், சொல்லொன்றுந்தப்பாதுளல்லாஞ்சித்தி சொருபமுள்ள
அமுர்தரசஞ்சொலிக்குமப்பா, கல்லென்றகல்லறிந்துகாரமேற்றி கதிங்கார
மானதொருஜீனைக்கல்லாந், தெல்லென்றஜீனைக்கல்மடிந்துதானால் சென்
றசரக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. தஅள

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாகஐங்கோலக்கயிலமொன்று கருத்தாகவுந்தனுக்குச்சொல்ல
க்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடாமதனப்பூடு பைந்தனைபதிவானப்பதி
யைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப்பதியறிந்துபதியிற்சேர்ந்து திடமாசமனது
றுதிபாகநின்று, சட்டமாயஷ்டபந்தமெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய்வடவே
ருதன்னைவாங்கே. தஅஅ

வாங்கியந்தவடவேலாமைந்தாகேளு வரிசையுடன்கண்டமதாய்கரு
க்கிக்கொண்டு, பாங்குபெறசிமுலுளர்த்திபாண்டத்திட்டு பக்குவமாய்ப்புப்
பூவுங்கூடச்சேர்த்து, திங்கில்லாரவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுடன்
வாய்ப்புடிசிலைசெய்து, சாங்கமாய்சானப்பூசைபண்ணி தன்மையுடன்ரு
ழித்தயிலந்தயவாய்வாங்கே. தஅசு

வாங்கியந்ததயிலமதைமேருக்கேற்றி வரிசையுடனீசானப்பூசைப
ண்ணி, தாங்கியந்தத்தயிலத்திற்பணவிடைகாங்கொள்ளு தயவாகவடிநா
ம்பிறுகிப்போகும், தாங்கியதோர்நூல்கமதுமோடிப்போகஞ்சந்தாய்ப்போ
ல்கற்பூரத்தேகமாகும், பாங்குபெறநடைகைகளுநிந்துபோகும் பழுப்
பாணசதைபெலும்புவலுத்துப்போமே. தகயி

வலுத்துப்போம்தேகமதுபழுக்கொண்ணு துவாசியதறின்றெங்கு
ந்தீபம்போலே, துருத்தசடஞ்சூட்சமாய் துலங்குமாயா கருக்காககெவு
ணசித்திகைக்குள்ளாகும், அமுததமுடன் அஷ்டசித்துகட்டுமாகும் அரக
ராதேகமது கங்கம்போலாம், பழுத்தந்தந்தேகமதுவன்னசொல்லேன் ப
ரமகயிலாசமென்றதேகராச்சே. தகக

ஆச்சப்பாதயிலமதிப்புருகுசேர்த்து அப்பனைமத்தித்துதிதைம்
போடு, பீச்சப்பாபிறருக்குகன்றாய்க்கேட்கும்பெருமையுள்ள செடத்தை
பவர்காணமாட்டார், நீச்சப்பாவெகுதுகைகண்ணுட்டந்தோன்றும் நோ
நப்பாதாளந்துலைதானோடும், காச்சப்பாதயிலமதைக்கையில்செய்து கரு
வாமசாக்கேடுகட்டிப்போமே. தகஉ

போமப்பாபூமொடுபுழுஞ்சேர்த்து புனிதமுள்ளதயிலமதாங்கல வத்தாட்டி, தாமப்பாதிஸதமிடவசியமாகுந் தன்மையுடன்பார்ப்பேர்த் குத்திப்பம்போலாம், தாமப்பாசொல்லுநீரோம்உலகிலுள்ளீளார் நாதாந்தகா கனெனவணங்குமையா, ஆமப்பாஅழிஞ்சியுடஆன்மைமெத்த ஆறறிய ப்போரார்வாழிஞ்சிதானே. தகக

வாழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்றவாழிஞ்சியுலகத்தள்ளீளே தயவாகமெத்தவுண்டுஅறிய மாட்டார், கொனென்றகுருவருளால்காணவேணும் குருமுறையாயச்சைந பாகஞ்செய்யவேணும், தானென்றஅகமதினாழ்முறைகள் தப்பி நரகானதா கமதுளய்தும்பாரு, தேனென்றசற்குருவின்கடாட்சம்பெற்று செய்பாக ஞ்செய்வதினாழ்சீர்க்கமாமே. தகக

தீர்க்கமாயங்கோலஞ்செய்துமைந்தா செம்மையுடன் தானிருந்து திரமாய்கின்றால், மார்க்கமுடனெட்டெட்டுசித்தமாடு மக்களே தேகம்வ ச்சிரகாயமாகுஞ், சேர்க்கையுடன்சிவையோகம்புதுமைமாயாகுஞ் செகத்தி னொருபயமில்லைதீர்க்கவானும், மூர்க்கமுள்ளமுனிபாவாய்விஷியுமாவாய் மூதண்டரஜரிஷியாவாய்பாரே. தகக

அமுர்தசமேழுஞ்.

பாப்பாஅமுர்தசகற்பஞ்சொல்வேன் பாமானஆதியடாஅண்டம ண்டம், நோப்பாஆதிதனையன்பாய்க்கண்டு தினைவாகப்பூணந்தைப்பதி வாய்வாங்கி, வாரப்பாபிங்கானில்லைத்துக்கொண்டு வளமாணவிமதியும் கடச்சேர்த்து, சாரப்பாவியில்நன்றாய்க்காயவைத்து கசடாவேராய்க்க பின்புமெழுகாய்ப்போமே. தகக

மெழுகானபூரணந்தான்பூரணமேயானால் மேன்மையாதயதின்வள மைவிள்ளக்கேளு, அழுகாதபிண்டமடாஆதியாதி அன்பானபூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம்மழுக்குமையா பரமா னபூரணத்தின்பகமையாலே, பழுக்காதவாசியதுமுன்பின்னாக நாடினின் றனாடிதனைநாடிக்கேளே. தகக

கேளப்பாதிதம்பரத்தைதியானம்பண்ணி கிருபையுள்ளமெழுகிருந் குமேறுதன்னை, நாளப்பாதினம்பார்த்துசக்காத்தின்மேலே நந்வானமே ருதனையதின்மேல்வைத்து, கேளப்பாவாராமலர்ச்சனைகள்செய்து குருவா னமுலமதிம்மனைதனைத்து, ஆளப்பாரோசகபூசமுப்பண்ணி ஆதியென் றதும்பகத்திருநைப்போற்றே. தகஅ

போற்றியேபூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு பொருளானமெழுஞ்க னிற்பணவிடைநானெடுத்து, ஆத்தியேமனந்தேத்திக்கொண்டால்பைந் தா அகசாதளர்ந்தசடமிறுகிப்போகும், தேத்தியேமண்டலங்கொண்டா லையா தேகமென்னகயிளாசதேகமாகும், வாழ்த்தியே ஆண்டொன்றில் தேவுனமாகும் வரிசையுடனிடாண்டிலதிகசித்தே. தகக

சித்தியுடனவுட்சித்துங்கைக்குள்ளாகுத் திறமாரும்வாசிபதுசித
றுதையா, புத்தியுடன்முன்றுண்டிப்புநவந்தன்னில் புதுரை வெகுஅதிச
யங்கள் காணேதோற்றும், புத்தியுடனாண்டுகாலுண்டால்மையந்தா பாய்த
ண்டம்போல்வரலாம்பதனமாக, முத்திபெறஆண்டுபனிண்டுங்கொண்
டால் முத்தொன்றகமலரிஷிக்கொப்பாம்பாரோ. தா

மும்மண்டலம்.

பாரப்பாமுலமுதலாறுவனாதாண்டி பண்பானமேல்வனாயில்மண்
டலந்தான்முன்று, சேரப்பாமுதலானமண்டலந்தான்சந்திரன் நேராகஅ
தின்மேலேசூரியமண்டலந்தான், காரப்பாஅதின்மேலேஅக்கினிமண்டல
ந்நான் கருவாகஇதையறிந்துசந்திரனில்நின்று, சேரப்பாசூரியந்தன்ம
ண்டலத்திலேறி செம்மையுடனக்கினியின்மண்டலத்தைச்சேரே. தாக

சேரப்பாஅக்கினியின்மண்டலத்தில்மையந்தா சேர்துபாரபாத்தினு
டதெரிசனையைப்பாரு, காரப்பாகருத்துறவேதெரிசனையைக்கண்டால் க
யிலாசக்கொடிமுடியைக்காணலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கொடுமுடியி
ன்போக்கு அம்பரமாய்நின்றதொருஆதியாதி, பாரப்பாபத்திகொண்டு
ஆதியென்றஅண்டம் பரமகுருதன்னுளாலண்டமதைச்சேரே. தாஉ

ஆதியண்டகற்பம்.

அண்டமென்றுலாறிவார்முதண்டப்போக்கு அப்பனைபக்குவமா
யன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின்தோடகற்றிக்க நமவலங்கி பிசகாமல்
சட்டியிற்குள்ளிட்டுமைந்தா, கண்டதொருஅமுரியினுற்களைத்துக்கொள்
ரு கருத்துறவேவிழுகத்தில்வைத்துப்பாரு, விண்டமேவாவிழுகத்தில்
நன்றுய்க்காயந்தால் விருப்பியேமுன்போலேகளைத்துக்காச்சே. தாக

காச்சப்பாதிட்சைமுப்பத்திரண்டு கைமுறைமாய்செய்தபிச்சமுற
க்கோரு, ஆச்சப்பாஅமுதமென்றமுப்பால்விட்டு அன்பாக்காணத்தாவி
முதத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பாமுலைப்பாலிம்முன்றுதிட்சை பிலமாகச்
செய்தபின்புகிருரீருச்சு, பாச்சப்பாதிருரீற்றைக்குப்பிக்குள்ளே பக்குவ
மாய்த்தானடைத்துபதனம்பண்ணே. தாச

பண்ணப்பாநாற்பத்துமுன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானெழுதிந
டுக்கோணத்தில், நண்ணப்பாதிருரீற்றின்குப்பிவைத்தநலமானமவாத
னாற்சனையெடுத்து, கண்ணப்பாவிண்ணோக்கிக்கமலிப்புகருத்துறவே
கண்டுதெரிசனத்தைப்போற்றி, வண்ணப்பாதிருரீற்றில்பணவிடைதான
ப்பா உண்டபின்புகுருபாதமுணிப்பாரோ. தாடு

ஊணிமிசப்பார்க்கையில்சோசகமேபண்ணு முத்தமனேசேசகத்தால்
கும்பகமேசெய்து, பேணியேகும்பகத்தில்மனதுமதியானால் பிறளது
வாசிகழிமுனையிலிற்குங், காணியாய்நின்றதலங்கைவசமேயானால் காயா
தியுறுதியடாநனா தினாகளில்லை, ஆணியாயென்றாநுநீதகஞ்செத்தால் ஆ
ண்டுவொருநாழிகையாய்மருந்தானே. தாசு

தானென்றதிருநீற்றில் தயிலஞ்சேர்த்து தன்மையுடன்பிசைந்துரு
ட்டிபணியிடைதான் கொள்ள, ஓடுனென்றதேகமசையாதுகல்லா யுத்தம
னெயெந்தா னுபசியுந் கோணு, தேனென்றகற்பங்காயா தியாகுஞ் சிந்தைம
னெதொன்று நினைமுங்கொண்டால், கோனென்றதேகமது தங்கநிறபாகுங்
குருவான அமுதாசக்கற்பம்பாரே.

தாள

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்றபிண்டமதுவாங்கி பக்குவமாய்திலிருக்குஞ்
சோபையதுநீக்கி, சோப்பாகல்லுாலிலீட்டுமிகமைந்தா சேர்த்துமிகத்தா
னிகத்துபாண்டமதில்வாங்கி, வாரப்பாசுத்தசலர்பாணையரைமட்டும் வா
காமகிண்டியனைதுடிப்புதனிலேற்றி, சாரப்பா தீமுட்டிபக்குவமாய்க்காச்
சு சருகாமல்பதமாகக்காச்சிவரும்பாரே.

தாள

பாகுபோல்காச்சிசுன்றுப்பதமாம்போதில் பண்பாககடுகுபோல்தயி
லநிற்கும், வாகுடனேதயிலமதைவடித்துமைந்தா மதத்தானகுப்பிதனில்
வைத்தபீபோற்றி, தாகமுடன்கடுகுதும்பதனப்பண்ணி தன்மையுடனி
தினவிபாஞ்சுற்றக்கேளு, ஆகமுடனிசானம்பூசைசெய்து அன்பாமச்சற்
குருவைப்பணிந்துநிலே.

தாள

நில்லப்பாகுருபதத்திலேநீந்தகொண்டு நேசமுடன்பூசைபண்ணி
உதயந்தன்னில், கொள்ளப்பாகடுகுதிகழஞ்சிகொள்ளுகொண்டபின்புமா
லேபில்கறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்கா சிடைதான்கொள்ளு மேன்மை
யுளபூரணத்திலநிவாய்நிலு, உள்ளப்பா ஆறுகவைதள்ளினமந்தா தயவா
போர்பொழுதுபாலனங்கேளே.

தாள

மெள்ளப்பாநாம்சொன்னமுறைதப்பாமல் கொண்டசனல்மேனி
லச்சிரகாயமாகு, மெள்ளப்பாமண்டலம்கொண்டுநீந்தால் பேனியதுவா
டாதுவாலையதாகுஞ், செல்லப்பா செவுனமதாய்யண்டவரைகற்றுஞ் செ
ய்யையுடனிமைக்குமுன்னேபிருந்திடமுங்காணும், நில்லப்பாசுழிமுனை
யில்திங் துவங்கென்று சிச்சயமாய்நின்றதினால்தித்துவகைகேளே. தாள

கேளப்பாசுழிமுனையில்திபந்தேதாற்றுங் குருபையுடன்திபலொளிக
ண்டால்மைந்தா, வாளப்பாளிளக்கதிலநெய்யாயுற்றி மைந்தனேதிரிபோ
ட்டிமவகையுணி, ஆளப்பாமனக்கண்ணாத்திரியைப்பார்க் அப்பனேதிரி
தாணம்பற்றுப்பாரு, கேளப்பா ஒன்றிலேபூரணத்தினன்மை கொண்டதி
னால்தினைத்தபடி கூடும்பாரே.

தாள

பாரப்பாநினைத்தபடியாடலாங்கேள் பக்குவமாயாநியந்தப்பதிவினா
லே, நோப்பாநின்றபொருள்கண்டதாலே நினைவாகமனதுறுதிக்கொண்
டகாலே, விரப்பாகொண்டதொருகிரியாலே விள்ளாதேபூரணத்தின்
செயல்தன்னாலே, சாரப்பாமதியமுதங்கொண்டதாலே சகலசித்துங்கை
வசமாய்ச்சார்ந்துபோச்சே.

தாள

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார்வட்டுவகையோகத்துக்குஞ் சமரசமாவகையொன்று
கோல்லக்கேளு, சார்ந்துபாருலகமதில்மதனப்பூண்டு கோடானதோடியுண்

ஒருவர்களுர், நேர்ந்துகொண்டு ஒருவினாப்போற்று திரபாசம
தனப்பூண்டதனைவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டு இங்காயம தின்பேற்புகி நினை
வாகாவிழுதத்தில்காயப்போடே.

தாயிச

போட்டவுடனன்றாகக்காயந்துதானை புகழுடனேபத்தபுழைபுகி
வாட்டு, நாட்டமுடனதிற்கசிவுதழன் றுபோகும் நன்மையுள்ளபுடதுவுந்
தாரும்புபோலாங் காட்டாதேயிப்புவையுலகத்தோர்ச்சு காட்டினால்குந்
றம்வருங்கருவாய்ப்பாரு தாட்டிகமாயிதற்குப்பேனென்னவென்றால் தய
வான அஷ்டகன்மச்சிலையுமாச்சே.

தாயிச

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச்சிலையைநாட்டி அதிலிருந்து அஷ்டகற்பமு
றையைச்சேரு,நாமப்பாவகைதகையாய்ச்சொல்லேன்சேரு நமனை
ட்டுவகைகன்மத்துக்குந், தாயப்பாநன்றாகநிரித்துச்சொல்லேன் தவமா
னபுலத்தியனேதயவாய்ச்சேரு, காமப்பாமதியசற்றிரகீழிற்சேரு கருவா
னாவியறிந்தாலெல்லஞ்சித்தே.

தாயிச

ஸர்ப்பனம்.

சித்திக்குந்தம்பனமாமவகையக்கேசரு சிவசிவாதேககத்திபன்
ஸிக்கொண்டு, முத்திபெறஇங்கிரண்டிசையேகோக்கி முர்க்கமுள ஆசன
மாம்புலித்தோல்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்துநீறுபுகி பதிவானபூண
தைதமனதினோக்கி, வெற்றிபெறுகேசகபூரகமும்பண்ணி வேதாந்தமும்
பகத்திலமேவிச்சேரே.

தாயிச

சேரப்பாமுலமதில்சேர்ந்துக்கொண்டு சிங்கென்றுகமலமதினமணி
யைவாங்கி, காரப்பாமசுவயவென்றுசொல்லி சருத்தறவேநூற்றெட்டு
செடித்தால்மையந்தா,காரப்பாகண்டதெல்லாந்தம்பனமேயாகுந் கொடிதா
னமிருகமுடன் அஷ்டகாகம், நேரப்பாசொன்னபடிக்கேட்டுநல்ல நேர்மை
யுளதம்பனத்தின்நேர்மைதானே.

தாயிச

தானென்றதாம்பிரத்தகடுதன்னில் தயவாமசுவயவென் றேபைந்
தா,தேனென்றகருப்புகித்தகடுதன்னை செம்மையுடன்மானிடர்க்குக்கட்
டினாக்கால், உருனென்றதேகமதில்நோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியேதம்பித்து
ஒடிப்போகும்மாமென்றலோகத்திலவனைக்கண்டால் மனதடங்கிதம்பித்
துவசமாவாரே.

தாயிச

மோகனம்.

வாரப்பாதம்பனத்தைச்சொன்னென்னைந்தா வரிசையுள்ளமோக
னத்தின்வளமைகேரு, தேரப்பாமனதடங்கிதேககத்தி செம்மையுடன்
செய்துகொண்டுநீறுபுகி,காரப்பாதலைத்தோலாசனத்தின்மையந்தா கம்மெ
னவே அக்கினிபின் திசைகேராக,பாரப்பாமனம்பதியிலிருந்துக்கொண்டுப
ச்சுவமாய்மிளகுமணிக்கையில்வாங்கே.

தாயிச

வாங்கியேமுலமதில்மனதைவந்து வரிசையுடன்கேசபூரகமும்
பண்ணி, தாங்கியேகும்பகத்தின்நின்றுசொண்டு தயவாமச்சுவயவென்
றுவோது,பாங்குபெறநூற்றெட்டுவோதினாக்கால் பாரிலுள்ளபதனிடை

நாகுயி சகல ஜைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத்திருமாதா அகலாதப்பா புண்ணியனேசகலி
த்துமோகமாமே. தாஉக

அமப்பா அரியதனால்ககடுசெய்து அப்பனேசிவாயநமவென்றுகாக்
சே, நாமப்பாகருப்பூசுஉலுத்தேதார்க்கு நன்மையுடன்கட்டினதால்நாட்டி
னோகள், தாமப்பாமோகனமாய்தன்மையாகுஞ் சதாநந்தியகலாதுசாந்
தமாவாள், காமப்பாமோகமதாய்க்கண்னியர்கள்வந்தால் காப்பிடித்துமாதா
வேயென்றுபோற்றே. தாஉஉ

வசியம்.

போற்றியேமோகனத்தைச்சொன்னேன்பைந்தா புதுமையுள்ள
வசியமதுபுகலக்கேளு, தேற்றியேமனதறிவால்தேசகந்தி செம்மையுட
ன்செய்துஈறுத்தளமாய்ப்பூசி, வாழ்த்தியேபஞ்சயாசனத்தைப்போட்டு
வடகிழக்குமுகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய்பூரணத்தின்பனைதந
ன்றுய் சாற்றியேசோசபூசகமும்பண்ணே. தாஉங

பண்ணப்பாசூம்பகத்தின்நின்றுகொண்டு பக்குவமாய்ருத்திராட்ச
ந்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதாநோக்கிநயமவசியென்று விரும்பியேநூ
ற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாவுன்னையெவர்கண்டா லுந்தான்
நாடியேவசியமதாய்வணங்கிற்பார், எண்ணப்பாவுலகமதிச்சீவ செந்து வு
ண்டானவஸ்துவெல்லாம்வசியமாமே. தாஉச

வசியமாய்க்காரியந்சகடுசெய்து வளமாகநயமவசியென்றுமாறி, உ
சிதமதாய்க்கருத்தொட்டுத்தடவிறன்றுய் உண்மையுள்ளமாந்தருக்குக்க
ட்டினாக்கால், பசிதாமானதுபோயுனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள்வசி
யமதாய்ப்பண்பாய்மைந்தா, சிசிகமுள்ளமிருகதாபாசங்கங்கள் நேர்மையு
டன்வசியமதாய்வணங்குப்பாரே. தாஉரு

மாணம்.

பாரப்பாவசியமொன்றுநன்றுச்சொன்னோர் பக்குவமாய்மாண
த்தைப்பகாக்கேளு நோப்பாதேகசத்திறன்றுச்செய்து நினைவாகவுத்த
ளமாய்ஈறுபூசி, காரப்பாஅத்தியாசனத்தைப்போடு கருத்தறவேதென்
முகமாயிருந்துமைந்தா, சோப்பாசூம்பகத்தின்மனத்தைநாட்டி செம்மை
யுடனோசசபூசகமும்பண்ணே. தாஉக

பண்ணியேசூம்பகத்தால்பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய்நாசிமணிக்
கையில்வாங்கி, நண்ணியேசுழிமுனையில்காட்டமுற்று நசிபயவதாற்றெட்
டுவருத்தானோக, வண்ணியேபுனைக்குள்ளேசெய்தோமல்லா முத்தமனே
மாணித்துஒடுங்கிப்போவார், தன்னிமையாய்மாணந்தானதிமாகுந் தா
ணிதனி லுனச்சுவினைசெய்தரப்பாரே. தாஉள

பாரப்பாவென்னியினுல்தகடுதட்டி பக்குவமாய்நசிமயவென்றுமாறி,
நோப்பாகருத்தொட்டுதகட்டிற்பூசிகெடிதானேநாயோர்க்குக்கட்டி னாக்கா
ல், மாரப்பாநோய்களெல்லாமாணித்துப்போரும் வாஞ்சகருஞ்சததுருவு
ம்வகையுள்ளோரும், லோப்பாஅற்றமாய்போலேபோவார் மெய்யானைமா
ணத்தைவிருப்பிச்செய்யே. தாஉஅ

உச்சாடனம்.

செய்யப்பா மாணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாசவுச்சாடனஞ்செய்யக்கேளு, மெய்யப்பாதேகசத்திரன்றாய்ச்செய்து விரும்பிநீறத்தளமாய்மெய்யிற்ப்புகி, கையப்பாமானேரலினாசனத்தைக் கருத்தறவே நிராகரிக்கங்காத்துமைந்தா, பையப்பாமூலமுதல்மனைதலுட்டி பாக்கான ரோசகபூரகமும்பண்ணே. தாஉக

பண்ணப்பாகும்பகத்திற்பதியின்று பத்தியுடன் துளசிமணிகை யில்லாங்கி, விண்ணப்பாதானோக்கிமசிவயநவென்று விருப்பியேநூற்றெட்டுசெயித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாநினைத்ததொருபொருள்சாடிக்கும் நலமில்லாமாந்தனாயுமாணமேசெய்யும், உண்ணப்பாநீறுதொட்டுத்தெறித்தாயாகில் உறுதியுள்ளவியாதியெல்லாமாணித்துப்போமே. தாஉய

போமப்பாவெள்ளியந்தகடுசெய்து புத்தியுடன்மசிவயநவென்று மாறி, ஆமப்பாகருத்தொட்டுஅழித்திப்புகி ஆறுதலையகருக்குஅளித்தாயானால், தாமப்பானோய்களெல்லாம்உச்சாடிக்குந் தன்மையுடன்சண்ட தெல்லாம்உச்சாடிக்கும், நாமப்பாகருவித்தைஅதிதவித்தை நாட்டினோம் பன்னிரண்டுநூற்றிறுனே. தாஉக

ஆக்ருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாணடத்தைச்சொன்னோமையாதயவாகஆக்ருஷ்ணத்தைக்கேளு, பேணப்பாதேகசத்திசெய்துக்கொண்டு பிலத்தபுத்தியறிவதினாலீறுபுகி, தானப்பாமேற்குமுகமிருந்துக்கொண்டு தயவாகதென்பையாசனத்தில்மைந்தா, வானப்பாதானோக்குந்தீயைப்போற்றி பனதாகரோசகபூரகமுஞ்செய்யே. தாஉஉ

செய்யப்பாகும்பகத்திலறிவாய்நின்று செயமானசங்குமணிகையில்வாங்கி, பையப்பாநசிமயவஎன்றுசொல்லி பதரூபநூற்றெட்டுசெயித்தால்மைந்தா, மெய்யப்பாநினைத்தவண்ணமாகருஷ்ணமாகு மேலானவிதையிலேயதிகவித்தை, கையப்பாவுதவுவதுபோலமைந்தா காட்டினோம்க்ருஷ்ணத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரோ. தாஉஉ

பாரப்பாகுடவனிலேதகடுதட்டிப் பத்தியுடன்மசிவயநவென்றுமாறி நோப்பாகருத்தொட்டுநன்றாய்ப்புகி நேர்மையுடன்மானிடர்க்குக்கட்டினோக்கா, லாரப்பாஅறிவார்ஆக்ருஷ்ணத்தின்போக் கம்பரத்தையறிந்தவர்களறிவாராயா, தோப்பாமனத்தைநன்றாய்ததேர்ந்துகொண்டு தெறிப்பின் அஷ்டகன்மச்செயலைப்பாரோ. தாஉச

வித்துவேஷனம்.

பாரப்பாஆக்ருஷ்ணத்தைச்சொன்னேன் பத்தியுடன்வித்துவேஷணத்தைப்பகக்கேளு, சாரப்பாகால்முகங்கள்சத்திபண்ணி கபமேனலே திறுநீறுத்தளமாய்ப்புகி, ஆரப்பாஅறிவார்கள் ஆசனியிலயாகை அப்ப

வேனவடமேற்குவாய்வைப்பற்றி, தேரப்பாமேல்முலப்பறியின்னின்று செ
ம்மையுடனெட்டி மணிக்கையில்வாங்கே. தாகநி

வாங்கிகண்டுய்யோசசபு சமுர்ப்பண்ணி வரிசையுடன்குப்பகத்தின்ம
னத்தவைவத்து, பாங்குபெறமயவந்தியென் னமாறிப் பத்தியுடனூற்றெ
ட்டுசெய்ததால்மந் கா, தாங்கியேவித்தெடுத்தியுயிரினி தண்மையு
டனீர்வார்க்காகணத்தின்மந் கா, ஆங்குதிகொண்டேவளர்க்கதாய்க்கும
ப்பா விதவேஷணத்தினுடனுண்மைதானே. தாகநி

தானென்றகுருத்தீதரகைநறுக்கிமந் தா தயவாசமயவந்தியென்று
மாறி, ஊனென்றுகருத்தொட்டுத்தடவிமைந்தா வுயிரியுடனமாநிடர்க்
குக்கட்டி னுக்கால், வினென்றமீர்மையெல்லாந்திருந்திரும் விதமாநிதின்னி
வஞ்சனைகன்திருந், தேனென்றதேகமதுவெகுசெம்மையாகுஞ் சிவசிவா
வித்துவேஷணத்தின் திரந்தாண்டாே. தாகநி

பேதனம்.

பாரப்பாகித்துவேஷணத்தையொன்றென் னபண்பணபேதனத்
தைப்பகாக்கேகரு, தேரப்பாமனத்தைகண்டுய்யகந்தியென்னை சிவசிவா
ன்றுதிருநீறுபுதிச்சசப்பா ஆசனந்தாண்டேவந்தாஞ் செம்மையுடன்குபே
மனிடநிசையைநோக்கி, பாரப்பாகருணையின்மேல்கருத்தவைவத்துக் கரு
வானமுத்தமணிக்கையில்வாங்கே. தாகநி

வாங்கிமனதொன்றுநெய்வமதிவென்று வரிசையுடனூற்றெட்டுவெள
மாயோதச, சாங்கமாய்க்கண்டதெல்லாம்பேதனமேயாகுஞ் சமரசமாயெ
டுத்ததெல்லாம்பேதனமேயாகும், பாங்குபெறபேதனத்தின்வையசெய்
தாக்கால் பாரினுள்ளோருனதுபதம்பணிவாரப்பா, ஆங்குவேனதுந்
கொண்டெட்டித்தும் ஆசாமனதடங்கி ஐறிவாச்செய்யே. தாகநி

செய்யப்பா இருப்பினுத்தகடுசெய்தா தீர்க்கமுடன்கயவமென்று
மாறி, மெய்யப்பாகருத்தொட்டுத்தடவிமைந்தா மேதினியில்மாநிடர்க்கு
க்கட்டி னுக்கால், மெய்யப்பாருய்கள்பேதனமாய்ப்போரும் பார்தனிலே
ஒருவர்க்குப்பகவேண்டா, மெய்யப்பாபூணத்தின்சுருஞ்ஞவே மார்த்துந்
டனெட்டுவகைத்தும்பாே. தாகநி

பாரப்பாஅஷ்டகன்மமெட்டுஞ்சொன்னேன் பறிவானதசதிட்சை
பெற்றோர்க்காமே, வேரப்பாதசதிட்சைகம்மாஆமே நேர்மையுடன்மன
துரிமையானுண்மை கா, பாரப்பாமனதுரிமைவதுவாங்கண்டு கருணையுட
ன்கடாட்சிப்பார்தசமானதிட்சை, ஆரப்பாஅருளுந் தசதிட்சைப்பெற்
றோர் ஆவரிடமாய்க்கட்டித்தும்மாந்தீனே. தாகநி

தானென்றதுகம்போக்கித்தான்தா னுதித் தண்மையுடன்குருபதத்
தின்கார்த்தகொண்டு, ஓனென்றகாயா திகற்பங்கொண்டு ஒருமையுடன்பு
ரணத்திடுகொடுக்கிமைந்தா, தேனென்றமதியமுதங்கொண்டாண்மைந்தா
செம்மையுடன்சடலமதுவதுத்தப்போச்சு, நானென்ற ஆணவங்கமாற்றா
ல்லநலமானகாலதுவார்த்துப்போச்சே. தாகநி

பேச்சப்பாழாணந்நை நமறந்தாஸித்த பொய்யாகுமெந்தன்மேன்
குற்றமில்லை, பாச்சப்பாழாணந்நைமதியமுதமாகும் பரமானகதிமோட்
சமதுவேயாகும், ஆச்சப்பாவாசுதனக்துயிருமாகும் அருளாகும் பொருளா
ருமாகானது, பேச்சப்பாசொனித்ததொருசத்தமாகும் பேசாதசத்தம
டாகந் - சிவமாச்சே.

தாசக

ஆச்சப்பாகந்நைவஞ்சத்திசிவமாச்ச அப்பனைசத்திசிவமறிந்துக்
கொண்டு, பாச்சப்பாகுலைசிவமாலைசத்தி பக்குவமாய்கேர்மையுடன்புசை
பண்ண, முர்ச்சப்பாவோடானமுன்பின்னாக முனைகண்டால்சைவாசமுடி
வுகாணுங், காச்சப்பாமவுணத்திலமுர்தமுண்ணு சற்பூதிபயனக்கண்ணுல்
பாரே.

தாசச

கண்ணனகண்ணறிந்துகலைந்துண்டிக் காலறிந்துயோகமதசைக்
ருத்தாய்வின்றால், விண்ணுண அமுர்தமது அருளிபாயும் எின்னசேமதிர
முர்தமவுணமாகும், சொன்னாலுந்தெரியாதுமவுணப்போத்த தொட்டுக
க்காட்டிவதாஸ்தேதுணுந்தேதுணும், பெண்ணுணசமலமடாபிர்மமாச்சபெர
ற்கமலமானதொருஅண்டமாமே.

தாசரு

அண்டமுடன்பிண்டமனைதயார்தாண்காண்பார் அரகாரஅண்டபின்
டமாதியந்தம், விண்டாலுமாதியந்தா நியப்போமேகின்னாகிநென்புலத்
தியனைநன்றுபக்கேரு, கண்டாலுங்காணுதனாதனித்த கருவாகச்சைல்
லுதினோக்கால்சையுமாச்ச, வண்டானகால்தலைமில்மண்விண்ணுச்ச வறு
தியுள்ளமண்விண்ணுஞ்சத்திசிவமாச்சே.

தாசக

சத்திசிவம்.

சத்திரென்றசத்திரையார்தாண்காண்பார் தலமானசிவமதனையறி
யாரட்டார், புத்தியுடன்றெண்ணையுந்தாண்சொல்லுகேரு புதுணையுள்ச
சத்திரென்றவிமதியுமாச்ச, பத்தியுள்ளவிமதிதாண்காண்காமபாண்கானக
ரமடாசையுமாச்ச, வெற்றியுள்ளமதியதுவுஞ்சையுமாச்ச வேதாந்தத்தது
வழுமிதுவேயாச்சே.

தாசக

ஆச்சப்பாசலிமதிபிலாண்மைகளை அப்பனைதுருவினுமசெய்ய
மார்க்கம், நீச்சப்பாமதிதனிவேயதியாய்தின்று கலைவுதசிமாதியவாணி
யைர்காணர், பேச்சப்பாசலிகாணுபந்தர்தரலா பிறத்தந்தமாள்வார்க
ள்பேயைப்போலே, பாச்சப்பா இடைகலைபரவியிற்றேரு பக்குவமாய்க்
சேர்ந்ததினாற்பாவுமே.

தாசஅ

பாலறிந்துபால்பொகித்துப்பதியில்கின்றால் பக்குவமாய்த்தயர்வா
சற்பூட்டுத்தேதுணுங், காணறிந்துகாணித்திராசிபூட்டி கலக்காமல்நின்ற
தினால்கால்தான்சென்று, மேலானதமர்வாசற்பூட்டினைந்தா னிசையாகவி
ற்குமடாஸாகிசென்று, சீலானதமர்வாசல்திமந்தால்மகதா செம்மையு
டன்பூணந்நாம்காணலாமே.

தாசக

காணலாம்பாய்ப்பிபக்கபாலன் தன்னைக் கருவானகபாலமடாகயிலாச
மாச்ச, பேணலாங்கயிலாசமேரித்சென்று பிலத்தபுத்தியறிவதினாலமுர்த
ந்தொண்டு, பூணலான்பூணத்தினமுர்தகொண்டால் போதைபென்னைச

தாபோதைபுகழ்ந்துகாணும், தோணலாமப்போதைதன்னிலின்று துலங்கலாமச்சுவைகநிஷ்டைகேளே. தாருப

கோளப்பா ஆதியிலேமேருபூசை செணிதமுடன் செய்த தினால்பொ திகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டொன்றிலகத்தியனுமாளேன்நமொ னமேரினுடஅமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பா னிசையறிந்துகயிலைதன் னிற்சென்றேன் கலங்காமல்காயாதிகற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதினு லேகுப்பமுனியானேன் அரகராமேரினுட ஆண்மைதானே. தாருக மேருபூசை.

பாபப்பாமேரினுடபூசைசொல்லேன் பத்தியடன்புலத்தியனேநன் றுய்க்கேளு, காரப்பாசாணகலஞ்சாண்தானீளங் கருவாசச்சந்தைத்தி ன்கட்டைவாங்கி, சேரப்பா பலகைநன்றாய்சேர்த்துக்கொண்டு திறமாகக் காலநா லுங்கடைச்சல்போட்டு, நேரப்பா பலகைமேமதுவாய்ப்பண்ணிநேர் மையுள்ள பூசையுளமுறையைக்கேளே. தாருஉ

கோளப்பாதேகசத்திபண்ணிக்கொண்டு ஒருபையுடனுத்தளமாய்நீ லுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மேனீறுசாத்திவங்கென்றுதான்பார்த்துவ ளமேசெய்து, கோளப்பா கநியாசஞ்செய்துக்கொண்டு செம்மையுடன்வ டமாலைச்சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கோளப்பாமந்திரத்தைஉச்சரித்தது கூர்மையுட னருச்சனைக்குமலர்தான்கொய்யே. தாருந

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள்செய்துநீயுங் கூர்மையுடன்மனம்ப தியஅறிவிலின்று, வுய்தமுடன் தார்ப்பூலம்பால்பழங்கள்வைத்துவுண்டை யுடன் தேங்காய்தானுடைத்துப்பாப்பி, சைதன்னியமாகவேயுடைத்து ப்பாத்தி தண்மையுடனோசகபூரகமும்பண்ணி, தொய்தமுள்ளகுப்பகத் தில்பாரபாதைநோக்கி சத்திசிவயோகபிராணாயாமம்பண்ணே. தாருச

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின்பிரம்மநிஷ்டைதன்னைக்கேளு பதிவாசச்செம்மையு டனிநுந்துக்கொண்டு, புண்ணியனேவிந்துமுத்திராயேசெய்து பூரணமா ய்ரோசகபூரகமும்பண்ணி, சண்ணிகமாய்கும்பகத்தில்சார்ந்துக்கொண்டு ச மரசமாய்மாதாலைப்பூசைபண்ணி, நண்ணியேபிராணாயாம்பண்ணிக்கொ ண்டி நமோநதிருநீற்றைப்பூசுவாயே. தாருந

பூதியேதிருநீற்றிற்பணவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமாதாஅ கலாதுமைந்தா, நேரமுடன் ஆண்டொன்றிற் பூசைபண்ணி நேர்மையுடன் கொண்டதினால்தேகஞ்சித்தி, வாசமுளமலரோளியில்மனைதவைத்து ம னதாசபூரணத்தைமைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்பதிந்துபூரணத்தைநோக் க பரப்பிரம்மானதொருதேகமாச்சே. தாருக

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிரம்மநிஷ்டைசொன்னேன்மைந்தா அன்பானவிஷ்ணுவு டநிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பாசகாசனமாயிருந்துக்கொண்டு பேணியேயி

டதுகால்வலதுகால்மேல், பாச்சப்பாவிற்குமுத்தினையைச்செய்து பதிவா
கவும்மெனவேதியானம்பண்ணி, முச்சப்பா முனையடங்கப்பிராணையஞ்செ
ய்து முழுவீறுத்தளமாகமெய்யிற்பூசே. தாருள

மெய்நிறையவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ்சக்காத்நைநிதான
ப்பண்ணி, கைநிறையமலமெடுத்துக்கருணையாகக் கருத்துறவேசுவயவசி
யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன்வடமாலைப்பாப்பழங்கள்வைத்து சுகமாக
தேங்காய்த்தாம்பூலம்வைத்து, செய்பாகந்தவிராமல்துபமோடுதிபம்செ
ம்மையுடன் தான்படைதத்திற்கங்கேளே. தாருஅ

தீற்கமேசுழிமுனையில்கிங்கென்றொட்டி திறமாகவாசியதைபூலத்
தூணி, மாற்கமுடன்றோசகபூரகமும்பண்ணி மருவியேகும்பகத்தில்மன
தாய்சின்று, சேர்க்கையுடபிராணையஞ்செம்மையாக திரமாகச்செய்தபின்
புசிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்காவிபூதியுசி யின்பமுடன்பணிவி
டையுட்கொண்டுகேளே. தாருக

கேளப்பாஇப்படியேபூசைபண்ணி கிருபையுடன்குருமோழியை
கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பாபூசணந்தான்சொன்னபடிக்கேட்கு மப்பாத்தின்த
ரிசனமுமழகாய்க்காணு, நீளப்பாமனதுகந்துஅறிவிற்சொல்ல நீனைத்த
படியேயுனக்குரினையாய்க்காணு, சேலப்பாலாசினையநீவாசிவாவென்று
கிந்தைமனதொன்றுக கறிவிறகூடே. தாசுய

கூடிநின்றவாசியைநீகுறித்துப்பார்த்து கும்மெனவேஅம்பாத்தி
ன்குறிகண்ணாட்டி, நாடியேநின்றதினாசிவயோகமாச்ச நலமானதசநாத
ங்கேட்கலாச்ச, தேடிநின்றவாசியடாபூரணமேயாகுஞ் சிவசிவாபூரணமே
தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்றதுலைந்தாலும்பூரணத்தைக்காணாய் அகார
முடன்உகாரம் ரெண்டுமமுத்திப்பாரோ. தாசுக

ருத்திரநிஷடை.

பாரப்பாமாலினுடநிஷடைசொன்னேன் பரிவாகருத்திரநிஷடைப
கரக்கேளு, காரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கருணையுடன்விபூதியுத்
தளமாய்ப்பூசி, நோப்பாநேர்மையுடனிருந்துரொண்டு கிளைவாவலக்கலை
இடக்கால்மேலுந், தேரப்பாஇடக்கலைவலக்கால்மேலுஞ் செய்மையுடனி
தானித்துப்பிராணையம்பண்ணே. தாசுஉ

பண்ணப்பாபிராணையம்பண்ணிக்கொண்டு பலசையின்மேல்மேரு
வைபீபதிவாய்ச்செய்து, வுன்னியேமலமெடுத்துவைத்துக்கொண்டு ஒன்
காரசத்திசிவயென்றுசாத்தி, புண்ணியனேவடமாலைப்பாப்பழங்கள்வைத்
துப் புனிதமுடன்தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமையாய்துபதிபங்
கள்காட்டி சமரசமாய்ரோசகபூரகமும்பண்ணே. தாசுந

பண்ணுவதுகும்பகத்திற்பதிவாய்சின்று பாமருருமாதாவைப்பணி
ந்துகொண்டுவுண்ணுவாய்ஒங்கிவிசிவாயவென்று வுத்தமனேதோத்திர
த்தைநன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமேற்புருவமதில்கலைத்தாண்டிக்கற்பூரதி
பாமதைக்கருத்தாய்ச்சேவி, மண்ணுலகில்தன்னிவெருகித்ததியாகி வளரு
மடாஅஷ்டசவுபாக்யெந்தானே. காசுச

தன்னென்றசக்கரத்தினையுந் தயவாசப்பணவிகடதானுட்கொண்
டார்கால், வானென்றருத்திரியாங்கேட்டவாமெல்லாம் வரிசையுடன்தா
னீவாழ்வார்நாணமந்தா, தேனென்றதேகமதுளர்த்தாண்டமந்தா சிவசத்
திபூசைசையநீசெய்யவேணும், ஊனென்றதேகததுக்குறுதியென்னவத்த
மகேசத்திரிசுவபூசைதானே. தான்குரு

சத்திரிசுவபூசையென்றுலார்தாண்காண்பார் தாயவானமேருவல்லோ
சத்திரிவமாச்சு, முத்திரெகாண்டசத்திரிவமெல்லவென்றால் மூர்க்கழுள்
னாற்பத்தமுக்கேகாணமென்று, பத்திரெகாண்டசிதம்பாசக்காரந்தானே
ன்று பார்மகேசையிரினுடையபரிசுளேரு, புத்திராடநாற்பத்தமுன்றுக்கு
ந்தான் பூணாமாநின்றசிதம்பாமதாச்சே. தான்குரு

ஆச்சப்பாசத்திக்குசிவன்தான்கண்ணு அன்பானசிவந்நுச்சாதா
ங்கேரு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லசத்திராடேனேசம் பிளவானகேசமென்
னவென்றுலமைந்தா, மூச்சப்பாவொதிக்கித்தின்றநாதநாதம் மூர்க்கழுள்ள
காதமுக்கேகாணமப்பா, பாச்சப்பாமூச்சேகாணந்தன்னிலைதான் பதமான்
கிதம்பாமம்விநைதபாச்சே. தான்குரு

பாச்சப்பாவித்திவடனாசஞ்சேப்பதிவானபாந்நுக்குவிருமாச்ச,
தீச்சப்பாவுயிரித்திவிரித்தேச்சந்தால் பிசமாணவாலைபுதித்தஞ்செய்
வாள், ஆச்சப்பாவாலைவளநித்தஞ்செய்தால் அப்பனைவாபிபதுஅகலா
னையா, பேச்சப்பாபொதித்ததொருவாகிதின்றால் பிசகாணுமாயத்திஅ
கிலேவார்க்குமாமே. தான்குரு

மகேசரவிஷடை.

ஆமப்பாருத்திரிவிஷடைகொன்னென்னமந்தா அரகாமயேச்சுத்தி
கிட்டடைசேரு, சாமப்பாஇல்லறத்தைச்சுத்திபண்ணி தப்பணத்தால்திரு
கீறுதளமாய்ப்பூதி, நாயப்பாகொல்லுகிரும்பிமனையத்தை நமுவாமகம்
வதுரிமைவாகச்செய்து, சேமப்பாசெப்பென்றபகைதன்னில செம்மை
யுடன்திருநீறறைப்பாத்திற்கேளே. தான்குரு

கோளப்பாமேருசக்கரத்தைநன்றாய் செணிகமுடவிகாணித்திக்குரு
பைகாநத, ஆளப்பாமளர்கனினுன்ச்சனைகளசெய்து அன்பாகவடவாலை
அன்புபடைத்து, வாளப்பாபால்பழந்தாம்பூசைவைத்துவரிசையாய்த்தே
ன்காயையுடத்துவைத்தது, கீளப்பாதுபமுடந்திபங்காட்டி நிச்சயமாய்
தொத்திரத்தைவிவைவாய்செய்யே. தான்குரு

செய்யப்பாசெம்மையுடனிருந்துக்கொண்டு திறமாகவலதுகாலுச
ரத்தூங்கி, பையப்பாஇடதுமுழங்கையில்வைத்து பண்டாகசேசபூரமு
ம்பண்ணி, மெய்யப்பாகும்பகத்திலுங்கென்றோட்டி மேலானதிபமதை
நோக்கிமைந்தா, வையப்பாவாய்கீழ்பந்தன்னில வைத்ததினுவதின
வையமகிமைமேளே. தான்குரு

மகேசமென்னமயேஸ்பரியாஸ்திர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுகந்தகே
ட்டதெல்லம்எளமாயிலாள், உகமாயில்லாப்பூணத்தைபூட்டிவைப்பா
ள் உண்மையுடன்தன்மையாய்தவிசெய்வாள், அகம்வளரும்பொருள்வள

நாமாயிபூசை அன்புடனே செய்தபின்புபோகேனா, எகம்வளமுஞ்சக்கத் தின் விபூசிதன்னை உத்தமூட ன்நா னெடுத்திவைத்துப்போற்றே. தளவு

போற்றிநன்றாய்மெய்க்கனின் னுவுட்கொண்டாக்கால் பூசைகமன்னை ரெல்லாம்வலியமாவார், பார்த்திபனேசகலகித்தங்கைகருள்ளாகும் பரமநாயிலாசகேசகமாரும், சாற்றியதோர்சகலகலைஞானந்தோற்றுத் தயவா கமதியமுர்தங்ககிந்துகாணும், ஆத்தியேமகந்தேற்றி அருட்பாலினான் அரகாமேரினுட ஆண்மைதானே. தளவு

சதாசிவநிஷ்டை.

தானென்றமயேசாத்தின்ஷ்டைசொன்னேன்சதாசிவத்தினிஷ்டை தனைதோற்றக்கேனா, னென்றதேகமதைசுத்திபண்ணி உத்தமாவீரீரணின்னுவுண்மைபோற்றி, தானென்றஅகம்போக்கீதானென்று நன்மையுடன்ஒட்டியாணம்பெந்தம்பண்ணி, கோனென்றகுருபதத்திம்மனைவைத்து கர்மையுடன்பிராணாயங்குணமாய்ச்செய்யே. தளவு

குணமாசச்செய்துபின்புபலகைமீதிக்குமெனவேகீரெடுத்துச்சுரீத்துவைந்தா, மனதாகமேருவைகீரிதானித்தப்பா வரிசையுடனாகைத்திண்மேலேவைத்து, தனதாகமலகோடுத்தர்ச்சனையேசெய்து தன்மையுடன்கும்பமொன்றுதயவாய்வைத்து, கனமானகும்பத்துக்காடைசாத்தி ஒருத்துறவேதேங்காய்வைத்தர்ச்சனையேசெய்யே. தளவு

செய்யப்பாஅர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு சிறப்பாசவடமாலையென்றாய்ச்சாத்தி, வைப்பாசவற்கங்கனிவற்கங்கள் வளமானபரமானந்தாய்பூசைகள், மெய்யப்பாதேங்காய்களுடைத்துவைத்து விநாயகியேதிபமோடுதாபங்காட்டி, சையப்பாதான்கூப்பிதோத்திரமேசெய்து கண்முக்குநெற்றியிலேசதாசிவத்தைநோக்கே. தளவு

கோக்கியேவாசிதனைஅம்மென்றேற்றி நுண்மையுடன்கேசபூசைமுர்ப்பண்ணி, தாக்கியகுர்புகத்தின்கைகமென்று தன்மையுடன்தானிதுத்திபூசணத்தைநோக்கி, வாக்குமனதொன்றாகவாசமவந்துகி பசத்தானதிபவொனியதனைக்கண்டால், நகக்குதுனிநிழங்குநகிதனிக்நின்றுந் நவாணமேனான்மணியினுட்டமதைக்கானே. தளவு

நாட்டமதைக்கண்டவுடன்தாயேயென்று நன்மையுடனெருமனைதாய்நயந்தாயாகில், கேட்டவாந்தானிவாஸகிலேசமில்லை கேசுத்தின்ன்கேசரியாஸகிருமையாகும், வாட்டமிலாமேனான்மணிதானருட்பாலினான் வரிசையுடன்கொண்டிடலேகித்தியாகும், கேட்டமுடன்கக்காத்தின்துதன்னை செம்மையுடன்தானினைந்துட்கொள்வாயே. தளவு

வாயாரமந்திரத்தைவழுத்தவேணும் மனந்தேர்ந்துபூசையிலேநினைக்கவேணும், மேயமுடன்செய்தபங்கன்செய்யவேணும் நினைபயனைதலைமதனைக்காணவேணும், தாயகமாய்ப்பூணத்தைச்சாத்தித்தேதான், சதாநித்தம்நந்தியிடஞ்சாரவேணும், வாயுந்நைக்கனிபொகித்தக்கைக்கவேணும் தற்பயனைநுண்ணிற்றவராணுகானே. தளவு

காணுகிறகண்ணறிந்தகாணுகாணு கருவானகண்ணத்தான்மீன்
க்கண்ணாச்சு, காணுகிறகண்ணறிந்துகூணுகூணு வறுதியுள்ளவாசியிடு
லாணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளேதகடரோளிதான்மைந்தா சுடரான
வொளியதுதான்பாம்பவொளியாகும், பேணுகிறவொளியதுபாம்பியாயின
மானகற்பூவொளியைப்பாரோ. தாஅடு

ஒளியானபேரோளிதானுதியந்தம் உத்தமனேஅதினுடையவுண்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடாஅந்கவிடு அதுகடந்தால்மேலெயோரு
அருபவிடு, ஒளியாதஅருபவிடதனிலேதான் நின்றடுங்கற்பூத்திபந்தா
னும், மொழியாததிபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ளஅமுதாசமிருக்கு
ம்பாரோ. தாஅடு

மூலதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்தஅழந்தன்கொண்டால் பசியாதகாயமதுதந்தா
னாகும், கோப்பாவாசியதுதித்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூணத்தைகதி
னேவாய்க்கொண்டால், அப்பாவுணக்கிடுபாம்பியா அப்பனேஆதாரமூல
பீடம், காரப்பாமூலமதில்கனேசன்பாதம் கருணையுடன்துமென்றுககிடு
துபோற்றே. தாஅடு

போற்றியேமூலமதில்வாசியுட்டி புதுமையுடன்துமென்றுசெய்தித்
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாசவு
ன்னிடத்திள்அகலாசின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாம்வார்பாரு வரிசை
யுடனவர்கள்பகம்போற்றினுக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்
டாம் பார்தனிலேபிரமிரிஷியாவாப்பாரோ. தாஅடு

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமுளஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனஞ்சென்றுவாசிகொண்டு இருத்தியிசுலு
தயிலேபிரமதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்திலிர்த்தஞ்செய்வார் மைந்த
னேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, செர்க்கையுடன்கேட்டவரீவாரையா
செம்மையுடன்கணம்பதித்துபூசைபண்ணே. தாஅடு

மணிபூசம்.

பண்ணப்பாபூசத்தின்வளமைசொன்னேன் புதிவாகாக்கென்று
வாசியுட்டு, விண்ணப்பாசுனேக்கிரிநுக்கால்மைந்தா விண்ணுவுடன்கிட
சுமியும்நிறும்மியேதான், கண்ணப்பாவுணதுவசமாவார்பாரு நயந்தியிகக்
கேட்டதெல்லாம்வாரீவா, பொண்ணப்பாவுலகமதில்கம்பத்தோடுபூழாக
வாழ்த்திவாய்மைந்தாகேனே. தாஅடு

அருகதம்.

கேளப்பாஅருகதத்தின்கிருபைபதனைக் கிருபையுடன்கிங்கென்று
வாசியுட்டி, ஆளப்பாசுழியுனையயழுத்திப்பார்க்க அகராருத்திரம
ருட்பாலீவார், லாணப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்தா
ன்கொடுப்பார்பைந்தாமைந்தா, லாணப்பாருஞ்சுநாளேமைந்தா நயந்த
மிகவளருமடபச்சயந்தானே. தாஅடு

$\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

1. 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352

1990

[illegible][illegible]

காணுகிறகண்ணறிந்துகாணுகாணு கருவானகண்ணைத் தான்மயின
க்கண்ணாச்சு, ணணுகிறகண்ணறிந்துவுணுவுணு வறுதியுள்ளவாசியின
லாணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளே தகடரோளிதான்மைந்தா சுடரான
வொளியதுதான்பாமவொளியாகும், பேணுகிறவொளியதுயையையில
மாணகற்பூவொளியைப்பாரே. தாஅயி

ஒளியானபேரொளிதானுதியந்தம் உத்தமனே அதினுடையவுண்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடா அந்தவிடு அதுகடந்தால்மேலெயொரு
அருபவிடு, நெளியாதஅருபவிடதனிலேதான் நின்றடுக்கற்பூத்தீபந்தா
னும், மொழியாததீபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ள அமுதரசமிருக்கு
ம்பாரே. தாஅக

மூலாதாம்.

பாரப்பாபதியறிந்து அமுர்தங்கொண்டால் பசியாகாயமதுகற்றா
ணாகும், நோப்பாவாகியதுநிரத்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைநி
னைவாய்க்கொண்டால், ஆப்பாவுணக்கிடுயையாய் அப்பனே ஆதாரமூல
பீடங், காரப்பாமூலமதில்கணைசன்பாதங் கருணையுடன்தொழுகசிந்
துபோற்றே. தாஅஉ

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புதுமையுடன்தொழுகு
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவு
ன்னிடத்தில்துதலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெல்லாம்பாரா வரிசை
யுடனவர்கள்பதம்போற்றினாக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்
டாம் பார்தனிலேபிரமிநிஷியாவாய்பாரே. தாஅக

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்ல ஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருத்திமிசலு
தயிலேபிரமதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்திர்த்தஞ்செய்வார் மைந்த
னே அவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவர்மீவாரையா
செம்மையுடன்மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே. தாஅச

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூசத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகயங்கென்று
வாசிபூட்டு, விண்ணப்பாதானைக்கொண்டுநின்றால்மைந்தா விஷணுவுடன்
சுமியும்நிறும்பியேதான், நண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்தியிகத்
கேட்டதெல்லாம்பாரை, பொண்ணப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புரழாக
வாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே. தாஅரு

அனுகதம்.

கேளப்பாஅனுகதத்தின்சுருபதன்னை இருபையுடன்கிங்கென்று
வாசிபூட்டி, ஆளப்பாகழிமுனையையழுத்திப்பார்க்க அகராருத்திரரும
ருட்பாலீவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்பாரைசயாக வரிசையுடன்தா
ன்கொடுப்பாரைமைந்தா, நாளப்பாநாளுஞ்சுநாளேமைந்தா நயந்த
மிகவளருமடாபாசயந்தானே. தாஅக

விசத்தி.

காணென்றவிசத்தியுடனேர்மைகேளு தாவாசவங்நென்றுவாசிபூட்டி, தேனென்றகுருபதத்தில்திறமாய்நின்றால் சிவசிவாமயேஸ்பாணந்தநணைகூர்ந்து, ஆனென்றமதியமுர்தமீவார்பாரு வுகந்தமிசக்கேட்டசெல்லா ம்ஒருமையரகக், கோனென்றகுருவருளாலிந்துமைந்தா குவையத்திசாதி ரிஷியாவாய்பாரோ.

தா. அ. ௧

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பண்பாசையங்கென்றுவா சிபூட்டி, நோப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ளசதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பாஅவர்பதத்தைகப்பூசைபண்ண சருணையிலேம தியமுர்தங்காட்சிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கீடுசொல்லப்போமேன் அப்ப னேகெவுளுதிசித்துமாமே.

தா. அ. ௨

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடனேர்மைகேளு திறமாகஅம்மென்றுவாசிபூட்டி, முத்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைந்தா முதண்டகோடியதிகாந்திகாணும், வற்றுதமதியமுர்தமருவிபாயுமகத்தான அமுர்தமதைமகிழ்ந்துகொண்டா ல், வித்தானதேகமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவேனவேயினக்குவா யே.

தா. அ. ௩

ரளிநேர்மை.

விளங்கவேலியினுடகாந்திசொல்வேன் வேகமுடன்உம்மெனவே ன்ரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல்ரவினோடிகாந்திகாணும் கண்மூக்குமத்தி யிலேகாந்திகாணும், உளங்கனியபூரணத்தைத்தொழுதுபோற்றி உறுதி யுடன்நின்றதினாலைமைந்தாகேளு, துலங்குமடாவுந்தேகமதிபோல்மைந் தா னுண்டாதமணிவிளக்கின்சோதிபாரோ.

தா. அ. ௪

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்றஅக்கினியாமவுனவிடு சொல்லரிதுசொல்லுகிறேனு ணக்காய்மைந்தா, ஆதியென்றஆதியடாஅங்அம்மென்று அப்பகேரேசக பூசமும்பண்ணே, நீதியுடன்கும்பகத்தில்வாசிபூட்டி நின்றதினாக்கினி யின்பிசமைசொல்லப், பாதிமதியனிந்தசிவன் தன்னாக்கட்டி பரமகொ னியொளியெனவேபகரலாமே.

தா. அ. ௫

ஆமப்பாபகாறியாமோட்சவிடு அருளானஅருள்பெருகுமாதிகிதி, காமப்பால்கானற்பால்காலிக்குர்விடு சுற்பூதிபமதுகாணுயவிடு, நாயப் பாமதியசத்தின்மாலின்விடு நல்வினையும்நீன்னையுந்நாடுமீவிடு, சோயப்பா ஸ்சொலிக்கும்பூரணத்தின்விடு சொல்லாதசூட்சுமடாமவுனவிடே.

(1)

மவுனமென்றவீடநிந்துமதியைத்தள்ளி மகத்தானைப்பெருந்திறி யில்நின்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதுகைக்குள்ளாகும். கேள்மகனேபூ ரணமும்உன்வசமேயாகும், நவிலலொண்ணுப்பூரணத்தைநாடினாக்க ள்சென்மயில்லையடாநாயன்நாயன், பவமூலயானகுருபாதம்போற்றி மத்தி யுடனாயிரத்தெட்டி தழைப்போற்றே.

தா. அ. ௬

போற்றுதுவதுஎன்னலென்றுல்லைந்தாகேளு பூரணபாமவுன... தை ப்போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுதுவதுஎன்றேதற்றிபூரணத்தைநினைக்கொ

ம்மைமயுடன்மனத்தேற்றிச்செம்மையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்
தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிபொன்றி நுரைமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி
யவொளிமவுனமாகப் பத்தியுடன்பார்த்ததினால்பலிக்குஞ்சித்தே. ()

தாலுளடக்கர்.

சித்தானசித்தெல்லாமிதிவேதொன்னென்றிறமானகருவேல்லாமிதி
வேதொன்னென், முத்தானதீந்திரமயேந்திரசாலம் மூர்க்கழுள்ளஜாலமெ
ல்லாமிதிவேதொன்னென், பத்தானமப்பூவிலனந்தஞ்சொன்னென்பால
கனைசவுக்காரநிலைகுறையச்சொன்னென், விஸ்தாரமானபைப்போக்கு
ஞ்சொன்னென் வினயமதாய்மோடியையநான்விளம்பினேனே, தாகடு

விளம்பினேன் செந்துரங்கன்றும்ச்சொன்னென் விள்ளாதபற்பமெ
ல்லாமிளங்கச்சொன்னென், தளம்பெறவேமேருடையளிபாஞ்சொன்
னென் தப்பாய்ச்செய்கிறில்தன்மைச்சொன்னென், உளங்கனியகற்பம
துவிரித்திச்சொன்னென் உண்மைமயுடன்வினாயாமோடிசொன்னென்,
சளங்கமறஅஞ்சனமுயர்த்தஞ்சொன்னென் சாயாதிக்கற்பமதைக்கருகி
ச்சொன்னென். தாகடு

சொன்னெனேவிஷ்டைமுதல்சபாதிக்கற்பஞ் சறுக்கானமந்திரமுமந்த
டகர்மம், எண்ணவொண்ணாவிலேதவகைகன்றும்ச்சொன்னென் இயல்
பாகநாமசொன்னமுறைகட்டுக்கல், முன்னமேசொன்னதொருகுத்திரந்
தான் முக்காலுதுற்றிருபசதயும்பாரு, நீன்னயமாய்ப்பொருள்களைல்லா
ம்வெளியாய்ததோணும் நலமானகுத்திரத்தைவெளிகிடாதே, தாகடு

வெளியாகச்சுத்திரத்தைவெளிகிடாதே வேதாந்தபுத்தியினால்நூ
லைக்காரு, பொழியாகமுன்சொன்ன அறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ளகருக்
களைன்னமொழிக்கவைத்தேன், வழியாகசுத்திரமுமறுவகையும்பார்த்
தால் வகைகோணுமாயித்திருநாறக்குந், தெளிவாகரெண்டையும்கீய
டக்கம்பண்ணி தேசத்தோகேட்டாக்காலிலையென்னே, தாகடு

இல்லையென்றுஆணையிட்டசொல்லிப்போடி என்மகனேயென்மே
லேஆணை ஆணை, புல்லொன்றபுலையரிடம்நூலாட்டாதே பூணத்தைப்ப
ற்றிமனதறிவிலநின்று, கல்லென்றகுடைதனிலேபீருத்துச்சொண்டு கருவா
னகருக்களைல்லாமெடுத்தது ஆறி, தொல்லையும்கெளரியாங்கம்பண்ணினுக்
கால் சகலமனைதடங்கியறிவிறசேரே, தாகடு

அறிவாமனைதடங்கியவுனமாக அப்பனைதாலேத்ததுப்பாருபாரு,
குறியானகுருபதத்திலுணையங்கிலு குணமில்லாதங்கனிடங்கடவே
ண்டாம் பரியானதக்கமடாய்ப்பிரமமாச்சு பாலகளைதங்கமென்றூக்கு
லாமேதங்கம் தெரியானபூணத்தைத்திழைநோக்கி கோனபாராயத்தி
ன்காள்வாய்முற்றே. தாகடு

சகலகலேக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலேக்ஞானம்-முற்றிற்று.

Q U E S T I O N S

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page.

[illegible]

ம்மையுடன்மனத்தேற்றிச்செய்யாதி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்
தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பலிசொன்றி நூலாமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி
யவொளிமவுணமாகப் பத்தியுடன்பார்த்தறிஞல்பலிக்குஞ்சித்தே. ()

நூலாடக்கம்.

சித்தானசித்தெல்லாமிதிலேசொன்னேன்றிமனகருவெல்லாமிதி
லேசொன்னேன், முத்தானதிக்திரமயேந்திரசாலம் முர்க்கமுள்ளஜாலமெ
ல்லாமிதிலேசொன்னேன், பத்தானமுப்பூவிலனந்தஞ்சொன்னேன்பால
களைசுஞ்சாராந்நெஞ்சுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானபைப்போக்கு
ஞ்சொன்னேன் வினையமுதாய்மோடி கையாநான்விளம்பினேனே. தாகுரு

விளம்பினேன்செந்துராய்நன்றாய்ச்சொன்னேன் விளவாதபற்பமெ
ல்லாம்பிளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவேமேருடையபிரஞ்சொன்
னேன் தப்பாமச்சொந்திரில்தண்டைச்சொன்னேன், உளங்கனிபகற்பம
துவிரிந்திச்சொன்னேன் உண்மையுடன்விளையாமோடி சொன்னேன்,
சனங்கமறவுஞ்சனமுமர்த்தஞ்சொன்னேன் காயாதிகற்பமதைக்கருதி
ச்சொன்னேன். தாகுரு

சொன்னேனென்கிஷ்டமுதல்சமாதிகற்பஞ் சறுக்காமந்திரமுமஷ்ட
டகாரம், எண்ணெவொண்ணுவினோதவகைநன்றாய்ச்சொன்னேன் இயல்
பாகநாம்சொன்னமுறைகட்கெல்லா, முன்னமேசொன்னதொருகுத்திரந்
தான் முக்காலுநூற்றிருபகையும்பாரு, நன்னயமாய்ப்பொருள்களெல்லா
ம்வெளியாய்ததோணும் நலமானகுத்திரத்தைவெளியிடாதே. தாகுரு

வெளியாகக்குத்திரத்தைவெளியிடாதே வெதாந்தபுத்தியினுள்ளு
லேக்காரு,மொழியாகமுன்சொன்னஅறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ளசருக்
கவெல்லாமொழிந்துவைத்தேன், வழியாககுத்திரமுமறுவைகையும்பார்த்
தால் வகைதோணுமாயிரத்திறுதாதுக்குந், தெளிவாகவெண்ணையும்கீய
டகம்பண்ணி தேகத்தொரகேட்டாக்கவிக்கையென்னே. நாகுரு

இக்கையென்றுஆணையிட்டிசொல்லிப்போடு என்மகளைவென்மே
லேஆணை ஆணை,புல்லொன்றபுலையரிடம்நூலாட்டாதே பூவாத்கைப்ப
ற்றிமனதறிவில்லின்று,தல்லென்றசூகைதவரினாரிஞ்சுஞ்சுக்கொண்டு கருதா
னகருச்சொல்லாமெடுத்ததுஆடு,தொல்லையும்கெளரியாங்கமபண்ணினாக்
கால் சகலகமனதடங்கியறிவித்தேரோ. தாகுரு

அறிவாகமனதடங்கியுனமாக ஆப்பனைநூலெடுத்தபாருபாரு,
சுறியானசுருபதத்தினு,ணமாய்தினு குணமில்லாதகவிடர்கடவே
ண்டாம் பரிவானதக்கமடபாப்பின்பாசக்க பாலகளைதக்கமெவ்ஞ்சுபூ
லமேதங்கம் தெரியாநபூணததைத்தினமுநோக்கி நோனபாபத்தி
க்கொளியுமுற்றே. தாகுரு

சகலகலைஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைஞானம் - முற்றிற்று.

உடவுந்துணை.

பொருளிட்டவகை.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
அ		அருகதம்	நகஅ
அகஸ்தியக்குழம்பு	நகக	அன்னபேதிகம்	நக
அகஸ்தியர்தன்வரலாறுகா	நகக	அன்புநிகைச்சித்தது	நக
அகஸ்தியர்புலத்தியருக்கு	நக	ஆ	நக
தமதனுபவமுனாத் தல	நக	ஆச்ருவணம்	நக
அங்கினிஸ்தம்பனசித்து	நக	ஆகாசஜெயகீருப்பு	நக
அக்கினிநேர்மை	நக	ஆக்கினி	நக
அங்கிசசித்தது	நக	ஆகியப்பு	நக
அகரகுலச்சித்தது	நக	ஆகியண்டதற்பம்	நக
அகவதியின்சித்தது	நக	ஆகிபிண்டத்தயிலம்	நக
அஞ்சனம்	நக	ஆருதாரம்	நக
அடக்குமதிச்சித்தது	நக	ஆருதாரசாபநினர்த்தி	நக
அஷ்டகன்மச்சித்தது	நக	ஆனைக்கல்சத்ததுமெழுரு	நக
அனுமாதிகித்தது	நக	இ	நக
அண்டமெழுரு	நக	இக்கோலகித்தது	நக
அதிமோகச்சித்தது	நக	இதமநிச்சித்தது	நக
அபக்குவர்கனிவகைவல்	நக	இலிமண்டலம்	நக
அபக்குவர்தன்மை	நக	நக	நக
அப்பிரகற்பொரு.	நக	அகரகுலச்சித்தது	நக
அப்பிரகச்சத்து	நக	உ	நக
அயிர்தசஞ்சிதி	நக	உச்சலானம்	நக
அயிர்தசகற்பம்	நக	உத்திசருச்சித்தது	நக
அயிர்தசமெழுரு	நக	உப்பிமெழுரு	நக
அயத்தின்சயம்	நக	உருபநைப்பு	நக
அரவின்கித்தது	நக	எ	நக
அரிநாரகட்டி	நக	எமகக்கானக்கு	நக
அரிநாரமை	நக	எழிக்குச்சித்தயிலம்	நக
அரிநாரபல்பம்	நக	ஐ	நக
அருணகித்தது	நக	ஐக்கோலத்தயிலம்	நக
அறுவரைச்சாக்குமையா	நக	ஒ	நக
அறிவுக.நல்	நக	ஒளவுதழுடிக்குமாதவன்	நக
அறுபத்துநாறுகித்தது	நக	ஒளவுதபரிடிகை	நக

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
க		கொ	
கடுக்காய்கற்பம்	௮௨	கொள்ளும்பொருள்	௮௫
கருவகச்சன்னம்	௮௩	கொ	
கருநெல்லிக்கற்பம்	௨௯	கோகாணம்	௯௧
கருவகச்செந்தூரம்	௮௪௨	ச	
கர்ப்பூரக்கட்டு	௮௨	சடாட்சரமகிமை	௮
கர்ப்பூரச்சன்னம்	௮௩	சதாசிவஉப்பின்மெழுது	௮௮
கலிக்கம்	௮௪௪	சதாசிவநிஷ்டை	௮௬௭
கல்லுப்புக்கட்டு	௮௮	சத்தூருமாரணம்	௯௨
களங்குச்செந்தூரம்	௮௩	சத்துருவசியம்	௮௮௪
களளின் தோஷம்	௮௮௯	சத்துருமாணம்	௮௮௪
கற்பத்துக்குப்பத்திரம்	௮௮௫	சத்திசிவபூசை	௮௪௬
		சத்திசிவம்	௮௬௩
கா		சமாதிரிடம்	௮௮
		சருவகுச்சித்து	௮௩
காந்திக்கருச்சன்னம்	௮௯	சலஸ்தம்பனசித்து	௮௨
காந்தச்சத்துச்செந்தூரம்	௮௬௬	சலபேதிசித்து	௮௮
காப்பு	௮	சலாசத்தபஸ்பம்	௮௬௭
காய்வகை	௮௮௬	சவுக்காரக்கட்டு	௮௯
காயாதிசற்பம்வல்லாணை	௮௨	சவுக்காரப்போக்கு	௨௬
காயாதிசற்பமுண்ணும்பக்	௮௪௮	சவுக்காரமிருக்குமிடம்	௨௭
காரீயக்கட்டு	௪௮	வேறு-சவுக்காரக்கட்டு	௨௭
காரீயபற்பம்	௪௬	வேறு-சவுக்காரக்கட்டு	௨௮
காருபச்சித்து	௭௪	வேறு-சவுக்காரக்கட்டு	௨௮
காலவளவுகூறல்	௮	சவுக்காரகற்பம்	௨௯
		சவுக்காரவழலை	௮௮
கு		சவ்விரவைப்பு	௯௯
குஷ்டத்துக்குகயிலம்	௮௨௮	சா	
குருமுறை	௯௮		
குண்மத்துக்குலேகியம்	௮௨௮	சாதிவிங்கக்கட்டு	௪௮
கெ		சாதிவிங்கக்களங்கு	௪௮
கெஜகாணம்	௯௨	சாதிவிங்கக்கட்டு	௮௮௮
கெந்தச்சன்னம்	௮௩	சாத்துவிதச்சித்து	௮௮
கெந்தகமெழுது	௮௮	சாரவைப்பு	௯௮
கெந்திபாஷாணம்	௯௭	சாராயதோஷம்	௮௮௯
கெந்தகபஸ்பம்	௮௮௮	சாலசித்து	௮௨
கெவுரிசம்	௯௮	சி	
கெற்பனியாதிபோக	௮௨௭		
கெற்பனாயுவுக்குஉப்பு	௮௨௭	சிங்கமுகச்சித்து	௮௯
கெற்பமுண்டாகளண்ணை	௮௨௭	சிங்கிமுறை	௮௯

॥ १ ॥

[illegible]

பொருள்.

பக்கம்.

பொருள்.

பக்கம்.

நாதச்செந்துரம்

௪௪௪

பி

நாதநிஷிபையழைத்தல்

௪௪௪

பிரமநிஷிசற்பம்

௪௪௪

நாதநிஷிபையச்சபித்தல்

௪௪௪

பிரமநிஷிகற்பம்

௪௪௪

நாதநிஷிவரவரது

௪௪௪

பிரமசாபநிவர்த்தி

௪௪௪

நாதவிந்தப்ப

௪௪௪

பிரவதிசச்சித்து

௪௪௪

நாதாந்தவழலை

௪௪௪

பிரமகுலசசித்து

௪௪௪

நாதப்பத்துமுக்கோணம்

௪௪௪

பிரமநிஷித்து

௪௪௪

நீ

பிரமநிஷ்டை

௪௪௪

நீரிழிவுக்குஷாயம்

௪௪௪

பிளவைமுதலானதுகளுக்

௪௪௪

நீரிழிவுக்குலேகியம்

௪௪௪

பிறையதிசச்சித்து

௪௪௪

நீரிழிவுக்குத்தயிலம்

௪௪௪

நூ

பு

நூலுளடக்கம்

௪௪௪

புளண்டருக்குச்சேரன்ன

௪௪௪

நூல்வகை

௪௪௪

தாரக்கட்டு

௪௪௪

நூல்பதனமுனைத்தல்

௪௪௪

புளண்டநிஷிசற்பம்

௪௪௪

நூற்பெருமை

௪௪௪

புத்திகுறல்

௪௪௪

ப

பூ

பஞ்சாட்சரமாற

௪௪௪

பூசுக்குர்வகை

௪௪௪

பஞ்சபூகாதிவகையுரைத்தல்

௪௪௪

பூநீற்றுக்கட்டு

௪௪௪

பஞ்சாட்சரமகிமை

௪௪௪

பூமிநாதம்

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூமிநாதம்

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூணமகிமை

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூமியுப்புமகிமை

௪௪௪

பஞ்சபூதமேழுரு

௪௪௪

பூணமகிமை

௪௪௪

பந்தியம்

௪௪௪

பூணமகிமை

௪௪௪

பாம்பரச்சித்து

௪௪௪

பூணபூசை

௪௪௪

பாத்தின்பூசைகாயுதிசற்ப

௪௪௪

பூணாதிவேகியம்

௪௪௪

பாசநிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணசற்பம்

௪௪௪

பாசநிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணதயிலமேழுரு

௪௪௪

பாசநிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணவைப்பு

௪௪௪

பாசநிஷிகற்பம்

௪௪௪

பூணதரிசனமகிமை

௪௪௪

பாசநிஷிகற்பம்

௪௪௪

பே

பாசநிஷிகற்பம்

௪௪௪

பேண்மயச்சித்து

௪௪௪

பா

பேரியோர்மகிமை

௪௪௪

பே

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேதனத்தின்சித்து

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேதனம்

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேதிக்குழம்பு

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பேய்ச்சுருத்தயிலம்

௪௪௪

பாணாயுப்புக்கட்டு

௪௪௪

பொருளிட்டவனை.

ச எ தி

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பேரண்டமை	டுக	மே	
பொ		பெழுருவகை	ச அ
பொரிக்காகற்பம்	சக	மே	
பொன்னிமிளைச்சத்து	கடக	மேருகற்பம்	சக
ம		மேருபூசை	சக
மகேசுரநிஷ்டை	கசக	மை	
மணிபூசகம்	சக அ	மைபோடும்வகை	செ
மதனசேனிச்சித்து	எக	மோ	
மதிருபச்சித்து	எஉ	மோகனம்	செக
மதிநேர்மை	கசக	மோகினிச்சித்து	கெ
மதுசேனிச்சித்து	அக	யோ	
மயுனமகிமைபுனாத்தல்	டு	யோகமுறைகருதல்	செ
மனத்தியக்கச்சித்து	அடு	ர	
மனோன்மணிபூசை	கசக	ரசபுனி	உக
யா		ரஞ்சிதமெழுரு	சக
மாத்தினா	கசக	ரவீநேர்மை	செக
மாமோகச்சித்து	அக	ரி	
மாரணம்	கசக	ரிஷபமுகச்சித்து	கெ
மாரணத்தின்சித்து	அக	ரு	
மாரணதபூசை	க	ருத்திரசபவிவர்த்தி	செ
மி		ருத்திரவிஷடை	கெ
மிளகுதயிலம்	கஉடு	ரோ	
மு		ரோமசிஷிவேதை	சக
முச்சுட்டுச்சகன்மை	டுஉ	லி	
முத்துநிருஞ்சித்து	அக	லிங்கசபெழுரு	செ
முப்பூச்சகன்மை	டுஉ	லிங்கசளங்கு	உக
முப்பூளின்பெயர்	டுக	லிங்கச்சுட்டு	சக
முப்பூமகிமை	டுக	வ	
முப்பூமுடிக்கும்வகை	கடு	வரமயச்சித்து	கெ
முப்பூச்செயலீர்	கஅ	வசியம்	கஉ
முப்பூலிபரம்	டு	வசியம்	கசக
மும்மண்டலம்	கடுஎ	வயித்தியனைத்தர்க்கித்தல்	கசக
மு		வல்லாணச்சூரணம்	கடு
முலத்துக்குமுலிகை	கஉக	வல்லாணமெழுரு	கடு
முலத்துக்குலேயம்	கஉக	வல்லாத்தயிலம்	கஉக
முலத்துக்குத்தயிலம்	கஉக	வழிநாதுமுப்பூச்சகன்மை	உக
முலாநாரம்	கசக அ	வழிநுமுப்பூச்சகன்மை	உக

பொருள்.

பக்கம்.

பொருள்.

பக்கம்

வழிநடக்குஞ்சித்து
வன்னிகற்பம்

வா

வாசியடக்கம்

வாடைசித்து

வாதத்திற்குக்கருவுரைத்தல்

வாய்வுஸ்தம்பனசித்து

வி

விஞர்தசித்து

விஞர்தாசச்சித்து

விசத்தி

விசையபாச்சித்து

விஷணுசாபரிவர்த்தி

விஷணுகுலச்சித்து

விஷணுநிஷடை

விதனம்வரும்சித்து

வித்துவேஷணம்

விநாயகசக்கரம்

அஎ

சஎ

கநடு

அந

டு

அச

எய

எச

ககக

எடு

டுக

சக

ககச

அஉ

ககக

கூ

விந்துநாதம்

விரோதமயச்சித்து

வினோதவித்தைசித்து

வே

வெண்சாராகற்பம்

வெண்காரவைப்பு

வெள்ளீயபற்பம்

வெற்றிமனச்சித்து

வே

வேறுலேகியம்

வேறுகலிக்கம்

ஸ

ஸ்தம்பனம்

கூத

கூதபத்துக்குகிஷாயம்

கூதபத்துக்குலேகியம்

கூதபத்துக்குதயிலம்

நக

எந

அச

அஉ

கூச

சஎ

அக

கயக

கசச

கடுக

கஉச

கஉச

கஉச

பொருளட்டவணை

முற்றிற்று.

